

NELJAPÄEV, 25. NOVEMBER 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Alejo VIDAL-QUADRAS

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.00)

2. Teatud dokumente puudutavad otsused (vt protokoll)

3. ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 „Naised, rahu ja julgeolek” vastuvõtmise 10. aastapäev (esitatud resolutsiooni ettepanekud) (vt protokoll)

4. Euroopa Ombudsmani 2009. aasta tegevuse aruanne – Euroopa Ombudsmani eriaruanne Euroopa Parlamendile seoses soovitusettepanekuga Euroopa Komisjonile kaebuse 676/2008/RT asjus (vastavalt artikli 205 lõike 2 esimesele osale) – 26. aastaaruanne Euroopa Liidu õiguse kohaldamise järelevalve kohta (2008) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu Euroopa Ombudsmani raportite ja Euroopa Liidu õiguse kohaldamise üle:

– Mariya Nedelcheva petitsioonikomisjoni nimel esitatud raport Euroopa Ombudsmani 2009. aasta tegevust käsitleva aastaaruande kohta (2010/2059 (INI)) (A7-0275/2010);

– Chrysoula Paliadeli petitsioonikomisjoni nimel esitatud raport Euroopa Ombudsmani eriaruande kohta seoses soovituse projektiga Euroopa Komisjonile kaebuse 676/2008/RT asjus (2010/2086(INI)) (A7-0293/2010);

– Eva Lichtenbergeri õiguskomisjoni nimel esitatud raport 26. aastaaruande kohta Euroopa Liidu õiguse kohaldamise järelevalve kohta (2008) (KOM(2009)0675 – 2010/2076(INI)) (A7-0291/2010).

Mariya Nedelcheva, *raportöör.* – (FR) Austatud juhataja! Nikiforos Diamandouros! Lugupeetud volinik! Head kolleegid! Ma arvan, et on ilmne, et Euroopa Ombudsmani missioon hõlmab kahte eesmärki.

Esiteks õiguslik eesmärk, milleks on tagada, et Euroopa institutsioonid näitaksid üles austust hea halduse põhiõiguse vastu. Selle õiguse austamise tagamine on ombudsmani ülesannete keskmes. Praegu on väga tähtis hetk selles mõttes, et Lissaboni lepinguga, millesse nüüd on lisatud Euroopa põhiõiguste harta, muudetakse artiklis 41 see õigus juriidiliselt siduvaks. Ombudsmanil on nüüd seega õiguslik alus – ja ma ütleksin, et see alus on muutunud tugevamaks – nõuetekohaseks tegutsemiseks.

Hea halduse täieliku austamise eesmärgi saavutamiseks peab ombudsman jääma institutsioonide puhul kõigutamatuks. Siinkohal on suureks abiks eriaruanded. Kui vaidluste lahendamiseks on kõik võimalused ammendatud, saab ombudsman eriaruannetes juhtida tähelepanu jöhrkratele halva halduse juhtumitele. Selles suhtes on Porsche juhtum väga märkimisväärne. Tahaksin siinkohal kiita Nikiforos Diamandouruse kindlameelsust – kui ma võin nii öelda – tema püüdlustes hankida teavet, mida tal on täielik õigus küsida.

Teine eesmärk on oma olemuselt moraalne. Ombudsmani jaoks hõlmab see sellise teenuse kultuuri edendamist, mida ei ole aluslepingutes sõnaselgelt mainitud, kuid mis moodustab kindlasti osa institutsioonide suhtes kehtivatest kohustustest. Sellise teenuse kultuuri loomise tagamiseks on vaja kahte asja. Esiteks peab ombudsman jätkuvalt julgustama sõbralikke lahendusi, nagu ta seda juba mitu aastat on teinud. Ma kordan, et 56% laekunud kaebustest lahendatakse sõbralikult.

Ta peab siis jätkama tööd teabevahetuse parandamiseks, et Euroopa kodanikud teaksid oma õigusi ning nende õiguste tagamiseks mõeldud kehtivaid menetlusi. Sel puhul on interaktiivse juhendi kasutuselevõtt tähtis samm edasi ja ma usun, et paljud meie kodanikud on teile selle eest tänulikud.

Nõnda on 2009. aasta ombudsmani tegevuse kokkuvõte üleni positiivne ja ma üritasin seda oma raportis kajastada. Ma lisan siiski mitmeid soovitusi. Esiteks usun ma, et hädasti on vaja tugevdada sidemeid liikmesriikide parlamentide ja ombudsmanidega. Brüsselis võetud meetmed on märksa vähem tõhusad, kui ei tehta kindlaks, kas riigisisel tasandil on side olemas. Seetõttu palun Euroopa Ombudsmanil julgustada liikmesriikide ombudsmane pidama korrapäraselt teabevahetust oma liikmesriigi parlamendiga, mis peaksid lähtuma Euroopa Ombudsmani ja meie teabevahetusest Euroopa Parlamendis.

Euroopa ombudsmanide võrgustik on selle jaoks tähtis. Ma usun, et teabe ja heade tavade jagamine on siinkohal hädavajalik. Ma tahan veel kord siin öelda, kui tähtis on teabe vahetamiseks ombudsmanidele ühise intraneti portaali kasutuselevõtt.

Austatud juhataja! Kodanik peab olema meie tegevuse keskmes. Läbipaistvus, lähedus, hea haldus, teenuse kultuur – need on märgusõnad. Lähedus puudutab aga ka meie institutsiooni, mistõttu tahan veel kord Nikiforos Diamandourust kiita, et ta on teinud nii suuri pingutusi, et säilitada side Euroopa Parlamendi ja konkreetselt petitsioonikomisjoniga. Nagu ma oma raportis toonitasin, usun, et meie kaks institutsiooni ja ka Euroopa kodanikud võidaksid sellest, kui me vahetaksime rohkem teavet, kui ombudsman teeb omaalgatuslikke uurimisi.

Siiani on Nikiforos Diamandouros väga hästi suutnud institutsioonid korrale kutsuda, kui need on eksinud läbipaistmatuse ja halva halduse piinarikkale teele.

Nikiforos Diamandouros, ma soovin teile parimat ning ootan kannatamatult, mil saan lugeda teie 2010. aasta aruannet.

Chrysoula Paliadeli, *raportöör*. – (EL) Austatud juhataja! 2007. aasta märtsis palus üks keskkonnaorganisatsioon süsinikdioksiidi heiteid käsitleva seadusandliku ettepaneku ettevalmistamise käigus avalikustada Euroopa Komisjoni ja autotööstuse vahelise kirjavahetuse.

Komisjon tegi kaheksa kuud hiljem kättesaadavaks 16 kirja 19st, keeldudes – õiguslikult põhjendusega – kolme Porsche kirja avalikustamisest. Keskkonnaorganisatsioon pöördus Euroopa Ombudsmani poole, kes koostas kuu aega hiljem komisjonile suunatud soovitusettepaneku, paludes viimasel kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 288 vastata kolme kuu jooksul.

Komisjon palus viiel korral ajapikendust vaid selleks, et 2009. aasta juunis teatada, et aasta pärast ombudsmani soovitusettepanekut ei ole tal selle autotootjaga jätkuvate konsultatsioonide tõttu võimalik selle kirjavahetust avalikustada. Ombudsmani käsutuses ei olnud kuni 2010. aasta oktoobrini teavet.

Põhjendamatu viivituse tulemuseks oli Euroopa Parlamendile esitatud eriaruanne, milles süüdistati komisjoni ausast ja heausksest koostööst keeldumises ning juhiti ühtlasi tähelepanu ohule, mis kahjustab kahe institutsiooni võimet teostada komisjoni üle järelevalvet.

Tänu ombudsmani eriaruandele, mis on parlamendile täna vastuvõtmiseks esitatud ja mis on esimene haldusomavoli käsitlev eriaruanne, avalikustati 15 kuud pärast ombudsmani esialgset taotlust selle konkreetse autotootja kirjad. Perioodil 2008 september – 2010 veebruar jõudis komisjon otsusele, mida talle oli 15 kuud varem ombudsmani soovitusettepanekus soovitatud. Samal ajal tõestati, et autotootja oli lõpuks nõustunud – ehkki osaliselt – oma kirjade avaldamisega.

Eespool öeldust nähtub, et komisjon oli loomulikult kohustatud arvestama Euroopa Parlamendi määruse asjakohast artiklit, milles nõutakse, et institutsioonid keelaksid juurdepääsu dokumentidele, kui nende avalikustamine kahjustab era- või juriidiliste isikute ärihuvisid. Arvestades siiski, et ombudsmani büroo vaatas kirjad läbi ja leidis, et need ei sisalda teavet, mis kahjustaks selle konkreetse autotootja ärihuvisid, siis oleks pidanud komisjon kooskõlas ombudsmani soovitusel avaldama viivitamata vähemalt osa kirjadest. Kui komisjonil aga tekkisid soovitusettepaneku tõlgendamisel kahtlused, siis oli ta oma otsuse põhjendamiseks kohustatud esitama võrdselt toeka õigusliku hinnangu, mis kinnitanuks, et kõnealune autotootja võib kooskõlas Euroopa Parlamendi määrusega (EÜ) nr 1049/2001 pöörduda kohtusse.

Ma ei soovi siinkohal kommenteerida autotootja täielikku vaikimist, mis on järgnenud komisjoni taotlusele. Pean siiski vastuvõetamatuks, et Euroopa Liidu kõrgeim täitevorgan kasutab argumendina erafirma keeldumist – keeldumist, milles praktiliselt eiratakse Euroopa Liidu institutsioone, et loobuda vastamast taotlusele, eriti kuna neis kirjadest ei sisaldu teavet, mille alusel saaks kohaldada Euroopa Parlamendi määruse (EÜ) nr 1049/2001 asjakohast artiklit ning tekiks põhjus kaevata komisjon kohtusse.

Eva Lichtenberger, *raportöör*. – (DE) Austatud juhataja! Minu raport ühenduse õiguse rakendamise kohta on Euroopa Parlamendi jaoks ülimalt tähtis. Euroopa Parlamendi õigusloome protsess, mis vaatamata oma keerulisusele on võrreldes liikmesriikide parlamentidega üks läbipaistvamaid. Tahaksin osutada, et ma olen olnud rahvusassamblee liige, nii et ma tean, millest ma räägin.

Liikmesriikide valitsusi ja Euroopa Parlamenti hõlmav pikk protsess annab tulemusi, mis saavad sageli ilmseks alles nende riigisisese rakendamise käigus. Kui eri liikmesriikide parlamendid aga seadusi ei rakenda või teevad seda ebapiisavalt, siis seisame meie, selle täiskogu liikmed, parlament ise ja Euroopa Liit tervikuna silmitsi usaldusvääruse probleemiga. Ma pean seda väga tõsiseks küsimuseks. Meie kui Euroopa Parlamendi liikmete vastas seisavad pidevalt inimesed, kes osutavad süsteemi puudustele. Komisjon saab korrapäraselt kodanikelt kaebusi riigisisese õiguse rakendamise kohta. Ma esitan vaid mõned näited. Mõelgem Napoli prügikriisile! See on korduv probleem, mille tunnistajaks me ei ole ei esimest ega teist korda, vaid kolmandat korda. Ometigi avastame, et näiteks Euroopa direktiive jäätmete kõrvaldamise kohta ei ole rakendatud. Komisjon on sekkunud, kuid selle sekkumise tulemusel ei ole hakatud riigisisel tasandil rakendama jäätmete kõrvaldamise põhimõtteid, mida peame Euroopas väga tähtsateks. Võtkem näiteks minu enda kodumaa Austria! Keskkonnamõju hindamise direktiivi rakendamine on siin olnud vilets. Juhtum, mis tõi kaasa suusakuurordi sulgemise, näitab, et selles valdkonnas on tohutud probleemid. Teine näide on transpordivaldkonnast, kus on sätestatud, et

liikmesriigid peavad liikluse korraldamisel kinni pidama autojuhtide puhkeajast ja kus vastavuse tagamiseks on vaja kontrollimehhanisme. Selles sektoris on kontrollimehhanismide šokeeriva puudumise tagajärg juhtide kurnatusest põhjustatud liiklusõnnetuste kasv. Selle taustal tuleks öelda, et me peame vältima oma kodanikele ühenduse õiguse rakendamise puhul pettumuse valmistamist. Kodanikele tuleb anda õigeaegselt teavet õigusaktide kohta ning neil peab olema võimalik tugineda tõsiasjale, et protsess on läbipaistev.

Meil kui Euroopa Parlamendi liikmetel on hädasti vaja menetlust, mis võimaldaks meil saada oma kodanikelt tagasisidet, kuid samal ajal järgida ka konfidentsiaalsusnõudeid. Ma tahaksin küsida teilt, volinik, kas olete valmis heaks kiitma meie raportis välja pakutud menetluse? See oleks oluline samm edasi Euroopa protsessi läbipaistvuse, avatuse ja selguse suunas.

Tahan lõpetuseks veel kord rõhutada: kui me kaotame sellega, et ei pööra piisavat tähelepanu ühenduse õiguse rakendamisele Euroopa Liidu liikmesriikides, oma usaldusväarsuse, siis tekitab see kahtlusi Euroopa Liidu kui terviku usaldusväarsuse suhtes.

Nikiforos Diamandouros, *ombudsman*. – Austatud juhataja! Lugupeetud parlamendiliikmed! Tänan teid võimaluse eest teie poole pöörduda! Soovin tänada petitsioonikomisjoni, eriti selle esinaist Erminia Mazzonit! Nad pakuvad mulle jätkuvalt väärtuslikku toetust, mille tunnistuseks on suurepäraseid raportid, mille esitasid sellele istungisaalile Mariya Nedelcheva ja Chrysoula Paliadeli, keda ma nende lahkete sõnade eest soojalt tänan!

Parlament ja ombudsman töötavad mõlemad selle nimel, et tagada, et ELi kodanikud ja elanikud saaksid oma õigusi täies ulatuses kasutada, kuid me teeme seda erineval moel. Ombudsmani volitused on piiratumad. Mina tegelen ainult ELi institutsioonide vastu esitatud kaebustega, samal ajal kui teie saate uurida ka seda, mida liikmesriigid teevad. Lisaks saab parlament suveräänse poliitilise organina käsitleda petitsioone, milles nõutakse seaduste muutmist või uusi seadusi. Minu roll on vastupidi paljastada haldusomavoli ning proovida seda heastada.

Ombudsmani otsused ei ole erinevalt kohtu omadest õiguslikult siduvad. Ma saan kasutada ainult oma veenmisoskust, et keelitada ELi institutsioone oma soovitusi täitma või et jõuda sõbralike lahendusteni, mis rahuldavad mõlemat poolt.

Kui ELi institutsioonid keelduvad minu soovitusi järgimast, siis on põhjaneva tähtsusega, et ombudsmanil oleks võimalik toetuse leidmiseks parlamendi poole pöörduda ja ma olen loomulikult väga tänulik, et parlament seda jätkuvalt teeb, mille kohta annavad tunnistust Nedelcheva ja Paliadeli raportid.

See on Lissaboni lepingu jõustumise järel esimene aastaaruanne, mis teile esitatud on. Ma jätkan tihedat koostööd parlamendiga, et edendada meie ühist eesmärki, milleks on tagada Euroopa kodanikele maksimaalne võimalik kasu neile lepingus ettenähtud õigustest, tegutsen alati kooskõlas oma volitustega oletatava haldusomavoli sõltumatu ja erapooletu uurijana – sõltumatus ja erapooletus, mis kehtib võrdselt kaebuse esitajale ja institutsioonile, kelle kohta kaebus esitati.

2009. aastal sulges minu büroo 318 uurimist, millest 70% tehti ühe aasta jooksul. 55% neist tehti kolme kuu jooksul. Keskmiselt kulus uurimisele üheksa kuud, mis läks kenasti kokku minu standardse eesmärgiga saada uurimiste tulemused ühe aasta jooksul.

Mul on hea meel märkida, et 2009. aastal lahendati 56% juhtumitest kas institutsiooni poolt või lõpetati need sõbraliku lahendiga. See on suur edasimineku võrreldes 2008. aastaga, mil see näitaja oli 36%. 35 juhtumil tegin kriitilise märkuse. See on märkimisväärne edasimineku võrreldes 2008. aastaga, mil tegin 44 kriitilist märkust, või isegi 2007. aastaga, mil tegin 55 kriitilist märkust. Oluline vähenemine on hea uudis, kuid seda on ikkagi liiga palju.

Head parlamendiliikmed! Ma pingutan, et aidata ombudsmani poole pöördunud kõiki kaebuse esitajaid, isegi siis, kui kaebus ei kuulu minu volituste hulka. 2009. aastal sain ma kokku 2392 sellist kaebust, mis on 6% vähem kui 2008. aastal. Langus on julgustav uudis. Parlament on pikka aega palunud vähendada vastuvõetamatute kaebuste hulka. Ma panen selle tulemuse vähemalt osaliselt asjaolu arvele, et rohkem kodanikke leiab kohe esimesel korral üles õige aadressi.

2009. aasta jaanuaris käivitasin oma veebilehel interaktiivse juhendi, mis on kättesaadav kõigis 23 ELi keeles. Juhendi eesmärk on juhtida kaebuse esitajad organini, mis neid kõige paremini aidata saab, olgu selleks siis minu enda talitused, liikmesriikide või piirkondade ombudsmanide talitused, või probleemide lahendamise mehhanismide juurde, nagu piiriülene interaktiivne võrgustik Solvit.

2009. aastal kasutas juhendit üle 26 000 inimese. Väga tähtis on juhtida kodanikud kohe alguses kõige sobivama kaebuste lahendamise tegeleva organi juurde, et säästa neid pettumustest ja viivitustest, mis kaasnevad sellega, kui nad peavad õige institutsiooni ise kindlaks tegema.

See tähendab ka seda, et kaebuseid lahendatakse kiiremini ja tõhusamalt, millega tagatakse, et kodanikud saavad täielikult kasutada neile ELi seadustega antud õigusi ning et ELi õigust rakendatakse korrektselt.

Viimasel kolmel aastal olen ka tublisti pingutanud, et tõsta teadlikkust teenuste kohta, mida saan pakkuda ettevõtetele, ühendustele, valitsusvälistele organisatsioonidele, piirkondlikele ametiasutustele ja muudele sihtrühmadele, st kõigile, kes on kaasatud ELi projektidesse või kavadesse ja kes on vahetult seotud ELi haldusega.

Ombudsmani töö kohta teadlikkuse tõstmiseks tõhustasin 2009. aastal koostööd muude info- ja probleemide lahendamise tegelevate võrgustikega nagu Europe Direct ja Solvit. Ma suurendasin ka oma pingutusi, et teavitada potentsiaalseid kaebuste esitajaid, korraldades selleks mitmeid avalikke üritusi. Teavitustegevus ühenduses kaebuste esitajatele soodsate tulemustega tähendas, et ombudsmani töö kajastamine suurenes keskmiselt 85%.

2009. aastal saadud kaebuste alusel algatatud uurimiste arv suurenes 293-lt 335-le. Vähemalt osaliselt peab selle kasvu panema teavitustegevuse arvele. Olen jätkanud ka oma jõupingutusi, et parandada kodanikele ja potentsiaalsetele kaebuste esitajatele antava teabe kvaliteeti selles, mis puutub nende õigustesse ELi seaduste alusel, tehes seda Euroopa ombudsmanide võrgustiku kaudu, mis võimaldab kaebused kiiresti edastada pädevale ombudsmanile või sarnasele organile.

Lisaks jätkasin tööd, et tagada, et ELi institutsioonid lähtuksid oma töös kodanikest. See on ülesanne, mis on vaja lahendada koostöös institutsioonidega. Selle eesmärgi täitmiseks komisjoni suhtes, olen ma tihedas kontaktis komisjoni asepresidendiga, kes vastutab suhete eest ombudsmaniga – volinik Šefčovičiga, keda ma tänan täna kohalviibimise eest ja ma olen talle tänulik senise tiheda koostöö ja toetuse eest!

Kõige levinum väide, mida ma 2009. aastal uurisin, oli seotud läbipaistvusega. See kerkis esile kõikidest uurimistest 36%-l. Mulle teeb natuke muret, et täheldan selliste kaebuste jätkuvalt kõrget osakaalu. Vastutustundlik ja läbipaistev ELi haldus on kindlasti see, mille abil saab suurendada kodanike usaldust. Kahetsen ka pikki viivitusi komisjoni vastustes dokumentidele juurdepääsu andmise kohta. Kõige häbiväärsemat juhtumit on käsitletud Paliadeli raportis, millest ilmneb selgelt, et parlament ootab komisjonilt selles olulist edasiminekut.

Lissaboni lepingu jõustumine oli 2009. aasta tähtsündmus. Lepingus antakse kodanikele uusi lubadusi põhiõiguste, suurema läbipaistvuse ja liidu poliitika kujundamises osalemise võimaluste suurendamise kohta. Leping muudab õiguslikult siduvaks ka põhiõiguste harta, sealhulgas õiguse heale haldusele.

Finantsmääruse reformimine on veel üks suurepärane võimalus viia hea halduse põhiõigus ellu. Ma usun, et asjakohastes eeskirjades tuleks ametnikke juhendada, kuidas nad peaksid tagama nii usaldusväärse finantsjuhtimise kui ka hea halduse. Head parlamendiliikmed! Ma koostas ja võtsin hiljuti vastu strateegia, mis hõlmab kogu minu volituste perioodi. Seda strateegiat sisaldavat dokumenti levitati informatiivsel eesmärgil möödunud nädalal europarlamenti büroos, presidentide konverentsil ja petitsioonikomisjonis.

Strateegia on mõeldud minu institutsiooni missiooni elluviimiseks, mille ma võtsin vastu 2009. aastal ja mis on järgmine: „Euroopa Ombudsman püüab leida Euroopa Liidu institutsioonide vastu suunatud kaebustele õiglaseid lahendusi, ergutab läbipaistvuse edendamist ja toetab haldusametuste teeninduskultuuri arengut. Ombudsmani eesmärk on luua dialoogi kaudu usaldus kodanike ja Euroopa Liidu vahel ning parandada kõrgeimate käitumisnormide järgimist liidu institutsioonides”.

Selles vaimus, austatud juhataja ja head parlamendiliikmed, selles komisjoni avalduse vaimus jätkan ma tööd volituste elluviimisel, mida teie austusväärne kogu on mulle usaldanud.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Palun varuge kannatust, sest ma üritan vastata meie kolmele raportöörile ja ombudsmanile. Tahaksin alustuseks tänada Mariya Nedelchevat, Chrysoula Paliadelit ja Eva Lichtenbergerit nende raportite eest! On täiesti selge, et jagame samu eesmärke: nimelt, et haldus peab olema tõhus ja professionaalne ning Euroopa õigust tuleb austada. Kavatsen neid küsimusi arutada ja – ma olen kindel – saavutada positiivseid tulemusi just sellele toetudes.

Pöördudes Nikiforos Diamandourose poole, tahaksin ühtlasi väljendada oma heakskiitu tema tiheda koostöö üle komisjoniga. Ma arvan, et täna on tema jaoks eriline päev, sest ta näeb, et Euroopa Parlament hindab tema tööd väga kõrgelt. Võin teile kinnitada, et suhtlus meie ja meie talituste vahel on väga intensiivne. Saadan peaaegu iga nädal ombudsmanile selgituskirja ja saan ka temalt vastuse. Nii proovime oma töös õigeid lahendusi leida. Loomulikult on mõned lahendamata küsimused, millega me töötame, kuid arvan, et see vaid annab tunnistust meie viljakast suhtlusest.

Tahaksin rõhutada, et komisjon toetab Mariya Nedelcheva raportit, milles antakse selge ja ammendav ülevaade ombudsmani tegevusest möödunud aastal. Tegelikult on ombudsmani 2009. aasta tegevuse aruandes tema mitmete uurimiste tulemused selgelt esitatud, näidetega illustreeritud ning haldusomavoli juhtumi iseloomu või asjaomase institutsiooni järgi liigitatud.

Nagu Nikiforos Diamandourus juba ütles, registreeris ombudsman 2009. aastal kokku 3098 kaebust võrreldes 3406 kaebusega 2008. aastal. See kujutab endast 9% langust aasta kohta, ent me teame väga hästi, et 56% uurimistest oli suunatud komisjoni vastu. Me teame, et kõige sagedamini esitatakse süüdistatus haldusomavalis läbipaistvuse puudumise tõttu, sealhulgas teabe andmisest keeldumine, ning ma olen võtnud endale kohustuseks sellistele juhtumitele edaspidi lahendus leida.

Komisjon toetab ombudsmani pingutusi lühendada edaspidi uurimiste keskmine pikkus üheksale kuule. Komisjon rõhutab siiski, et ombudsman peaks oma kaebuste käsitlemise lühendamise püüdlustes võtma arvesse tema enda sisekonsultatsiooni tähtaegasid ning volinike kolleegiumi vastuste heakskiitmise tähtaegasid. Kolleegium kiidab heaks ja kinnitab kõik vastused ning nende kolleegiumisse jõudmine võtab natuke aega.

Tuleks märkida, et ombudsman on teinud intensiivse teabekampaania, mille tulemusel on tõusnud teadlikkus kodanike õigustest ja paranenud arusaamine tema pädevusest. Sel puhul meeldib ombudsmanile teha pressiavaldusi ning sageli avaldatakse need ajal, kui ombudsman on äsja komisjonile soovitusettepaneku teinud, mistõttu ei ole komisjonil võimalik end kaitsta, sest tema vastus on alles valmimas.

Mõnel juhul on võimalik jõuda sõbraliku lahendini, kui institutsioon pakub kaebuse esitajale hüvitist. Sellist lahendust pakutakse vabalt, ilma et sellega kaasneksid vastutusega seotud küsimused, ja ilma juriidilist pretsedenti loomata. Kui sõbralikku lahendit ei ole võimalik leida, siis saab ombudsman anda soovitusi asja lahendamiseks. Kui institutsioon ombudsmani soovitusi ei aktsepteeri, võib ta parlamendile esitada eriaruande. 2009. aastal ei esitanud ombudsman parlamendile eriaruandeid. 2010. aastal esitati eriaruanne komisjoni dokumentide kättesaadavuse kohta.

Ombudsmaniga suheldes on aeg-ajalt tekkinud eriarvamusi. Nii on see olnud ka rikkumismenetlusi käsitlevate uurimiste puhul. Ombudsman on tihti väitnud, et komisjon ei ole oma seisukohta piisavalt selgitanud, mis ilmselt teeb vajalikuks komisjoni vastuse oma põhjenduste sisu kohta, ning sellest on saamas arutelu komisjoni liini õigsuse üle. Komisjon on siiski üldjuhul ombudsmanile põhjalikult vastanud, toonud detailselt välja ja põhjendanud kohaldatud seaduse tõlgendust, lisades vastutuse välistamise klausli selle kohta, et seadust tõlgendatakse erinevalt, ning rõhutades, et lõpliku otsuse langetab Euroopa Kohus.

Arvestades viimastel aastatel kaebuste registreerimisel ja käsitlemisel toimunud muutusi (ELi katseprojekt), mida on kinnitatud komisjoni 2009. aasta aruandes ELi õiguse kohaldamise järelevalve kohta, siis soovib komisjon lähitulevikus ajakohastada oma 23. märtsi 2002. aasta teatist suhete kohta kaebuse esitajaga ühenduse õiguse rikkumismenetlustest. Ma olen ombudsmaniga isiklikult kohtunud ja mul oli võimalus teda arengust teavitada.

Komisjon uurib läbipaistvuse ja dokumentidele juurdepääsu valdkonnas põhjalikult kõiki talle esitatud ombudsmani kaebuseid.

Üks sellistest juhtumitest viis selleni, et ombudsman esitas 2010. aastal parlamendile eriaruande, mis on Chrysoula Paliadeli raporti teema. Ma kahetsen, et eriaruanne esitati vahetult pärast seda, kui komisjon oli asjas lõpliku otsuse teinud. Ma tunnistan sellegipoolest, et otsuse langetamiseks kulunud aeg oli liiga pikk, ehkki selle põhjus oli see, et kolmas pool ei vastanud komisjoni ettepanekule. Tahaksin rõhutada, et komisjon on täielikult pühendunud lojaalsele koostööle ombudsmaniga. Küsimus ei ole selles, et

komisjon ei soovi koostööd teha ning kindlasti ei ole plaani kuidagi ombudsmani tööd takistada. Komisjon püüab alati ombudsmaniga tihedat koostööd teha. Mõned dokumentidele juurdepääsu taotlused on siiski eriti keerukad või mahukad ning neid ei ole võimalik tavapärase ajaga käsitleda. Komisjon käsitleb aastas umbes 5000 juurdepääsutaotlust, millest vaid 15–20 viivad ombudsmanile kaebuse esitamiseni.

Euroopa Liidu toimimise lepingu jõustumisega on saanud võimalikuks hakata mõtlema sellest, kuidas jõuda ühisele käsitusviisile, et kehtestada avatud, tõhus ja sõltumatu Euroopa haldus. Komisjon peab seetõttu enne seadusandliku ettepaneku esitamist vajalikuks institutsioonidevahelist dialoogi. Positiivne lõpptulemus tundub olevat võimalik ning kahe institutsiooni vaheline koostöö selles küsimuses peaks selle tagama.

Kui lubate, austatud juhataja, siis vastan ma ka Eva Lichtenbergerile, sest ta nägi suurt vaeva, et täna hommikul siin kohal olla. Tahaksin talle kinnitada, et komisjon peab ELi õiguse korrektset kohaldamist väga tähtsaks, ning nagu teate oli see üks Barroso komisjoni prioriteetidest. Komisjon võttis juba oma 2007. aasta teatises „Tulemuslik Euroopa” endale kohustuse parandada oma töömeetodeid, et tagada ELi õiguse kohaldamisel tekkivate probleemide tõhusam lahendamine, keskendudes küsimustele, mis tekitavad kodanikele ja ettevõtetele kõige rohkem probleeme. Ütlesin selles teatises, et aastaaruanne kujutab endast ELi õiguse kohaldamise strateegilisemat hindamist, tehes kindlaks peamised proovikivid, kehtestades prioriteetid ning kavandades töö kooskõlas nende prioriteetidega. Komisjonil on hea meel parlamendi vastuse üle sellele raportile. Järgnevad märkused haakuvad mõnede põhiküsimustega.

Mis puudutab rikkumiste kohta teabe andmist, on komisjon koos parlamendiga rakendamas uut raamlepingut. Komisjon on võtnud endale kohustuse edastada parlamendile lepingus sätestatud teavet. Komisjon ootab ka rõõmuga, et kaasata parlament meie portaaliga „Your Europe” tehtavasse töösse, et tagada, et kodanikud teaksid, kust nad peaksid soovitud teavet otsima.

Meil on hea meel, et parlament tunnistab ELi katseprojekti panust nõuetekohaselt toimivasse kodanikukesksesse Euroopa Liitu, mis on kooskõlas Lissaboni lepinguga. Selle projektiga soovitakse tagada, et kodanike murede ja kaebustega ELi õiguse kohaldamise kohta tegeletakse ning see on loomulikult meie jaoks väga oluline kaalutlus. Komisjon peab selles töös austama konfidentsiaalsust, millele liikmesriikidel on Euroopa Kohtu kinnitusel õigus oletatavate kohaldamisprobleemide ja võimalike rikkumismenetluste uurimise puhul.

Seega: ehkki komisjon andis oma selle aasta märtsis vastu võetud aruandes ELi katseprojekti toimimise kohta küllaldaselt teavet, siis ei võimalda ta juurdepääsu ega anna teavet ELi katseprojekti konkreetsete juhtumite kohta. Komisjon tunnistab samal ajal kodanikele ELi katseprojektis koos liikmesriikidega tehtud töö tulemustele antud täieliku ja selge hinnangu kodanikele õigeaegselt esitamise tähtsust ning on võtnud endale kohustuse tagada, et kaebuste esitajatel on võimalus tulemust kommenteerida.

Mis puutub kooskõlas artikliga 298 menetluskorra vastuvõtmise küsimusse, saab komisjon aru, et parlamendis on loodud töörühm, et uurida sellise idee võimalikku reguleerimisala ja sisu. Komisjon peab asjakohaseks ka enne konkreetsemate komponentide kaalumist mõõta algse töö mõju üldküsimusele. Hetkel ei esita me oma seisukohta ühegi tahu kohta.

Komisjon valmistub ka esitama ajakohastatud teavet ELi õiguse kohaldamiseks eraldatud vahendite kohta. Täna arutatav resolutsiooni eelnõu hõlmab paljusid küsimusi ning

komisjon esitab oma vastuses resolutsioonile lisaselgitused, mida täna ajapuudusel oleks väga raske esitada.

Austatud juhataja! Head parlamendiliikmed! Meil on hea meel, et meil on ühine huvi ELi õiguse praegu ELi kodanike ja ettevõtete hüvanguks kohaldamise vastu. ELi õiguse kohaldamine on üks ELi nurgakividest ning ka aruka reguleerimise põhielement.

Tahaksin tõlkidelt vabandust paluda, et ma nii kiiresti rääkisin. Tänan teid teie kannatlikkuse eest ning tänan teid kõiki tähelepanu eest!

Juhataja. – Jah, ma kardan, et te kippusite tõesti natuke kiirustama. Tänan teid!

Rainer Wieland, *petitsioonikomisjoni arvamuse koostaja.* – (DE) Austatud juhataja! Nikiforos Diamandouros! Lugupeetud volinik! Me peame siin praegu ühisarutelu. Võtan sõna petitsioonikomisjoni esimehe nimel, kes on kahjuks haige, ja tahaksin oma märkustes piirduda Chrysoula Paliadeli raportiga.

Täiskogu on sageli arutanud dokumentidele juurdepääsu ja läbipaistvuse eeliste küsimust ning küsimust selle kohta, kuhu tuleks tõmmata joon ühelt poolt üldsuse seaduslike õiguste ja huvide ning teiselt poolt üksikisikute ja äriühingute seaduslike huvide vahel. Muuseas, Chrysoula Paliadeli, olukord võib olla ka vastupidine, nimelt võib teavet anda valitsusvälisele organisatsioonile ning äriühing või üksikisik üritab seejärel teada saada, missugust teavet täpsemalt jagati. Me ei aruta siin seda, kes on hea või halb, vaid kõigest ajaraamistike ja tähtaegade küsimust. Nendest tähtaegadest tuleb kinni pidada niivõrd, kui need puudutavad üksikisikuid ja loomulikult ombudsmani. Seda võiks nimetada hea halduse aluspõhimõtteks. Me ootame, et komisjon, kes on näidanud üles nii suurt huvi asjade kiirendamise vastu, nagu asepresident mainis, uuriks seda küsimust lähemalt ning tagaks edasimineku.

Elena Băsescu, *fraktsiooni PPE nimel.* – (RO) Austatud juhataja! Soovin sõna võtta Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni variraportööri Euroopa Ombudsmani eriaruande küsimuses. Ma tahaksin algatuseks rõhutada, et raporti koostamine oli võimalik tänu konsensuse saavutamisele kõigi fraktsioonide vahel. Ma pean ütlema, et mitte ühtegi muudatusettepanekut ei esitatud ning tahaksin Chrysoula Paliadelit selle tulemuse eest kiita.

Muret tekitab, et komisjoni mittekoostööaldis käitumine ombudsmani suhtes võib põhjustada ELi institutsioonides kodanike hulgas suurt usaldamatust. Hea koostöö puudumine seab ohtu ombudsmani ja Euroopa Parlamendi tõhusa järelevalve teostamise komisjoni üle. Soovin ka meelde tuletada Euroopa Liidu toimimise lepingus sätestatud lojaalse koostöö põhimõtet. See hõlmab heauskset suhete kinnistamist ELi institutsioonide vahel. Kahjuks seisab ombudsman väga sageli silmitsi komisjoni suutmatusega pidada kinni dokumentidele avaliku juurdepääsu lubamise tähtaegadest.

Veel üks murettekitav asjaolu on, et ombudsman pidi koostama viimase abinõuna eriaruande, et veenda komisjoni suuremale koostööle. Seda ei tohiks tulevikus enam juhtuda. Selles suhtes tahaksin paluda Euroopa Komisjoni, et see edaspidi pingutaks, et ombudsmaniga tõhusamat koostööd teha. Ei maksa unustada, et alati, kui komisjon seda kohustust endale ei võta, siis saab parlament rakendada sanktsioone. Raportis paljastatud olukord tekitab süstemaatilise probleemi. Sellega jäetakse kodanikud ilma ühest põhihüvest, mida nad loodavad saada kaebuste esitamise põhiõiguse tulemusel.

Monika Flašíková Beňová, *fraktsiooni S&D nimel.* – (SK) Austatud juhataja! Tahaksin tänada kõiki kolme parlamendiliiget täna ühisarutelus arutatavate raportite eest ja rääkida

eelkõige Eva Lichtenbergeri raportist, sest see on minu arvates erakordselt jõuline ja ma nõustun suurema osaga selles öeldust. Ka mina tahaksin seetõttu täna olla kriitilisem, lugupeetud asepresident!

Üldjoontes saab öelda, et komisjon ei räägi tervikuna kodanikele ja parlamendile piisavalt sellest, kuidas see teostab järelevalvet ühenduse õiguse rakendamise üle. Euroopa Liidu lepingus on samal ajal selgelt sätestatud ELi kodanike aktiivne roll, näiteks Euroopa kodanikualgatuse (ECI) puhul. Mul on ka hea meel, lugupeetud asepresident, et olete täna selles arutelus koos meiega, sest ma tean, et te ei ole mitte ainult isiklikult pädev, vaid olete ka ECIGA väga lähedalt seotud.

Sellest hoolimata ei anta Euroopa Komisjoni aastaaruannetes ELi õiguse kohaldamise üle järelevalve teostamise kohta nende praegusel kujul parlamendile ega rahvale piisavalt teavet liidu olukorra kohta. Komisjon on siiani liigselt keskendunud Euroopa õiguse ülevõtmisele riigisisesse õigusse, jättes selle tegeliku kohaldamise suures osas tähelepanuta. Napp viide formaalsele menetlusele liikmesriigi suhtes, mis ei ole ELi õigust riigisisel tasandil veel üle võtnud, ei ütle meile ega meie kodanikele eriti midagi. Me peame ja tahame rohkem teada juhtumitest, kus komisjon uurib ebatäpset või isegi täiesti valesti toimunud ülevõtmist. Me saame ELi õiguse kohaldamise järjepidevast järelevalvest rääkida ainult siis, kui meid sellistest juhtumitest täielikult teavitatakse.

Nagu me kõik kindlasti teame, head kolleegid, on Euroopa Parlamendil komisjoni suhtes teatud ülesanded ja volitused. Järelevalve ja hindamine kuuluvad nende hulka. Meil Euroopa Parlamendis on olemas siiras huvi hinnata mõistlikult komisjoni edusamme teie ülesannete täitmisel, kokkulepete kaitsmisel ja ELi õiguse järgimisel. Meil puudub aga piisav juurdepääs teabele, mille põhjal komisjon käsitleb määruste rikkumisi. See palve ei ole midagi uut, lugupeetud asepresident!

Veebruaris palusime resolutsioonis Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahelise parandatud raamlepingu kohta komisjonil teha ametliku taotluse alusel Euroopa Parlamendile kättesaadavaks kõigi menetluste üksikasjalikud andmed määruste rikkumisega seotud asjades, kui Euroopa Parlament seda soovib. Ma tahaksin komisjoni tungivalt paluda see teave meile – ja meie kaudu ELi kodanikele – anda.

Kokkuvõttes, lugupeetud asepresident, ma olen oma sõnavõttudes korduvalt öelnud, et Euroopa Parlament on siiralt huvitatud komisjoni abistamisest ja isegi selle kaitsmisest nõukogu eest. Me palume nüüd teilt, et komisjon annaks Euroopa Parlamendile vastutasuks teabe, mida palume mitte ainult endale, vaid ka Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikele.

Margrete Auken, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DA) Austatud juhataja! Petitsioonikomisjonis, teiste sõnadega komisjonis, mis tegeleb kodanike kaebustega, on ELi õigusaktide austamine ülimalt oluline. Kodanikud pöörduvad meie poole, sest riigisised või kohalikud ametiasutused ei järgi ELi õigusakte, näiteks inimeste tervise kaitse või keskkonnakaitse puhul. Me peame vaid mõtlema arvukatele kaebustele, mis on meile esitatud Campania pikaajalise jäätmekriisi kohta – hoolimata sellest, et on olemas Euroopa Kohtu selge otsus – ja rahaliste vahendite külmutamise kohta. Selle probleemi lahendamiseks ei ole tegelikult midagi tehtud. Kannatavad nii kodanikud kui ka kaitstud keskkond. Kutsusime seda nn õnnelikuks Campaniaks – oh heldeke! Komisjon peab sel puhul võtma viivitamata kasutusele kõik tema käsutuses olevad vahendid.

Lissaboni lepinguga on komisjonile antud põhiroll: nimelt teostada järelevalvet liikmesriikide ELi õigusaktide järgimise üle. Pöörame petitsioonikomisjonis seega suurt

tähelepanu sellele, kuidas komisjon tegeleb eeskirjade rikkumistega. Selles valguses on mul Eva Lichtenbergeri raporti üle hea meel. Ta teeb täiesti selgeks, et ei piisa vaid liikmesriikide rikkumisi käsitlevate kaebuste saatmisest neile tagasi, et nad need ise ära lahendaksid. Kaebused käivad liikmesriikide kohta. Sellega jäetakse kodanikud täiesti kuivale.

Tahaksin siinkohal teha komplimendi Euroopa Ombudsmanile, kes tegi omaalgatusliku uuringu just komisjoni uue kaebuste ja rikkumiste käsitlemise viisi kohta, eriti viisi kohta, kuidas komisjon registreerib või siis võib-olla lihtsalt ei registreerigi liikmesriikide vastu ühenduse õiguse eiramise eest esitatud kaebusi. Ombudsman on ka pädev esitama oma arvamuse asja sisu kohta, kui komisjoni süüdistatakse rikkumise puhul järelmeetmete võtmatajätmises isegi vaatamata sellele, et Euroopa Kohus on loomulikult viimane asutus, kes asja kohta otsuse langetab.

Igal juhul oleks tegemist edusammuga, kui võtaksime praegu vastu Nedelcheva raportis esitatud ettepaneku võtta vastu korralik seadus ELi haldusmenetluse kohta, milleks meil lõpuks on olemas alus kooskõlas Lissaboni lepingu artikliga 298.

On tore, et ombudsmani aastaaruandest on näha palju märke edasiminekest, kuid ikkagi on murettekitav, et üle kolmandiku kaebustest on seotud läbipaistvuse ning dokumentidele ja teabele juurdepääsu puudumisega. Sel puhul on häbiväärne, et nii komisjon kui ka mitmed liikmesriigid üritavad kaitsta suurlobiste kodanike eest millegi abil, mis tundub ilmselgelt olevat andmekaitse-eeskirjade väärkasutamine.

Selle kohta on negatiivne näide ombudsmani eriaruandes Porsche kohta ning autode CO₂ piirväärtuste kaitsmist käsitlevas kirjavahetuses. Kas keegi siinolijatest usub, et komisjon konsulteeris kirjadele juurdepääsu küsimuses mõnda väikest või keskmise suurusega ettevõtjat või et komisjon oleks tahtnud asjaga 15 kuud venitada mõne väikeettevõtja pärast? Loomulikult mitte! Kõik see oli sellepärast, et tegemist oli Porschega ja loomulikult võib-olla ka sellega, et tegemist oli Günther Verheugeniga. Ombudsmani eriaruandes räägitakse sellest pikemalt ja ma soovitan kõigil lugeda nii Chrysoula Paliadeli suurepärase raportit kui ka ombudsmani enda aruannet. See on suurepärane meelelahutus! See avab teie silmad ikka uuesti ja uuesti. Selle juhtumi kõige tõsisem külg on siiski see, et komisjon ei tee ombudsmaniga lojaalset koostööd. See raport on tähtis. Parlament peab selles küsimuses esinema selge avaldusega. Sooviksin tänada ombudsmani ja Chrysoula Paliadeli.

Oldřich Vlasák, *fraktsiooni ECR nimel.* – (CS) Austatud juhataja! Ombudsmani aastaaruanne on hea näide sellest, kuidas oma tegevust üldsusele tutvustama peaksime. Aruanne on terviklik, sisutihe ja konkreetne. Avaldan ülimalt kiitust teie jõupingutuste ja nähtud vaeva eest ning tahaksin ühtlasi teid isiklikult tänada. Tahaksin samal ajal ka öelda, et praegu näen ombudsmani ameti tegevuse puhul ühte süsteemset probleemi. See probleem on üldsuse teadlikkus. Nõustugem nimelt, et Euroopa Liitu kui rahvusvahelist organisatsiooni on märkimisväärselt raske mõista ja seda mitte ainult selle antavate toetuste, vaid ka selle volituste, institutsioonide, otsustamisprotsessi ning vastuvõetud poliitika ja õigusaktide seisukohalt. Ma pean silmas seda, et tavakodanikul on raske seda mõista. Loogiliselt kehtib see ka ombudsmani ameti kohta. Ma olen üsna kindel, et kui teeksime Euroopa kodanike seas uurimuse Euroopa Ombudsmani, tema volituste ja tegevuse kohta, siis avastaksime kahjuks, et teda peetakse kellekski kaugelolevaks ja et sageli ei ole inimestel tema olemasolust isegi aimu. Faktid on suhteliselt selged. Suur osa minu Tšehhi Vabariigist pärit kaasmaalaste esitatud kaebustest jäi väljapoole Euroopa Ombudsmani volitusi. Teiste liikmesriikide jaoks ei ole olukord teistsugune.

Kui me siin arutasime 2008. aasta aruande üle, siis kutsusid kõik üles üldsuse teadlikkuse tõstmisele. Tehti ettepanekuid ulatuslike teabekampaaniate kohta ning kaaluti veebilehtede avamist. Siiski proovisin eile postitada teie veebilehele kaebuse. Pean ütleva, et teie interaktiivne juhend oli liiga keeruline ja ausalt öeldes tavakodanikule arusaamatu. Kaebuse tegelik vorm on samamoodi keeruline. See meenutab mulle väheke Tšehhi Vabariigi maksudeklaratsioone, mida tavakodanik ilma maksunõustajata ei suuda täita. Ausalt öeldes peletab teie veebileht kodanikke kaebuste esitamisest eemale. Ma esitan seega palve lihtsustamiseks.

Teine asi, mida ma pean väga tähtsaks, on vähendada juhtumite käsitlemisele kulutatavat aega. Lõppkokkuvõttes me ju teame, et kui keegi esitab kaebuse, siis on usalduse seisukohast ääretult tähtis, et kaebust käsitletakse võimalikult kiiresti ja et kaebuse esitaja saaks võimalikult kiiresti vastuse. Lisaks kui mingi teema ei ole selle organi pädevuses, kellele kaebus on adresseeritud, siis tuleks kaebus edastada vahetult liikmesriigi või piirkonna ombudsmanile, kellel vastavad volitused olemas on.

Head kolleegid! Liiga palju suhtlust tapab informatsiooni. Liiga palju informatsiooni tapab Euroopa kodanikud. Minu arvates peaks ombudsmani jaoks esikohal olema mitte ainult lahendada, vaid ka ennetada ebaõigeid bürokraatlikke menetlusi. Ma pean seetõttu oluliseks, et seda institutsiooni ei kasutataks meediakampaaniates ära ning et selle volitusi ei laiendataks. Ombudsman Diamandouros ütles pärast oma valituks osutumist, et ta jätkab pingutusi, et parandada Euroopa Liidu haldustegevuse kvaliteeti. Tahaksin seega lõpetuseks küsida, millise süsteemse probleemi olete konkreetselt lahendanud ja millele kavatsete saabuval aastal tähelepanu pöörata? Ma soovin teile edu süsteemsete lahenduste leidmisel!

Willy Meyer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (ES) Austatud juhataja! Minu fraktsioon soovib tänada Mariya Nedelchevat tema raporti eest, mis sisaldab petitsioonikomisjonilt rikkalikku teavet Euroopa Ombudsmani töö kohta!

See on väga kirjeldav raport, mis hõlmab kogu tegevust 2009. aastal ja suurt osa kaebustest, mille hulk vähenes muuseas eelneva aastaga võrreldes 9%. Rohkem kui pool kaebustest puudutab Euroopa Komisjoni.

Ma usun, et ombudsmanile esitatud kaebustes kritiseeritakse viletsaid haldustavasid, nagu läbipaistvuse puudumine või dokumentide juurdepääsu keelamine. Me võime olla rahul, et suur osa kaebustest leiab ombudsmani käsitleluses lahendi ja et me liigume seega õiges suunas.

2010. aasta eesmärgid on kokku võetud viies eesmärgis: kuulata avatult ära soovitusel, et teha kindlaks parimad tavad; teha tööd, et leida viisid kiiremate tulemuste saavutamiseks; kasutada veenmist, et avaldada paremat mõju institutsioonide halduskultuurile; anda õigeaegselt vajalikku teavet, millele pääseb juurde kiiresti; ning kohanduda, et tagada hea ressursijuhtimine, mõjususe ja tõhususe. Ma arvan, et 2010. aastaks seatud eesmärgid olid väga asjakohased.

Me seisame silmitsi vajadusega ajakohastada mehhanisme, mis võimaldavad meil lahendada juhtumeid, milles jääb puudu läbipaistvusest ja teabest, ning nende arv on kahtlemata tõusuteel. Meil on eeskujul Paliadeli raporti kujul, mis on seotud Porsche juhtumiga, ja kuna Porsche, õigemini komisjon keeldus autotootja mõnda kirja avaldamast, siis peab parlament toetama ombudsmani ja ombudsman peab ka toetuma Euroopa Parlamendile, et neis asjus paremat teavet saada.

Euroopa Liidu Kohtu hiljutine otsus, millega tühistati komisjoni otsus avaldada ühise põllumajanduspoliitika raames abisaajate nimekiri, on väga murettekitav. Teiste sõnadega on see otsus läbipaistvuse põhiprintsiipide vastu, millest peaks juhinduma Euroopa eelarvega seotud küsimustes, ja tegemist on otsese rünnakuga eurooplaste õiguse vastu teada, kuhu nende maksud lähevad. Ma arvan, et see on halb tava, millele peaksime vajalike sätete muutmistega parlamendi kaudu lahenduse leidma.

Nikolaos Salavrakos, *fraktsiooni EFD nimel.* – (EL) Austatud juhataja! Olles lugenud läbi 2009. aasta Euroopa Ombudsmani aruande, pean kiitma Nikiforos Diamandourost, sest ta esindab ja teenib auga institutsiooni, mis ühendab Euroopa kodanikud ja paneb nad end turvaliselt tundma.

Loomulikult on Euroopa Ombudsmani töö tagada, et kõik era- või juriidilised isikud, kellel tekib Euroopa Liidu institutsioonidega probleeme võimu kuritarvitamise või mis tahes muu haldusomavoli vormi seisukohalt, saaksid tema poole pöörduda.

Kuna olen aruande läbi lugenud, saan aru, et institutsiooni ja selle ametnike edukuse põhjuseks on asjaolu, et: esiteks enamik – see näitaja on juba 70% – uurimiste tulemustest saadakse ühe aasta jooksul ja üle poole – tegelikult 55% – kolme kuu jooksul. See näitab, kui kiiresti Euroopa Ombudsman ja tema kaastöötajad tegutsevad ja kui sujuvalt see institutsioon töötab.

Teiseks suutis ombudsman 80%-l käsitletud juhtumitest aidata huvitatud poolel ühel või teisel moel lahendust leida, kas esitades nende juhtumi pädevale organile või andes nõu, missuguse organiga nad peaksid ühendust võtma, et oma probleem kiiresti lahendada. See tõestab selle institutsiooni tõhusust.

Me ei tohiks kahe silma vahele jätta asjaolu, et eraisikud esitasid 84% ja firmad või ühendused vaid 16% kaebustest. Ka see näitab, kui kõrgelt hindavad seda institutsiooni ja selle esindajaid Euroopa kodanikud, kes tunnevad, et nad on langenud haldusomavoli ohvriks. Ma tahaksin juhtida tähelepanu sellele, et 2009. aastal suletud juhtumist on üheksa näited heast tavast. Ma pean ütleva, et mulle isiklikult tegi eriti heameelt aruande sissejuhatuses sisalduv avaldus, et Euroopa Ombudsman kavatses aidata kaasa selle tagamisele, et Euroopa Liit annab oma kodanikele need hüved, mida neile Lissaboni lepingus lubati. Seega – minu kiitused Nikiforos Diamandourosele!

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Austatud juhataja! Esitasin kunagi ombudsmanile kaebuse ja ehkki minu jaoks ei lahenenud lugu kuigi hästi ning ma ei olnud otsusega rahul, siis tahaksin ikkagi ombudsmani tema töö eest kiita. Ma usun, et meie jaoks siin täiskogul on väga tähtis tema tööd toetada.

Oma avasõnavõtte juhtis ombudsman õigustatult tähelepanu sellele, et tema edu või ebaedu sõltub suurel määral institutsioonide tegevusest. Kui me vaatame näiteks Porsche juhtumit, siis saavad ilmseks ombudsmani volituste piirangud ja see, et mõned institutsioonid ei suhtu ombudsmani soovitusesse tõsiselt.

Loomulikult on vaja ka seda, et meie täiskogu asjad korras oleksid, näiteks Altero-Spinelli hoone ostmise juhtum, kus esines tohutult eeskirjade eiramisi. Ombudsman esitas mõned selged soovitusel ja tehti muudatusettepanekud. Senini on parlamendis siiski tegelikult väga vähe edasiminekut toimunud. Muudatusettepanekud lükati tagasi. See näitab taas, kuidas täiskogu kõnealustesse soovitusesse suhtub. Mida ma öelda tahan, on see, et väga tähtis on asjad meie täiskogul korda saada ja võtta ombudsmani soovitusi tõsiselt, millega tugevdame tema positsiooni.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Nagu igal aastal, esitab õiguskomisjon parlamendile raporti Euroopa Komisjoni aruande ELi õiguse kohaldamise kohta, ning nagu igal aastal, on õiguskomisjoni liikmetel mitmeid kahtlusi komisjoni koostatud aruande sisu ja vormi suhtes.

Pole kahtlustki, et ELi õiguse liikmesriikide süsteemidesse ülevõtmise küsimus on liidus väga tõsine probleem. Eri riigid võtavad samad õigusnormid kasutusele eri aegadel, mis on mõnes mõttes loomulikult arusaadav. See ei tohiks viia viivitusteni, millega kaasneb õiguskindlusetus, ja järelikult on kodanikel võimatu oma õigusi teostada. Nagu meie raportöör õigesti osutas, toob ELi õiguse ülevõtmisega viivitamine ning selle vale kohaldamine kodanikele kaasa reaalseid kulusid ja tekitab usaldamatust ELi institutsioonide suhtes. Toetan sellel põhjusel ühtlasi komisjoni kõiki ettepanekuid, näiteks ekspertide kohtumised ning komisjoni ja liikmesriikide kahepoolne dialoog eesmärgiga need probleemid võimalikult kiiresti lahendada. Ma jälgin suure huviga ELi katseprogrammi, mis peaks olema vahend, mille abil kiiresti reageerida kõigile juhtumitele, kui ELi õiguse kohaldamine riigisiseses õiguses või selle kohandamine toimub valesti.

Me rõhutame ühtlasi taas kord liikmesriikide kohtute rolli ELi õiguse praktilises kohaldamises ja tõlgendamises. Seda rolli ei saa siiski õigesti täita, kui ei korraldata asjakohast koolitust, ei peeta kohtumisi ning ei kujundata ELi õiguskultuuri. Mis puutub meie parlamenti – ja ma pöördun oma kaasparlamendiliikmete poole –, siis meie loodav õigus (sest me oleme seadusandjad) peab olema selge ja terviklik, sest ainult siis, kui see on mõistetav, on seda võimalik liikmesriikide süsteemidesse lihtsalt üle võtta ja sellega kaasneb vähem probleeme.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Austatud juhataja! 2009. aasta Euroopa Ombudsmani tegevuse aruannet analüüsid täheldasin rõõmuga, et ombudsmani ja petitsioonikomisjoni koostöö on edasi arenenud. Ma hindan kõrgelt alates 2003. aastast ombudsmanina tegutsenud professori Diamandourose tööd ja samuti tema pingutusi kodanike teavitamisel kaebuste esitamise võimalustest ja ELi halduse vales toimimisest ning nende julgustamisel teostada oma õigusi.

Arvestades, et vaid 23% üle 3000st kaebusest, mis registreeriti 2009. aastal, ei kuulunud ombudsmani volituste hulka, siis peab ta kahtlemata oma teavitustegevust jätkama. Ombudsman saab oma piiratud pädevuse tõttu uurida üksnes Euroopa Liidu institutsioonide ja organite vastu esitatud kaebusi. Tähtis on siiski see, et kõik, kes esitavad ombudsmanile kaebuse, mida ei ole formaalselt võimalik vastu võtta, saaksid teavet selle kohta, millise ametiasutuse poole nad igal konkreetsel juhul peavad pöörduma.

Oluline on ka rõhutada, et Lissaboni lepingu jõustumisega on ombudsmani demokraatlik legitiimsus märkimisväärselt suurenenud ning tema volitused on laienenud välispoliitikasse. Samuti tuleks märkida, et ombudsman on aina enam tegutsenud omaalgatuslikult; näiteks Euroopa Liidu maksete hilinemise, puuete ja diskrimineerimise puhul. Tänu tema tegevusele on kehtestatud Euroopa hea haldustava eeskiri. Veel üks hea uudis on, et menetluseks vajalik aeg on vähenenud üheksa kuuni.

Ombudsmani tõhususest ja heast koostööst teiste organitega annab tunnistust ka sellise juhtumite suur osakaal, kus institutsioon, kelle suhtes kaebus esitati, saavutas kokkuleppe või juhtum lahendati kaebuse esitaja kasuks. 2009. aastal esines seda nii suures osas kui 56% juhtumitest. Ma loodan, et ombudsman jätkab meie ja teiste institutsioonide toetusel oma tööd samasuguse energiaga ja isegi tõhusamalt kui siiani.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Minu tänusõnad Euroopa Ombudsmanile ja tema ametile selle imetlusväärse töö eest, mida nad on selles ametis raskel ajal teinud! Avatus, teabele juurdepääsu õigus ja õigus heale haldusele on kõik ülimalt tähtsad, et üldsus saaks uskuda ELi institutsioonide suutlikkusse teostada järelevalvet tema õiguste üle. On murettekitav, et aasta-aastalt osutub süsteemi suurimaks halduspuuduseks läbipaistvuse puudumine ning isegi keeldumine anda teavet või dokumente. Porsche juhtum on selles suhtes väga tõsine. Oodates 15 kuud enne palutud dokumentide üleandmist, eiras komisjon raskelt oma kohustust teha ombudsmaniga ausat koostööd. Komisjoni selline suhtumine raputas kodanike usaldust komisjoni vastu ja kahjustas ELi mainet avalikkuse silmis.

Nüüd, kus volinik ja ombudsman istuvad vaikselt teineteise kõrval, oleks minu arust hea mõte, kui nad alustaksid konfidentsiaalset ja põhjalikku arutelu selle üle, kas nad austavad teineteise tööd ja kas nad on valmis tegema koostööd ning tegutsema kooskõlas ELi enda aluspõhimõtetega. Ma ei taha siinkohal süüdistada ühtegi volinikku, kuid komisjon peaks sellel teemal pidama maha tegeliku arutelu, sest ELi maine avalikkuse silmis ei ole nii hea, et me saaksime tulevikus endale lubada Porsche sarnaseid juhtumeid.

Komisjon, nõukogu ja ilmselgelt ka parlament – kõik ELi institutsioonid peavad austama meie kodanike õigusi.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Nikiforos Diamandouros on meie kodanike ja Euroopa Liidu jaoks tõeliseks aardeks osutunud ja ma tahaksin teda tema töö eest tänada. Loomulikult on olemas ka valukoht: nimelt valdkond, kus olukord vajab parandamist. Äsja mainiti Porsche juhtumit. Ma pean Saksa kodanikuna ütleva, et mul on juhtunu pärast tõeliselt häbi. Meil on siin sakslasest volinik ja Saksa autotootja ja nendevaheline kirjavahetus. Kogu kirjavahetus komisjoni ja Itaalia, Hispaania ning teiste riikide autotootjate vahel avaldati, kuid Saksamaa puhul mitte. Ombudsman on teinud mitte ühe, mitte kaks, vaid kolm noomitust ning ikkagi ei ole midagi ette võetud. Seda olukorda tuleb kiiresti parandada. Tahan seda tungivalt rõhutada.

Teine asi, mida ma tahaksin öelda, on see, et kui kasutame liitsõna ees sõna „katse”, siis peame üldiselt silmas professionaale, kes elavad oma tööelu kõrgel maa kohal. Ma pole päris kindel, kuidas tuli komisjon mõttele viidata oma uuele Euroopa kodanike kaebusi käsitlevale projektile kui katseprojektile, sest sisuliselt ei ole selles midagi uut. Kodanik esitab oma põhjendatud kaebuse kõigepealt oma koduriigis. Midagi ei toimu. Seega pöördub ta komisjoni poole. Mida teeb komisjon? Saadab kaebuse tagasilennuga päritoluriiki tagasi ja jällegi ei võeta midagi ette. Ma ei usu, et see oleks õige viis meie kodanike muresid ja kaebusi lahendada ning ma tahaksin kasutada võimalust ja paluda volinik Šefčovičil, kellest ma väga lugu pean, välja öelda, kas ta kavatseb sellest projektist loobuda või järele mõelda, kuidas saaksime tagada, et meie kodanike kaebused saadetakse sinna, kus neid tegelikult käsitletakse, ning et kodanikud saavad õiguse ja hüvituse.

ISTUNGI JUHATAJA: Isabelle DURANT

asepresident

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Ma ei tahaks meie istungisaali loengusaaliks muuta. Nagu teate, loodi ombudsmani amet Euroopas esmakordselt 300 aastat tagasi. Seetõttu ei ole üllatav, et meid sellised küsimused huvitavad ja et me neile nii palju tähelepanu pöörame.

Ma arvan, et kõik kolm raportit ühe erandiga väärivad tähelepanu. Mind teeb valvsaks üks lõik Nedelcheva raportis. Olgugi et Euroopa Ombudsman teeb väärilist ja head tööd, siis kas ombudsmani ametile peab tõesti kuluma peaaegu üheksa miljonit eurot? Kas ei oleks võimalik piirata selle ameti vaat et bütsantslikku toimimisviisi? See on põhjus, miks minu fraktsioon jääb selles küsimuses hääletamisel erapooletuks, eriti selle raporti puhul, ent me soovime parimat ombudsmanile, konkreetsemalt kodanikele, kes talle oma kaebusi esitavad.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Kõigepealt tahaksin tänada Nikiforos Diamandourost tema töö ja esitatud aruande eest! Tema töö on kahtlemata jõuline ja hea ning ma tahaksin teda selle eest tänada. Tahaksin rääkida pigem kvantiteedist kui kvaliteedist, sest on huvitav teada, kui palju üldsus selle talituse poole pöördub.

Paistab, et kaebusi on mõne tuhande ringis ja osa neist ei ole kehtivad. Huvitav on siiski uurida, miks kaebuseid rohkem ei ole. Teiste sõnadega on siin küsimus selles, kas klaas on pooltühi või pooltäis. Ma küsin endalt, mil määral on Euroopa institutsioonide ja nende aluseks olevate õigusaktide liialt keeruline ja läbipaistmatu olemus süüdi üldsuse ja institutsioonide keerulises suhtes. Teiste sõnadega: kaebuse esitamiseks peab teadma oma õigusi ja oma õiguste teadmiseks peab tundma õigusakte ja mehhanisme, mis on kaebuse esitamiseks vajalikud. Seega selle asemel, et anda teile soovitusi, Nikiforos Diamandouros, paluksin teil kui ombudsmanil esitada soovitusi parlamendile kui seadusandlikule kojale selle kohta, kuidas lihtsustada õigusloomeprotsesse ja ELi institutsioonilisi mehhanisme niivõrd, kui see on võimalik. Palju räägitakse läbipaistvusest ja selgusest, kuid ka lihtsus on demokraatlik väärtus, mille me sageli ära unustame, sest see võimaldab üldsuse laialdast juurdepääsu institutsioonidele.

Nikiforos Diamandouros, hetkel olen ma ka samal ajal hääletava kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni liige. Ma tahaksin teile kinnitada, et ma pööran tähelepanu nende reaktsioonile selles küsimuses.

John Stuart Agnew (EFD). – Austatud juhataja! Lisaks kaebuse esitajale selles juhtumises ikka ja jälle osaks langenud halvale kohtlemisele on arvatavasti raportis paljastatud voliniku käitumise kõige häbiväärsem külg see, et tegemist ei ole üksiku haldusomavoli juhtumiga. Tõepoolest, selles teravas raportis avalikustatud faktid ulatuvad kaugemale lihtsast tegematajätmisest ja laiskusest. Pigem on mõistlik järeldada, et komisjoni selline käitumine on sihilik ja ei midagi muud kui ettekavatsetud käitumislain, mille eesmärk on nurjata ombudsmani raske töö ja heita kõrvale õigusriigi põhimõte.

Ombudsmani töö on raske ka ilma lisaprobleemideta, mida tekitas komisjon, kes – nagu nähtub faktidest – takistas igal sammul tal oma ametit nõuetekohaselt juhtida. Oli aeg, mil riigiametnike sellise näruse käitumise paljastamise korral oleks nii ametnikud kui ka vastutav minister vabaturma läinud. Ma eeldan, et selle asemel läheb niimoodi, et upsakas ja enesekindel komisjon teeb seda, mida ta kõige paremini oskab, ehk näitab üldsusele pikka nina ja süüdlased pääsevad karistusest. Pole ime, et EL ei ole kunagi olnud nii ebapopulaarne!

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Austatud juhataja! Ombudsmani tegevuse aruandest nähtub selgelt, et läbipaistvuse puudumine Euroopa Liidu institutsioonides on üks suuremaid probleeme. Enamik kaebustest puudutab komisjon, kes alatasa jääb vastamisega hiljaks ning seega õõnestab usaldust ELi institutsioonide vastu. Me peame läbipaistvust suurendama institutsioonide töö optimeerimise ja laiaulatuslikuma kommunikatsiooni abil ning samal ajal tagama, et kulud selliste meetmete tõttu ei suureneks. EL on kulutanud propagandale ja enesereklaamile juba hiigelsummasid.

Lissaboni lepingu jõustumise ning Euroopa õigusaktide ebatäieliku või hilinemisega rakendamise tõttu liikmesriikide poolt jätkab kaebuste arv kahtlemata kasvamist. Selle ennetamiseks tuleb liikmesriikide kohtunikele, praktiseerivatele juristidele, riigi- ja haldusametnikele võimaldada laialdast ja ühtlustatud õigusväljaõpet. Lisaks peame kodanikke teavitama sellest, et ELi õiguse rikkumise korral saab pöörduda ka asjaomase liikmesriigi kohtusse. 2011. aasta esimeses pooles saab Ungarist Euroopa Liidu ametisolev eesistujariik ning seega on meil, Ungari parlamendiliikmetel tähtis ülesanne, nimelt õigusaktide ühtlustamise ülevõtmine.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Nikiforos Diamandouros! Lugupeetud volinik! Ombudsmani instituudil on Euroopas väga muljetavaldav ajalugu. Algselt Rootsist välja töötatud kontseptsiooni alusel on ombudsmanid nüüdseks püüdnud vaidlusi erapooletult lahendada juba 200 aastat. Ma usun, et ombudsmani idee lähtub sügavalt inimlikus vajaduses lahendada vaidlused rahumeelselt.

See aruanne on Euroopa Ombudsmani viieteistkümnes ja Nikiforos Diamandourose seitsmes aruanne. See on saavutus, mille üle võib uhkust tunda ning tahaksin Nikiforos Diamandourost selle eest kiita. Tema valimisel eelmisel aastal väljendasin lootust, et ombudsman annab endast parima, et tagada, et ELi otsustamisprotsess oleks läbipaistvam ja kodanikele olulisem ning et me teeksime tõhusat koostööd petitsioonikomisjoniga. Ma arvan, et me võime julgesti öelda, et koos oleme suutnud seda saavutada. Ma näen paranemisruumi ombudsmani ja petitsioonikomisjoni vahel funktsioonide ja ülesannete koordineerimises. Meile laekub üha enam petitsioone, mis puudutavad klassikalise petitsiooniõiguse aspekte ja samuti ombudsmani ülesannete koostisosi. Ma räägin inimesi ja omandiõigustest ning majandustegevuse takistustest. Koostöö nendes valdkondades on mõistlik ja asjakohane, et saaksime koos komisjoni heas mõttes käsile võtta ja vajalikud vastused õigeaegselt kätte saada.

Ühtlasi tahaksin kiita uut veebilehte ja sellel olevaid interaktiivseid suuniseid, mis peaksid aitama tagada, et inimesed on teadlikud oma võimalustest teha oma hääl Euroopas kuuldavaks. Ma loodan, et Nikiforos Diamandourost saadab tema heas ja olulises töös jätkuvalt edu ning et ta suudab alati võimaluse korral parandusi teha. Ka petitsioonikomisjon teeb edaspidi kõik mis võimalik, et edendada Euroopa Liidu kodanike huvides tihedat koostööd ombudsmaniga.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Arutame täna siin kahte väga tähtsat küsimust. Esimene on Euroopa kodanike huvid; teine Euroopa kodanike ja Euroopa institutsioonide lepitamine.

Kolme raportööri kolm raportit, mis on tõesti erakordsed, ja Euroopa Ombudsmani tegevus on pannud mind mõtlema Euroopa kodanike nimel Nikiforos Diamandourosest kui d'Artagnanist ja kolmest raportöörist kui kolmest musketärist, kes kaitsevad Euroopa kodanike huve.

Tõesti on kahju, et Euroopa Komisjon ei ole asjaga nii seotud, nagu ta olema peaks. Minu jaoks oli voliniku tänase seisukohavõtu juures ainus hea asi see, kui kiiresti ta rääkis. Kui Euroopa Komisjon tegutseks sama kiiresti, siis puuduks vajadus selle arutelu järele.

Euroopa kodaniku jaoks on väga tähtis usaldada Euroopa institutsioone, näha neid positiivses valguses ning tunda, et nad töötavad tema huvides. Viisteist kuud viivitamist, nagu Chrysoula Paliadeli oma raportis väitis, et näha kiiretele autodele spetsialiseerunud

autotootja kolme kirja – see on vast vasturääkivus! Kas viivitus oleks olnud nii pikk, kui kaalul oleks autotootja asemel olnud ühe Euroopa kodaniku huvid? Ma tahaks seda teada.

On kuidas on, ma arvan, et me peaksime jääma ausaks. Me kõik peame tegema koostööd, peame näitama usaldust voliniku öeldu vastu, uskuma, et komisjon on valmis Euroopa Ombudsmaniga koostööd tegema, ning töötama Euroopa kodanike huvides. Loodetavasti tegutseb komisjon sama kiiresti, kui volinik rääkis! Kindlasti tegi ta tõlkide elu raskeks.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) *Bon dia*, austatud juhataja! Mul on kahju, et Alejo Vidal-Quadras enam istungit ei juhata, sest ma olen kindel, et ta oleks mu sõnavõtu heaks kiitnud.

Esiteks tahaksin Euroopa Ombudsmani tema töö eest tänada ning julgustada teda edaspidigi kaitsma vapralt eurooplaste õigusi, mida mõned avalikud asutused sageli ohtu seavad.

Sel puhul tahaksin öelda, et Valencia kultuuriühing on kogunud 650 000 allkirja õigusloomega seotud algatuse poolt, et tagada Kataloonias raadio- ja TV-kanalite vastuvõtt. Küsimus on lihtsalt Euroopa Nõukogu Euroopa regionaal- ja vähemuskeelte harta artikli 12 lõike 2 ja piirideta audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi täitmisel.

Noh, Hispaania valitsus on keeldunud neid 650 000 allkirja arvestamast. Loodame, et Euroopa Ombudsman võtab neid arvesse ja kaitseb 650 000 eurooplase õigusi, keda kaitsevad Euroopa õigusaktid.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Tahaksin alustuseks väljendada arvamust, et komisjoni ELi õiguse kohaldamise järelevalve aastaaruannetes on teatud puudujäägid, kuna praegusel kujul ei anta neis kodanikele ega mõjustatud institutsioonidele vajalikku teavet ELi õiguse kohaldamise tegeliku olukorra kohta.

Edaspidi oleks hea eelkõige juhtumite puhul, kus komisjon käsitleb ELi õiguse ebaõige ülevõtmisega seotud rikkumisi, anda vähemalt alusandmed rikkumise laadi ja ulatuse kohta. Oma 4. veebruari 2010. aasta resolutsioonis esitatud formaalse taotlusega on Euroopa Parlament juba proovinud saada paremat teavet rikkumisi hõlmavate menetluste kohta.

Ma näen Euroopa Komisjoni asepresidendi Šefčoviči sõnavõttus head märki selle kohta, et komisjon kavatses vaadata läbi võimaluse võtta kasutusele uurimistes menetluseeskirjad, kehtestada seaduserikkumiste menetluse eri aspektid – muu hulgas ajalimiidid –, õiguse saada ärakuulatud ning kohustuse esitada põhjendused jne.

Ma usun kindlalt, et komisjoni ja Euroopa Parlamendi tihe koostöö võib viia parema ja läbipaistvama ELi õiguse kohaldamise järelevalve mehhanismi kehtestamiseni.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Austatud juhataja! Euroopa Ombudsman on Euroopa Liidu demokraatlik südametunnistus. See institutsioon aitab aasta aasta järel kaasa kaebuste esitajate usalduse suurenemisele Euroopa institutsioonide vastu. Mulle teeb eriti heameelt see, et Lissaboni lepingu jõustumisega jälgib EL nüüd ka põhiõiguste harta täitmist, eelkõige tagades hea halduse õigusest kinnipidamise. Ma leian, et Euroopa ombudsmanide võrgustik on väga kasulik, kuna teatud liikmesriikides, sealhulgas Rumeenias, kust ma pärit olen, on kodanike teadlikkus ning avalike teenuste kvaliteet madalam kui Euroopas keskmiselt. See kajastub ka ombudsmani tegevuse aruandes. Palun seetõttu ombudsmanil edaspidi proovida koguda kokku ka liikmesriikide ombudsmanidele esitatud Euroopa õiguse täitmist liikmesriikide poolt käsitlevad kaebused, sest enamikul juhtudel puutuvad kodanikud Euroopa õigusega kokku oma riigi ametiasutuste kaudu.

Kriton Arsenis (S&D). –(EL) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Alustuseks tahaksin kiita Euroopa Ombudsmani erakordse töö eest, mida ta kogu perioodi jooksul on teinud. Täna ka raportööre!

Tahaksin kommenteerida konkreetselt Chrysoula Paliadeli raportit. Tegemist on tõesti šokeeriva juhtumiga: keeldumine täielikult avaldamast komisjoni ja Porsche vahelise autode heitkoguste direktiivi ettevalmistamisaegse kirjavahetuse kogu sisu. See tekitab küsimuse komisjoni seadusandlike ettepanekute objektiivsusest ja sellest, kas komisjon on ikka tööstuslikest huvidest täielikult sõltumatu.

Raportis tehakse täiesti õigustatult ettepanek blokeerida osa komisjoni eelarvest, kui ta peaks samamoodi edasi tegutsema. Volinik, parlament teeb seda, kui te oma tegutsemisviisi ei muuda.

Salvatore Iacolino (PPE). –(IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! On loomulik suhtuda sellisesse kohtumisse nagu Euroopa Ombudsmani ja voliniku kohtumine kui millessegi, mis mängib eriti märkimisväärset rolli Euroopa praeguses olukorras, kus Euroopa areneb dünaamiliselt ja reaalselt üldsuse huvides.

Tänu aga hiljuti Lissaboni lepinguga kodanikele antud õigusloomega seotud algatuse võimalusele on nüüd õiglase öelda, et parlament samastub tihedalt kodanike nõudmistega ja ootustega.

Tõsi on, et õiguse tõhus kohaldamine sõltub peamiselt sellest, kui hästi komisjon ombudsmani üldisel toetusel töötab. Tähtis on kuulata ära inimeste nõudmised ja ootused ning nõuda, et vahendeid kasutataks tõepoolest üldsuse huvides. Me saame ainult toetada menetluskoodeksi algatuses tehtud üleskutset.

Teabe andmisel tuleks lähtuda juurdepääsetavusest, järjepidevusest ning täielikust läbipaistvusest, sest me usume, et paljud piirkonnad ootavad siin väljendatud eesmärgi puhul komisjoni energilisemat tegutsemist. Me ei tohi unustada, kui oluline võib olla teiste Euroopa ombudsmanide tugi parlamentide koostöösse.

Kui vastab tõele (ja see vastab tõele), et liikmesriikide parlamendid ja Euroopa Parlament peavad kodanike huvides tegema tõhusat koostööd, siis tuleb kohe praegu koostöös rõhutada erinevast ajaloost, erinevatest elukutsetest ning erinevatest õiguskultuuridest saadavat rikkust, ning sellest koostööst peab saama tõhus meetod, mis aitab lahendada kodanike probleeme ja teenida nende huve.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). –(LT) Austatud juhataja! Lugupeetud ombudsman! Täna teid aruande eest! Euroopa ombudsmani roll on eriti tähtis, et aidata kodanikel leida lahendus tekkinud probleemidele ja suurendada institutsioonide töö läbipaistvust ja aruandekohuslust. Euroopa ombudsman tahab, et kodanikel oleks juurdepääs Euroopa Liidu institutsioonide otsustele, sest kodanikel peab olema võimalik soovitud teavet saada, et nad saaksid usaldada institutsioonide suutlikkust kaitsta nende õigusi, mis on seotud diskrimineerimise, institutsioonide võimu kuritarvitamise, päringutele kiire vastuse andmata jätmise ning teabe andmisest keeldumisega. Komisjon saab arvukalt kaebusi haldusomavoli kohta. Seetõttu on tähtis, et komisjon võtaks meetmeid, millega tagatakse, et dokumentidele juurdepääsu taotlused saavad kiire vastuse, sest Euroopa Liidu õigusaktide nõuetekohane kohaldamine mõjutab vahetult kodanike igapäevaelu ja nende õiguste teostamist. Pealegi õnnestatakse õigusaktide ebaõige kohaldamisega usaldust Euroopa Liidu institutsioonide vastu ning see viib lisakulude tekkimiseni.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Tahaksin kõigepealt tänada raportööri väga hea, tervikliku ja tasakaalustatud raporti eest ning samuti ombudsmani tema lakkamatu töö eest haldusomavoli vastu võitlemisel ning Euroopa Liidu haldusstandardite parandamise eest.

Raportöör juhtis õigesti tähelepanu sellele, et ombudsmani eelmine tööaasta annab tunnistust heast juhtimisest ja edusammudest kaebuste arvu vähendamisel ja kaebuste uurimise menetluse lühendamisel. Ma usun, et see on ka tema ametisoleku järjepidevuse tulemus. Nagu näha, oli Nikiforod Diamandourose valimine väga hea otsus. Ombudsman peab siiski kodanike vajadustele kiiremini reageerima. Selleks peab ta tegema tihedamat koostööd liikmesriikide ombudsmanidega. Euroopa Ombudsmani amet on aja jooksul muutuv roll, kuid sellel peavad olema püsivad ja universaalsed väärtused. Ma usun, et oma saabuval ametiaastal kuulab ta kodanike häält tähelepanelikumalt.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Austatud juhataja! Tahaksin kõigepealt kiita Nikiforos Diamandourost tehtud raske töö eest! Eriti tahan teda kiita selle eest, et ta on püüelnud selle poole, et lühendada registreeritud kaebuste menetluste ooteaega, sest ma usun, et see on õige samm sellel teel, et tuua Euroopa Liidu institutsioonid kodanikele lähemale.

Teine märkus, mida ma tahan teha, on rõhutada institutsioonidevahelise koostöö suurt tähtsust – seda tegid ka minu kaasparlamendiliikmed. Usun, et meie kogemused ombudsmaniga – eriti praeguse ombudsmaniga – näitavad seda, mil määral toimib koostöö selle täiskogu, parlamendi, eelkõige petitsioonikomisjoni ja ombudsmani büroo vahel.

Lisaks tahaksin paluda siinviibival volinikul Maroš Šefčovičil järgida meie eeskuju, sest ma usun, et kodanike kaebustega ei tee Euroopa Komisjon ombudsmaniga võrreldes nii suurt koostööd. Me teame, et paljud kodanikud esitavad kaebuse otse Euroopa Komisjonile, kuid meil ei ole tõepoolest aimugi, kui paljud inimesed esitavad Euroopa Komisjonile kaebuse, mille üle nad kaebavad ja mis on nende kaebuste lõplik tulemus.

Teisest küljest hoitakse meid kursis kõigi ombudsmanile esitatud kaebustega ning petitsioonikomisjonile esitatud kaebused on teada, sest need on avalikud.

Lõpetuseks tahaksin edastada sõnumi kodanikele. Raportit lugedes ilmneb, et proportsionaalselt – ja see on kokkusattumus – laekub kõige rohkem kaebusi Maltalt ja Luxembourgist. See on huvitav ja ma ei usu, et see on nii lihtsalt seetõttu, et maltalased ja luksemburglased kaebavad palju, vaid seetõttu, et need kodanikud seisavad oma õiguste eest, ja ma usun, et on tähtis, et nad seda teevad.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Austatud juhataja!, Nikiforos Diamandouros! Lugupeetud volinik! Head kolleegid! Andkem inimeste Euroopale nägu! Kõik Euroopa institutsioonid peavad tegema kõik mis nende võimuses, et inimesi teavitatakse kõigist heastamisvahenditest, mida nad saavad kasutada, kui Euroopa institutsioonid on rikkunud ühenduse õigust või on süüdi haldusomavolis.

Kõigepealt tahaksin kiita oma kolleegi Mariya Nedelcheva tööd, tema raportit Euroopa Ombudsmani tegevuse kohta 2009. aastal. Ombudsmani kriitika sihtmärgiks oli enamasti Euroopa Komisjon – seda sageli teabe puudumise tõttu. Minu kaasparlamendiliikme Chrysoula Paliadeli, keda ma tahaksin samuti kiita, raport on silmatorkav näide selle kohta.

Järgmisena tahan tänada meie Euroopa Ombudsmani kogu töö eest, mida ta on koos oma meeskonnaga teinud, tema kättesaadavuse eest ja tema suurepärase koostöö eest petitsioonikomisjoniga. See on väga tähtis! Tema roll kujutab endast olulist abinõud

läbipaistvuse ja hea halduse põhimõtete kaitsel ning selles valdkonnas saame tõeliselt oma kaaskodanikke kaitsta.

Lõpetuseks: on aeg, et meie kaaskodanikke paremini teavitatakse Euroopa Komisjoni puhul nende kasutada olevatest heastamisvahenditest: nimelt Euroopa Ombudsman ja petitsioonikomisjon. Meil on selleks kahtlemata vaja Interneti-portaali, kuid see peab olema ühine, ja me oleme seda teilt juba palunud. Sellest oleks meie kodanikel realselt abi.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Tahaksin ombudsmani tema töö eest tänada. Ta tegeleb väga spetsiifilise valdkonnaga, nimelt haldusomavoli, mistõttu on tähtis, et kodanikud saaksid aru, mida see sõna tähendab.

Suur osa sellest, mida ma kavatsen öelda, ei ole vahetult seotud ombudsmaniga, kuid ma arvan, et see tuleb ametlikult kirja panna. Kõige tõsisematest probleemidest ja kaebustest on osa seotud meie enda liikmesriikidega. Kodanikud esitavad seejärel kaebuse – nagu ütles Simon Busuttil – vahetult komisjonile, kes kooskõlas oma katseprojektiga võtab asjale lahendust leida üritades ühendust liikmesriigiga, ehkki kodanikud on juba seda teinud ja sellest ei tulnud midagi välja. See mehhanism ei ole läbipaistev ja see tuleb läbi vaadata. Me peame seda siin täiskogul arutama.

Teisena kerkivad üles küsimused varade ostude kohta ning eri liikmesriikide kodanike vaheliste tehingutega. Meil puuduvad selles valdkonnas volitused, kuid see tekitab aina rohkem muret ning peame sellele mingi lahenduse leidma.

Viimaseks – Iiri Ombudsman esitas kaks aruannet, mille meie valitsus tagasi lükkas. On väga murettekitav, et mis tahes liikmesriigi ombudsmani töö võidakse sõna otseses mõttes puruks rebida. Te teate seda, lugupeetud ombudsman. Mul on hea meel, et te kinnituseks noogutate. On vaja leida lahendus. Sellel ei tohi lasta jätkuda.

Andrew Henry William Brons (NI). – Austatud juhataja! Ma viitan kolmandale punktile: Euroopa õiguse kohaldamine. Võib väita, et selgest ja läbipaistvast Euroopa õigusest saab hullem olla ainult ebaselge ja ebakindel ELi õigus.

Komisjoni parema reguleerimise ja lihtsustamise kava tundub sama kättesaamatu nagu Püha Graal. Mõnede õigusaktide ettepanekute inglise keel oli selline, et ma kahtlustasin alguses, et need olid kirjutatud mõnes Lõuna-Albaania dialektis. Avastasin siiski suhteliselt kohe, et kõige hullemad näited olid algselt inglise keeles.

Õigusloome protsessis ei saa parandada viletsalt koostatud õigusakte. Euroopa Parlamendi liikmetele saadetakse muudatustepepanekud viimasel minutil; hääled jagunevad ja ühinevad uuesti; me oleme astunud istungisaali veendumusega, et meil on hääletusnimekirja värskeim, lõplikum versioon, ja avastanud, et hommikul asendati see uuega.

Suurfraktsioonidesse kuuluvad Euroopa Parlamendi liikmed, kes on vaid oma parteijuhtide häältekogujad, ei tarvitse muretseda. Neil pruugib vaid jälgida oma partei märguandjate žeste. Kuid vastutustundlike ja ilma fraktsioonilise kuuluvuseta Euroopa Parlamendi liikmete jaoks on see luupainaja.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Nagu teame, on Euroopa Liit aastakümneid võidelnud bürokraatia vähendamise ja läbipaistvuse suurendamise eest. Euroopa Parlamendis endas ei anna sellest miski erilist märki. Vastupidi – bürokraatlik paberimajandus tundub aasta-aastalt suurenevat.

Viimaste valimiste ärakuulamiste eel oli kõigi huulil sõna „läbipaistvus”. Parlamendiliikmetel on tänu oma ameti autoriteedile ja sellega seotud õigustega võimalik oma hääl kuuldavaks teha. Euroopa kodanike kohta ei saa sama öelda, mistõttu ongi meil ombudsman. Kui ombudsmani uurimistest olid rohkem kui kolmandik läbipaistvuse puudumisega seotud juhtumid ja kui kõigist juhtumitest lahendati 56% sõbralikult, siis on ombudsmani ameti tähtsus ilmselge.

Tsiteerides ombudsmani ennast: kodanikel on õigus teada, mida EL ja selle haldusorganid teevad. Kas tohiksin seda edasi arendada ja öelda, et meie kodanikel on ka õigus teada, kuidas Euroopa Liit nende makse kasutab ja kus vahendeid raisatakse. On viimane aeg, et eelarvekontroll toimima hakkaks, nii et sellekohastest aruannetest oleks vähemalt ligilähedaseltki sama palju kasu kui ombudsmani aruannetest.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Rääkisin oma sissejuhatavas sõnavõtus liiga kiiresti, nii et ma proovin nüüd selle vea parandada. Ma ei ürita parlamendiliikmetele muljet avaldada oma kiire kõnega, vaid kohustusega, mille siin endale väga selgelt võtan selle kohta, et komisjon on väga huvitatud parimast tihedast koostööst ombudsmaniga. Ma arvan, et Nikiforos Diamandouros teab seda.

Ta teab, kui tihedat koostööd me teeme, ja ma usun, et haldusomavoli ja teiste tema uuritavate probleemide lahendamise edukus on nii hea seetõttu, et me töötame koos tihedalt ja väga positiivses vaimus. Loomulikult on aeg-ajalt juhtumeid, millega kaasneb lisaprobleeme, mille lahendamine nõuab lisaenergiat, ning nii oli see selgelt juhtumi puhul, millele enamik teist on viidanud.

Tegemist oli ilmselgelt juhtumiga, kus komisjon oli kahe tule vahel: ühelt poolt läbipaistvuse kohustus ning Euroopa Kohtu kohtupraktikast tulenevad õiguslikud kohustused ning teiselt poolt meie kohustus hoida kutsesaladusi. Selleks et teavet avalikustada – mis oli selle konkreetse juhtumi puhul väga asjakohane – oli meil vaja kolmanda osapoole nõusolekut, mille hankimiseks kulutasime edutult mitu kuud. Alles siis, kui kinnitasime väga selgelt, et avaldame teabe nii või teisiti, ja teavitasime ettevõtet, et neil on Euroopa Kohtusse hagi esitamiseks aega kümme päeva, jõudsimme kokkuleppele.

Mis oleks juhtunud, kui me ei oleks toiminud kooskõlas oma juriidiliste kohustustega? Euroopa Kohtule oleks tõenäoliselt esitatud hagi ja võib-olla ei oleks seda teavet veel tänagi avalikuks tehtud. Nii et olge mõnikord meiega kannatlikud! Me oleme tõepoolest pühendunud läbipaistvusele, kuid peame alati arvestama väga õhukest piiri, mis jookseb eri kohustuste vahel, mida me selliste väga keeruliste juhtumite puhul peame täitma.

Ma tunnistan aga – nagu ma sissejuhatavas sõnavõtus ütlesin –, et viivitus oli pikk ja oleksime pidanud arvatavasti firmale suuremat survet avaldama. Oleksime pidanud neilt varem vastuse saama ja ma võin teile kinnitada, et komisjon teeb kõik, et tagada, et selline olukord sarnaste juhtumite puhul ei korduks – me ei otsi viise, kuidas protsessi 15 kuud venitada, mis oli tõepoolest väljakannatamatu. Ma olen Chrysoula Paliadeliga selles suhtes täiesi ühel meelel.

Mis puudutab teabele juurdepääsu: vaadake jällegi lihtsalt arve proportsioonis! Me saame igal aastal 5000 taotlust, millega tegeleb 80 inimest. Mõned toimikud, millele juurdepääsu tahetakse, on nii paksud. Paljud neist on kodanike taotlused, kuid ma võin teile öelda, et paljud on küsimused prestiižikatelt õigusbüroodelt, kes tahavad saada lisateavet väga tundlikes konkurentsiasjades. Peame selles protsessis olema väga hoolikad. Ma arvan, et teeme selles suhtes head tööd, sest 5000 toimikust jõuab ombudsmani lauale vaid 15–20.

85% taotlustest antakse juurdepääs esimesel taotlusel, nii et võite ise arvutada, mitu tuhat toimikut igal aastal kättesaadavaks tehakse. Me suhtume sellesse kohustusse väga tõsiselt ning nii toimime ka edaspidi.

Mis puudutab ELi õiguse ülevõtmist ja rakendamist, saan teile kinnitada, et me soovime teha Euroopa Parlamendiga väga tihedat koostööd. Me teame väga hästi, et kiire ülevõtmine ja korrektne rakendamine on midagi, mis seob Euroopa Liidu ühte. Ühisturu heaks toimimiseks on see absoluutselt hädavajalik. Seega üritame kindlalt tagada, et Euroopa õiguse rakendamisel ja ülevõtmisel toimime väga täpselt ja väga rangelt. Leppisime juba raamlepingus kokku ja kui lubate, siis tsiteerin:

„Et tagada liidu õiguse ülevõtmise ja kohaldamise parem järelevalve, püüavad komisjon ja parlament ülevõtmiseks kehtestada kohustuslikud vastavustabelid ning siduvad tähtajad, mis direktiivide puhul ei tohiks tavaliselt ületada kahte aastat.

Lisaks eriaruannetele ja aastaaruandele liidu õiguse kohaldamise kohta teeb komisjon parlamendile kättesaadavaks kokkuvõtliku teabe kõikidest rikkumismenetlustest alates ametliku teatamise kirjast, sealhulgas kui parlament soovib, siis iga juhtumi kohta eraldi, ja järgides konfidentsiaalsusnõudeid, eelkõige Euroopa Liidu Kohtu poolt tunnustatud konfidentsiaalsust käsitlevaid sätteid rikkumismenetlustega seotud küsimustes.”

Nii et suhtlemiseks ja Euroopa Parlamendi paremini kursishoidmiseks on olemas veel üks võimalus. Kui ma tohin selles konkreetses valdkonnas paluda Euroopa Parlamendi abi, siis paluksin teil direktiivide puhul nõuda rohkem vastavustabeleid. See on alati olnud komisjoni ettepanek. Me ei saa seda alati läbi suruda menetluse lõpus, kui seadusandja on komisjoni ettepanekuga seotud läbirääkimisi lõplikult viimistlemas, kuid parlamendis ja nõukogus on see võimalik. Vastavustabelitega on komisjonil palju lihtsam kontrollida, kas Euroopa õigust kohaldatakse õigesti, ning leida üles vead ja need parandada.

Vastuseks Gerald Häfneri küsimusele ELi katseprojekti ja selle nime kohta: selle põhjus on see, et kui alustasime selle uue projektiga, et luua liikmesriikidele juurde võimalusi ise kiiremini oma vigu parandada, siis oli see vastu võetud menetlus, mille algatasid vaid mõned liikmesriigid. Nüüd rakendab seda enamik neist. Me oleme ikka alles algetapis. Siiani on tulemused väga head. Loomulikult, kui me jõuame etappi, kus kõik liikmesriigid kasutavad seda vahendit Euroopa õiguse paremaks ja kiiremaks kohaldamiseks, siis otsime sellele kindlasti uue nime, sest enam ei ole tegemist katseprojektiga.

Kokkuvõttes, austatud juhataja, tahaksin tänada Euroopa Parlamendi liikmeid ja loomulikult meie ombudsmani väga rahuldava koostöö ja väga hea arutelu ning paljude uute mõtete eest, mida täna hommikul arutelul kuulsin. Tahaksin meile kõigile meenutada, et tänu Lissaboni lepingule on meie kodanikel õigus heale haldusele. Euroopa õiguse austamine on loomulikult selle – võrdsed võimalused ELis – võti. Ma olen kindel, et koos Euroopa Parlamendi ja ombudsmaniga saavutame selle.

Näinud täna hommikul istungit juhatajas Isabelle Durant'i, tahaksin lisaks rõhutada veel ühte asjaolu. Selleks on tõsiasi, et me suutsime lõplikult vormistada kokkuleppe ühise ELi läbipaistvusregistri kohta, mis suurendab lobitegevuse ja huvigruppide esindajate Brüsselis tegutsemise läbipaistvust. Ma arvan, et ka see aitab oluliselt kaasa ELi õigusloome protsessi suuremale läbipaistvusele ja paremale kvaliteedile.

Nikiforos Diamandouros, *ombudsman*. – Austatud juhataja! Tahaksin kõigepealt soojalt tänada kõiki parlamendiliikmeid, kes leidsid aega, et kommenteerida minu aruannet! Tahaksin neid tänada selle eest, et nad kiitsid nii soojalt heaks ombudsmani töö! Mulle

pakuvad suurt rahuldust, kuid ka inspiratsiooni teie lahked julgustavad sõnad ning tahan teile avameelselt öelda, et sedalaadi julgustus suurendab ka minu vastutust, mis on pandud minu õlgadele kodanike õiguste kaitsmise edendamiseks.

Tahaksin teid selle eest – teie mitte ainult aastaaruandega seotud, vaid ka eriaruandega väljendatud mure – väga tänada ning tänada kahte raportööri, kes leidsid aega, et koostada suurepärased raportid nii minu aasta- kui ka eriaruande kohta.

(FR) Lubage mul samuti tänada Mariya Nedelchevat tema kommentaaride eest! Tahan eelkõige teile, Mariya Nedelcheva, öelda, et olen teie kommentaarid üles tähendanud, mis on julgustanud mind alustama ühenduse õiguse õige kohaldamise üle dialoogi oma kolleegidega liikmesriikides.

Ma võin teile kinnitada, et järgmisel aastal liikmesriikide ombudsmanide järgmisel kohtumisel asetan rõhu just sellele punktile. Teil on seega minu kinnitus ja ühtlasi tänan teie kommentaaride eest interaktiivse juhendi olulisuse kohta, mida mainisid ka teie kaasparlamendiliikmed teistest parteidest.

Austatud juhataja! Lubage mul nüüd keskenduda asepresident Šefčoviči mõnele märkusele! Lubage alustada üldise märkusega! Tahan siin istungisaalis selgeks teha, et Maroš Šefčovič andis endast parima, et ombudsmaniga väga tihedat koostööd teha, ja ma olen talle senitehtu eest väga tänulik.

Tahan siin istungisaalis selgeks teha ka, et Maroš Šefčovič lükkas tegelikult ametisse asudes – ja need on minu sõnad – oma eelkäija seisukoha ümber ja tunnistas avalikult, et mis puudutab Porschet, on komisjoni vastus olnud ebarahuldav ja kahetsusväärne. Seetõttu tahaksin eristada voliniku isikut komisjoni institutsioonilisest vastusest sellele probleemile, mille tulemusena olin – esimest korda 15 aasta jooksul – sunnitud sellise käitumise kohta teie institutsioonile aruande esitama. Minu arust on sünnis teha vahet sellel, kuidas seda olukorda on käsitletud, ning veel kord tänada Maroš Šefčovičit tema pingutuste eest asja edasi viia ning toimida selles küsimuses tõhusalt.

Olles seda öelnud, lubage mul öelda veel paar asja. Lugupeetud volinik! Ma pean 2002. aasta kodanikke käsitlevat teatist liidus hea halduse kohaldamiseks ülioluliseks. Seega, kui komisjon kaalub selle teatise muutmist, siis loodan väga, et komisjon kannab hoolt selle eest, et konsulteerib nii ombudsmani kui ka Euroopa Parlamendi petitioonikomisjoniga, enne kui hakkab tegelikult muutma dokumenti, mis on kodanike jaoks ülimalt tähtis.

Me oleme täiesti ühel meelel – ja mul on hea meel, et te tegelikult ka seda mainisite –, et kohtud on kõrgeimad ja ainsad asutused, mis võivad langetada otsuseid õiguse autoriteetse tõlgendamise kohta. Mul on väga hea meel, et ka komisjon seda tunnistab. Lubage mul soovitusettepanekute seisukohalt ainult üks väike selgitus, lugupeetud volinik.

Soovitusettepanek tähendab, et ombudsman on tuvastanud haldusomavoli. See ei takista asjaomasel institutsioonil konkreetsele soovitusettepanekule vastamist ning olukorra parandamist ning juhtumi lõpetamisel võtan seda arvesse. Seega ei taheta haldusomavoli juhtumi tuvastamise ajal pressiteate tegemisega kuidagi ennetada või takistada institutsiooni vastuse esitamist ning ma tahan teile seda isiklikult kinnitada.

Lõpetuseks, mis puutub eriaruandesse – veel üks selgitus. Aruande esitamise põhjus oli liigne viivitamine, mitte – ma märkasin teie kahetsustunnet – see, et see esitati kohe pärast seda, kui komisjon oli dokumendid kättesaadavaks teinud. Kaks sündmust ei olnud seotud.

Aruande põhjuseks oli vastuse pikk viibimine ja ma olin väga rõõmus, et ma sain vastuse. Kuid jällegi – te olete selle kohta oma seisukoha võtnud.

Lõpetuseks loodan, et tehakse jõupingutusi viivituste vältimiseks. Ma ütlen viivituste kohta seda, volinik, et ootan komisjonilt, et see suudaks järgida viivituste kohta käivaid eeskirju, mille ta on ise vastu võtnud ja millest üritab kinni pidada. Ma pean selliste olukordade lahendamisel kinni oma tähtaegadest. Ma arvan, et nii on lõpptulemus parem.

Ma ütlen veel kahte asja. Ma tahan tänada Oldřich Vlasákit – ma loodan, et häälendan tema nime õigesti, sest minu tšehhi keel on olematu – tema märkuste eest, sest see annab mulle võimaluse öelda, et ma ootan innukalt võimalust kasutada eurobaromeetri võimalusi, et saada rohkem teada, mida kodanikud mõtlevad ja tunnevad ombudsmani ja kaebuste käsitlemise kohta. Ma tahan teda selle eest tänada.

Annan endast parima, et leida viis muuta veebileht kasutajasõbralikuks. Lubage mul talle lihtsalt kinnitada, et see läbis väga mitmeid katsetappe väga paljude sihtrühmadega ning nad kõik pidasid lehte väga kasutajasõbralikuks. Praeguseks on seda kasutanud üle 46 000 inimese ning nad juhiti õigesti kohe esimesel korral. Ma tahan talle kinnitada, et see on see, mida teeme võitluses haldusomavoli vastu, ning interaktiivne juhend on aidanud väga palju kaasa, et vähendada haldusomavoli institutsioonides – vastuseks tema küsimusele.

Veel kaks asja. Lidia Joanna Geringer de Oedenberg: võib-olla ei ole lihtne mõista, et enamik kaebustest, olgu siis Euroopa Ombudsmanile või liikmesriigi ombudsmanile, käsitlevad ELi õigust. Seepärast on meil olemas minu koordineeritav ombudsmanide võrgustik, et oleks võimalik probleemide ennetamiseks kaebused kohe alguses edastada õigele institutsioonile. Kui keskenduda üksnes ombudsmani volitustes sisalduvale, siis jääb tähelepanuta asjaolu, et see võrgustik tagab, et põhiosa ELi õigust puudutavatest kaebustest läheb õigele liikmesriigi piirkondlikule ombudsmanile, kus seda käsitletakse.

Kommentaari Marek Henryk Migalski küsimusele. Ma võin talle kinnitada, et nõukogu kinnitas ombudsmani eelarve ilma parandusteta. Oleme piirangutest väga teadlikud, kuid meid julgustab asjaolu, et peamine eelarveasutus – mitte ainult parlament – kiitis eelarve heaks.

Mis puudutab Csanád Szegedi küsimust, siis nõustume täiesti, et liikmesriikide kohtutes ei tunta ELi õigust piisavalt hästi ning oma visiitidel kõigisse liikmesriikidesse, mida olen külastanud palju kordi, kohtun ma alati kindlasti kohtunikega, et aidata neil liikuda edasi selles konkreetses suunas.

Viimaseks – ja ma lõpetan sellega – Csaba Sógor palus ka seda, et ombudsman saaks võtta vastu ELi õigusega seotud kaebusi, mis on esitatud riigisisel tasandil. Kahjuks ei kuulu see minu volituste hulka. Kui ma selle ülesande endale võtaksin, siis rikuksin volitusi ning riivaksin sellega ühtlasi oma liikmesriikides asuvate kolleegide juriidilisi kohustusi ja volitusi. Proovin teha nendega koostööd, et see nii oleks, kuid mul ei ole õigust võtta vastu kaebusi, mis on seotud ELi õiguse kohaldamisega liikmesriikides.

(FR) Austatud juhataja! Ma loodan, et vastasin kõigile kommentaaridele, ning ma tahaksin veel kord tänada kõiki parlamendiliikmeid julgustavate sõnade eest ning ühtlasi kiita teid, austatud juhataja, nagu volinik juba tegi, tähtsa ettepaneku eest, mille eesmärk on kiita heaks parlamendi ja komisjoni ühisregister! Ma olen veendunud, et see on väga tähtis samm edasi.

Mariya Nedelcheva, *raportöör*. – (FR) Austatud juhataja! Nikiforos Diamandouros! Maroš Šefčovič! Head kolleegid! Ma tänan teid teie mõtete eest, mis minu kindla veendumuse kohaselt on ühelt poolt andnud selgelt tunnistust Euroopa Ombudsmani tegevuse tähtsusest ning teiselt poolt huvist, mida meie institutsioon tunneb selle tegevuse vastu siin Euroopa Parlamendis. Ma kasutan võimalust, et tänada oma kolleege petitsioonikomisjonist, kes oma tööga loovad Euroopa kodanike ja liidu institutsioonide vahel rohkem käegakatsutavamaid sidemeid.

Nikiforos Diamandouros! 2009. aasta märkis Euroopa Ombudsmani instituudi 15. aastapäeva. See märkis ka Lissaboni lepingu jõustumist. Teie Euroopa Parlamenti valimisega on teie ametikohale lisandunud veelgi legitiimsust. Kasutasin sõna „lisandunud”, sest tegelikult on teie ametikoha legitiimsuse aluseks kõik need Euroopa kodanikud, kes on saanud teie poole pöörduda ning kellel on tänu teie sekkumisele olnud võimalik leida lahendus.

Teisest küljest on Euroopa Ombudsmani ameti puhul veelgi huvitavam see, et mitte kunagi ei saa midagi endastmõistetavaks pidada. Kaebuste arvu vähenemine, lahenduse leidmiseks kuluva aja lühenemine, sõbralikult lahenenud kaebused – alati on sama palju edasiminekut kui vajadusi. Nende faktide taga on minu arvates kaks suurt proovikivi, mida me ei tohi unustada: institutsioonide toimimisel suurema läbipaistvuse saavutamine ning parem dialoog kodanike ja institutsioonide vahel nii Euroopa kui ka riigisisel tasandil.

Tahaksin tänada teid, Nikiforos Diamandouros, ja ütlen lõpetuseks, et teie igapäevatöö tulemusel on meil konkreetsed tõendid, et võimalik ei ole mitte üksnes neile katsumustele vastu astuda, vaid eelkõige anda kodanikele adekvaatsed ja rahuldavad vastused. See ülesanne ei ole kindlasti kergete killast, kuid teie 2009. aasta aruanne ning kohustus, mis te endale Kopenhaageni kohtumiseks äsja võtsite, tähendavad usutavasti, et me oleme õigel teel.

Chrysoula Paliadeli, *raportöör*. – (EL) Austatud juhataja! Nikiforos Diamandouros! Lugupeetud volinik! Ma pean Nikiforos Diamandourose eriaruannet, mida mul oli au Euroopa Parlamendile esitada, formaalseks aruandeks, milles ei puudutata asja sisu. See on minu jaoks väga tähtis!

Arvan, et 15kuuline viivitus vastuse ja lõpliku otsusega, algse tähtaja üksteisele järgnenud pikendused ja – veelgi tähtsamana – see, mida pean komisjoni imelikuks otsuseks mitte avaldada sellele konkreetsele autotootjale koostatud kirja, väites, et avaldatakse osa kirjadest, on tõsised probleemid. Otsus kirja mitte avaldada on väga tõsine probleem.

Kui pärast nii pikka aega – ja see ei ole teie süü, lugupeetud volinik, sest teie võtsite selle konkreetse sektori üle alles hiljuti; kui komisjon oli teinud otsuse avaldada Nikiforos Diamandourosele sellele konkreetsele autotootjale koostatud kirja 18. veebruaril, siis ei oleks eriaruannet arvatavasti tulnud. Nikiforos Diamandouros nõustus komisjoni palutud üksteisele järgnevate ajapikendustega.

Ma arvan siiski, et tänu sellele viivitusele, tänu sellele, et komisjon ei teavitanud Nikiforos Diamandourost, on meil aruanne, millesse on kirja pandud nii vormilised kui ka sisulised probleemid. Ma kavatsen arutada ainult sisu. Komisjon peab siiski tõsiselt arvestama asjaolu – ja mul on hea meel, et ütlesite seda enne mind –, et mis tahes raskused, mida te Euroopa Ombudsmanile tema töös põhjustate, kahjustavad Euroopa Liidu ühtsust, õõnestavad selle kodanike usaldust selle institutsioonide vastu ning kahjustavad selle ameti mainet avalikkuse silmis.

Me tahame, et võtaksite seda, mis ennist ütlesite, kui oma kohustust, sest oleme kõik ühiselt vastutavad. Minu tänusõnad eelkõige Nikiforos Diamandourosele, kuna tänu sellele aruandele andis ta meile võimaluse Euroopa Parlamendis mõista, et meie võimuses on lahendada probleeme, mida me peame Euroopa ühtekuuluvuse jaoks ülitähtsaks.

Eva Lichtenberger, *raportöör*. – (DE) Austatud juhataja! Lubage mul palun enne oma kokkuvõtet avaldada erilist tänu ombudsmanile! Ma hindan tema tööd väga kõrgelt ja ma tean, kui tähtis see on meie kodanikele, sest tema büroost on saanud nende peamine ühenduspunkt.

Tuleksin hea meelega tagasi Maroš Šefčoviči öeldu juurde, eriti mis puudutab ELi katseprojekti, mida mitmed parlamendiliikmed teravalt kritiseerisid, sest nagu te isegi selgelt ütlesite, pakub see rohkem võimalusi liikmesriikidele, kuid mitte kodanikele.

Ma usun, et me peame lähemalt uurima, kas see tegelikult nii on, sest see, mida me vajame, on suurem läbipaistvus. Ei piisa kirjast kaebuse esitajale, milles sedastatakse, et oleme kaebuse kätte saanud. Meil on siin vaja suuremat selgust, rohkem olulisust meie kodanikele, sest vastasel juhul tekib meil pikas perspektiivis usaldusväärse probleem.

Lisaks on meil loomulikult vaja tõeliste rikkumiste tuvastamise korral paari mõjusat sanktsiooni. Liikmesriikide jaoks, kes ei rakenda õigusakte ja kes tegelikult isegi sellega oma riigi meedias kiitlevad, ei tohi tagajärjeks olla vaid järjekordse kirja saamine. Peame Euroopa Liidu kodanike huvides astuma sammu kaugemale.

Ma usun, et ülitähtis on 2002. aasta teatis läbi vaadata, eriti kaebuse esitaja õiguste osa. Selles valguses sooviksin ka seda, et parlamendi õigusi austataks. Meil on vaja saadud kaebuste registrit, mis annaks meile meie õigusloomega seotud töös mõningast tagasisidet. Mul ei ole vaja teada, kes kellele mille kohta kaebas.

Kaebuse sisu ja tagajärjed annaksid kogu seadusandlikule võimule olulist tagasisidet. Seda me vajamegi! See on põhjus, miks palun teil ka seda arvestada. Vajame selget registrit, mis annab meile ülevaate kaebuse peamistest põhjustest ja sellest, mida nõutakse. Tahaksin seda ettepanekut peagi näha. Mul oleks hea meel koos teiega sellega töötada. Aitame teid meelsasti vastavustabelitega. Usun samuti, et see on tähtis. Siin on oluline vastastikkus ja see on midagi, mida ma innukalt toetan.

Juhataja. – Ühine arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub täna, neljapäeval, 25. novembril 2010 kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *kirjalikult*. – (RO) Euroopa õiguse kohaldamine on ülitähtis, et ELi kodanikud saaksid täielikult kasutada siseturu hüvesid, kuna isegi kõige tõhusamad õigusaktid muutuvad üleliigseks, kui neid ei kohaldata. Sisetureregulatsiooni puhul on võimalik väga palju ära teha, eriti teenuste direktiivi või kutsequalifikatsioonide tunnustamise direktiivi puhul. Need õigusaktid on mõõndatavasti tehnilised ja see raskendab kohaldamisprotsessi. Seetõttu on ELi institutsioonide ja liikmesriikide administratsioonide koostöö ülitähtis. Eriti kasulikuks on osutunud siseturu infosüsteem, mida kasutatakse teenuste jaoks. Ma usun, et võidame sellest, kui laiendame selle kasutamist teistele sektoritele. Palun siiski tungivalt, et liikmesriigid suhtuksid õigusaktide ülevõtmisse tõsiselt ning väldiksid võimaluse korral viivitusi, sest selle tulemusel toimib siseturg selle parameetreid arvestades allpool optimaalset taset. Lõpetuseks toetan tungivalt kodanike vajadust leida oma Euroopa õiguse kohaldamisega seotud probleemidele lahendus kiiresti ja minimaalsete

kuludega. Selleks on vaja täiustada SOLVITi ressursse ning lisaks edendada aktiivselt seda vahendit probleemide mitteametlikuks lahendamiseks. Viimasena, kuid samatähtsana tuleb esikohale seada vaidluste lahendamise alternatiivsete meetodite leidmine.

Ágnes Hankiss (PPE), *kirjalikult*. – (HU) Lubage mul kui parlamendi arvamuse koostajal dokumentidele avaliku juurdepääsu kohta lisada Euroopa Ombudsmani tegevuse aastaaruandele ääremärkusena mõned sõnad institutsioonilise läbipaistvuse kohta. Mul oli hea meel, et ombudsmani juures registreeritud kodanike kaebusi uurides pööras raporti autor Mariya Nedelcheva erilist tähelepanu läbipaistvuse ja hea halduse suhtele. Lissaboni lepingu tingimuste kohaselt on õigus heale haldusele muutunud õiguslikult siduvaks ning lisaks sellele õigusele on tähtis ka see, et isikuõigusi täielikult austatakse.

Hiljutises arutelus Nikiforos Diamandourosega arutasime institutsioonilise läbipaistvuse ja andmekaitse hapra tasakaalu üle. Puudutasime konkreetselt Euroopa Liidu Kohtu juunis tehtud otsust kohtuasjas Bavarian Lager, mis tõi läbipaistvusteemalised arutelud tupikust välja. See on väga tähtis otsus, sest selles antakse suunised juhtumite puhuks, kus reaalne või tajutav ühine huvi on vastuolus õigusega isikuandmete kaitsele. Mul oli väga hea meel, et ka Nikiforos Diamandouros rõhutas põhimõtet, mille kohaselt võib isikuandmeid avalikustada ainult asjaosaliste isikute loaga.

Seetõttu arvan, et on oluline rõhutada, et toetan täielikult Euroopa Liidu institutsioonide töö läbipaistvamaks muutmisele ning sobivate haldusmeetodite aluse kehtestamisele suunatud jõupingutusi. Aastaaruande kohaselt on just selle eesmärgi edendamine Euroopa Ombudsmani tegevuse keskmes.

Alexander Mirsky (S&D), *kirjalikult*. – (LV) Toetan täielikult Euroopa Ombudsmani tööd. Tema visadus ja põhimõttekindlus on andnud konkreetseid tulemusi, sest ta täidab oma ülesannet auväärset ja järjekindlalt. Lätis on kujunenud välja täiesti vastupidine olukord. Läti Saeima valis Romāns Apsītisi ametlikult ombudsmaniks. Tegelikult ei ole Romāns Apsītis alates ombudsmani ametisse asumisest 1. jaanuaril 2007. aastal õigupoolest üldse tööle hakanudki. Õnnetuseks ei ole ta tähele pannud, et Lätis on ligi 300 000 inimest, kellelt on võetud nende põhilised kodanikuõigused. Paistab, et Läti Vabariigi valitsus ja Saeima on valinud ombudsmani – Romāns Apsītisi –, kes on sobiv, vaikiv ja algatusvõimetu; kellegi, kes on pime Läti õigusaktide raskete rikkumiste suhtes. Ma tuletan teile meelde, et Romāns Apsītisi kohustused tema ametis on järgmised: 1. edendada võrdõiguslikkuse ja diskrimineerimise ennetamise põhimõtete järgimist, mis Lätis toimib hariduse valdkonnas; 2. edendada õigus- ja muude küsimuste objektiivset läbivaatamist mõistliku ajaperioodi jooksul: Läti on selles küsimuses Euroopa Kohtus kaotanud juba umbes kümme kohtuasja; 3. tagada inimõiguste rikkumiste küsimustes puudujääkide ennetamine. Lätis on umbes 300 000 inimeselt, kellest paljud on Lätis elanud kogu oma elu, ära võetud nende põhilised kodanikuõigused. Täna paneb sõna „ombudsman” Lätis inimesed muigama. Kui olukord ei muutu, siis võib selle asendada sõnaga „kloun”.

5. Horisontaalse koostööga seotud konkurentsieeskirjad (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu Sharon Bowlesi majandus- ja rahanduskomisjoni nimel komisjonile esitatud suuliselt esitatud küsimuse üle horisontaalse koostööga seotud konkurentsieeskirjad läbivaatamise kohta (O-0131/2010 – B7-0565/2010).

José Manuel García-Margallo y Marfil, *autori asendaja*. – (ES) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Selle aasta 31. detsembril lõpeb kaks grupierandi määrust, millest üks on seotud spetsialiseerumiskokkulepetega ja teine teadus- ja arendustegevusega. Komisjon on koostanud kaks seadusandlikku ettepanekut: kaks ettepanekut võtta vastu määrused kehtivuse kaotavate määruste asendamiseks, mis on esitatud täiskogule.

Esialgsete määruste vastuvõtmisest on möödunud tükk aega. Õigusakte on oluliselt muudetud, eriti 2003. aasta moderniseerimispaketiga. Selles valdkonnas on langetatud ülitahtsaid juriidilisi otsuseid ning komisjon on omandanud tegelikus töös päris palju kogemusi, mis on samuti oluline aspekt.

Komisjon alustas asjaosalistega kaks konsultatsioonivooru, mis on hea tava õigusloome vaimus ning üldsuse toetuse saamiseks. Praegu on oluline küsimus järgmine: kuidas kavatseb komisjon ära kasutada asjaosalistelt konsultatsioonide käigus saadud vastused? Kas komisjon kavatseb neid arvestada või visatakse avaldatud arvamused prügikasti? Selles valguses tahavad parlament ja majandus- ja rahanduskomisjoni teada peamiselt kuut asja. Missugused soovitusi ja konkreetseid ideid on esitanud sidusrühmad, mida komisjon kavatseb arvestada määruste koostamisel ja määratlemisel ning selleks et ideed reaalsuseks saaksid?

Teiseks, mida arvab komisjon horisontaalkokkulepetest, mida spetsialiseerumise või teadus- ja arendustegevuse erandimäärused ei hõlma? Mida rääkisid sidusrühmad selles konsultatsioonivoorus? Millised oleksid eelised tööstuse, reaalmajanduse ja konkurentsikaitse seisukohast, kui uute määruste ettepanekutes võetaks arvesse horisontaalkokkuleppeid, mida kaks arutlusalust grupierandimäärust ei hõlma? Kas komisjon kavatseb koostada uusi määrusi, et need hõlmata? Jah või ei? Küsimus on üsna selge.

Kolmas probleem, mida majandus- ja rahanduskomisjonis põhjalikult arutati, on patentide salakaitsmisena tuntud küsimus, mida – nagu volinik teab – esineb, kui üks standardi kehtestamises osalevatest sidusfirmast ei avalda teavet talle kuuluvate patentide või patentide, mida ta kavatseb tulevikus registreerida, kohta. Sellega põhjustatakse tõsist kahju ja probleeme firmadele, kes seda teavet ei valda ning võtavad endale kohustuse toimida kooskõlas kehtestatud näitajatega.

See küsimus on suhteliselt spetsiifiline, sest tegemist on konkurentsi moonutamisega ja siseturu tõketega, mis on meie institutsiooni põhipatt: kas komisjon kavatseb leida lahenduse patentide salakaitsmise probleemile uute määruste eelnõude raamides või leiab ta, et patendiõiguste kuritarvitamise vältimiseks on vaja täiendavaid sektoripõhiseid õigusakte? Kas komisjon on seadnud ülesandeks tagada, et oleks olemas terviklik järjepidev õigusraamistik, ilma et oleks sisemisi vastuolusid konkurentsieeskirjade ja sektoripõhiste õigusaktide vahel intellektuaalomandi õiguste valdkonnas?

Neljas ja viies küsimus on seotud majandusjuhtumise ehk – kui eelistate – konkurentsi juhtimisega. Me oleme aru saanud, et peame koonduma teiste konkurentsiasutustega ühte punkti ja sel puhul on oluline teada, kui suures ulatuses on komisjon määruste koostamisel kasutanud kohtute ning riigisiseste ja rahvusvaheliste asutuste otsuseid.

Viimane küsimus on seotud teemaga, mis on minu komisjoni jaoks eriti tundlik, ja ma olen kindel, et Andreas Schwabil on selle kohta nii mõndagi öelda. See on seotud toiduainete turustusahelaga. Tundub ilmselge, et tootjate seas valitseb ebavõrdsus: ühest küljest põllumajandusettevõtted ja teisest küljest suured tootmisketid. Kas komisjon kavatseb

teha midagi, et tagada selle lepingu nõrgema poole võrdse ja ausa kohtlemise tagamiseks? Need on küsimused, millele ma palun teil vastata nii täielikult, selgelt ja täpselt kui võimalik.

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Soovin austatud parlamendiliiget küsimuse eest väga tänada, sest tegemist on tõepoolest väga olulise Euroopa Liidu vastutusvaldkonnaga!

Konkureerivad firmad töötavad sageli koos, näiteks teadus- ja arendustegevuses, tootmises, ostmises, toodete standardimises ja infovahetuses. Nagu teate, võib see olla tarbijatele kasulik ja tuua kaasa madalamad hinnad, suurema valiku ja paremad tooted. Need horisontaalkokkulepped – me kutsume neid horisontaalseks, sest koostööd tegevate aktiivsus varustusahelas on võrdne – võimaldavad ettevõtjatel vastata suurenevale konkurentsiturule ja globaliseerumise tõttu muutuvale turuolukorrale.

On aga ka olemas risk, et sedalaadi kokkulepped võivad kaasa tuua tõsised konkurentsiprobleemid, näiteks kui pooled lepivad kokku hindades, turu jagunemises või piiravad toodangut. Komisjon on viimasel kahel aastal vaadanud läbi horisontaalkokkulepete konkurentsisuunised, kasutades põhjalikku hindamist ja laialdast konsultatsiooni. Uued, selle aasta lõpus eeldatavasti vastuvõetavad eeskirjad on märksa üksikasjalikumad, kasutajasõbralikumad ja selgemad ning annavad paremaid suuniseid selle kohta, mis liiki koostöö on lubatud.

Nagu alati, on komisjon pidanud eri sidusrühmade huvisid hoolikalt tasakaalustama. Uute konkurentsieeskirjade kaks põhikoostisosat on standardite kehtestamine ja teabevahetus. Üldsusega konsulteerimisel kommenteeris umbes kaks kolmandikku sidusrühmadest standardimist.

Euroopa majanduse kui terviku ja konkreetset info- ja kommunikatsioonitehnoloogia sektori jaoks on hästi toimiv standardite kehtestamise süsteem hädavajalik. Horisontaalsete suunistega edendatakse standardite kehtestamise süsteemi, mis on läbipaistev ja tänu millele on intellektuaalomandi õiguste litsentsimise kulud ennustatavad. Selleks on vaja leida tasakaal standardite kehtestamise protsessi kaasatud eri ärimudelitega ettevõtjate mõnikord vastuoluliste huvide vahel. Spektri ühes otsas on puhas novaator ja teises puhas tootja, mõlemad eri prioriteetide ja vajadustega.

Uute eeskirjadega tagatakse, et on piisavad stiimulid edasiseks uuendustegevuseks ning et standardimise traditsioonilised eelised antakse edasi tarbijatele. Selleks et vältida standardeid kehtestavate lepingute hindamist konkurentsieeskirjade alusel ja nende liigitamist nn *safe harbour* põhimõtete alla – see tähendab, et neid peetakse konkurentsieeskirjadega kooskõlas olevat – on vaja täita kolm üldist tingimust.

Esiteks peab standardeid kehtestaval organisatsioonil olema tasakaalustatud intellektuaalomandi õiguste poliitika, mille kohaselt tuleb heauskselt avaldada kõik asjakohased intellektuaalomandi õigused, ning intellektuaalomandi õiguseid tuleb litsentsida ausatel, mõistlikel ja mittediskrimineerivatel tingimustel. Teiseks peab standardite kehtestamise protsess olema avatud ja läbipaistev, et kõigil asjakohastel osalejatel oleks võimalik osa võtta. Kolmandaks peab standardite kehtestamise protsess olema läbipaistev viisil, mis tagab, et sidusrühmad saaksid end kursis hoida tulevaste, käimasolevate ja lõpetatud töödega.

Te mainisite ka patentide salakaitsmist. Nii ELi kui ka USA juhtumite analüüs näitab, et patentide salakaitsmine võib olla tõeline probleem, mis takistab tööstusel tegemast teadvat valikut standardis valitud tehnoloogiate potentsiaalsete kulude kohta. Komisjoni

lähenemisviis on anda standardeid kehtestavatele organisatsioonidele stiimuleid kehtestada selged eeskirjad patentide avaldamise kohta. Kuigi see ei eemalda täielikult ohtu, vähendab see seda.

Teadus- ja arendustegevuse lepingute puhul, millel on piiratud arv osapooli – sageli vaid kaks –, on avalikud konsultatsioonid näidanud vastupidiselt, et tegelikult ei ole reaalselt salakaitsmise probleemi, sest pooltel on stiimulid viia uuendused turule ning võimalikud probleemid saab lahendada kohe alguses pooltevaheliste lepingutega.

Mis puutub infovahetusse, siis võib see olla konkurentsi soodustav, kui see võimaldab ettevõtjatel koguda üldiseid turuandmeid, mis aitab neil kliente paremini teenida. Ent võib tekkida olukordi, kus turuinfo vahetamist võidakse kuritarvitada, näiteks kui ettevõtjad kasutavad tundlikku teavet tegutsemise kooskõlastamiseks. Vastusena sidusrühmade tungivale nõudmisele sisaldavad suunised uut peatükki teabevahetuse hindamise üldpõhimõtete kohta konkurentsi seisukohast.

Viimane parlamendi tõstatatud küsimus puudutas ostukooperatiivide küsimust. Komisjon on järjekindlalt uskunud, et ühised osturühmad väikeste jaemüüjate seas võivad konkurentstile kaasa aidata, eeskätt suurte hankijate puhul. Alates 2000. aastast on horisontaalsetes suunistes sedalaadi koostööd teatava turuosa piirini positiivselt hinnatud. Komisjon teeb läbivaatamise tulemusel ettepaneku, et ostulepingud loetakse konkurentsieeskirjadega kooskõlas olevateks, kui osalejate turuosa on 20% või väiksem. Ka komisjon on aga teadlik sellest, et rahvusvahelised, suurte jaemüüjate vahelised ostuliidud võivad konkurentstile negatiivset mõju avaldada ning probleeme käsitletakse komisjoni paremini toimiva toiduga varustamise kontekstis.

Arturs Krišjānis Kariņš, *fraktsiooni PPE nimel.* – (LV) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Mitte kellelegi ei meeldi maksta ülemäära asjade eest, mille tegelikku väärtust me isegi ei tea. Samamoodi ei meeldi meile maksta liiga palju ettevõtjate vaheliste ebaausate tehingute tulemusel. Euroopa Liidu konkurentsipoliitika on siiani sihikule võtnud ebaausad ettevõtjad. Ettevõtjate vahelise horisontaalse koostöö reguleerimine on üks viisidest, kuidas komisjon minu arvates edukalt konkurentsiprobleemi lahendab, kui ettevõtjad teevad koostööd sellistes valdkondades nagu teadusuuringud ja arendustegevus, tootmismahdade täielik ärakasutamine, ühiste kaupade jaotus ning standardimine. Uutes ärikoostöö eeskirjades standardimise küsimusele tähelepanu pööramine on tervitatav. See võimaldab ettevõtjatel ja sektoritel teha selge valik patentide seas, mida nad kasutada soovivad. Kõik standardid koosnevad leiutajate ja ettevõtjate registreeritud patentidest. Standardi kasutuselevõtuks on vaja teada, missugust tehnoloogilist lahendust täpsemalt pakutakse ning missugust tasu soovib patendiomanik oma patendi kasutamise eest saada. Seepärast peaksime toetama mehhanismi, milles kõik huvitatud pooled oleksid standardi valikul selgelt teadlikud ühe või teise leiutise eelistest ja puudustest ning patendi kasutamise hinnast. Meile meeldib oma igapäevaelus langetada teadlikke valikuid ning seetõttu on täiesti loomulik, et ka uutesse, suure lisandväärtusega tehnoloogiatesse olulisi vahendeid investeerivad ettevõtjad tahavad, et neil selline valik oleks. Minu arvates aitavad uued horisontaalse ettevõtjate koostöö eeskirjad vähemalt osaliselt kaasa sellele, et ettevõtjad ei maksa patentide kasutamise eest liiga palju. Täna teid tähelepanu eest!

Antolín Sánchez Presedo, *fraktsiooni S&D nimel.* – (ES) Austatud juhataja! Head kolleegid! Konkurents ei ole koostöö vastand. Samal turutasandil konkureerivate ettevõtjate vahel on koostöölepinguid, mis on konkurentsivõimelised ja kooskõlas Euroopa Liidu õiguse algupärase allikaga.

Õiguskindluse huvides ja teema keerukust ning saavutada tulevat tasakaalu arvestades peavad ettevõtjatel olema vahendid, et otsustada, missuguste horisontaalsete kokkulepetega rikutakse asutamislepingus kehtestatud keelde ning piiratakse konkurentsi.

Praegu on kriitiline aeg, sest horisontaalsete kokkulepete suunised on kümme aastat vanad ning spetsialiseerumis- ning uuendus- ja arengulepingute grupierandid lõpevad selle aasta lõpus. Seetõttu peab liit viivitamata neid dokumente ajakohastama ning ei saa endale lubada seadusaugu luksust, mis tekitab kahtlusi, kindlusetust ning halvab ettevõtjate tegevust.

See pärsiks meie majandust väljakannatamatult ning oleks väga vastutustundetu kriisi ajal, kui on vaja algatusi, et uuesti äritegevusega alustada ja seda elavdada. Lisaks, kuna läbivaatamise tähtaega on pikendatud 31. detsembrini 2022, peavad suunised andma Euroopa tööstusele meetmed, mida kasutada saabuvatel aastatel rahvusvahelises majanduselus toimuvate oluliste muutustega toimetulemiseks.

Euroopa Liit võttis mõned kuud tagasi Hispaania eesistumise ajal vastu Euroopa 2020. aasta strateegia, millega on võetud kindel kohustus rajada teadmistel ja uuendusel põhinev integreeriv ühiskond. Uue õigusraamistikuga peab edendama intelligentse ühendatud majanduse arengut, milles on võimalik ühendada äriühingustikke ning kasutada ära standardimise, spetsialiseerumise, teadusuuringute ja arendustegevuse kokkulepete kaudu ettevõtjate vahel tekkivaid sünergiaid, mis toob kasu Euroopa tarbijatele, kuid samuti ka lepinguid, mis aitavad kaasa ühistele tootmis-, ostu-, turustamis- ja edendamiskooperatiividele ning ettevõtjate ühendustele, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate seas.

Me toetame komisjoni selle algatuste paketi kasutamisel, et suurendada tõhusust, edendada teadus- ja tehnilist progressi, luua hüvesid lõpptarbijatele ning lühidalt öeldes parandada üldiselt meie ettevõtjate konkurentsivõimet ja jätkusuutlikku arengut.

Sylvie Goulard, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Palju on räägiti – eriti minu kolleegid Jose Manuel García-Margallo y Marfil ja Antolín Sánchez Presedo – elavatest aruteludest, mida me pidasime majandus- ja rahanduskomisjonis, ning vajadusest raportid kiiresti vastu võtta, nagu Antolín Sánchez Presedo just ütles, et selgitada välja meie ettevõtjate tegevuse ulatus. Ma piirdun kahe märkusega, mis on mõnevõrra üldisemad ja poliitilised.

Esiteks on kriis kõigis meie riikides pannud inimesed tagasi tõmbuma ja tekitanud natsionalistlikke ja proteksionistlikke ahvatlusi ning meie parlamendis oleme seetõttu iseäranis valvsad, kui jutt käib siseturu austamisest ja selle mittekillustamisest. Siin on proovikivi – ja ma näen, et mõned kolleegid asjaomasest komisjonist noogutavad. See on väga tähtis ja me teame, et volinik Barnier töötab Monti raporti toetuseks selles suunas. Meie Euroopa demokraatide ja liberaalide liidu fraktsioon usume tõesti võistlusesse, mis stimuleerib uuendustegevust.

Kuid peame aru saama ka sellest, et Euroopa ettevõtjad konkureerivad üleilmselt ning et eriti väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele ning üle kõige teadusuuringute ja arendustegevuse jaoks on eriti tähtis ehitada sildu ning peame tagama, et konkurentsist ei saaks vastastikune hävitamine, millest võidavad ettevõtjad teistes valdkondades maailmas, ettevõtjad, kes lisaks ei pea oma konkurentide puhul sageli kinni ausast konkurentsist. Meie jaoks on seega väga tähtis, et suudaksime leida viisi, kuidas ennetada patentide väärkasutamist, võimaldades samal ajal konkurentsi ning loomulikult austades

omandiõigusi, nagu siin on mainitud. Nagu tihti – on selleks sageli vajalik väga habras tasakaal.

Viimaseks, kokku võttes tahan rõhutada tungivalt, et nõustun kolleeg García-Margallo y Marfili toiduainete valdkonna konkurentsi kohta öelduga. Meil on Euroopas väga kummaline olukord, kus pöörame väga suurt tähelepanu konkurentsile teatud sektorites ja palju vähem teistes sektorites. On selge, et tootjate ja ostjate arvu vaheline ebaproportsionaalsus tekitab konkurentsiprobleeme. Seetõttu on mul, lugupeetud volinik, väga hea meel, et toetasite García-Margallo y Marfil öeldut.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Lugupeetud volinik! Lubage mul korrata kaasparlamendiliikmete öeldut ning eelkõige väljendada heameelt asjaolu üle, et Euroopa Liit kaasas varases staadiumis äriühingud, liikmesriigid ja Euroopa Parlamendi horisontaalsete koostöölepingute läbivaatamise; lõppude lõpuks lõpevad aasta lõpus olemasolevad grupierandid. Usun, et 2010. aasta maist pärinev eelnõu sisaldab mõnd tähtsat muudatust, eriti standardite ja teabevahetuse valdkondades, mida siin on juba arutatud. Mõlemad toovad kaasa suurema õiguskindluse ja selgemad eeskirjad ettevõtetele – see on väga oluline eeskirjade järgimisel. Me juba kuulsime, et vastavus Euroopa siseturul on põhimõte, mida kõik ettevõtjad peavad järgima.

Meie majanduse peamiseks koostisosadeks on konkurents ja uuendustegevus, mille tõttu on oluline kohandada 2009. aasta eeskirjad meie praeguse olukorraga ning võtta kasutusele tõhusad mehhanismid, et edendada konkurentsivõime järgimist ja rakendamist nii ettevõtjate kui ka riigiasutuste seas. See oli põhjus, miks parlamendi küsimust toetas nii suur komisjoni enamus, mis on midagi, mille üle on mul väga hea meel. Tahaksin küsida midagi selle kohta, mis te äsja ütlesite. On fakt, et suurte rahvusvaheliste kettide ostulepingud võib liigitada horisontaalsete koostöölepingute alla. Eelmise aasta teatises Euroopa toiduvarustusahela toimimise kohta kritiseerisite teravalt nõudluse võimu, kuid täna tundute sellesse väga soosivalt suhtuvat. Te ütlesite äsja, et toetate väikeste jaemüüjate koostööd, tingimusel et ostukokkulepped ei ületa 20% turuosast. Minu küsimus teile on: mis põhjustas teie suhtumise muutumise horisontaalsete ostulepingute kohta? Mis selle meeolumuutuse taga on?

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Austatud juhataja! Kõigepealt tahaksin ka mina avaldada toetust Euroopa Komisjoni ettepanekutele konkurentsi valdkonnas horisontaalsete koostööeeskirjade läbivaatamisele. Nende eesmärk on tuua selgust erandite hankimise tingimustesse, vaadata läbi piirangud ning anda teavet intellektuaalomandi õiguste kohta.

Majandus- ja finantskriis on esile tõstnud vajaduse suuremaks koostööks nimetatud valdkonnas ning ühise üleilmse majandusliku reguleeriva raamistiku järele.

Peame samuti hindama võimalust vahetada konkurentsivõimet sagedamini ja globaalsel tasandil ning võimalust seadma selles valdkonnas sisse globaalne juhtimine.

Konkurentidevaheliste koostöölepingute lihtsustamine edendab uuendustegevust ning parandab Euroopa ettevõtjate konkurentsivõimet.

Seetõttu arvan, et on vaja analüüsida võimalust kehtestada aeg-ajalt grupierandeid muude horisontaalsete lepingutüüpide jaoks.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Usun, et saame konkurentsi korrastada ühtsete eeskirjade kasutuselevõtmisega, mistõttu tahaksin teada, missugused on meie võimalused telekommunikatsioonisektoris, konkreetsemalt sageduse litsentsimise

valdkonnas, et meil oleks võimalik reguleerida telekommunikatsiooniprotsesside oksjoneid ja nn iludusvõistlusi. Lõppeks avavad uued neljanda põlvkonna tehnoloogiad terve uute võimaluste maailma.

Kui reisite Euroopas teise riiki, siis avastate, et teie telefoniekraanile kuvatavad hinnad on sageli ühesugused. Kas teil on kavas ergutada konkurentsi rändlussektoris? Kuidas te kujutate ette rändluse allutamist nõuetekohasele siseturukonkurentsile ning kuidas saate tagada, et geograafiliste piiride ületamisel hinnad ei mitmekordistu?

Maroš Šefčovič, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Ma olen austatud parlamendiliikmetele väga tänulik selle arutelu eest, sest see aitab meil ette valmistada väga olulised muudatused õigusraamistikus, milles meie ettevõtjad edaspidi tegutsema hakkavad. Nõustun täielikult nendega, kes kutsusid üles ausale konkurentsile, sest ainult aus konkurents saab tagada ausad tavad ning reaalsed ja mitte kokkulepitud hinnad. See on Euroopa kodanike jaoks väga tähtis: kuidas luua soodne keskkond, et meil oleks võimalik saavutada häid tulemusi, kuid vältida turul hinnakokkuleppeid.

Võin teile kinnitada, et otsime kõiki võimalusi, et leida lahendus, mille puhul patentide hinnad ei oleks liiga kõrged. Teate selleteemalisest arutelust väga hästi, kui raske see on. Võin teile öelda, et meile komisjonis valmistab viivitus suurt meelehärmi – me ei ole suutnud nii kaua patentide kohta sobivat lahendust leida –, sest sellega luuakse kindlasti tingimused edasiminekuks intellektuaalomandi õiguste kaitsmises ja selles, kuidas parandada Euroopa konkurentsivõimet ja muuta Euroopa konkurentsivõimelisemaks patentide rahvusvahelisel tasandil kaitsmisel.

Õiguskindlus ja uus õigusraamistik on kaks väga tähtsat teemat, millele oma ettepanekute koostamisel keskendusime. Oleme sellel teemal pidanud avalikkusega üsna ulatuslikke konsultatsioone. Meile esitati 190 ettepanekut ning kaasatud olid sidusrühmad tööstusest, õigusfirmad, ülikoolid ja valitsused, nii et me usume, et lõpptulemusena oleme suutnud saavutada sobiva tasakaalu.

Olen väga tänulik ELi 2020. aasta strateegia tähtsuse rõhutamise eest, sest see on just see, miks peame parandama ja muutma raamistikku, milles ettevõtjad tegutsevad, otsima võimalusi, kuidas luua positiivset soodsat keskkonda, et teadusuuringute ja arendustegevusega tegelevad ning uuendustegevusega hõlmatud ettevõtjad saaksid edeneda ning Euroopa riikide majandusele lisaväärtust anda ning kuidas luua tingimused, et majandustegijad jääksid Euroopasse ega otsiks võimalusi toodete mujal valmistamiseks.

Ma võin teile kinnitada, et see oli üks nendest asjadest, millele komisjon ja konkreetselt minu kolleegid volinik Almunia ja Barnier ühtse turu akti seisukohalt erilist tähelepanu pöörasid. Sest tänu ühtsele turule on meil uued võimalused päästa valla uut potentsiaali, luua uusi võimalusi ja tingimusi, mis on tõeliselt heaks edasiminekuks tähtsad, eriti teadusuuringute ja arendustegevuse valdkonnas.

Tulles konkreetsete küsimuste juurde, mille esitas Andreas Schwab, kes juhtis tähelepanu erinevustele, kuidas komisjon käsitleb väiketarnijaid suurtesse kettidesse kuuluvate ettevõtjatega võrreldes, jõudsime pärast väga tõsist läbivaatamist ja ulatuslikke konsultatsioone sidusrühmade ja liikmesriikidega järeldusele, et meie praegu toetatav käsitusviis vastab paremini praegusele olukorrale, andmetele, mida oleme praegu saanud, ja see on põhjus, miks seda liini soovitasime.

Juhataja. – Olen saanud resolutsiooni ettepaneku, ⁽¹⁾ mis on esitatud majandus- ja rahanduskomisjoni nimel kooskõlas kodukorra artikli 115 lõikega 5.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub täna, neljapäeval, 25. novembril 2010 kell 12.00.

ET(Istung katkestati kell 11.30 ja jätkus kell 12.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Gianni PITTELLA

asepresident

6. Kolorektaalvähivastane võitlus Euroopa Liidus (kirjalik deklaratsioon)

Juhataja. – Kirjalik deklaratsioon nr 0068/2010 kolorektaalvähivastase võitluse kohta Euroopa Liidus, mille esitasid Pavel Poc, Frieda Brepoels, Cristian Silviu Buşoi, Jo Leinen ja Alojz Peterle ning millele on alla kirjutanud parlamendi koosseisu rõhuv enamus.

Seega edastatakse see kooskõlas kodukorra artikliga 123 adressaatidele ja avaldatakse koos allakirjutanute nimedega selle osaistungjärgu vastuvõetud tekstina.

Pavel Poc (S&D). – Austatud juhataja! Ma tean, et kõik kibelevad hääletama, kuid tahaksin kaasallakirjutanute – Frieda Brepoels, Cristian Silviu Buşoi, Jo Leinen, Alojz Peterle ja mina – nimel tänada kõiki, kes toetasid meie kirjalikku deklaratsiooni kolorektaalvähivastase võitluse kohta!

Saime enamuse kokku kuu enne tähtaega. See näitab selle teema tähtsust ja me lubame teile, et see ei olnud ühekordne üritus, vaid osa suuremast liikumisest, mille sihiks on võetud EL ja liikmesriigid. Kolleegid, tänan teid toetuse eest!

7. Ashrafi laager (kirjalik deklaratsioon)

President. – Kirjalik deklaratsioon nr 0075/2010 Ashrafi laagri kohta, mille esitasid Alejo Vidal-Quadras, Stephen Hughes, Kristiina Ojula, Søren Bo Søndergaard ja Struan Stevenson, ning millele on alla kirjutanud parlamendi koosseisu rõhuv enamus.

Seega edastatakse see kooskõlas kodukorra artikliga 123 adressaatidele ja avaldatakse koos allakirjutanute nimedega selle osaistungjärgu vastuvõetud tekstina.

Struan Stevenson (ECR). – Austatud juhataja! Ka mina tahaksin tänada kõiki parlamendiliikmeid, kes kirjutasid alla kirjalikule deklaratsioonile nr 75 Ashrafi laagri kohta. See saadab Iraagi võimudele väga jõulise sõnumi lõpetada ebainimlik piiramine, mida nad on viimastel kuudel Ashrafi laagris rakendanud 3400 süütu inimese vastu. Ma olen tõepoolest tänulik, et rohkem kui pooled selle täiskogu liikmed kirjutasid sellele deklaratsioonile alla. Avasime selle alles kuu aega tagasi ja see on olnud väga kiire võit. Tänan teid tõepoolest väga! <BRK>

(Aplaus)

⁽¹⁾ Vt protokoll

8. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuste tulemused ja muud üksikasjad (vt protokoll))

8.1. 2011. aasta eelarve (B7-0683/2010) (hääletus)

8.2. Inimõigused ning sotsiaalsed ja keskkonnastandardid rahvusvahelistes kaubanduslepingutes (A7-0312/2010, Tokia Saifi) (hääletus)

8.3. Euroopa Ombudsmani 2009. aasta tegevuse aruanne (A7-0275/2010, Mariya Nedelcheva) (hääletus)

8.4. Euroopa Ombudsmani eriaruanne Euroopa Parlamendile seoses soovitusel projektiga Euroopa Komisjonile kaebuse 676/2008/RT asjus (vastavalt artikli 205 lõike 2 esimesele osale) (A7-0293/2010, Chrysoula Paliadeli) (hääletus)

8.5. 26. aastaaruanne Euroopa Liidu õiguse kohaldamise järelevalve kohta (2008) (A7-0291/2010, Eva Lichtenberger) (hääletus)

8.6. Avalik-õiguslik ringhääling digitaalajastul: kaksiksüsteemi tulevik (A7-0286/2010, Ivo Belet) (hääletus)

Enne hääletust

Ivo Belet, raportöör. – Tahaksin vaid lühidalt mainida, et minu arvates saadab parlament täna välja väga tähtsa sõnumi: asjaolu, et me tahame soodustada oma meedia kaksiksüsteemi, jättes avalik-õiguslikele ja eraringhäälingutele piisavalt hingamisruumi.

Lisaks ütlesin, et eksisid need, kes aasta tagasi arvasid, et parlament ei suuda kokku leppida tekstis, mis tagab meediapluralismi. Tahan eriti tänada oma kolleegi Petra Kammereverti ja üle kõige Doris Packi, kes on selle algatuse ema.

8.7. ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 „Naised, rahu ja julgeolek” vastuvõtmise 10. aastapäev (B7-0624/2010) (hääletus)

8.8. Mesindussektori olukord (hääletus)

8.9. Euroopa uue energiasstrateegia väljatöötamine aastateks 2011–2020 (A7-0313/2010, Lena Kolarska-Bobińska) (hääletus)

Enne muudatusettepaneku nr 1 hääletust

Hannes Swoboda (S&D). – Austatud juhataja! Selle nädala teisipäeval hääletasime Rapkay raporti üle, leppides kokku kompromissis söekaevanduste üle. Meeldib see teile või mitte, aga parlament on otsuse teinud. Kui nüüd hääletame millegi muu üle, siis sellele ei vaadata hästi, eriti komisjonis. Nii et ma panen ette, et me lisame fraktsiooni PPE muudatusettepanekusse nr 1 sõna „konkurentsivõimetud”, et viia see kooskõlla Rapkay raportiga. Teie isiklikust arvamusest hoolimata peaks vähemalt parlamendi arvamus sellel nädalal järjepidev olema.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Tahaksin istungisaali teavitada sellest, et raportöör Kolarska-Bobińska esitatud muudatusettepanek viib meie teksti ja meie teksti mõtte piisavasse kooskõlla eile toimunud hääletusega Rapkay raporti üle. Suulise muudatusettepaneku järgmine osa vaid nõrgestab resolutsiooni väljendusviisi ja tooni, mis puudutab kivisöe kui primaarenergia kasutamist ELi energiaallikates. Ma arvan, et puudub vajadus rikkuda konsensust, mille saavutasime suulise muudatusettepaneku vastuvõtmisega tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonis. Seetõttu palun teil hääletada selle muudatusettepaneku vastu.

(Suuline muudatusettepanek lükati tagasi)

8.10. Valmistumine Cancúni kliimakonverentsiks (29. november – 10. detsember) (B7-0616/2010) (hääletus)

8.11. Olukord Lääne-Saharas (B7-0675/2010) (hääletus)

8.12. Ukraina (B7-0650/2010) (hääletus)

Enne punkti 8 hääletust

Michael Gahler (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Alates resolutsiooni eelnõu koostamisest on üks asjaolu muutunud. Sel ajal ei olnud Ukrainat veel ametlikult 2013. aasta OSCE esimeheks nimetatud. Nüüd on see ametlik ja ma teen seetõttu järgmise muudatusettepaneku. Ma loen selle ette inglise keeles:

„kutsub Ukraina valitsust üles viima ajakirjandusvabadust puudutavad õigusaktid vastavusse OSCE normidega”. See osa jääks samaks. Järgmine osa peaks olema: „otsustav tegutsemine selles vallas tugevdaks Ukraina usaldusväärset OSCE esimehe kohal 2013. aastal”.

(Suuline muudatusettepanek võeti vastu)

8.13. Rahvusvaheline kaubanduspoliitika kliimamuutusega kaasnevate nõudmiste taustal (A7-0310/2010, Yannick Jadot) (hääletus)

Enne punkti 22 hääletust

Yannick Jadot, raportöör. – (FR) Austatud juhataja! Me teeme ettepaneku muuta punkti 22 lõppu, asendades sõna „ennetama” sõnaga „teavitama”, nii et lõplik lause oleks:

„tuletab muu hulgas meelde Euroopa Parlamendi nõuet komisjonile ja liikmesriikidele teavitada Euroopa Parlamenti ekspordikrediitiasutuste ja Euroopa Investeerimispanka laenuandmisest projektidele, millel on kliimale kahjulik mõju”.

(Suuline muudatusettepanek võeti vastu)

8.14. Ettevõtete sotsiaalne vastutus rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes (A7-0317/2010, Harlem Désir) (hääletus)

Enne punkti 32 hääletust

Harlem Désir, raportöör. – (FR) Austatud juhataja! Me teeme kokkuleppel variraportööridega ettepaneku muuta punkti 32 algust. Selle punkti esimesed sõnad oleksid – ma loen selle ette inglise keeles, sest me koostasime selle koos inglise keeles:

„palub uurida kõnealustel foorumitel võimalust töötada välja rahvusvaheline konventsioon...”.

(FR), ja ülejäänud punkt jääks muutumatuks.

(Suuline muudatusettepanek võeti vastu)

8.15. Horisontaalse koostööga seotud konkurentsieeskirjad (hääletus)

Juhataja. – Hääletus on lõppenud.

9. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Resolutsiooni ettepanek (B7-0683/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Austatud juhataja! Hääletasin resolutsiooni poolt, mis käsitleb jätkuvaid läbirääkimisi 2011. aasta eelarve üle. Läänud nädala parlamendi-nõukogu lepituskomitee koosoleku läbikukkumine on tekitanud märkimisväärset muret kogu Euroopa Liidus. Kahetsusväärne on, et mõned veel ei arva, et neil on tarvis järgida Lissaboni lepingut. Kui me ei suuda leppida kokku eelarves ja muudes seonduvates küsimustes aasta lõpuks, on tagajärjed väga tõsised. Euroopa välisestamise ja kolme uue institutsiooni loomine järelevalve teostamiseks Euroopa Liidu finantsinstitutsioonide üle oleks rahastamise puudumisel väga keeruline. Rahapuudus tähendaks samuti, et ühtekuuluvuspoliitikat, olulisimaid Euroopa Liidus, ei rakendataks nõuetekohaselt, rääkimata sellest, mis juhtuks Euroopa 2020. aasta strateegia ning GALILEO programmiga. Seetõttu arvan, et Euroopa Parlamendi asjalik ja paindlik seisukoht näitab veel kord, et finantskriisi tingimustega silmitsi seistes toimib Euroopa Parlament tegelikult vastutustundlikult.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! 2011. aasta eelarve läbirääkimiste katastroofi kohta sooviksin öelda järgmist: esiteks, et eelarve koostamise õigus on mis tahes demokraatliku parlamendi keskne õigus. Teiseks, et end tõsiselt võttev parlament peab seda õigust teostama. Kolmandaks sooviksin kutsuda Euroopa Ülemkogu üles austama ja aktsepteerima Euroopa Parlamendi seda enesestmõistetavat õigust. Neljandaks tuleb leida protsess tagamaks, et Euroopa Parlamendi häält kuulda eelarveotsuste küsimustes.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Hääletasin eelarve poolt ja mõistagi on selge, et kui meil parlamendis on eelarvepädevus, peaksime seda teostama.

Nüüd aga on meil tarvis mõelda järele, kuidas saame toimida vastutustundeliselt. Ütleksin, et mitmes mõttes ei kajasta eelarve sisu ideaale, mida me Euroopa Liidus jagame. Soovin, et võiksime vaadata paljud asjad põhjalikult üle sellisel viisil, mis tõstaks esile seal olevad vanad jäägid, mis ei ole enam asjakohased ja mis julgustaks meid kasutama eelarvet selleks, et neid jääke uuesti vaadata. Mõistagi on samuti oluline tagada, et Euroopa Liit saab kätte oma vahendid, suutes seeläbi teostada ka ülesandeid, mis me koos kokku oleme leppinud ja mis määrati meile Lissaboni lepinguga.

Kui viitan, et on küsimusi, kus peaksime võtma uue seisukoha, on meil vanu jääke, nagu tubaka kasvatamise toetamine jne, mida me minu arvates ei saa enam praegu Euroopa Liidu ülesannete hulka lugeda. Meil on vaja lähtuda praegusest tegelikkusest, koostades eelarve, mis annab Euroopa majandusele tõsise tõe.

Raport: Tokia Saifi (A7-0312/2010)

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Hääletasin Tokia Saifi raporti poolt, sest sellega saavutati seatud eesmärk: täpsustada, kuidas inimõigusi ja sotsiaalseid ning keskkonnastandardeid tuleks rahvusvaheliste kaubanduslepingutega tugevdada.

See võimaldab suurematel rahvusvahelistel organisatsioonidel teha tihedamat koostööd, et leida mitmepoolsetes lepingutes ruumi sotsiaalküsimuste jaoks. Oleks kasulik, kui Maailma Kaubandusorganisatsiooni reformitaks, et teha ruumi seda liiki koostööle, ehkki teatud riikide põlu alla panek muudaks taolise reformi elluviimise keeruliseks.

Inimõigusi puudutav klausel juba esineb tegelikult kõige uuemates rahvusvahelistes lepingutes ja sellest saab tulevastes kaubanduslepingutes norm. Seega on tarvis tagada, et rakendataks tõhusalt nii 27 konventsiooni, et riigid saaksid üldiste tariifsete soodustuste kavast kasu, kui kaasnevad meetmed, mille otstarve on täiustada rakendussuutlikkust.

Lõpuks, kui üldiste tariifsete soodustuste kava reformitakse, peaks see keskenduma enim abi vajavatele riikidele.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Austatud juhataja! Hääletasin resolutsiooni poolt. Olles parlamendi raportööri aastaaruandele inimõiguste kohta maailmas sel aastal, võin vaid korrata üle inimõigusi puudutavate klauslite olulisust rahvusvahelistes kaubanduslepingutes.

Kaubandus saab etendada olulist rolli mitte ainult kodaniku- ja poliitiliste, vaid ka majanduslike ning sotsiaalsete õiguste tagamisel. Mõelge vaid rollile, mida kaubandusega seotud abiprogrammid saavad etendada arengu tagamisel paljudes vaestes riikides ümber maailma. Peame samuti silmas pidama, et inimõigusi puudutavaid klausleid lisatakse kõikidesse ELi sõlmitavatesse kahepoolsetesse kaubanduslepingutesse ja samuti selle üldiste tariifsete soodustuste kava ning säästvat arengut ja head valitsemistava stimuleeriva erikorra kordadesse arengumaade puhul.

Peaksime muutma need klauslid ja tingimuslikkuse jõulisemaks ning teostama nende rakendamise üle pingsamat järelevalvet. Peaksime kaaluma inimõiguste hindamise teostamist nendele riikidele väljaspool ELi, kellel on kaubandussidemed ELiga, ja andma kaubandussoodustusi riikidele, mis on kiitnud heaks ja tõhusalt rakendanud säästvat arengut, sotsiaalõigusi ning head juhtimistava puudutavad peamised rahvusvahelised konventsioonid.

Daniel Hannan (ECR). – Austatud juhataja! Kaubanduse otstarve on suurendada maksimaalselt mõlema osalise õitsengut ja kasu. Riigid ei kauple üksiteisega: seda teevad hoopis ettevõtted ja üksikisikud. Ent raportis ja ELi kaubanduspoliitikas laiemalt näeme komisjoni sihti lisada oma kaubanduslepingutesse kõiksugu mittekaubanduslikke kriteeriume: mitte ainult neid, mis puudutavad inimõigusi, keskkonnastandardeid ja nii edasi, vaid ka – ja seda üsnagi kahjustavalt – neid, mis nõuavad, et maailma teised osad kujundaksid endist ELi jälgendades piirkondlikke kaubandusblokke.

Kaubanduse kogu mõte on teha vahetust erinevusi ära kasutades. Ei ole mõtet näiteks kohustada Kesk-Ameerika riike moodustama isekeskis kaubandusliitu, kus nad müüvad üksiteisele banaane ja kohvi ning lõikelilli. Samuti ei ole samamoodi palju kasu, kui meil on Euroopas sarnastest tööstusmajandustest blokk, kus oleme end ülejäänud maailma kasvuturgudest ära lõiganud. See on kahjulik arengumaadele ja ingliskeelsele maailmale

ning iseäranis katastroofiline minu riigile, mis on heitnud end kitsa ja hääbuva piirkondliku tolliliidu lõksu.

Raport: Ivo Belet (A7-0286/2010)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Meedia etendab meie demokraatlikus ühiskonnas väga erilist ja olulist rolli. See tagab kvaliteetse teabe ja annab nõnda olulise panuse meie demokraatia toimimisse. Olen veendunud, et kvaliteetne tasakaalustatud avaliku meedia keskkond avaldab positiivset mõju erameedia standardile. Nii avalik kui ka erameedia vajavad teineteist ja avaldavad teineteisele positiivset mõju. Kui soovime tasakaalustatud informatiivset meediakeskkonda, peame toetama sõltumatuid avalik-õiguslikke ringhäälinguorganisatsioone eraõiguslike ringhäälinguorganisatsioonide teisikutena. Tegemist on ühega ajakirjandusvabaduse sõlmküsimumustest ja selleta ei saa olla meie kogukonnas sisulist sõnavabadust.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Hääletasin Ivo Beleti raporti poolt vastupidiselt oma fraktsiooni soovitusel, sest ise arvan, et on väga oluline, et tunnistame vajadust kaitsta avalik-õiguslikke ringhäälinguteenuseid, sealhulgas neid, mida pakuvad riiklikud ringhäälinguorganisatsioonid. Tegemist on väga olulise küsimusega ja võiks öelda, et meil on olnud demokraatias sellega ainult häid kogemusi.

On täiesti tõsi, et meil on tarvis ka kommertskanaleid. Need kaks eri liiki teenust, kommerts- ja avalik-õiguslikud ringhäälinguteenuse kanalid, võivad teineteist täiendada. Minu arvates on see, et on olemas avalik-õiguslik kanal, mida hoitakse riiklikult ja mis keskendub aktuaalse ja ajakohase teabe koostamisele kodanike jaoks nii liikmesriikides kui ka igal pool Euroopas, absoluutne põhiõigus ja sõnavabaduse seisukohast ülioluline.

Arvan, et raport on oivaline ja väärib tuge, ning loodan, et edaspidi kujuneb avalik-õiguslik ringhääling suundumuseks kõikides ELi liikmesriikides.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Hääletasin Beleti raporti poolt, sest see tunnistab ja täpsustab põhjapanevat rolli, mida etendab Euroopas avaliku sektori ringhääling. Näen selles olulist sammu parlamendi seisukohast, kes teatab selgelt, et avalik-õiguslikul ringhääling peab jääma poliitilisest võimust sõltumatuks.

Raport näib olevat kirjutatud spetsiaalselt Itaalia jaoks, kus RAI on nüüd lagunemise süvenenud staadiumis, sest seal on võtnud täielikult võimust erakondlik poliitika, ja seda avalik-õigusliku ringhäälingu kultuurilise ja teabesügavuse ning seetõttu terve riigi kahjuks. Vaadake vaid, mis juhtus läinud nädal saates nimega „*Vieni via con me*” (ee „Tule minuga koos”).

Ringhäälingud Minzolinid ja Masid, avaliku valetabe professionaalid ning nende tasustajad ei sobi kokku raportiga, mille parlament täna vastu võttis. Euroopa Liit peaks selle teadmiseks võtma ja vastavalt toimima. Me ei taha RAIs enam erakondlikku poliitikat!

Resolutsiooni ettepanek (RC-B7-0624/2010)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Hääletasin resolutsiooni poolt. Euroopa Parlament peaks tähistama ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni naiste, rahu ja julgeoleku kohta.

Sõjaohvritest on 90% tsiviilisikud, enamik neist naised ja lapsed. Vägistamine ja seksuaalorjus on sõja rüüa argitegelikkus. Genfi konventsioonist lähtuvalt tunnistatakse vägistamist ning seksuaalorjust sõja- ja inimsusevastasteks kuritegudeks. Samuti on tarvis

juhtida tähelepanu, et vägistamine on genotsiidi vorm ja rahvusvaheline üldsus tunnistab seda sellisena. On ülioluline, et neid, kes neid kuritegusid toime panevad, sunnitaks oma tegude eest vastutama.

Naisi tuleb kaasata meetmetesse, mida rakendatakse, kui püütakse ennetada konflikte ja edendada kriisiohjamist ja rahuläbirääkimisi. Samuti on oluline võimaldada naistel osaleda oma riikide sõjajärgses ülesehitamises.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Austatud juhataja! Hääletasin selle väga olulise resolutsiooni poolt, kuna me ei saa eirata tõsiasja, et naistevastase vägivalda tase on tõusmas. Seda on näha iseäranis sõja- ja konfliktipiirkondades. Nõustun, et Euroopa Liidus tuleks kõrgeimal tasandil juhtida nõuetekohast tähelepanu ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 rakendamisele – mis on esimene resolutsioon, milles käsitleti relvastatud konflikti ebaproportsionaalset ja ainulaadset mõju naistele. ELi inimõiguste poliitika käimasoleva läbivaatamise käigus peaks see olema eriti oluline teema laiaulatusliku inimõigusi puudutava riikliku strateegia väljatöötamisel ja selliste ELi suuniste hindamisel, mis puudutavad vägivalda naiste ja tütarlaste vastu, nende ELi suuniste hindamisel, mis puudutavad lapsi ja relvastatud konflikti ning lisaks ka nendevastase diskrimineerimise kõikide vormidega võitlemist. Toetan üleskutset eraldada vajalikud vahendid, et võidelda naistevastase vägivaldaga ja toetada naiste osalemist rahu-, julgeoleku- ja lepitusprotsessides.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0622/2010)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Austatud juhataja! Hääletasin mesindust käsitleva resolutsiooni ja mesindussektori toetamise poolt, sest see põllumajandusliku tootmise vorm on kõige spetsialiseerunud põllumajandustegevus, millega tegeldakse. Kui mõtleme tavaliselt putukatele, ei ole seosed, mis nad meelele manavad, iseäranis meeldivad. Putukad ei ole meeldivad olendid, kuid peame nendega koos elama. See asjaolu aga tõstab esile, et mesilased on ainsad putukad, kes on toidu ja põllumajandusliku tootmise otstarbel taltsutatud. See näitab, kui üliolulised nad on.

Ärgem unustagem, et mesilasteta ei oleks meil tohutut osa muudest põllumajandustoodetest, kuna nad vastutavad tolmeldamise eest! On ülioluline, et Euroopa Parlament tagaks üha uuesti, et ELi ja ELi mittekuuluvate riikide standardid oleksid ühtlustatud, eriti põllumajanduses ja mesinduse puhul. Komisjon peab selle teadmiseks võtma.

Raport: Lena Kolarska-Bobińska (A7-0313/2010)

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Austatud juhataja! Lubage mul avaldada tänu Lena Kolarska-Bobińskale suurepärase koostöö ja oivalise raporti eest, mis on muudetud täna siin parlamendis veelgi paremaks kui enne seda, kui parlamendi enamus tegi teatavaks seisukoha asjaolu kohta, et peaksime Euroopas suurendama oma CO₂ heitkoguste vähendamise eesmärki 20%-lt 30%-le! See on eeltingimus sellele, et meist saaksid teerajajad ja me ei teeks edusamme ainult keskkonna vallas, vaid tagaksime ka, et muutume konkurentsivõimeliseks keskkonnasõbraliku tehnoloogia vallas. Sel moel kaitseme samal ajal töökohti, majandust ja keskkonda ning leiame lahendused olulistele probleemidele, millega Euroopas silmitsi seisame. Tänapäevane hääletus on Euroopa jaoks päeva heaks muutnud.

Jan Březina (PPE). – (CS) Austatud juhataja! Hääletasin energiategevust käsitleva raporti poolt, mis visandab suunad, mis Euroopa Liidu energiapoliitika tulevikus võtma peaks. Sooviksin rõhutada tuumaenergia rolli ELi energiaallikate seas praegu ja tulevikus, mööndes sealhulgas kaudselt vajadust pikendada olemasolevate rajatiste tööiga. Strateegiat võib

pidada tasakaalustatuks konkreetsete allikate seisukohast, ehkki seal ei mainita seda, mis minu arvates on söe puhul oluline, kui seda ajakohastatud elektrijaamades põletatakse. On keeruline mõista, kuidas suudame suurendada ELi energiajulgeolekut ja -sõltumatust söeta kui stabiilse primaarse ressursita, mis suudab reageerida paindlikult energianõudmise äkilistele tõusudele. Nõrk koht on raporti ülemäära üldine iseloom ning kaasnevate õigusaktide puudumine. Strateegia konkreetset ja praktilist vormi mõjutab ka tohutult tegevuskava, mida koostatakse vähem süsinikdioksiidi heitkoguseid tekitava majanduse saavutamiseks 2050. aastaks ja mis on kavas avaldada järgmise aasta alguses.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Austatud juhataja! Hääletasin selle tähtsa dokumendi poolt. See annab olulist hoogu arutelule, mida peame Euroopas tõsiseltvõetava ühise energiastrateegia üle.

Energiajulgeolek on kahtlemata selle strateegia üks põhitahke. EL peab soodustama ühist – kui mitte ühtset – energiapoliitikat. Reguleerivatele asutustele ja institutsioonidele kogu Euroopas tuleks anda suurem roll. Euroopa Komisjon peab etendama tugevamat rolli jõupingutustes arendada alternatiivseid energiavorme, eelkõige Aserbaidžaanist ja Kesk-Aasiast ning Põhja-Aafrikast ja ka teistest riikidest. Euroopa peab investeerima täiendavalt veeldatud maagaasi terminalidesse ja aitama teha sama oma uusimate liikmete puhul.

Samuti on vaja muid meetmeid, nagu energiatõhususe parendamine, investeeringud tuumaenergiasse ja stiimulite loomine taastuvenergia tehnoloogiate jaoks. Oluline tükike piltmõistatusest on ELi sisemise energiaturu liberaliseerimine. Just seepärast peaksime toetama kogu südamest president Buzeki ja komisjoni endise presidendi, Jacques Delors'i, algatust rajada Euroopa energiakogukond.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! Arvan samuti, et Lena Kolarska-Bobińska raport on oivaline. On oluline, et see on järgmise kümne aasta Euroopa energiastrateegia lootsiks. Samuti on oivaline, et selles pööratakse palju tähelepanu selle mõiste „energiavaru julgeolek” olemusele, ehkki samuti energiatõhususele, unustamata seejuures energiasääste. Need on olulised küsimused.

Lisaks on väga oluline, et investeerime teadusuuringutesse ja eri keskkonnatehnoloogiate uutesse rakendustesse. Selles valdkonnas on väga vaja uuendusi, kui tahame rajada Euroopat, mis on puhtam ja energia puhul teistest vähem sõltuv. Seetõttu tuleb meil peamiselt vaadata alternatiivsete energiavormide poole. On tõsi, et meil on tarvis tuumaenergiat energia baasvormina, kuid vajame uusi investeeringuid alternatiivenergia liikidesse. Loodan, et suudame söe kasutamise lõpetada järk-järgult. Ma ei taha näha, et energia jaoks on Euroopas süsimust tulevik.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Austatud juhataja! Hääletasin Euroopa Liidu energiastrateegiat käsitleva raporti poolt, mis hõlmab palju olulisi punkte ja küsimusi ning kus tehakse juttu taastuvenergiast, teadusuuringutest, uuendustest, saastamise vähendamisest ning mõistagi energiajulgeoleku suurendamisest. Toetan eriti seda, et Euroopa Parlament näeb ette, et energiavõrgustikke, isegi neid, mis ei ole ärilise iseloomuga, peaks reguleerima läbipaistvad valitsustevahelised lepingud, mis ei mõjuta liikmesriikide huve. Mõnede liikmesriikide kahepoolsed lepingud ja projektid, nagu gaasijuhe Nord Stream, põhjustavad umbusaldust mitte ainult keskkonna, vaid ka solidaarsuse üldise põhimõtte seisukohalt. Kahe riigi vahel, millest üks on ELi liikmesriik, sõlmitakse kokkulepe, kuid liikmesriikide solidaarsuse põhimõtte, mis on sätestatud ELi aluslepingutes, heidetakse sisuliselt kõrvale. Sel põhjusel nõustun, et torujuhtmeid ja teisi energiavõrgustikke, mis

sisenevad Euroopa Liidu territooriumile, peaks reguleerima läbipaistvad valitsustevahelised lepingud, mis koostatakse rangelt vastavuses ELi õigusaktidega. Taolistele torujuhtmetele peaks kehtima siseturu eeskirjad, sealhulgas eeskirjad kolmandate isikute juurdepääsu kohta.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Mul oli hea meel hääletada raporti poolt ja soovin tunnustada kolleegi ning sõpra Lena Kolarska-Bobińskat saavutatu eest!

Osalesin parlamendis arutelul, kuid mul ei õnnestunud hõivata juhataja tähelepanu eelneva registreerimiseta sõnavõtuga. Sooviksin seetõttu tõstatada kaks punkti: Euroopa Liit peaks keskenduma teadusuuringutele, arendus- ja uuendustegevusele ning tuleks rajada Euroopa võrgustik elektri talletamiseks ning edastamiseks üle liidu. Kui toimime vastavalt, teeme suuri edusamme.

Lõpuks soovin öelda, et mul oli väga hea meel, et raporti poolt hääletas enamik Euroopa Parlamendi liikmeid.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0616/2010)

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Austatud juhataja! Mul on mõistagi hea meel, et parlament on võtnud vastu resolutsiooni, mis esitab läbirääkimisteks ettepaneku, mis toetab meie kliimavolinikku, kes läheb Cancúni läbi rääkima. Arvan aga samuti, et arvestades suuri probleeme, mis meil olid ELi esinemisega ühel häälel eelmine aasta COP 15-l Kopenhaagenis, paneb mõtlema, et oleme parlamendis nii eri meelt, nagu ilmnes hääletustel nii muudatusettepanekute kui ka kogu resolutsiooni üle. Selles suhtes arvan, et võib-olla oleks meil üht-teist õppida asjaolust, et ehk oleks kasulik hoida veidi tagasi Tobini maksu ja muude maksude nõudmisega, kuna see on osaliselt erimeelsuste põhjus parlamendis. Kui muud asjaolud olid võrdsed, oleks olnud parem, kui oleksime kärpinud oma nõudmisi ja saatnud nõnda oma läbirääkijad teele ühemõttelisema ja laiema mandaadiga kui täna siin.

Resolutsiooni ettepanek (RC-B7-0675/2010)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Mõned on öelnud, et Maroko hukkamõist on liiga leebe, arvestades inimõiguste repressioonide ulatust Saharas, kus Maroko ei ole muud kui okupeeriv riik ilma igasuguse suveräänsuse või juriidilise õigusega. Oluline aga on sõnum, et Euroopa tervikuna ja parlament ei aktsepteeri enam selle riigi vägivalda.

Eile rääkis siin parlamendis Haagi kohtust. Loodan, et rahvusvaheline üldsus, kes kahjuks kukkus läbi oma katsetes ennetada genotsiidi Rwandas, Jugoslaavias ja Darfuris, ennetab seda sel juhul Lääne-Saharas, ning et meil ei tule seda näha teises kohtus – ka Haagis, kuid seekord sõjakurjategude erikohtus.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Austatud juhataja! On kahetsusväärne, et välispoliitika, mida mitu ELi riiki viljeleb, on iseloomu poolest jätkuvalt väga koloniaalne. See on olnud väga ilmne Lääne-Sahara puhul. Hispaania ja Prantsusmaa, kes toetavad Marokot, on konflikti pikendamise eest iseäranis vastutavad. Lääne-Sahara on Aafrika viimane koloonia ja just ÜRO resolutsioon 1966. aastal pakkus esimest korda välja, et territoorium tuleks koloniaalvõimu alt vabastada.

Olukord Lääne-Saharas on hiljuti halvenenud. Maroko ametivõimud on kasutanud ülemäärast vägivalda. On olnud teateid arvukatest surma-, vigastuste ja kadumiste juhtumitest. Samuti on kriisipiirkond blokeeritud, nii et see ei saa isegi rahvusvahelist abi

vastu võtta. Praegune kriis Lääne-Saharas ja kogu konflikt tuleks lahendada võimalikult pea. Tegemist on ülesandega ELi välisministrile, Catherine Ashtonile, ja samuti ELi kõikidele liikmesriikidele.

Resolutsiooni ettepanek (RC-B7-0650/2010)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Austatud juhataja! Loomulikult hääletasin Ukrainat käsitleva resolutsiooni poolt. Suuremalt jaolt esitasin oma argumendid selleks eisel arutelul.

Soovin aga kasutada seda menetlust, et teha üks väga oluline täpsustus, kuna eisel arutelul öeldi midagi, mis on vale. Tol hetkel eksitas Elmar Broki tõenäoliselt valede terminite kasutamine. Ta ütles aga, et julgeolekuteenistuse juhataja nimetab Ukrainas ametisse konstitutsioonikohtu kohtunikud ja on ise sellesse protsessi kaasatud.

Kontrollisin seda fakti täna õhtul ja selgitasin välja, et see ei pea paika. Konstitutsioonikohtu nimetavad ametisse president, Ukraina parlament ja kohtunikud. Praktikas ei ole julgeolekuteenistuse juhataja kuidagi kaasatud konstitutsioonikohtu kohtunike ametisse nimetamise. Soovisin selle täpsustuse teha.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Austatud juhataja! Lõpuks on meil parlamendis võetud vastu resolutsioon Ukraina kohta. Kahtlemata tunneme muret hiljutiste arengusuundade pärast riigis. Kui Ukraina on meie strateegiline partner, siis minu arusaam on, et meie kohus on väljendada muret puuduste üle, mida näeme – näiteks Ukraina julgeolekuteenistusele antud ülemäärane pädevus ja meetmed, mida nad on rakendanud selles riigis tegutsevate valitsusväliste organisatsioonide hirmutamiseks ning Ukraina meedia juhtimiseks.

Tunneme samuti muret poliitilise protsessi üle tervikuna, sealhulgas opositsioonis erakondade võimetuse üle osaleda valimistel piirangute ja diskrimineerimiseta. Teisest küljest peaksime jätkama Ukraina Euroopa integratsiooni väljavaadete toetamist ning kasutama pigem präänikut kui piitsa, püüdes tuua Ukrainat Euroopale lähemale, mitte sellest kaugemale, ning tegema kõik enda võimuses oleva, et see meie strateegiline eesmärk saavutada.

Raport: Yannick Jadot (A7-0310/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Euroopa Liit teostab väga ulatuslikku keskkonnakaitsepoliitikat, mis hõlmab ka põllumajandust ja tööstust. Praegustes tootmis- ja konkurentsitingimustes aga ei ole võimalik lõpetada kemikaalide kasutamist põllumajanduses või muuta kaupade tootmiseks kasutatavaid meetodeid nii, et nad ei nõuaks tohutut energiakulu. Liidu süüdistamine selles, et see ei ole keskkonnapoliitika eestvedaja, ning Ameerika Ühendriikide ja Hiina eeskujuks seadmine on tohutult kohatu. On ju need riigid lõppude lõpuks eestvedajad CO₂ heitkoguste poolest. Keskkonnakaitse ülekaalukas olulisus on aga vaieldamatu fakt, mistõttu peaksimegi tegema kõik jõupingutusi, et muuta Euroopa majandus – tööstus, põllumajandus ja transport – säästvaks. Looduse kaup on meie hinnalisim kaup, mida on väga keeruline tagasi võita, kui see kord kaotatud on. Seetõttu tuleks teha kõik, et leida niinimetatud kuldne kesktee.

Raport: Harlem Désir (A7-0317/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Majandus- ja sotsiaalsete huvide tasakaalu taotlemine on ülioluline, kuid ka väga keeruline. Majanduskoostöö, mis käib käsikäes demokraatia põhireeglite austamise ning selle kodanike heaoluga, on Euroopa

Liidu alus. Just seepärast on nii oluline kehtestada inimõiguste puhul ühtsed standardid ja lisaks ka sotsiaalsed ning keskkonnastandardid rahvusvahelistes kaubanduslepingutes. Seda liiki standardi kasutuselevõtt Euroopa Liidu kaubanduspoliitikas viib selleni, et kodanikud tajuvad Euroopa Liitu positiivselt, ja samuti ELi suhete paranemiseni partneritega. Rahvusvaheline koostöö selles vallas on ebatavaliselt oluline ning Euroopa Parlament peaks seda toetama suurimas võimalikus ulatuses.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0623/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). –(PL) Austatud juhataja! Horisontaalkokkulepped hõlmavad mitmeid määrusi ning möödalaskmised õigussätetes, kas taotluslikud või juhuslikud, võivad viia konkurentsi elimineerimiseni. Seetõttu on tegemist üliolulise küsimusega, mis on samal ajal vigade suhtes tundlik. Tasakaal tuleb tagada asjaomaste määrustega, millega standarditakse menetlused ja edendatakse huvitatud poolte vahelist kokkulepet. Intellektuaalomandi õigusi ei saa jätta tähele panemata ja nende mittejärgimisega peavad kaasnema tõsised tagajärjed. Toetan samuti autori nõudmisi loodavate õigustekstide kvaliteedi parendamise kohta. Praegu paljudes dokumentides kasutatav keel on väga tihti raskesti mõistetav ning tavakodanikule arusaadamatu.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Resolutsiooni ettepanek (B7-0683/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjalikult. –(EL) Jälle kord etendub farss kapitali ning kodanlike valitsuste poliitiliste esindajate vahel, et inimestega manipuleerida. Põhimoment ei ole see, kas meil eelarve suureneb või mitte, vaid see, kuhu raha läheb. Ka see on otsustatud. Ühisest põllumajanduspoliitikast lähtuvaid põllumajandustoetusi vaestele, keskmise suurusega põllumajandusettevõtetele on kärbitud, samal ajal kui raha põllumajanduse vahenditest läheb nn abikõlblikele projektidele ehk projektidele, mis antakse otse või avaliku ja erasektori partnerluse kaudu suurtele ärikontsernidele. Nõnda kasutatakse ELi eelarvet ka raha suunamiseks monopoolsetesse kontsernidesse. Teisest küljest suunatakse ühenduse eelarve mis tahes suurenemine ELi rohujuuresandivastase poliitika ja tegevuse rahastamise, näiteks äsja vastuvõetud Euroopa välisteenistuse mehhanismi, et soodustada ELi poliitilis-militaarset imperialistlikku sekkumispoliitikat.

ELi eelarve on järjekordne vahend rohujuuresandivastase sissetulekute kärpimiseks ja selle ümberjaotamiseks monopolistlikule kapitalile. Imperialistlik sisevõitlus ELis ei puuduta inimesi; see puudutab võitlust kodanlike klasside ja kapitali osade vahel selle üle, kes saab lõviosa rohujuuresandivastase sissetulekust riisunud saagist.

Sophie Auconie (PPE), kirjalikult. –(FR) Olen kindel, et olete teadlik probleemidest, mis raputasid Euroopa Liitu taas siis, kui jõudis kätte 2011. aasta eelarve kinnitamine. Euroopa Komisjon ja Parlament tahtsid umbes 5% suurenemist, et rakendada uusi Euroopa poliitikasuundi (finantsturumäärus, ühine välispoliitika jne), mis on määratud kindlaks vastusena probleemidele, millega silmitsi seisame. Praegusi eelarvepiirangid silmas pidades otsustas parlament lõpuks nõustuda 2,91% suurenemise taandamisega, tingimusel et teatud poliitilised tingimused täidetakse (arutelu oma ressurside andmise üle Euroopa Liidule, et lõpetada liikmesriikidevaheline kauplemine, eelarvepaindlikkus ja strateegiliste prioriteetide rahastamine). Kuna Euroopa Ülemkogu on lükanud tingimused tagasi, hääletasin uue resolutsiooni poolt, mis sätestab selgesti parlamendi ülimalt mõistliku, asjaliku ja ometi kaugeleulatuva seisukoha. Ehkki mina ja minu kaasparlamendiliikmed

on nõus püksirihma pingutama koos kõigi teistega Euroopas, tahame rõhutada samuti, kui oluline on Euroopa tugi liidus teostatava poliitika koordineerimise ja toetamise puhul.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Toetasin seda resolutsiooni. Lissaboni leping on toonud palju olulisi muutusi eri valdkondades ja andnud Euroopa Parlamendile uued volitused. Edu tu püüdlus saavutada kokkulepe Euroopa Ülemkoguga 2011. aasta eelarve üle oli Euroopa Parlamendi esimene tõsine jõupingutus kasutada endale määratud volitusi. Euroopa Parlament on valmis leppima kokku nii pea kui võimalik, nii et EL saab alustada 2011. aastat vastuvõetud eelarvega ning nii et oluliste valdkondade ja projektide rahastamisega ei viivitataks. Euroopa Parlamendi nõudmisi aga tuleb mainida kokkuleppes nõukoguga ja seal peab olema kokkulepe teatud paindlikkuse mehhanismide kohta, mis lubavad 2011. aastal ja hiljem nõuetekohast finantseerimist poliitikale, mis tuleneb uutest pädevustest, mis EL saab Lissaboni lepingust ja Euroopa 2020. aasta strateegiast. Komisjon peab võtma kohustuseks esitada ettepanekuid uute omavahendite kohta ELile ja olemas peab olema kokkulepe nõukoguga finantsstruktuuri läbivaatamise kohta. Lisaks peab olema kokkulepe kolme institutsiooni vahel koostöömeetodi kohta, mis sisaldab parlamendi osalemist läbirääkimiste protsessis järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üle. Euroopa Parlament peab täitma nõudmisi, mis ta on esitanud. ELi eelarve kehtestamine ei ole ainus, mis tulevikus nendest oleneb; nad kehtestavad ka pretsedendi ainsa otse valitud institutsiooni mõju laiendamiseks Euroopa Liidu valitsemises.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Euroopa Parlament ei tohi anda järele Euroopa Komisjoni survele võtta vastu 2011. aasta eelarve. See oleks samavõrdne asutamislepingu muudatustega, mis on liidu toimimise alus, ja mida rikuks Euroopa Ühenduse kõige demokraatlikum foorum, mis on pealegi ainsana otse valitud. Euroopa Komisjoni juhtide reaktsioon paneb arvama, et liidu täitevorganil on tekkinud mulje, et parlament ei ole nõus eelarvega, mis on koostatud nimelt selleks, et näidata, kelle käes tegelikult võim on. Parlamendil, kes hääletas täies koosseisus komisjoni esitatud 2011. aasta eelarve vastu, on aga selgelt teha tähtsamaid asju kui mõttetus võimuvõitluses osalemine. Tegelikuses ei ole eelarves arvestatud liidu uute volitustega ning selles ei ole ette nähtud ühehäälselt kokku lepitud ELi 2020. aasta strateegia rahastamist.

Me ei saa olla enda otsuste tegemisel ebajärjekindlad. Me ei saa luua ja heaks kiita heade kavatsustega strateegiaid, ilma et eraldaksime nende elluviimiseks finantsvahendeid. Parlamendil on õigus valida rada, mida mööda liit järgmisel aastal käib – õigus, mille annab Lissaboni leping. Euroopa seadusandliku kogu kõigi parlamendifraktsioonide ühine tegevus näitab, et eelarve tuleb märksa paindlikumalt läbi vaadata.

Françoise Castex (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest see tuletab meile tehnilises mõttes meelde kolme nõuet, millest sõltub parlamendi hääletus 2011. aasta eelarve üle: nimelt säilitada võimalus võtta kasutusele paindlikkusinstrument, mis on ühenduse pädevuste ja prioriteetide minimaalse rahastamise tagamise eelarvevahend; Euroopa Komisjoni kohustus esitada konkreetseid ettepanekuid uute omavahendite kohta perioodil praegusest kuni 2011. aasta juulini; parlamendi põhjalik osalus tulevastes aruteludes Euroopa Liidu rahastamissüsteemi üle, konkreetsetelt omavahendite ja järgmise finantsraamistiku koostamise küsimuses. Selle resolutsiooniga taaskinnitatakse Lissaboni lepinguga nõukogusse tehtud muudatusi, et nõukogu viimaks tunnustaks parlamendi uut legitiimsust eelarveküsimustes. Jättes kõrvale institutsioonidevahelise sõja, peame aru saama, et selles eelarveteemalises arutelus on kaalul Euroopa lõimimine ja ühenduse projekti enda tulevik, kusjuures parlament kehastab taas kord ühenduse vaimu ja austust liidu kodanike vastu. Lõpetuseks: liikmesriigid, mis ratifitseerisid Lissaboni lepingu

individuaalselt, peavad täies ulatuses teadma selle nõudeid ja võtma omaks selles sisalduvad eesmärgid.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Enne kui komisjon esitab ettepaneku uue eelarve projekti kohta, tahtis Euroopa Parlament taaskinnitada rolli, mida ta kavatseb mängida järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavatel läbirääkimistel. Seadsime kolm tingimust: esiteks paindlikkuse mehhanismi säilitamine, et oleks võimalik kasutusele võtta miljoneid eurosid erakorraliseks abiks arenguriikidele; teiseks peab komisjon esitama sisulised ettepanekud uute omavahendite kohta ja kolmandaks peab nõukogu järgmise mitmeaastase finantsraamistiku üle peetavatel läbirääkimistel neid ettepanekuid koos parlamendiga uurima. Selle resolutsiooni võttis vastu väga suur enamus, mis näitab parlamendi meelekindlust toetada 2011. aasta eelarve vastuvõtmist ainult juhul, kui need kolm tingimust on täidetud.

Göran Färm, Olle Ludvigsson ja Marita Ulvskog (S&D), *kirjalikult.* – (SV) Kahetseme asjaolu, et siiani ei ole läbirääkimistel suudetud tulemust saavutada. Vaatamata asjaolule, et Euroopa Parlament on astunud läbirääkimistes suure sammu edasi, nõustudes nõukogu 2011. aasta eelarve ettepanekuga, pakkudes lahenduse suurtele ja keerulistele rahastamisprojektidele, näiteks ITERi fusiooni uurimisprogramm, ja lubades paranduseelarve nr 10 kiiret vastuvõtmist, mille kohaselt saavad liikmesriigid tagasi vaid üle 600 miljoni euro, on liikmesriikide vähemus, sealhulgas Rootsi, takistanud läbirääkimiste jätkumist.

Parlamendi resolutsioonis rõhutatakse, et läbirääkimised peaksid jätkuma, kuid samuti sätestatakse nõuded tulevikuks.

Eelolevatel aastatel vajame rohkem ELi eelarve sisest paindlikkust, et EL saaks vältida edaspidiseid eelarve kriise ja suudaks rahastada põhiprioriteete, nagu kliimapolitiika ja EL 2020. Me ei usu aga, et üldist ELi eelarve taset tuleks suurendada. Parlamendi vetoõiguse riski vältimiseks on lubatud võtta seisukoht liikmesriikidevaheliste pakettide kohta alles siis, kui läbirääkimised on juba lõppenud. Usun ka, et Euroopa Parlamendil peaks olema lubatud osaleda ELi järgmist pikaajalist eelarvet ettevalmistavates läbirääkimistes alles pärast 2013. aastat ja selle pikaajalise eelarve edaspidise rahastamise läbirääkimistes, võtmata sel põhjusel seisukohta oma rahaliste vahendite kohta. Lõpetuseks sooviksin rõhutada, et need nõuded ei ületa Lissaboni lepinguga parlamendile antud pädevust.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Meil on tekkinud 2011. aasta eelarvega institutsiooniline patiseis, kus mõned liikmesriigid blokeerivad nõukogus komisjoni ettepanekut. Loodan, et see patiseis laheneb võimalikult kiiresti, sest eelarves tuleb austada Euroopa Liidu kohustusi ja vastutust kooskõlas Lissaboni lepinguga.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Parlament tahab, et Lissaboni lepingut austataks ning et ELis valitseks institutsioonide vahel rahu. Tegelikult peab parlament Lissaboni lepingu kohaselt olema kaasatud – hääletuse või arvamuste esitamise teel – uude institutsioonidevahelisse lepingusse, järgmisesse mitmeaastasesse finantsraamistikku ja uute omavahendite kehtestamisse. Mis puudutab institutsioonidevahelist lepingut, on selge, et jooksva mitmeaastase finantsraamistiku olemasolu eeltingimuseks on Euroopa institutsioonide, täpsemalt nõukogu võetud kohustuste austamine.

Mõned näited finantseerimisvajadustest: Euroopa 2020. aasta strateegia, rahvusvaheline katsetermotuuma reaktori kava (ITER), Euroopa välis teenistus (EEAS) ja finantsjärelevalvajad. Nõukogu peab arvestama Lissaboni lepingut nii uute valdkondade, mis lisanduvad Euroopa

Liidu jurisdiktsiooni ja mida kajastatakse eelarves, kui ka Euroopa Parlamendi suurenenud volituste seisukohalt, sealhulgas eelarve küsimuses. Need muutused tegelikult tugevdavad liidu institutsioonide demokraatlikku legitiimsust. Valitsustevahelise liini asemel ühenduse meetodi kasutamine muudab meie juhtimise demokraatlikumaks. Parlament nõuab vaid miinimumi sellest, mida võiks tahta, ja arvestab liikmesriikide eelarvepiirangutega.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me ei nõustu 2011. aasta eelarve ettepanekuga. Me ei nõustu aga ka enamikuga selgitustest, mida parlamendi enamus lisas, et vältida 2011. aasta eelarve vastuvõtmist.

2013. aastale järgneva perioodi finantsperspektiivide üle alanud arutelu on juba vigane mitmetel põhjustel, sealhulgas Euroopa institutsioonide – parlamendi ja nõukogu – suutmatuse jõuda kokkuleppele 2011. aasta eelarve läbirääkimiste üle; mitme liikmesriigi püüdlused suruda läbi rahaliste vahendite vähendamist edaspidistes eelarvetes; teiste liikmesriikide nõudmine luua uued omavahendid ELi jaoks, pannes ette lisaks riigisisestele maksudele Euroopa maksude loomise, mida maksab pigem valitsussektor kui finantssektor; Lissaboni lepingu täieliku rakendamise nõue ja rikaste riikide vastuseis ELi eelarvesse oma sissemaksete olulisele suurendamisele.

Igal juhul, kuigi me nõustume, et uued kohustused peaksid tähendama uusi vahendeid, ei saa me toetada resolutsiooni, millega ei edendata ELi vahendite jaotamist eesmärgiga saavutada majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust, kriisile kindlat vastuastumist ja õigustega tööhõive toetamist, tugevdamata militarismi või repressiooni.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin selle 2011. aasta eelarve läbirääkimisi puudutava resolutsiooni poolt, sest on oluline, et parlament asuks täitma oma uut ja seadusandlikku rolli Euroopa Liidu eelarve määratlemisel, nüüd kui Lissaboni leping on jõustunud. Kuna lepituskomiteel ei õnnestunud jõuda vaatamata kõikidele parlamendi jõupingutustele kokkuleppele, oleme ümber sõnastanud mitmeid punkte, mille suhtes peab nõukogu paindlik olema. Esiteks vajadus suurema paindlikkuse järele kuni mitmeaastase finantsraamistiku 2007–2013 lõpuni, et võtta arvesse Euroopa Liidule antud uusi pädevusi, ja teiseks parlamendi täielik kaasamine 2013. aastale järgneva perioodi finantsraamistiku üle peetavates läbirääkimistes. Lõpetuseks, kui nõukogu on nõustunud esitama üksikasjalikud ettepanekud ELi jaoks omavahendite loomise kohta, soovime, et nõukogu kohustuks kaasama täielikult parlamenti nende ettepanekute aruteludes. Selle resolutsiooniga antakse tugev sõnum Euroopa Ülemkogule, kui see tuleb kokku 16. ja 17. detsembril 2010. aastal.

Anna Hedh (S&D), kirjalikult. – (SV) Mul on kahju, et läbirääkimistega ei ole veel tulemust saavutatud. Vaatamata asjaolule, et Euroopa Parlament on astunud läbirääkimistes suure sammu edasi, nõustudes nõukogu 2011. aasta eelarve ettepanekuga, pakkudes lahenduse suurtele ja keerulistele rahastamisprojektidele, näiteks ITERi fusiooni uurimisprogramm, ja lubades paranduseelarve nr 10 kiiret vastuvõtmist, mille kohaselt saavad liikmesriigid tagasi vaid üle 600 miljoni euro, on liikmesriikide vähemus, sealhulgas Rootsi, takistanud läbirääkimiste jätkumist.

Parlamendi resolutsioonis rõhutatakse, et läbirääkimised peaksid jätkuma, kuid samuti sätestatakse nõuded tulevikuks.

Eelolevatel aastatel vajame rohkem ELi eelarve sisest paindlikkust, et EL saaks vältida edaspidiseid eelarvekriise ja suudaks rahastada põhiprioriteete, nagu kliimapoliitika ja EL 2020. Ma ei usu aga, et üldist ELi eelarve taset tuleks suurendada. Parlamendipoolse

vetoõiguse riski vältimiseks on lubatud võtta vastu seisukoht liikmesriikidevaheliste pakettide kohta alles siis, kui läbirääkimised on juba lõppenud. Usun ka, et Euroopa Parlamendil peaks olema lubatud osaleda ELi järgmist pikaajalist eelarvet ettevalmistavates läbirääkimistes alles pärast 2013. aastat ja selle pikaajalise eelarve edaspidise rahastamise läbirääkimistes, mitte võttes sel põhjusel seisukohta oma rahaliste vahendite kohta. Lõpetuseks sooviksin rõhutada, et need nõuded ei ületa Lissaboni lepinguga parlamendile antud pädevust ja kuigi ma olin selle lepingu kasutuselevõtu vastu, usun, et meil ei ole nüüd muud valikut, kui aktsepteerida selle ratifitseerimise tagajärgi ja töötada vastavalt selle sätetele.

Elisabeth Köstinger (PPE) *kirjalikult.* – (DE) Euroopa Liidu eelarve moodustab raamistiku, mille alusel võivad liikmesriigid tegutseda. Eriti majanduslikult ebakindlatel aegadel on oluline, et oleks võimalik toetuda võetud kohustustele. Inimestel peab olema võimalik veenduda, et rahalised vahendid tehakse neile tegelikult kättesaadavaks. Ma räägin siin eriti põllumajandustootjatega. Põllumajanduse valdkonnas kasutamata rahalised vahendid ei tähenda, et neid ei vajatud. See tähendab vaid seda, et neid on juhitud väga hoolikalt. Põllumajandustootjaid ei tohi selle eest karistada rahaliste vahendite ümberpaigutamisega muudesse valdkondadesse. ELi kodanike huvides tuleb põllumajandust rahaliselt toetada. Peame leidma võimalikult kiiresti kompromissi, et saaksime võtta vastu 2011. aasta eelarve. Ainult siis, kui oleme seda teinud, saab tagada põllumajanduse rahastamist ja vältida riigisiseseid kitsaskohti.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin eelarve resolutsiooni poolt, kuid jäin erapooletuks muudatusettepaneku 1b suhtes, mis käsitleb uusi omavahendeid. Ma usun kindlasti, et EL peaks otsima uusi rahalisi allikaid, kuid ma ei arva, et seda peaks tegema, taotledes nõukogult kohustuste võtmist juba ette. Peaksime pidama avatud arutelu kõikide võimaluste üle.

Barbara Matera (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Kui parlament ja nõukogu ei suuda jõuda kokkuleppele 2011. aasta eelarve kohta selle aasta lõpuks, võib see tuua tohutuid tagajärgi Euroopa Liidu programmide rahastamisele, põhjustada tõsiseid viivitusi järelevalveorganite moodustamisel ning muuta erakorralised instrumendid, nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond ja Solidaarsusfond, kasutuskõlbmatuteks.

Parlament peab aga edaspidistes läbirääkimistes kindlalt tegutsema. Ta on palunud nõukogult tegelikult vaid austust Lissaboni lepinguga antud volituste suhtes. Parlament ei ole teinud midagi muud, kui vaid kaitsnud ELi eelarvet halvasti läbimõeldud kärbeta eest, mis oleksid tabanud tööhõivet ja pannud Euroopa inimesi maksma trahvi mõnede liikmesriikide järeleandmatuse eest. Tahan näha suurt vastutustunnet eelolevatel läbirääkimistel, et vältida institutsionaalse kriisi teket lisaks finantskriisile.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Lissaboni leping on andnud parlamendile uued kohustused ja need tähendavad suuremaid kulusid. Need vajadused nõuavad 2010. aasta eelarvest veidi kõrgemat 2011. aasta eelarvet, et parlament saaks täita oma rolli nõuetekohaselt. Keegi ei saa kasu tupikust, milleni on jõutud läbirääkimistel nõukoguga, ja vaatamata Euroopa läbitavale kriisile on vaja saavutada kokkulepe, et EL saaks saavutada eesmärgi, mis on sätestatud ELi 2020. aasta strateegias.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Eriti finantskriisi aegadel, mil kodanikel palutakse pingutada püksirihmu ja aktsepteerida massilisi kärpeid sotsiaalsetes ja perekonnaga seotud valdkondades, peab ELi eelarves olema võimalik teha rangeid kokkuhoide. Selle asemel planeeritakse umbes 3% kasvu. Mõned projektid on lihtsalt ootele pandud, seega

ettenähtavas tulevikus on meil väljavaade teha ainult kõige pakilisamaid suuremaid kulutusi. Kokkuhoiuks on mitmeid võimalusi, näiteks seoses plenaaristungite kahe toimumiskohaga või andes lõpuks ometi ELi pettusevastasele võitlusele kindla kuju ja saades täielikult tagasi rahalised vahendid, mis on valesti välja makstud. Peame ka kaaluma, kas tõepoolest on vaja jätkata kõikide prestiižsete projektidega. Mõned neist on ka kindlasti tulevikule orienteeritud, kuid mõnede projektide rakendamine tekitab kahtlust nende põhjendatuse või lähenemisviisi suhtes. Ma ei saa seda ELi 2011. aasta eelarvet mitte mingil juhul toetada!

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Eelarve läbirääkimised on nurjunud eelarve stabiilsuse ja kohandatavuse vahelise vastuolu tõttu. Sel põhjusel nõuavad Euroopa Parlamendi esindajad laia eelarvelist paindlikkust, kuid ei arvesta sealjuures peamisteks rahastajateks olevate riikide huve. Just ELi rahastavad netorahastajad vastutavad majandusmootori taaskäivitamise eest pärast kriisi ja just nemad päästavad suurte eelarvepuudujääkidega riigid, samuti euro enda. Seetõttu hoiavad nad põhjendatult kinni kohustuslikest eelarvelistest eraldistest, et netosaldot ei saaks tagasiulatuvalt muuta mingi tuju ajal ja sellega raisata raha. Raha investeerijatele ja väljamaksjatele peab olema tagatud suurim võimalik stabiilsuse tase. Samuti ei ole kriitilisel suhtumisel ELi maksustamise midagi tegemist näilise nn solidaarsuse puudumisega. See on lihtsalt tingitud asjaolust, et enamik liikmesriike on selgelt selle vastu ja säilitavad riigisiseste parlamentide ratifitseerimise subsidiaarsuse pärast. Selles kontekstis nii sageli tsiteeritud nn Euroopa Parlamendi emantsipeerumine tundub mulle olevat rohkem kui väga ärevusttekitav emantsipeerumine ELi kodanikest. Seetõttu hääletasin ma resolutsiooni ettepaneku vastu.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Nagu enamik liikmeid, hääletasin minagi eelarve projekti poolt, sest minu arvates tuleb parlamenti arvesse võtta. See ei tulene mitte ainult sümboolsest seisukohast selle kohta, et parlament esindab 500 miljonit eurooplast, vaid eelkõige nn põhiseaduslikust seisukohast, kuna asutamislepingu kohaselt nõutakse, et parlament ise annaks oma heakskiidu tulevase mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmiseks.

Parlamendi taotletav suurenemine ei toimu tuju ajal, vaid on mõeldud tooma kasu Euroopa Liidu kodanikele. Seda kinnitavad kogu Euroopa Liidu ulatuses rakendatud fondidest ja ettepanekutest tulenevad põhikasud. Nõustun aga kindlasti nendega, kelle arvates peaksime võib-olla kaaluma nende jaotamist erinevalt, et vältida olukorda, kus mõned riigid on üksnes netorahastajad ja saavad palju vähem kasu. Loodan, et kõiki neid nõudmisi saab võtta arvesse konsulteerimis- ja lepitusetapis.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades seda, et nõukogu seisukoht eelarve projekti kohta on piiranud makseeraldisi summani, mis kujutab 2,91% suurenemist võrreldes 2010. aasta eelarvega, ja et 15. novembril 2010. aastal ei õnnestunud parlamendi ja nõukogu lepituskomiteel leppida kokku 2011. aasta eelarve ühises tekstis, hääletan resolutsiooni poolt, sest nõustun parlamendi nõukogule ja komisjonile kehtestavate tingimustega, et aidata kaasa 2011. aasta eelarve suhtes kokkuleppele jõudmisele.

Miguel Portas (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Ma jäin 2011. aasta eelarve resolutsiooni ja Euroopa poliitikariikide edaspidise rahastamise üle hääletamisel erapooletuks, kuigi toetasin kõiki muudatusettepanekuid, mille eesmärk oli parandada parlamendi positsiooni eelarve küsimuste üle arutamisel ja kontrolli teostamisel. Tegelikult kujutab kompromissi tekst tagasipöördumist parlamendi varem võetud seisukohtade juurde – nimelt nende juurde, mis olid nõukoguga esimese lepituse nurjumise põhjused.

Oma uuesti kujundatud vormis ei taga liikmete seisukoht seda, mis on oluline neis läbirääkimistes: et ei korrataks piiravat raamistikku, mida ELi rikkamad riigid on praegu 2012. ja 2013. aastaks kehtestanud. Ka ei taga parlamendi seisukoht, et arutelu raames saaks toimuda riigisiseseid parlamente kaasav demokraatlik konverents uute rahaliste vahendite kohta, millega rahastada uusi finantsperspektiive. Minu erapooletuks jäämine toetab parlamendi kritiseerivat hoiakut nende valitsuste positsioon suhtes, mis taotlevad suuremaid Euroopa volitusi väiksema rahaga, kuid ei toeta halbu lepinguid ega keskpärast eelarvet.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) See resolutsioon annab selgelt märku, et parlament on võtnud kohustuse ületada praegune 2011. aasta eelarvet puudutav tupikseis.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – 2011. aasta eelarve nõuetekohasuse suhtes viitas nõukogu, et makseeraldiste tase ei tohiks ületada 2,91% suurenemist võrreldes 2010. aasta eelarvega. See oli absoluutne maksimum nende liikmesriikide jaoks, kes hääletasid augustis eelarve küsimuses nõukogu enamuse seisukoha vastu. Parlament astus kolmepoolsetes läbirääkimistes 2011. aasta eelarve küsimuses sammu selles suunas, et näidata üles valmisolekut aktsepteerida seda seisukohta maksete suhtes pärast kinnituste saamist täiendavalt võetud künnist ületavate kohustuste kohta paindlikkuse instrumendi kohta nii rubriigis 1A (konkurentsivõime) kui ka rubriigis 4 (välisteenistus), et olla suuteline katma kinnitatud poliitika prioriteedid rubriigis 1A (eriti elukestev õpe) ja täiendatud vajadused rubriigis 4 (eriti Palestiina). ITERi puhul tundus ka (nõukogus on vajalik ühehäälsus), et kompromiss tagaks täiendavad 1,4 miljardit aastateks 2012 ja 2013, kasutades eri rubriikide kohaseid kasutamata marginaale 2010. aastast, kuid see osa oli endiselt arutamisel, kuna see oli seotud paremate paindlikkuse mehhanismide tagamisega mitmeaastase finantsraamistiku määramise kohaselt – ümberpaigutamised seitsmendast raamistikuprogrammist uurimis- ja arengutööks.

Peter Skinner (S&D), *kirjalikult.* – Ma jäin lõike 1 punkti 6 originaalteksti üle hääletamisel erapooletuks, sest idee omavahendite kohta uute ettepanekute esitamise kutsest maksualgatuste ja muude võimalike programmide kaudu, nagu ETd, kujutab endast ELi stiilis maksude ohtu. See hääletus on kooskõlas minu suhtumise ja varasema lähenemisviisiga, mis puudutab euro stiilis maksusüsteemi ettepanekuid.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult.* – See resolutsioon annab teistele institutsioonidele selgelt märku, et Euroopa Parlament soovib alustada tõsiseid läbirääkimisi, et lahendada praegune eelarve tupikseis ja teha niipea kui võimalik otsus 2011. aasta eelarve kohta. Kokkuleppele jõudmine tähendaks, et üksikud põllumajandustoetused ei hiline ja struktuurifondide rahastamine ei saa kannatada. Ma usun, et Euroopa Parlamendi liikmed kui ainsad otsevalitud esindajad ELis peaksid olema kaasatud uue finantsperspektiivi kujundamisel, et saavutada parim kokkulepe Ühendkuningriigi kodanike jaoks. Tuleb astuda samme ELi eelarve paindlikumaks muutmiseks. See võimaldab ELil reageerida kiiresti kriisidele ja rahastada ettenägematu vajadusi. Resolutsioonis nähakse ette ka väga vajatud arutelu ELi rahastamise uute viiside kohta, mis võiksid vähendada ELi maksumust Briti maksumaksjate jaoks.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult.* – (DE) Ma hääletasin 2011. aasta eelarve käimasolevaid läbirääkimisi puudutava resolutsiooni poolt, sest praeguseks on eelarve läbirääkimised kahjuks näidanud, et nõukogu ei ole ilmselt viimase 12 kuu jooksul leidnud aega Lissaboni lepingu lugemiseks ja sellest arusaamiseks. Kõik, mida me siin ootame, põhineb rangelt Lissabonis kokkulepitud õigustel ja protseduuridel – ei midagi enam

ega midagi vähemat. Just nõukogu rõhutas vajadust uue lepingu järele. Nõukogu peab järgima lepingut ja on kohustatud mitte lubama silmanähtavaid erinevusi oma töötajate hulgas, et mitte mõjutada negatiivselt Euroopa kodanikke.

Selles kontekstis toetan parlamendi laiaulatuslikku otsustust leppida võimalikult ruttu kokku 2011. aasta eelarves enne aasta lõppu. Me vajame paindlikkust. Veelgi enam vajame ka pakiliselt uusi finantsjärelvalve organeid, nagu näitab Iirimaa tõsine olukord iga päev.

Raport: Tokia Saïfi (A7-0312/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Inimõiguste klausli või sotsiaalsete ja keskkonnastandardite rakendamine kaubanduslepingutes on põhimõte, mida EL peaks püüdma tagada. Seetõttu nõustun ELi eesmärgiga avaldada survet rahvusvahelistes organisatsioonides, eelkõige Maailma Kaubandusorganisatsioonis (WTO) ja Rahvusvahelises Tööorganisatsioonis (ILO), ning toetada uue keskkonnaorganisatsiooni loomise ideed õiglase kaubanduse edendamiseks.

Ühelt poolt peab Euroopa järgima rangeid sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid, kuid ta peab samuti nõudma sama hoolsustaset oma partneritelt. Tasub märkida, et see on võimalik, nagu on tõendatud vabakaubanduslepingutega saavutatud edusammudega. Rahvusvahelistes organisatsioonides peab olema selge standardite raamistik. See saab tekkida tugevdatud dialoogi kaudu neis organisatsioonides, eriti kaubanduslepingutes nende standardite kohustusliku rakendamise ning vajalike järelvalvemehhanismide ja stiimulite rakendamise suhtes koos tugevdatud vahekohtu koosseisudega. Üldiste soodustuste süsteemi instrumendid, mis võimaldavad ELil anda ühepoolset kaubandussoodustusi, võivad anda võimaluse teha paremini kindlaks, millised osapooled peaksid saama kasu, võttes arvesse nende vastavaid arengutasemeid ja järelvalvet nende võetud kohustuste üle.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa Liit allkirjastab igal aastal lepingutes kehtestatud pädevuste kohaselt välisasjades mitmeid kaubanduslepinguid. Nüüd, kus Euroopa Liidu pädevusi on laiendatud inimõiguste (põhiõiguste harta on praegu primaarne õigusakt) ja jätkusuutliku arengu (Euroopa 2020 üks viiest põhieesmärgist) valdkonnas, tundus mulle, et oli vaja toetada minu kolleegi Tokia Saïfi koostatud raportit, millega taotletakse selle tagamist, et need küsimused oleksid paremini kajastatud Euroopa Liidu kaubanduslepingutes. Loomulikult nähakse raportiga ette parandada koostööd olemasolevate rahvusvaheliste organisatsioonidega ja neid teemasid puudutavate klauslite automaatset lisamist, kuid samuti tutvustatakse uusi ideid, nähakse ette Maailma Keskkonnaorganisatsiooni loomine, et edastada sellele keskkonna saastamise juhtumid. See ettepanek on samuti seotud ideega luua süsinikdioksiidi kaasamise mehhanism, et täiendada ELi heidetega kauplemise süsteemi. Selline kahetahuline lähenemisviis võimaldaks meil vältida heidete ülekandumist kolmandatesse riikidesse.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Ma toetan seda raportit. Konkurentsi moonutamised ning keskkonna- ja sotsiaalse dumpingu riskid esinevad üha sagedamini rahvusvahelise kaubanduse valdkonnas. See kahjustab Euroopa Liidu ettevõtteid ja töötajaid, kes erinevalt oma partneritest ELi-välistes riikides on kohustatud järgima rangemaid sotsiaalseid, keskkonna- ja eelarvestandardeid. Seetõttu tuleks ELi kahepoolsetes ja mitmepoolsetes lepingutes sätestada kõikidele, mitte üksnes ELis asuvatele ettevõtetele, kohustus järgida eespool nimetatud nõudeid. ELi kaubanduslepingutes tuleb sätestada läbipaistvus ja ranged riigihanke standardid eesmärgiga võidelda ebaseadusliku kapitali väljavoolu vastu. Nende eesmärkide saavutamiseks peaks EL tegema aktiivselt koostööd

rahvusvaheliste partneritega kaubanduse valdkonnas – Maailma Kaubandusorganisatsioon, Rahvusvaheline Tööorganisatsioon ja Ühendatud Rahvaste Organisatsioon.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle raporti poolt, sest on siiski oluline tagada kaubandusõiguse ja põhiinimõiguste tasakaal ning alustada dialoogi peamiste rahvusvaheliste organisatsioonidega, eriti Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni ja Maailma Kaubandusorganisatsiooni vahel. Peale selle võib inimõiguste ning sotsiaalsete ja keskkonnastandardite lisamine kaubanduslepingutesse lisada väärtust rahvusvahelistele kaubanduslepingutele, võimaldades suuremat toetust poliitilisele ja sotsiaalsele stabiilsusele, luues sellega kaubandusele soodsama kliima. Tuleb märkida, et Euroopa tööstusharud ja ettevõtted on kohustatud järgima Euroopas rangeid sotsiaalseid ja keskkonnaeeskirju.

Ma nõustun Euroopa Parlamendi seisukohaga, et kui Euroopa Liit järgib kohustuslikke standardeid, peab see olema suuteline nõudma sedasama oma kaubanduspartneritelt ja eriti tärkava majandusega riikidelt ning nõudma kvaliteeti ja jätkusuutlikkust, eriti oma territooriumile toodavate toidukaupade suhtes, et säilitada õiglane ja võrdne kaubandus. Sooviksin rõhutada, et inimõiguste ja sotsiaalpoliitika tugevdamiseks rahvusvahelises kaubanduses peame nõudma, et kõikides tulevastes kaubanduslepingutes sätestataks lapstööjõu kasutamise keeld, eriti loodusliku kivi kaevandamisel ja töötlemisel.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ma usun, et sotsiaalsed ja keskkonnastandardid ei ole ühildamatud Euroopa Liidu ja selle partnerite kaubandushuvidega. Rahvusvaheliste organisatsioonide koostööd tuleb hoogustada üleilmse kliimamuutusi käsitleva kokkuleppe osana – eriti süsinikdioksiidi kaasamise mehhanismide tasemel ELi heidetega kauplemise skeemi puhul –, kuid samal ajal tagada olemasoleva lekke peatamine. Usun ka, et EL peaks juhtima jõupingutusi kahepoolsete kaubanduslepingute kasutamisel, et see hõlmaks mitte ainult inimõiguste sätteid, vaid ka jätkusuutliku arengu küsimusi käsitlevaid sätteid.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ma mõistan, et arutelu inimõiguste klauslite ning sotsiaalsete ja keskkonnastandardite välislepingutes kaasamise teemal on keeruline. Olen ka teadlik, et hetkel ei ole rahvusvahelise kaubanduse eeskirjad ja ülejäänud rahvusvaheline õigus tasakaalus. Ma usun, et Euroopa Liit mängib selles uue maailma valitsemise otsingus põhirolli ja peab selleks ergutama rahvusvaheliste organisatsioonide vastuvõetava poliitika koostööd.

Ma usun, et Euroopa Liit peab taotlema kaubanduse piiravate ja liberaalsete lähenemisviiside vahelist tasakaalu ning kompromissi oma kaubandushuvide kaitsmise ja selle aluseks olevate väärtuste austamise nõudmise vahel. Seetõttu on oluline ergutada dialoogi ja ühispartnerlust rahvusvaheliste organisatsioonidega, eriti Maailma Kaubandusorganisatsiooni ja Rahvusvahelise Tööorganisatsiooniga. Tuletan ka meelde, et Lissaboni lepinguga juurutati kaubanduspoliitika muudatused, mis puudutavad mõnd selles raportis toodud ettepanekut. Seetõttu hääletan selles raportis sisalduvate enamiku meetmete poolt.

Proinsias De Rosa (S&D), *kirjalikult.* – Toetan seda raportit, mille kohaselt ei tule kaubandust näha kitsa eesmärgina iseenesest. Pigem tuleks meie tulevast kaubandusstrateegiat näha lisameetmetena, et edendada Euroopa väärtusi ja huve. Jätkusuutliku arengu sätteid on kasulikud kõikidele osapooltele. Peale selle aitab sotsiaalsete ja keskkonnastandardite kaasamine kaubanduslepingutes kaasa globaliseerumise reguleerimisele. Kui valime nende ignoreerimise, on see lühinägelik ja vastupidiseid tulemusi andev ega ole mitte ainult vastuolus meie välisteenistust käsitlevate põhimõtetega, vaid

õnnestab ka Euroopa sotsiaalsed mudelit. ELi kahepoolsed kaubandussuhted kolmandate riikidega on seda olulisemad inimõiguste ning sotsiaalsete ja keskkonnastandardite puhul, kui on olemas kas või väike lootus saavutada WTO raames edu. Sellele vaatamata peame jätkuvalt nõudma, et ILO-le antaks vaatleja staatus ja õigus esineda WTOs, ning peame looma WTO juures kaubanduse ja inimväärse töö komitee. Kuigi kohustuslike inimõiguste klauslite lisamine ELi rahvusvahelistesse lepingutesse on imetlustvääriv tava, muudavad halb järelevalve ja rakendamine need praktiliselt kasutuks, seda tuleb tõsiselt käsitleda kõikides tulevastes lepingutes.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Rahvusvahelised kaubanduslepingud peaksid olema ELi jaoks võimalus julgustada oma partnereid võtma vastu sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid. Raport võeti vastu suure enamusega ja see sisaldab ettepanekuid nõudmaks, et imporditud kaubad vastaksid samadele sotsiaalsetele ja keskkonnastandarditele nagu Euroopa tooted. Selles pannakse samuti ette, et teil peaks olema võimalik edastada sotsiaalse või keskkonnadumpingu juhtumid kas ILO-le või Maailma Keskkonnaorganisatsioonile, mis tuleb luua võimalikult ruttu. Käimasolevad vabakaubanduskokkulepete läbirääkimised peaksid sisaldama inimõiguste klausleid, kuid ka majandus-, sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid. Kui seda ei tehta, siis ebaõiglane konkurentsieelis tähendab, et EL ei ole enam suuteline konkureerima madala hinna ja kvaliteediga toodetega. Siin on kaalul nii Euroopa põllumajanduse kui ka Euroopa tööstuse tulevik.

Edite Estrela (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin inimõigusi ning sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid rahvusvahelistes kaubanduslepingutes käsitleva raporti poolt, sest kaubanduspoliitika peaks olema kooskõlas ELi eesmärgiga ja aitama kaasa selle sotsiaalse ja keskkonnapolitiitika mudelite kindlustamisele. Seetõttu on väga olulise tähtsusega, et EL tagaks nimetatud sotsiaalsete ja keskkonnastandardite rakendamise rahvusvahelistes kaubanduslepingutes.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Küsimus selle kohta, kas peaksime kauplema nendega, kellel ei ole samu standardeid inimõiguste kohta, ei ole rahvusvahelistes suhetes mitte midagi uut ja ähvardab püsida igavesti. Olles võimalikult realistlik, usun, et EL peaks tegema kõik endast oleneva, et tagada piisavaks peetud standardite suurem aktsepteerimine ning püüda kaasata kaubapartneritest riike ülemaailmsesse tegevusse nende õiguste austamiseks. Majanduslikul ja diplomaatilisel tasemel mõistan, et EL ei tohiks jätta rõhutamata selle küsimuse olulisust ja kesksust kestvate kaubanduskanalite kehtestamise ajal. Kuid samal ajal, nagu on üldiselt teada, ei ole meil võimalik kehtestada neid standardeid ega esitada selliseid nõudmisi. Majanduslikul ja diplomaatilisel tasemel mõistan, et EL ei tohiks jätta rõhutamata selle küsimuse olulisust ja kesksust kestvate kaubanduskanalite kehtestamise ajal. Kuid samal ajal – nagu on üldiselt teada – ei ole meil võimalik kehtestada neid standardeid ega esitada selliseid nõudmisi. Kuigi neid standardeid järgitakse sageli ametlikult, on EL samuti teadlik, et tal on partnereid, kes ei järgi neid regulaarselt. Peamised energiat Euroopasse tarnivad tarnijad kuuluvad selle kategooria alla. Seda öeldes sooviksin korrata tähtsust jätkata võitlust inimõiguste nimel ja muutes need tingimuseks tugevate kaubandussuhete sisseseadmisel.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Inimõiguste klausli ning sotsiaalsete ja keskkonnastandardite rakendamise lisamine kaubandusläbirääkimistesse on keeruline küsimus, mis lõhestab rahvusvahelist kogukonda. Ühelt poolt mõistab põhi hukka sotsiaalse ja keskkonnadumpingu, mida praktiseerivad tärkava majandusega riigid ja mis moonutab konkurentsi kaubanduses; teiselt poolt kahtlustab lõuna, et põhi soovib takistada nende

kaubanduse arengut ja nende standardite rakendamise kaudu kasutada varjatud proteksionismi vormi.

Hääletasin selle raporti poolt, sest usun, et kaubanduspoliitika peaks toimima instrumendina Euroopa Liidu üldiste eesmärkide teenistuses, mistõttu on oluline, et kaubandust ei nähtaks kui eesmärki iseenesest, kuid pigem kui vahendit Euroopa kaubandushuvide edendamises ja kui õiglase kaubanduse instrumenti, mis võib muuta üldiseks praktikaks sotsiaalsete ja keskkonnastandardite tõhusa lisamise ja rakendamise koos kõikide ELi kaubanduspartneritega.

Sylvie Guillaume (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin inimõigusi ning sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid rahvusvahelistes kaubanduslepingutes käsitleva raporti poolt, sest kaubanduspoliitika peaks olema kooskõlas ELi eesmärgiga ja peaks aitama kaasa selle sotsiaal- ja keskkonnapoliitika mudelite kindlustamisele. Tekstis, mida on oluliselt parandanud Euroopa Parlamendi Sotsialistide ja Demokraatide Progressiivse Liidu fraktsioon, tehakse selgeks, et kaubandus ei saa enam olla eesmärk iseenesest, vaid pigem peaksid kõik lepingud sisaldama nüüd teatud sotsiaalseid ja keskkonnaklausleid. Need punktid peavad olema kohustuslikud ja sisaldama raamistikku rikkumisjuhtumite edastamiseks eelkõige ÜRO inimõiguste kõrge voliniku büroole.

Juozas Imbrasas (EFD), *kirjalikult.* – (LT) Nõustusin raportiga, sest me ei tohiks unustada, et Euroopa tööstusharud ja ettevõtted peavad järgima Euroopas rangeid sotsiaalseid ja keskkonnaeeskirju. Kui Euroopa Liit järgib kohustuslikke standardeid, peab see suutma nõuda sedasama oma kaubanduspartneritelt ja eriti tärkava majandusega riikidelt ning nõuda kvaliteeti ja jätkusuutlikkust, eriti oma territooriumile toodavate toidukaupade suhtes, et säilitada õiglane ja võrdne kaubandus. On oluline parandada juurdepääsu keskkonnasõbralikele kaupadele ja tehnoloogiatele, et täita jätkusuutliku arengu eesmäärke, ning peame kiiresti lõpetama keskkonnakaupade ja -teenuste tariifseid ja mittetariifseid tõkkeid käsitlevad läbirääkimised, et edendada tööhõivepoliitika uusi vorme ja luua töökohti, mis vastavad Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni kehtestatud inimväärse töö standarditele ja annavad kasvuvõimalusi Euroopa tööstusharudele ning väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele.

Jarosław Kalinowski (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Majanduslike ja sotsiaalsete huvide tasakaalu otsimine ei ole mitte üksnes väga oluline, vaid ka väga keeruline. Majanduslik koostöö, mis käib käsikäes austusega demokraatia põhieeskirjade vastu ja kodanike heaoluga, on Euroopa Liidu alustala, mistõttu on väga oluline võtta rahvusvahelistes kaubanduslepingutes kasutusele ühtsed inimõiguste standardid, samuti sotsiaalsed ja keskkonnastandardid.

Seda liiki standardi kasutuselevõtt Euroopa Liidu kaubanduspoliitikas viib selleni, et kodanikud tajuvad Euroopa Liitu positiivselt, ja samuti ELi suhete paranemiseni partneritega. Rahvusvaheline koostöö selles valdkonnas on ülioluline ja Euroopa Liit peaks toetama seda võimalikult palju.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Hääletasin raporti poolt, sest inimõigused ning sotsiaalsed ja keskkonnastandardid peaksid kehtima kõikides riikides, mitte üksnes Euroopas. Meie mõjusfääris on need riigid, kellega me kaupleme. Sellega on seotud ülesanne, mida peame täitma, ja see raport juhendab meid õiges suunas. See on suund õiglase kaubanduse ning eriti inimeste ja keskkonna suhtes õigluse suunas. Kui meil on võimalik parandada midagi neis valdkondades, peaksime tegema seda võimalikult suures ulatuses.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Ma toetan väga seda raportit, mis teeb selgeks, et ELi kaubanduspoliitika peab olema midagi enam kui püüd saavutada maksimaalset majanduslikku eelist. ELi kaubanduslepingud peavad sisaldama tugevaid inimõiguste, sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Selles raportis tuuakse esile mitmeid asjakohaseid punkte, nagu ÜRO Inimõiguste Nõukogu perioodiliselt teostatav ülevaade kaubanduslepingutes inimõiguste klausli rakendamisest, ILO suutlikkusest edastada juhtumeid ÜRO inimõiguste kõrge voliniku büroole, kolmandate riikide riigisiseste parlamentide ja kodanike läbirääkimistesse kaasamisest ja nüüdisaegse orjuse vastasest võitlusest.

Mul on väga hea meel, et parlament, mis toetas riigipööret Hondurases ja sõlmis kaubanduslepingu putši juhtidega, tunneb muret inimõiguste pärast. Jättes aga kõrvale minu kahtlused inimõigusi käsitlevate avalduste tegeliku mõju suhtes, tähendab raportis väljendatud soov võtta kõikjal kasutusele vabakaubanduslepingud ja ka saastamisõiguste vahetamise edendamise, mida nimetame süsinikuturuks, seda, et ma ei saa selle poolt hääletada.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) ELi riigid ja kõik nende ettevõtted on väga hoolsad inimõiguste austamisel ning sotsiaalsete ja keskkonnastandardite järgmisel, mistõttu on täiesti loomulik nõuda sedasama oma kaubanduspartneritelt Maailma Kaubandusorganisatsioonis (WTO), et muuta maailmakaubandus õiglasemaks ja võrdsemaks. Me teame, et mõnikord ei ole need kohustused hõlpsalt täidetavad, eriti tärkava majandusega riikide puhul. EL peab aga tegema jätkuvalt jõupingutusi selle saavutamiseks, mistõttu on ELi ja parlamendi ülesanne teha endast kõik olenev, et säilitada austus inimõiguste vastu ning kinnitada, et inimväärne töö on sama kõikjal ja kõikide jaoks ning et keskkonna- ja sotsiaalsetel õigustel on universaalne aspekt, kaasa arvatud ametiühingu õigused ja lapstööjõu kasutamise vastu võitlemine.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (ES) Hääletasin selle resolutsiooni poolt. Selles on selgesõnaliselt märgitud, et EL peab aitama kaasa maailma, inimestevahelise solidaarsuse ja õiglase kaubanduse jätkusuutlikule arengule ning vaesuse väljajuurimisele. Minu toetus põhineb ka resolutsioonis kajastatud tähtsusel ja vajadusel muuta õiguslikult kohustuslikuks see, et rahvusvahelised kaubanduslepingud peavad austama inimõigusi, mida tuleb rangelt ja pidevalt kontrollida. Selle suhtes arvan, et ettepanek anda Rahvusvahelisele Tööorganisatsioonile (ILO) ametliku vaatleja staatus Maailma Kaubandusorganisatsioonis, on väärtuslik, eriti kaubanduse ja inimväärse töö komitee loomine ILOs, et teostada järelevalvel kaubanduslepingute üle ILO ja ÜRO inimõiguste kõrge voliniku koordineerimisel. Hääletasin selle resolutsiooni poolt ka selle tõttu, et seal väljendatakse kindlalt vajadust luua nn tõeline Maailma Keskkonnaorganisatsioon ning kaitstakse ühemõtteliselt inimõigusi, jätkusuutlikku arengut ja keskkonna austamist, pidades neid prioriteetsemateks praeguste rahvusvaheliste kaubandusmudelite suhtes.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Kindlasti peab olema ELi huvides sõlmida kaubanduslepinguid peamiselt võrdväärsete partneritega. See tähendab, et rohkem tähelepanu tuleks pöörata inimõigustele ning sotsiaalsetele ja keskkonnastandarditele, sest seni, kuni EL vastab nendele standarditele, saab ta seda nõuda ka oma kaubanduspartneritelt. Eriti inimõiguste, kuid ka sotsiaalsete ja keskkonnastandardite valdkonnas jookseb EL korduvalt peaga vastu kiviseina, kui teistel riikidel, kellega ta on sõlminud kahepoolsed

kaubanduslepingud, on selle kohta erinevad arvamused. Jään erapooletuks, sest ma seaksin kahtluse alla selle, kas ka tegelikult on võimalik raportööri ettepanekuid ellu viia.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Inimõigused ning sotsiaalsete ja keskkonnastandardite rakendamine kaubanduslääbirääkimistel on üsna keeruline ja väga problemaatiline küsimus. Seetõttu on väga oluline, et sotsiaalne klausel esineks üha sagedamini kahepoolsetes lepingutes. Vaatamata rahvusvahelise kaubanduse eeskirjade ja rahvusvahelise õiguse muude standardite vahelise tasakaalu puudumisele täna, on minu arvates väga oluline hääletada Tokia Saifi raporti poolt, et oleks võimalik arendada välja uusi mõtlemisviise, et saavutada rahvusvaheliste organisatsioonide vahelist tõelist koordinatsiooni. Euroopa Liidul on selles uue maailma valitsemise otsingus oluline roll ja peab selleks minu arvates ergutama rahvusvaheliste organisatsioonide vastuvõetava poliitika koostööd. Hääletasin raporti poolt, et oleks võimalik juurutada ja teha uut kaubanduspoliitikat, mis põhineb kindlusel ja dialoogil ning milles võetakse arvesse keskkonnastandardeid n-õ legitimeeritud eesmärkide saavutamiseks.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin inimõigusi, sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid rahvusvahelistes kaubanduslepingutes käsitleva raporti poolt, sest olen nõus inimõiguste klauslite lisamisega või sotsiaalsete ja keskkonnastandardite rakendamisega kaubanduslääbirääkimistel.

Tõeline pingeline valitseb põhjariikide, kes mõistavad hukka tähtsava majandusega riikide praktiseeritud sotsiaalse ja keskkonnadumpingu, ja lõunariikide vahel, kes kahtlustavad, et põhi soovib takistada nende majanduslikku arengut ja kasutada nende standardite rakendamise kaudu varjatud proteksionismi vormi. See huvide konflikt ei tohiks aga takistada ELi võtmast vastu positiivset, kuid samas õiguslikult kohustuslikku lähenemisviisi oma läbirääkimistel, lisades jätkusuutliku arengu sätted eelkõige kahepoolsetesse lepingutesse.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Euroopa Liit peab oma poliitikasuundade ja eriti kaubanduspoliitika kaudu toetama oma kaubanduslikke huve, järgides samal ajal oma standardeid ja väärtusi ning tagades, et ka teised neid järgivad. See on just see mõte, mis peaks aitama eri ELi institutsioonidel juurutada ja teha uut ulatuslikku kaubanduspoliitikat, mis põhineb kindlusel ja dialoogil. Me ei tohi unustada, et Euroopa tööstusharud ja ettevõtted peavad järgima Euroopas rangeid sotsiaalseid ja keskkonnaeeskirju. Kui Euroopa Liit järgib kohustuslikke standardeid, peab ta suutma nõuda sedasama oma kaubanduspartneritelt ja eriti tähtsava majandusega riikidelt ning nõudma kvaliteeti ja jätkusuutlikkust, eriti oma territooriumile toodavate toidukaupade suhtes, et säilitada õiglane ja võrdne kaubandus.

Selles mõttes kujutavad Euroopa ühisturu ranged eeskirjad tervishoiu, ohutuse, keskkonna ning töötajate ja tarbijate kaitsmise kohta spetsiifilist Euroopa mudelit, mis peab andma inspiratsiooni rahvusvahelisel tasemel ja mitmepoolsetel foorumitel ning mida tuleb käsitleda käimasolevatel kahepoolsete kaubanduslepingute läbirääkimistel.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin poolt, sest usun, et Euroopa Liit etendab ülitähtsat rolli selles uue maailma majandusliku juhtimise otsingus ja peab selleks ergutama rahvusvaheliste organisatsioonide rakendatava poliitika koostööd. Praegu muutub aina suuremaks tasakaalustamatus rahvusvahelise kaubanduse konkreetsete standardite ja muude rahvusvahelise õiguse normide vahel. Esirinnas tegutsejatena on meil kohustus leida uusi mõtlemisviise konkreetse eesmärgiga tagada rahvusvaheliste organite vahel tõhus koordineerimine.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – (ES) Inimõiguste klausli ning sotsiaalsete ja keskkonnastandardite kohaldamise lisamine kaubanduslääbirääkimistesse on keeruline probleem, mis lõhestab rahvusvahelist kogukonda. Ühest küljest mõistavad Põhjamaad hukka tärkava turumajandusega riikide ebaausa konkurentsi sotsiaalsetes ja keskkonnaküsimustes, mille tulemusel moonutatakse kaubanduses konkurentsi. Teisest küljest kahtlustavad lõunapoolsed riigid, et Põhjamaad tahavad takistada nende majandusarengut ning et selliste standardite kohaldamine on proteksionismi varjatud meetod. See kõik selgitab, miks mitmepoolsetes institutsioonides, eriti Maailma Kaubandusorganisatsioonis, on neid standardeid väga raske rahulikult arutada, kuna sellega kaasneb sotsiaalklausli aina sagedasem kasutamine kahepoolsetes kaubanduslepetes.

Oreste Rossi (EFD), kirjalikult. – (IT) Me oleme inimõigusi ning sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid käsitleva raporti poolt, kuna kolmandad riigid, milles ei austata töötajate õigusi ja mis keelduvad mängimast aktiivset rolli kliimamuutusevastases võitluses, konkureerivad liigagi sageli ebaausalt ELi ettevõtjatega.

Meie äriühingud peavad täitma väga nõudlikke töötajate kaitse standardeid, kandma kõrgeid palga- ja maksukululusid, järgima seaduseid, milles seatakse ranged kontrollid keskkonnaheidetele ning pidama kinni kohalikes planeerimisaktides sätestatud tingimustest. Kolmandate riikide, näiteks Hiina ja India konkureerivatele äriühingutele ilmselgelt selliseid kontrollid ja eeskirju ei kohaldata ning nende lõpptoodang konkureerib kindlasti Euroopa toodanguga.

Kui ma võtsin sõna keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjonis ja parlamentidevahelisel energiakohtumisel, siis kutsusin ELi üles kasutama oma mõjuvõimu Maailma Kaubandusorganisatsioonis, et Euroopa saaks kehtestada süsinikumaksu riikidele, kes ei sõlmi kliimamuutuste lepingut. Sama argumenti tuleks kasutada nende riikide puhul, kes kasutavad Euroopa omadest väga erinevaid tootmismeetodeid, nagu lapstööjõu kasutamine, ja riikidele puhul, kes ei taga töötajate õigusi.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjalikult. – (PL) Hääletasin inimõigusi ning sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid rahvusvahelistes kaubanduslepingutes käsitleva raporti poolt. Euroopa Liit on rajatud põhimõtetele, mis hõlmavad inimõiguste austamist. Seepärast omistab liit nii suurt tähelepanu inimõiguste järgimisele kogu maailmas.

Lissaboni lepingus kinnitatakse, et Euroopa Liidu välistegevus, mille lahutamatu osa on väliskaubandus, peaks toimuma samade põhimõtete kohaselt, millele on rajatud EL. Seepärast toetan täielikult tava lisada Euroopa Liidu rahvusvahelistesse lepingutesse õiguslikult siduvad inimõiguste klauslid. Tahaksin siiski juhtida tähelepanu vajadusele neid rakendada ja asjaolule, et riigid, kes ei pea kehtestatud eeskirjadest kinni, peavad seisma silmitsi võimalike majanduslike tagajärgedega.

Ma usun kooskõlas resolutsiooni punktiga 15, et on ülitähtis, et kõik vabakaubanduslepingud peaksid sisaldama läbiräägitud sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid, sealhulgas: loetelu miinimumstandarditest, mida kõik ELi kaubanduspartnerid peavad täitma, samuti loetelu lisakokkulepetest, mis tuleb ellu viia järk-järgult ja paindlikult, võttes arvesse partneri majandusolukorda ning sotsiaal- ja keskkonnaprobleeme.

Eriti olen ma selle poolt, et kõigis tulevastes kaubanduslepingutes keelustataks lapstööjõud. Toetan ka WTO ja peamiste ÜRO institutsioonide inimõigustealase koostöö tõhustamist.

Raport: Mariya Nedelcheva (A7-0275/2010)

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) 2009. aastal esitati Euroopa Ombudsmanile 3098 kaebust, millest 727 oli tema pädevuses. Euroopa Ombudsmani amet loodi 1992. aastal Maastrichti lepinguga, millega loodi vahendaja Euroopa kodanike ja Euroopa Liidu ametiasutuste vahel. Euroopa kodanikel ja äriühingutel, kuid ka institutsioonidel ja isikutel, kes elavad liikmesriigis on või on selle seaduslikud residendid on õigus esitada ombudsmanile kaebuseid. Ombudsmani valib Euroopa Parlament oma ametiaja alguses oma ametiaja kestvuseks ning ombudsman uurib talle esitatud haldusomavoli juhtumeid. Ombudsman esitab oma tegevuse kohta aastaaruande. Selle resolutsiooni poolt hääletades seon ma ennast Euroopa Parlamendis selle demokraatiaahela elulise lüli suhtes üldiselt väljendatud heakskiiduga.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Euroopa Ombudsmani instituut kaitseb põhiõiguste hartas sätestatud iga kodaniku õigust sellele, et sellele, et „liidu institutsioonid, organid ja asutused käsitleksid tema küsimusi erapooletult, õiglaselt ning mõistliku aja jooksul“. Lissaboni lepingu jõustumine suurendas ombudsmani demokraatlikku legitiimsust tänu sellele, et ta valitakse Euroopa Parlamendi poolt ning et tema volitustele on lisandunud ühine välis- ja julgeolekupoliitika ning Euroopa Ülemkogu tegevus. Ma hääletasin resolutsiooni poolt, sest ma toetan 2009. aasta tulemusi. Kaebuste käsitlemisele kuluv keskmine aeg vähenes 2009. aastal nelja kuu võrra ja rohkem kui pool algatatud menetlustest lõppes sõbraliku kokkuleppega. See annab tunnistust ombudsmani ja liidu institutsioonide ning organite vahelisest tõhusast koostööst. Ma tunnen, et on vaja suurendada ELi kodanike usaldust ELi ja selle institutsioonide vastu ning eelkõige on vaja tagada, et kodanikel on kõik võimalused saada vajalikku teavet ning uskuda ELi institutsioonide võimesse kaitsta nende õigusi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest oma töö kaudu aitab ombudsman Euroopa institutsioonidel võtta vastu läbipaistvaid otsuseid, mis on kättesaadavad kõigile kodanikele ja juriidilistele isikutele. Lissaboni lepingu jõustumine suurendas ombudsmani demokraatlikku legitiimsust tänu sellele, et ta valitakse Euroopa Parlamendi poolt ning et tema volitustele on lisandunud ühine välis- ja julgeolekupoliitika ning Euroopa Ülemkogu tegevus. Läbipaistvus, teabe kättesaadavus ja hea halduse õiguse austamine on elutähtsad eeltingimused kodanike usalduse säilimiseks institutsioonide võimest tagada nende õigused. Väidetava haldusomavoli kõige levinumaks tüübiks oli läbipaistvuse puudumine. Seepärast on hädavajalik tagada, et kodanike päringutele, kaebustele ja petitsioonidele vastatakse kiiresti ja sisuliselt. Euroopa institutsioonid ja organid peavad andma kodanikele teavet, mida neilt küsitakse. Ma toetan koostööd Euroopa Ombudsmani ja liikmesriikide ombudsmanide ja sarnaste organite vahel riigisisel, piirkondlikult ja kohalikul tasandil.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa haldusorganite roll on suur ja keeruline. Ma hääletasin selle raporti poolt, sest ma usun, et on elutähtis tagada üldsuse usaldus Euroopa institutsioonide vastu ja teha seda tõhusa halduse, läbipaistvate menetluste ja infrastruktuuridele hõlpsa juurdepääsu võimaldamise teel. Mul on hea meel, et kaebuste arv on vähenenud ja et nende Euroopa tasandil käsitlemine on paranenud.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ombudsmani töö on hädavajalik ja aitab kaasa läbipaistvuse suurenemisele, ELi rahvale lähemale viimisele, samal ajal tugevdades üldsuse usaldust institutsioonide võimesse panna nende õigused maksma. Kuigi 2009. aastal kaebuste arv võrreldes 2008. aastaga natuke vähenes (9%), viidi lõpule ja suleti 335st

avatud juhtumist 318. Tõsiasi, et 56% juhtumitest suleti sõbralikule kokkuleppele jõudmise teel või leidis lahenduse on üsnagi positiivne. Need tulemused näitavad, et ombudsmani ja ELi institutsioonide ning organite vahel, kes üldjuhul suhtuvad kaebustesse kui suurepärasesse võimalusse heastada tehtud vead ja teha üldsuse liikmete nimel ombudsmaniga koostööd, toimub viljakandev koostöö.

Ma tahaksin rõhutada, kui tähtis on Lissaboni lepingu, millesse on koos ELi kodakondsusega kaasnevate õiguste lisaks kirjutatud õigus heale haldusele, jõustumine. Esitati kaks olulist muudatusettepanekut: ombudsman peab demokraatliku legitiimsuse suurendamiseks olema valitav ja tema volitusi tuleb laiendada ühisele välis- ja julgeolekupoliitikale.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Raport Euroopa Ombudsmani tegevuse kohta 2009. aastal pakub suurt huvi, sest see võimaldab meil hinnata, kas ja mil määral on ELi institutsioonide ja inimeste vaheline suhe läbipaistev, kiire ja tõhus. Parlament ja komisjon väljendavad tegelikult oma arvamust paljudel teemadel, saamata üldsuselt muud tagasisidet kui ombudsmanile esitatud kaebused.

Kuigi ma kiidan raporti heaks, arvan ma siiski, et Euroopa Ombudsmani ennast ja tema tööd peaks laiemalt tutvustama, eriti liikmesriikides, kus teda kohe ära ei tunta. Tegelikuses ei tohiks kunagi ära unustada, et kaebuste väike arv võib tähendada ka seda, et inimesed ei pane paljusid rikkumisi tähele või ei usu nad eriti sellesse, et nende probleemidele on võimalik leida juriidiline lahendus. Laiem tutvustamine oleks üks viis ulatuslikuma ülevaate saamiseks, et me saaksime suurema kindlusega väita, kumb nimetatud kahest stsenaariumist siinkohal kehtib.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) 2009. aastal registreeris ombudsman kokku 3098 kaebust võrreldes 3406 kaebusega 2008. aastal, mis kujutab endast 9% langust. Kaebused olid seotud: komisjoniga (56%), parlamendi haldusega (11%), Euroopa Personalivaliku Ametiga (9%), nõukoguga (4%) ja Euroopa Liidu Kohtuga (3%). Peamiselt kaevati halva halduse ja läbipaistvuse puudumise üle, sealhulgas keeldumine anda teavet, mis on peamine tegur üldsuse turvalisuse ja ELi usaldusväarsuse tagamisel. See näitab seega vajadust jätkata tööd parema halduse ja institutsioonide suurema läbipaistvuse suunas, mida on võimalik saavutada ombudsmani ja institutsioonide ühiste pingutustega, eeskätt heade tavade pideva vahetamise teel.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Ma hääletasin raporti poolt, milles antakse ülevaade ombudsmani tegevusest 2009. aastal ja toetatakse seda. Ombudsman on tähtis ühenduslüli kodanikega ja tema töö aitab kujundada usaldust ELi institutsioonide vastu ja muudab need paremini ligipääsetavaks.

Clemente Mastella (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Euroopa Ombudsmani eesmärk on tagada, et liidu igal tasandil austatakse kodanikele ELi õiguse alusel kuuluvaid õigusi ning et ELi institutsioonid ja organid järgivad kõige kõrgemaid haldusstandardeid.

Viimasel ajal on ombudsman jätkanud oma jõupingutusi, et parandada kodanikele ja potentsiaalsetele kaebuste esitajatele antava teabe kvaliteeti nende õiguste osas, eeskätt Euroopa ombudsmanide võrgustiku kaudu. Ombudsman peab jätkama jõupingutusi, et tagada, et ELi institutsioonid ja organid keskenduksid oma tegevuses alati kodanikele ning seega peab ta kasutama iga võimalust, et jõuda kaebuste lahendamisel sõbralikule kokkuleppele ning käivitama omaalgatuslikult rohkem uurimisi, et teha kindlaks probleemid ja soodustada parimaid tavasid.

Ma toetasin seda raportit, sest sellega soovitakse julgustada ombudsmani jätkama tööd institutsioonidega, et edendada head haldus- ja teenuste kultuuri ning parandada suhtlemist, nii et kodanikud, kes võivad tema teenuseid kasutada, on nõuetekohaselt teavitatud sellest, kuidas seda teha, millega suurendatakse kodanikes usaldust Euroopa Liidu ja selle institutsioonide vastu ning parandatakse meie enda usaldusväarsust.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Ombudsmani roll on väga tähtis, sest see aitab tuua üldsust Euroopa institutsioonidele lähemale. 2009. aastal registreeris ombudsman kokku 3098 kaebust võrreldes 3406 kaebusega 2008. aastal, mis kujutab endast 9% langust, kusjuures kaebuste alusel algatati 335 uurimist ning 230 kaebust tunnistati mittelubatavaks.

Enamik 2009. aastal ombudsmani algatatud uurimistest puudutas komisjoni (56%). Kaebuseid esitati seoses parlamendi haldusega (11%), Euroopa Personalivaliku Ametiga (9%), nõukoguga (4%) ja Euroopa Liidu Kohtuga (3%). Veel 59 uurimise (17%) aluseks oli 23 muud ELi institutsiooni ja organit. Raportis esitatud arvud annavad rikkalikult tunnistust selle organi tõhususe kohta ja selle tähtsusest Euroopa institutsioonide ja üldsuse vaheliste suhete läbipaistvusele.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (ES) Ma hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest ma nõustun, et vaja on saavutada komisjoni tegevuse suurem läbipaistvus ja teha tööd, mis on vajalik, et viia ELi institutsioonid eurooplastele lähemale. Ma andsin oma toetuse ombudsmani esitatud raportile, sest selles kajastub töö, mida ta teeb haldusomavoli hukkamõistmiseks ja töö, mida ta teeb suurema läbipaistvuse nimel, tehes seda vastusena ELi kodanike kaebustele institutsioonide ja Euroopa organite haldusomavoli kohta. Toetan oma häälega ombudsmani tehtavat tööd, kes koostöös parlamendiga on lahendanud arvukalt vaidlusi kokkulepete teel. Ma usun ühtlasi, et on väga positiivne, et selle resolutsiooniga julgustatakse ombudsmani viima läbi omaalgatuslikke uurimisi, et leida lahendus institutsioonides leiduvatele süsteemsetele probleemidele.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult*. – (DE) Euroopa Liit on aastakümneid võidelnud bürokraatia vähendamise ja läbipaistvuse suurendamise eest. Euroopa Parlamendis endas ei anna sellest sageli miski erilist märki. Vastupidi – bürokraatlik paberimajandus tundub aasta-aastalt suurenevat. Viimaste valimiste ärakuulamiste eel oli kõigi huulil sõna „läbipaistvus”. Parlamendiliikmetel on tänu oma ameti autoriteedile ja sellega seotud õigustega võimalik oma hääle kuuldavaks teha. Euroopa kodanike kohta ei saa sama öelda, mistõttu ongi meil ombudsman. Kui ombudsmani uurimistest olid rohkem kui kolmandik läbipaistvuse puudumisega seotud juhtumid ja kui kõigist juhtumitest lahendati 56% sõbralikult, siis on ombudsmani ameti tähtsus ilmselge. Ma ei saa siiski täielikult toetada raportööri avaldusi ja seetõttu jään hääletamisel erapooletuks.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Inimõiguste kaitse ja austamine on Euroopa Liidu põhiomadus ja seega ei saa selles valdkonnas tähelepanuta jätta Euroopa Ombudsmani tähtsat rolli. Seepärast hääletasin Mariya Nedelcheva raporti poolt, kuna Euroopa Ombudsmani kui inimõiguste austamise edendaja rolli ei saa eirata. See Euroopa tasandil tähtis isik püüdleb selle poole, et tagada, et institutsioonid keskenduksid oma tegevuses alati kodanikele, kasutades iga võimalust, et jõuda kaebuste lahendamisel sõbralikule kokkuleppele ning käivitades omaalgatuslikult uusi uurimisi, et teha kindlaks probleemid ja soodustada parimaid tavasid. Ombudsmani olemasolu, kes on valmis ja kes tahab lahendada kodanikevahelisi vaidlusi ja lahkarvamusi aitab erinevalt mõtlemaid, erinevate kogemuste ja plaanidega inimestel suhelda ja koos elada. See on selle rolli Euroopas

tugevdamise ja edendamise lähtekoht ning sellega tagatakse, et seda talitust edendatakse nõuetekohaselt ja hallatakse ausalt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) 2009. aasta Euroopa Ombudsmani tegevuse aruanne näitab, et ta on olnud erakordselt aktiivne. Uus õigusraamistik, milles peegelduvad muutused ombudsmani staatuses, ja Euroopa Liidu toimimise lepingu jõustumine, millega ombudsmani volitustele lisandus ühine välis- ja julgeolekupoliitika ei ole töötempole halvasti mõjunud. Kaebuste käsitlemiseks keskmiselt kuluv aeg vähenes 13-lt kuult 9-le kuule. Esiletõstmist väärivad ELi institutsioonide ja organite ilmne valmisolek näha ombudsmanile esitatud kaebusi kui võimalust parandada tehtud vead ning teha ombudsmaniga kodanike nimel koostööd.

Ma hääletasin seega resolutsiooni poolt, milles kiidetakse 2009. aasta aruanne heaks ja antakse suuniseid tulevikuks. Ma tahaksin suunistest rõhutada järgmist: üleskutse ombudsmanile tagada kooskõla põhiõiguste hartaga, mis Lissaboni lepingu jõustumisega on nüüdsest õiguslikult siduv; üleskutse komisjonile koostada Euroopa haldusseadus, mis on ühine kõigile liidu organitele, institutsioonidele ja ametitele; üleskutse ombudsmanile teostada järelevalvet Euroopa Personalivaliku Ameti (EPAO) Euroopa institutsioonide personali valiku uute menetluste üle.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ma hääletasin selle raporti poolt, sest selles tõstetakse esile ombudsmani üliolulist rolli ELi kodanike õiguste austamise tagamisel ja institutsioonides hea halduse parimatel tavadel põhineva avaliku teenuse kultuuri edendamisel.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Euroopa Ombudsmani 2009. aasta tegevuse aruanne esitati Euroopa Parlamendi president Jerzy Buzekile 19. aprillil 2010 ning ombudsman Nikiforos Diamandouros esitas oma aruande petitsioonikomisjonile 4. mail 2010. Aruandes antakse ülevaade ombudsmani tegevusest eelmisel aastal. Erinevate uurimiste tulemused on jagatud erinevateks kategooriateks vastavalt haldusomavoliga seotud juhtumite laadile või asjassepuutuvatele institutsioonidele. Avaldatud on ka kuueleheküljeline kokkuvõte. Uus trükis sisaldab kaebuste esitajate saavutatud olulisemad tulemusi ning selles tõstetakse esile eelmisel aasta uuritud peamised poliitilised küsimused.

Angelika Werthmann (NI), *kirjalikult.* – (DE) Loomulikult hääletasin ma selle poolt, et võtta vastu Euroopa Ombudsmani tegevuse aastaaruanne, sest petitsioonikomisjoni liikmena on mul olnud palju võimalusi olla tunnistajaks, kui pühendunult ja objektiivselt Nikiforos Diamandourose oma tööd teeb. Tema saavutused on olnud suurepärased: 2009. aastal jõuti 70% tema uurimistega lõpule aasta jooksul, 55% neist muljetavaldavalt kolme kuu jooksul.

Raport: Chrysoula Paliadeli (A7-0293/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Ma hääletasin Euroopa Ombudsmani eriaruannet käsitleva raporti poolt, kuna selles märgitakse, et ombudsman on viinud läbi omaalgatusliku uurimise eeskirjade kohta, mida komisjon kohaldab üldsuse liikmete taotlustele, milles soovitakse juurdepääsu rikkumismenetlusi käsitlevatele dokumentidele. ELi kodanike esitatud kaebused on tähtis teabeallikas ELi õiguse võimaliku rikkumise kohta. Komisjon saab eriti suurel hulgal kodanikelt kaebusi haldusomavoli kohta. Seetõttu on väga tähtis, et komisjon võtaks meetmeid, et tagada, et dokumentidele juurdepääsu taotlused saaksid kiire vastu. Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjoniga koostöö suurendamiseks ja ombudsmaniga regulaarselt teabe vahetamiseks tuleb teha jõupingutusi. Ombudsman

peaks hoidma Euroopa Parlamenti kursis läbiviidavate uurimiste ja nende tulemustega. Komisjon peaks rikkumismenetlusi käsitlevasse teabesse suhtuma avatumalt ja ennetavamalt.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Ma arvan, et korrektsuse huvides oleks parlament pidanud ära kuulama volinik Verheugeni väited asja sisu kohta. Seetõttu tunnen, et ei saa teda hukka mõista.

Ma toetan sellegipoolest ombudsmani seisukohta, sest usun, et institutsioonidevaheline koostöö on ja peaks ka edaspidi olema üks nende rollide tugevatest külgedest. Seetõttu on hilinemisega vastamine ja mitte seadusandlike, vaid moraalsete kohustuste vältimine märk hukkamõistmist väärt suhtumisest. Sotsiaalse kapitali kujundamine Putnami vaimus on tegelikult midagi enam kui käitumise seaduslikkus, vaid vaadata tuleb ka selle heausksust, järjekindlust ja moraalsust.

Seega vaatamata sellele, mis põhjused võisid volinikul olla, toetan ma kindlalt ombudsmani.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Ma toetan suurepäraseid institutsioonilisi suhteid ombudsmani ja petitsioonikomisjoni vahel, kus vastastikku austatakse teineteise ülesandeid ja volitusi. Ma usun, et heaks endeks on ombudsmani juurutatud tava tagada, et kõigil petitsioonikomisjoni koosolekutel viibib kohal esindaja.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Ombudsmani eriaruanne on jätkuks komisjoni keeldumisele anda valitsusvälisele keskkonnakaitseorganisatsioonile üle kolm kirja 18st kirjast, mille Porsche AG saatis volinik Verheugenile seoses teabevahetusega komisjoni ja autotootjate vahel sõidukite süsinikdioksiidi heidete võimaliku käsitusviisi kohta. Pärast ombudsmani palvet esitada põhjendatud arvamus nende kolme kirja komisjoni poolt mitteavaldamise kohta viivitas komisjon vastuse andmisega kuus korda 15 kuu jooksul, millega rikkus hea usu ja koostöö põhimõtteid ning kahjustas institutsioonidevahelist dialoogi ja ELi mainet üldsuse silmis. Parlament on ELi ainsa valitud organina kohustatud kaitsma ombudsmani sõltumatust tema ülesannete täitmisel Euroopa üldsuse ees ning jälgida komisjonile esitatud soovitusete täitmist.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 228 antakse ombudsmanile volitused võtta vastu kõigilt liidu kodanikelt kaebusi haldusomavoli juhtumite kohta liidu institutsioonide või organite töös. ELi kodanike esitatud kaebused on tähtis teabeallikas ELi õiguse võimalike rikkumiste kohta.

Euroopa põhiõiguste harda artikli 41 kohaselt on igal kodanikul õigus sellele, et „liidu institutsioonid, organid ja asutused käsitleksid tema küsimusi erapooletult, õiglaselt ning mõistliku aja jooksul“. Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 4 osutatud konsultatsioonide valguses peab komisjon seadma kolmandast isikust dokumendi autorile vastamiseks tähtaja ning komisjon peab seda õigust kasutama viisil, mis võimaldab tal omaenda tähtaegadest kinni pidada. Lisaks ei tohi komisjon viivitada ega takistada ombudsmani uurimisi dokumentidele juurdepääsu käsitlevate juhtumite puhul ning peab ombudsmanile ilma viivituseeta vastama, et täita talle lepinguga pandud kohustust teha lojaalset koostööd.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult.* – Ombudsman osutab liri kodanikele tähtsat teenust. Kui neile tundub, et EL või valitsus ei tööta nende heaks, siis on neil alati võimalik pöörduda ombudsmani ameti poole kahju heastamiseks. Olen oma suhetes selle ametiga avastanud, et nad aitavad liri kodanikke põhjalikult ja professionaalselt ning selle raporti vastuvõtmise poolt hääletamisega näitan ma üles usaldust, mis mul selle ameti vastu on.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin raporti poolt. Ma olen seisukohal, et komisjoni mittekoostöölaldis suhtumine kõnealusel ja muudel juhtumitel ähvardab õõnestada kodanike usaldust komisjoni vastu ning kahjustab Euroopa Ombudsmanil ja Euroopa Parlamendil teostada piisavat ja tõhusat järelevalvet komisjoni üle ja selles osas on see vastuolus õigusriigi põhimõttega, millele Euroopa Liit on rajatud. Ma toetan nõudmisi, et komisjon võtaks endale parlamendi ees kohustuse täita oma ülesannet teha edaspidi Euroopa Ombudsmaniga lojaalset koostööd.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ombudsmani rolliks on selge määratluse kohaselt uurida ELi institutsioonide ja organite vastu esitatud kaebusi. Sellised volitused tähendavad suuremat läbipaistvust Euroopa institutsioonide ja kodanike, ettevõtjate, ühenduste ja muude organite vahel, millel on ELis registreeritud tegevuskoht.

Kõnealuse valitsusvälise organisatsiooni (VVO) esitatud kaebus puudutab juurdepääsu komisjoni valduses olevatele dokumentidele. Ombudsman seadis komisjonile üksikasjaliku arvamuse esitamiseks kolmekuise tähtaja, kuid komisjon tegi seda alles 15 kuu pärast. Selline käitumine tähendab, et komisjon rikkus oma kohustust teha ombudsmaniga viimase läbiviidava uurimise ajal lojaalset ja heausket koostööd ja see kahjustas mitte ainult institutsioonidevahelist dialoogi, vaid ka ELi mainet üldsuse silmis. Ma usun, et parlament on ELi ainsa valitud organina kohustatud kaitsma ombudsmani sõltumatust oma ülesannete täitmisel Euroopa üldsuse ees.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (ES) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest nõustun komisjoni kritiseerimisega selle eest, et ta seadis rahvusvahelise ettevõtja Porsche huvid kõrgemale üldsuse õigusest saada juurdepääsu parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele. Resolutsioonis kritiseeritakse komisjoni mittekoostöölaldist suhtumist, mis kahjustab nii institutsioonidevahelist dialoogi kui ka ELi mainet üldsuse silmis. Minu resolutsiooni toetamise aluseks on asjaolu, et ma nõustun selles esitatud kriitikaga igapäevase läbipaistvuse puudumise kohta komisjonis, kes rikub pidevalt Euroopa institutsioonide lojaalse koostöö põhimõtet, mis väljendub selles, et kui „ombudsman uurib dokumentidele juurdepääsu juhtumeid, kasutab komisjon enamasti viivitamistaktikat ja takistab uurimist”.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Üldjuhul teevad ELi institutsioonid Euroopa Ombudsmaniga väga head koostööd. Kui ELis on kõik reguleeritud, näiteks ettevõtjatele lubatud maksetähtajad, siis tundub kummaline, et teisest küljest ei suuda komisjon kolmanda poolega konsulteerides sellele kolmandale poolele kehtestada tähtaega, mis võimaldaks tal enda tähtaegadest kinni pidada. Kui arvestame asjaolu, et komisjon on suutnud ELi sisemistest tähtaegadest kinni pidada vaid viiendikul juhtumitest, siis näitab see heade kommete eiramist. On väga kahetsusväärne, kui nii lihtsa küsimuse nagu juurdepääs dokumentidele, millele ELi kodanikel on õigus, avalikustamiseks on vaja ombudsmani eriaruannet. Ombudsmani sõnu tsiteerides: kodanikel on õigus teada, mida EL ja selle haldusorganid teevad. Kas tohiksin seda edasi arendada ja öelda, et ka meie kodanikel on õigus teada, kuidas Euroopa Liit oma makse kasutab ja kus vahendeid raisatakse. Seega saan ainult raporti poolt hääletada.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin Euroopa Parlamendile pärast Euroopa Komisjonile kaebuse 676/2008/RT kohta esitatud soovitusettepanekut, mis käsitleb komisjoni liigset viivitust ombudsmani talitustele vastuse andmisel, esitatud Euroopa Ombudsmani eriaruande poolt. Nõustun ombudsmani väljendatud murede ja

kriitikaga, sest ombudsmanile vastamisega viivitamine kujutab endast igal juhul Lissaboni lepingus ettenähtud lojaalse koostöö kohustuse rikkumist.

Suutmatusega vastata takistatakse tegelikult ombudsmani tööd ja seepärast nõustun, et komisjonile tuleb vastamiseks seada tähtjad. Tähtaegadest tuleb hoolikalt kinni pidada, et mitte seada ohtu üldsuse usaldust Euroopa institutsioonide vastu.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) See ombudsmani eriaruanne on jätkuks kaebusele, mis esitati komisjoni keeldumise kohta avalikustada Porsche AG-lt volinik Verheugenile saadetud kolm kirja, ning üksteisele järgnenud kuut tähtaja pikendamist, et esitada oma üksikasjalik arvamus ombudsmani soovitusettepaneku kohta. On väga tähtis, et selline olukord ei korduks. ELi institutsioonid on kohustatud oma suhetes üksteisega heauskselt koostööd tegema ning on elutähtis seda kohustust au sees hoida, et tagada üldsuse usaldus Euroopa institutsioonide vastu.

Crescenzo Rivellini (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Täna hääletasime täiskogu istungil Euroopa Ombudsmani eriaruande üle, mis on jätkuks Euroopa Komisjonile kaebuses 676/2008/RT tehtud ombudsmani soovitusettepanekule.

2007. aasta märtsis palus keskkonnakaitse valdkonnas tegutsev valitsusväline organisatsioon kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) juurdepääsu teatavatele dokumentidele.

Euroopa Parlament toetab petitsioonikomisjoni nimel Euroopa Ombudsmani kriitilisi märkusi ning tema soovitus komisjonile kaebuse 676/2008/RT asjus ja tunnistab, et selle juhtumi puhul ombudsmanile vastamisega liigne viivitamine tähendab seda, et komisjon on rikkunud talle Euroopa Liidu toimimise lepinguga antud lojaalse koostöö kohustust.

Lisaks on petitsioonikomisjon seisukohal, et komisjoni mittekoostööaldis suhtumine kõnealusel ja muudel dokumentidel juurdepääsu juhtumitel ähvardab õhnestada kodanike usaldust komisjoni vastu ning kahjustab Euroopa Ombudsmanil ja Euroopa Parlamendil teostada piisavat ja tõhusat järelevalvet komisjoni üle.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Eriaruanded on Euroopa Ombudsmani jaoks viimane võimalus. Euroopa Ombudsmani otsused ei ole õiguslikult siduvad ning seega põhinevad need ombudsmani veenmisoskusel, et keelitada ELi institutsioone põhjendatud väidetega oma soovitusi täitma, ning samuti mõnikord avalikustamisel ja avaliku arvamuse jõul. Eriaruannete, mida Euroopa Ombudsman on olnud sunnitud parlamendile esitama, väike hulk (alates 1995. aastast 17 eriaruannet) tõestab, et enamikul juhtumitest teevad ELi institutsioonid koostööd. Osa selle koostöö taustast moodustab siiski parlamendile eriaruande esitamise õigus. Eriti juhul, kui on esitatud soovitusettepanek, võib teadmine, et järgnevat sammuks võib olla eriaruanne, sageli panna asjaomast institutsiooni või organit oma seisukohta muutma. Eriaruandeid tuleks seega esitada ainult tähtsates küsimustes, kui parlamendil on võimalik aidata kaasa selles, et panna asjaomane institutsioon või organ oma seisukohta muutma. Parlamendil on poliitilise organina volitused käsitleda Euroopa Ombudsmani eriaruandeid nii menetluse kui ka fookuse ja meetmete mõttes.

Raport: Eva Lichtenberger (A7-0291/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt. Euroopa Liidu lepingus kehtestatakse liikmesriikide kohustused ELi õiguse kohaldamiseks, samal

ajal kui komisjonile kui aluslepingute täitmise järelevalvajatele on antud pädevus ja kohustus tagada, et õigust kohaldatakse korrektselt. ELi õigustiku reguleerimisala ja ELi suurust arvestades on kodanikel, kodanikuühiskonna huvirühmadel ja ettevõtjatel palju küsimusi ja kahtlusi. 2008. aastal käivitati ELi katseprojekt, et õigusest õigesti aru saada ning et seda korrektselt kohaldada. Kooskõlas sellega tehti konfidentsiaalne sidusandmebaas komisjoni talituste ja liikmesriikide vaheliseks suhtlemiseks, et jälgida, kuidas ELi õigust rakendatakse, ning algatada menetlusi. Ma nõustun resolutsioonis väljendatud arvamusega, et algatus on asjakohane vastus vajadusele teha Euroopa Liidus hästtoimiva kodanikele keskendunud süsteemi huvides koostööd kõigi Euroopa Liidu institutsioonide vahel. Ma tunnen, et ELi kodanikke esindava institutsioonina tuleb Euroopa Parlamendile anda juurdepääs nimetatud andmebaasile, et parlamendil oleks võimalik teostada järelevalvet selle üle, kuidas komisjon täidab enda kui aluslepingute täitmise järelevalvaja rolli.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest komisjoni aastaaruanded „Euroopa Liidu õiguse kohaldamise järelevalve” kohta ei anna nende praegusel kujul kodanikele ega muudele institutsioonidele piisavat teavet ELi õiguse kohaldamise tegelikust olukorrast. Komisjoni kokkuvõttes ühenduse õiguse kohaldamise järelevalve kohta on suurem rõhk asetatud õiguse ülevõtmisele kui tegelikule kohaldamisele. Komisjon osutab vaid formaalsetele menetlustele, mis on algatatud nende liikmesriikide suhtes, kes ei ole ELi õigust oma riigisisesse õigussüsteemi üle võtnud. Kodanikke ja parlamenti tuleks seega teavitada sellest, kui komisjon algatab ELi õiguse ebaõige või puuduliku ülevõtmise rikkumismenetluse, esitades ühtlasi selliste rikkumiste üksikasjad. Lisaks võimaldab Lissaboni leping kodanikel kehtestada seadusandlikke tegevuskavasid ning aidata kaasa sellele, et on tagatud Euroopa Liidu õiguse korrektne kohaldamine ning selle järgimine ning seotud menetluste läbipaistvus ja usaldusväarsus.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) On kahetsusväärne, et mitmed liikmesriigid alahindavad ELi õigusaktide nõuetekohase ja õigeaegse rakendamise tähtsust. ELi õiguse puudulik ja viivitustega ülevõtmine ning selle ebapiisav rakendamine ja kohaldamine tekitavad õiguskindlusetust ning takistavad üldsust ja ettevõtjaid siseturu eelseid ära kasutamast. 2008. aastal viivitati vajaliku ülevõtmisega 55% juhtumitest, sageli ulatus viivitus kahe või rohkem aastani. Kuigi faktid näitavad, et sellel aastal on olukord 15% parem, ei tohi me unustada, et ühtlasi vähenes ülevõtmiste hulk 40%.

On vastuvõetamatu, et 2009. aasta mais oli 22 direktiivi, mille tähtaeg oli möödunud rohkem kui kaks aastat varem ja mida 1–5 liikmesriiki ei olnud ikka veel üle võtnud. Väga oluline on koostöö tõhustamine ELi institutsioonide ja liikmesriikide ametiasutuste ning samuti liikmesriikide haldusorganite vahel, et tagada parem, tõhusam ja õigeaegsem ELi õigusaktide rakendamine ning avastada rakendamisega seotud probleemid varases etapis.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Arvestades et Euroopa Liit on aluslepingutel ja õigusaktidel põhinev juriidiline isik, on väga tähtis et nimetatud lepinguid ja õigusakte rakendatakse ühtselt ja nõuetekohaselt kõigis 27 liikmesriigis. Teame aga, et liikmesriigid ei suuda sageli ELi õiguse norme kiiresti rakendada ega üle võtta või teevad seda vigaselt või ebatäielikult. Nagu siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon on rõhutanud: „eeskirjade puudulik ja hiline ülevõtmine ning ebapiisav rakendamine ja jõustamine põhjustavad õiguskindlusetust ning ei võimalda kodanikel ja ettevõtjatel täiel määral siseturu eelseid kasutada”. Seetõttu on väga tähtis, et liikmesriigid ei alahindaks ELi õiguse nõuetekohase ja kiire rakendamise tähtsust ning et komisjon hoiaks parlamenti nagu kord ja kohus kursis ELi õiguse kohaldamise olukorraga.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Eeskirjade puudulik ja hiline ülevõtmine ning ebapiisav rakendamine ja jõustamine põhjustavad õiguskindlusetust ning ei võimalda kodanikel ja ettevõtjatel täiel määral siseturu eeliseid kasutada. Seetõttu on väga tähtis, et ELi institutsioonide ja liikmesriikide ametiasutuste ning samuti liikmesriikide haldusorganite vahel oleks tihedam ja püsivam koostöö, et tagada ELi õigusaktide korrektne, tõhus ja õigeaegne rakendamine. Selleks on väga oluline, et parlament ja liikmesriikide parlamendid kasutaksid Lissaboni lepingus kehtestatud uut koostööraamistikku ning vaataksid igal aastal valitud siseturu valdkonnas üle rakendamisprotsessi.

Tahaksin esile tõsta lõiku raportis, milles kutsutakse komisjoni üles esitama üksikasjalikke andmeid igat liiki rikkumiste kohta ning tegema need andmed parlamendile vabalt kättesaadavaks, et tal oleks võimalik täita oma järelevalvaja rolli. Andmete võrdlemine ja kategoriseerimine peaks olema kooskõlas eelmiste aastaaruannetega, nii et Euroopa Parlament saaks nõuetekohaselt hinnata komisjoni tehtud edusamme.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin raporti poolt. Selles hinnatakse komisjoni järelevalvet Euroopa Liidu õiguse kohaldamise üle 2008. aastal. Analüüsis keskendutakse komisjoni dokumendile „Katseprojekti „EU Pilot” hindamise aruanne”, milles komisjon teeb ettepaneku hinnata ELi katseprojekti tulemuslikkust 22 kuud pärast selle käivitamist. Õiguskomisjon tõstatab mõned olulised küsimused ELi katseprojekti toimimise kohta ning selle kohta, milline on kodanike roll liidu õiguse kohapeal täitmise tagamisel, ning palub komisjonil esitada asjakohased andmed, mille alusel oleks võimalik analüüsida, missugust lisandväärtust pakub ELi katseprojekt kehtivale rikkumismenetlusele. Õiguskomisjon teeb ühtlasi ettepaneku paluda komisjonil teha ettepanek Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 298 sätestatud uue õigusliku aluse kohase nn menetluskorra vastuvõtmiseks, et tugevdada kodanike õigusi ja läbipaistvust.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liidu õiguse kohaldamise järelevalvet käsitlevad aastaaruanded on hädavajalikud, et hinnata, kuidas liikmesriigid ELi õigust rakendavad. 2008. aastal viivitati vajaliku ülevõtmisega 55% juhtumitest, sageli ulatus viivitus kahe või rohkem aastani. Kuigi faktid näitavad, et sellel aastal on olukord 15% parem, ei tohi me unustada, et ühtlasi vähenes ülevõtmiste hulk 40%. Võime seega järeldada, et meil on ikka veel pikk tee minna, enne kui liikmesriigid hakkavad nõuetekohaselt ja kiiresti võtma üle ELi õiguses sätestatud norme. Kodanikud ja ettevõtjad saavad siseturu eeliseid täies ulatuses kasutada alles siis, kui see eesmärk on täidetud.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Hinnangud on vahend, mille abi saab vajadusel teha muudatusi. Dokumendis „Katseprojekti „EU Pilot” hindamise aruanne” tõstatas vastutav komisjon mitmeid küsimusi, mille tõttu on Euroopa Komisjonil palutud asjakohased andmed kättesaadavaks teha. Peame uurima, mis on konkreetse juhtumi puhul mõistlikum: ELi katseprojekt või eelmise aluslepingu rikkumismenetlused. Sellisel juhul ei tohiks kõrvale heita võimalust vaadata läbi aluslepingus sisalduvad rikkumismenetlused. Tähtis on see, et vaatamata sellele, mis tahes vormi, läbivaatamist või nende kombinatsiooni tulevikus eelistatakse, ei tohi selle tulemusel bürokraatia suureneda ning eriti on vaja täita ELi suurema läbipaistvuse eesmärk. Kuigi raport sisaldab mõnda head ettepanekut, ei saa sellega täita konkreetseid eesmärke. Jäin seetõttu hääletamisel erapooletuks.

Georgios Papanikolaou (PPE), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin täna Euroopa Liidu õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva raporti poolt. Raportis keskendutakse ELi katseprojekti tõhususele komisjoni ja liikmesriikide vahelise koostöö soodustamisel, et tagada aluslepingute nõuetekohane kohaldamine.

Raportis tõstetakse esile vajadus võtta vastu määruse kujul menetluskord, et suurendada läbipaistvust ja kaitsta kodanike õigusi, ning milles on kehtestatud rikkumismenetluste põhiaspektid, näiteks teatiseid, tähtajad, õigus olla ära kuulatud, põhjuste märkimise kohustus. Komisjon peab edaspidi aluslepingute täitmise järelevalvajana esitama kogu teabe, mis näitlikustab ELi katseprojekti lisandväärtust rikkumismenetluse käsitlemisel.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liidu õiguse kohaldamise järelevalvet käsitleva 26. aastaaruande (2008) eesmärk on heita valgust ELi õiguse kohaldamise ja ülevõtmise probleemidele. Tingimusel, et see dokument on koostatud nõuetekohaselt kooskõlas tervikliku, süstemaatilise käsitusviisiga, võib see toimida ELi õiguse kujundamise järelevalve ja lihtsustamise mehhanismina.

Uute meetodite puudumine ning ebatäielik teave aastaaruandes on põhjustanud parlamendi kriitikat, mida ma toetan Lichtenbergeri raporti poolt hääletamisega.

Pean siiski rõhutama, et lisaks sellele, et viivitused ELi õiguse nõuetekohase kohaldamise ja ülevõtmisega põhjustavad usaldamatust Euroopa institutsioonide vastu, mõjutavad need ka kõiki meid, eurooplasi ning nendega kaasnevad mõjud, mis ei lase meil teostada õigusaktidega loodud õigusi, põhjustavad õiguskindlusetust ning takistavad üldsusel täiel määral siseturu eeliste kasutamist. Toetan seega soovi tagada, et komisjon esitaks jätkuvalt üksikasjalikke andmeid igat liiki rikkumiste kohta ning teeks need andmed parlamendile vabalt kättesaadavaks, et tal oleks võimalik kontrollida, kuidas komisjon täidab oma aluslepingute järelevalvaja rolli.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Usun, et tuleks hinnata, missugust lisandväärtust pakub ELi katseprojekt rikkumiste käsitlemise kehtivale menetlusele. Selleks on loomulikult vaja esitada asjakohased andmed. Tahaksin ühtlasi juhtida tähelepanu, et Euroopa Liidu õiguse kohaldamisel on väga tähtis roll liikmesriikidel, mida mainitakse ka raportis. Seetõttu tuleb toetada ELi jõupingutusi, et tõhustada ja koordineerida liikmesriikide kohtunike ja üdiselt õigusspetsialistide õiguskoolitust.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Raportis hinnatakse komisjoni järelevalvet Euroopa Liidu õiguse kohaldamise üle 2008. aastal. Analüüsis keskendutakse komisjoni aruandele „Katseprojekti „EU Pilot” hindamise aruanne”, milles komisjon teeb ettepaneku hinnata ELi katseprojekti tulemuslikkust 22 kuud pärast selle rakendamist. Õiguskomisjon tõstatab olulisi küsimusi ELi katseprojekti toimimise ning selle kohta, milline on kodanike roll liidu õiguse kohapeal täitmise tagamisel, ning palub komisjonil esitada asjakohased andmed, mille alusel oleks võimalik analüüsida, missugust lisandväärtust pakub ELi katseprojekt kehtivale rikkumismenetlusele. Õiguskomisjon teeb ühtlasi ettepaneku paluda komisjonil teha ettepanek Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 298 sätestatud uue õigusliku aluse kohase nn menetluskorra vastuvõtmiseks, et tugevdada kodanike õigusi ja läbipaistvust.

Raport: Ivo Belet (A7-0286/2010)

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa audiovisuaalsete tavade tulemusel on tekkinud duaalsüsteemi alusel kujundatud pluralistlik meediamudel. Ainulaadne süsteem võimaldab avalik-õiguslikul ja kommertsringhäälingul tegutseda tasakaalustatult ja vastastikku kasulikult viisil. Digitaalrevolutsioon on tekitanud selles duaalsüsteemis uusi proovikivisid. Uute sidekanalite teke ja alternatiivvõrgud ohustavad vana korda. Vana süsteemi täiendava iseloomu säilitamiseks ning uutele sideviisidele tee tegemiseks on meil vaja Euroopa ringhäälingut reformida. See on selle resolutsiooni eesmärk, mille poolt

hääletasin: selles soovitakse leida lahendus kolmekordsele proovikivile – moderniseerimine, lähenemisviis ja pluralismi austamine.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Ringhäälingumeedia on ELi liikmesriikide kodanike peamiste teabeallikate hulgas ning on seetõttu tähtis tegur inimeste väärtuste ja arvamuste kujundamisel. ELi audiovisuaalmaastik on ainulaadne. Avalik-õigusliku ja kommertsringhäälingu tasakaalustatus on taganud vabalt kättesaadava programmilise mitmekülguse ning soodustab meedia pluralismi, kultuurilist ja keelelist mitmekesisust, toimetuste konkurentsi ning sõnavabadust. Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest Euroopa Parlament toetab eesmärki säilitada sõltumatu, tugev ja elujõuline avalik-õiguslik ringhääling, kohandades seda samal ajal digitaalajastu nõudmistele, ning hõlbustab tarbijatel minna analoogtelevisioonilt üle digitelevisioonile. Usun, et liikmesriigid peaksid võitlema paremini digitaalse lõhega ning tagama, et digiteerimise tulemusel oleks kõigi piirkondade inimestel võrdne juurdepääs avalik-õiguslikule ringhäälingule.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ringhäälingumeedia on ELi liikmesriikide kodanike peamiste teabeallikate hulgas. Seetõttu on see tähtis tegur inimeste väärtuste ja arvamuste kujundamisel. Tasakaalustatud Euroopa duaalsüsteem mängib olulist rolli demokraatia, sotsiaalse ühtekuuluvuse, integratsiooni ja sõnavabaduse edendamisel ning eriti meedia pluralismi, meediapädevuse, kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse ning Euroopa ajakirjandusvabaduse standardite säilitamisel ja edendamisel.

Komisjon peaks kohandama autoriõigust uuele digitaalajastule, võimaldades ringhäälinguorganisatsioonidel säilitada kvaliteetse Euroopa meediasisu lai valik, ning kaaluda konkreetseid viise, kuidas lihtsustada arhiivimaterjalide kasutamist ning luua laiendatud kollektiivse litsentsimise süsteemid ja ühtne kontaktpunkt autoriõiguste hankimiseks.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Demokraatlikus Euroopa ühiskonnas on väga tähtis, et kodanikel oleks juurdepääs teabele ning et nad saaksid osaleda avalikus arutelus. Sõltumatu ja konkurentsivõimelise audiovisuaal- ja trükimeedia sektori olemasolu on põhjaneva tähtsusega. ELi audiovisuaalsektori praeguses olukorras on üldsuse huvides kaitsta seda, mida on kirjeldatud kui duaalsüsteemi, ning tagada, et avalik-õigusliku ja eraringhäälingu vahel oleks tõeline tasakaal. See on ainus viis, kuidas saame tagada, et meil on piisav programmiline mitmekesisus, ja seeläbi aidata kaasa meedia pluralismile, kultuurilisele ja keelelisele mitmekesisusele, toimetuste konkurentstile ning sõnavabadusele.

Väga tähtis on, et oleks olemas tugev ja elujõuline ringhääling, mis on vaba poliitilisest survest ja mille toimetused on sõltumatud ning mida piisavalt rahastatakse. Alati peab aga hoolikalt jälgima, et ei seataks ohtu ausat konkurentsi teiste äritegevuses osalejatega. ELi roll on tuua meediasektori eri sidusrühmad kokku eesmärgiga säilitada terve ja elujõuline tööstusharu. Ma usun, et meediapluralismi seire mehhanismi rakendamine võib selles mängida ülitähtsat rolli.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Ma ei ole piisavalt vana, et mäletada aega, mil ringhääling oli riigi monopol, ning ausalt öeldes ei igatse ma seda taga.

Hoolimata suurtest takistustest turulesisenemisel, millega piiratakse uute osalejate pääsu turule, ning ehkki selles sektoris jääb konkurents struktuurilistel põhjustel alati piiratuks, olen isiklikult olnud tunnistajaks televisiooniringhäälingu konkurentsivõimelisuse märgatavale muutumisele.

Olles seda öelnud, ei usu ma, et tervenisti avalik-õiguslik süsteem oleks isegi mõeldav, sest see lämmataks veelgi enam konkurentide tekitatud vajadust tõhususe järele, mis tuleks kahjuks tarbijatele. Teisest küljest ei pruugi puhtalt kommertslik televisioonisüsteem olla huvitatud täitmast üldist huvi pakkuvaid eesmärke või edastamast haridusprogramme, mis vaatajate arvu mõttes ei pruugi alati olla kasumlikud, kuid mis on oma olemuse tõttu vajalikud. Seepärast on vaja säilitada duaalsüsteem, tingimusel et on olemas eeskirjad, mis võimaldavad vaba ja tervet konkurentsi, ja kontrollimehhanismid, millega ennetatakse avalik-õigusliku ja eraringhäälingu kokkumängu, kuid samas austatakse toimetuse otsuseid, pidades silmas sotsiaalset ülesannet, mida ringhäälinguteenustega tuleb täita.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Avalik-õiguslik ringhääling peab säilitama poliitilise sõltumatuse ja seda tuleb piisavalt rahastada, et edastada kvaliteetsed teabeprogrammid ja suurendada kõigi kodanike juurdepääsu asjaomase riigi igas valdkonnas. Samal ajal arvan, et uue tehnoloogia rakendamine aitab kaasa kvaliteetse programmi tootmisele, mis on suunatud kõigile vaatajagruppidele. Keskendumine peaks rohkem noortele, kes on alati uute tehnoloogiate esirinnas, mille tõttu on vaja konkreetselt neile suunatud programme, sealhulgas Internetis.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa Liit kutsub kolmandaid riike regulaarselt austama sõnavabadust, kuid peab ise käituma oma sõnade järgi. 25. novembril võeti suure enamusega vastu resolutsioon, kus liikmesriike kutsutakse üles lõpetama poliitilise sekkumise avalik-õigusliku ringhäälingu teenuste sisusse ning tuletatakse meelde, et sõnavabaduse, meedia pluralismi ja sõltumatuse Euroopa standardid ning avalik-õigusliku meedia rahastamine peaksid olema kõigi liikmesriikide prioriteet. Parlament teeb ettepaneku, et Euroopa Audiovisuaalsektori Vaatluskeskus hindaks, kuidas liikmesriigid neid standardeid kohaldanud on, ja nõuaks, et liikmesriigid võetaks vastutusele, kui nad oma kohustusi ei täida. Parlament kasutas ühtlasi seda hääletust kui võimalust rõhutada vajadust asjakohase ja stabiilse rahastamise järele, et avalik-õiguslik meedia säilitaks oma sõltumatuse, ning eraringhäälingu omandilise kuuluvuse läbipaistvuse järele. Viimaseks kutsutakse liikmesriike üles võtma vastu õigusakte avalik-õigusliku ringhäälingu kohta Internetis, muutes selleks autoriõiguse seadust, et peegeldada uue digitaalajastu realiteete.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin raporti poolt, sest selles toetatakse vajadust selle järele, et ühiskonna avalik-õiguslik ja erameedia täidaksid oma vastavaid ülesandeid ilma poliitilise ja majandusliku surveta. Euroopa duaalsüsteem võiks demokraatia ja sõnavabaduse edendamisel ning nii meedia pluralismi kui ka kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse säilitamisel ja edendamisel mängida olulist rolli.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ringhäälingumeedia pluralismi tagamine on tähtis keskse rolli tõttu, mida meedia mängib meie ühiskonnas teabe ja pluralismi tagamisel ning õiguste, vabaduste ja tagatiste edendamisel, mis aitab ilmselt kaasa informeerituma ja suurema osalusega ühiskonna kujundamisele. Seetõttu on väga tähtis tagada, et sellised teenused oleksid rahaliselt ja toimetuskult sõltumatud ning et välditakse nende politiseerimise või majanduslikele huvidele järeleandmist. Portugalis on viimasel ajal tulnud teateid valitsuse võimalikust sekkumisest uudiste valdkonda. Muu seas on välja vahetatud päevalehe toimetaja ja raadiojaama uudistejuht ning ootamatult lõpetatud kommertskanali uudisteprogramm ja välja vahetatud selle peadirektor. On olnud ka mitmeid juhtumeid, kui on kõrvaldatud kriitilised kolumnistid, ning räägitakse kavast, et äriühing, milles riigil on vetoõigusega osalus, kavatseb osta osaluse erakanalit omavas mediafirmas. Selles valguses on väga tähtis seada esikohale ELi duaalsüsteem, millega tagatakse kõigi tasandite

sõltumatus ning kaitstakse sõnavabadust nii avalik-õiguslikus kui ka eraringhäälingus, arvestades et viimane ei ole poliitilise sekkumise suhtes immuunne.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa Liidu audiovisuaalmaastikku iseloomustab nn duaalsüsteem. Avalik-õigusliku ja kommertsringhäälingu kooseksisteerimine on taganud suure programmilise mitmekülgsuse. See soodustab meedia pluralismi, kultuurilist ja keelelist mitmekesisust, toimetuste konkurentsi (sisu kvaliteedi ja mitmekülgsuse osas) ning sõnavabadust. Tahaksin rõhutada vajadust selle järele, et liikmesriigid võitleksid linna- ja maapiirkondade digitaalse lõhega ning tagaksid, et digiteerimise tulemusena oleks kõigi piirkondade inimestel võrdne juurdepääs avalik-õiguslikule ringhäälingule ning lisaks pakutakse kvaliteetset sisu, mis meeldib noortele, kellel on juurdepääs meediale.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Põhisõnum, mida selle raportiga edastada tahtsime, on vajadus säilitada ringhäälingu sõltumatus. Nõudsime, et raporti projekti lisataks vajadus lähtuda juhatuse liikmeks nimetamisel ainult pädevusest, mitte poliitilistest eelistustest.

Lisaks üritasime võimalikult selgeks teha oma soovi, et meil ei oleks ainult kvaliteetsed atraktiivset sisu pakkuvad avalik-õiguslikud jaamad, vaid et toimuks ka uute platvormide integreerimine, arvestades uusimat tehnoloogiat. Üks punkt, mida tungivalt nõudsime, oli investeeeringud avalik-õiguslikku ringhäälingusse, sest ilma selleta ei ole võimalik tegutseda kooskõlas kõrgete standarditega.

Timothy Kirkhope (ECR), **Briti konservatiivide nimel**, *kirjalikult.* – Briti konservatiivid toetasid raportit, sest selles tunnistatakse, et avaliku teenuse osutamise määratlemine ning avalik-õigusliku ringhäälingu rahastamine kuulub Amsterdami protokolliga põhimõtetele kohaselt liikmesriikide ainupädevusse. See on BBC ainulaadse rahastamismeetodi tõttu Ühendkuningriigi jaoks oluline ning meil on hea meel kinnituse üle, et Euroopa Parlament ei ürita sekkuda Ühendkuningriigis BBC rahastamiseks kasutatavatesse meetodisse.

Ühendkuningriigi delegatsioon ei saanud toetada kahte punkti raportis: üleskutse, et otsingumootorid ja Interneti-teenuse pakkujad rahastaksid sisuloomist Internetis, ning üleskutse, et Euroopa Audiovisuaalsektori Vaatluskeskus koguks andmeid liikmesriikide avalik-õiguslike ringhäälingute kohta. Ühendkuningriigi delegatsioon nõudis seetõttu eraldi hääletust nende lõikude üle ning hääletas nende vastu. Üldiselt on raporti kujul aga tegemist tasakaalus käsitusviisiga ning seepärast toetas ka Briti konservatiivide delegatsioon seda.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Toetan resolutsiooni, milles kinnitatakse veel kord parlamendi pühendumust ringhäälingu duaalsüsteemile, milles on oma poliitilisest ja majanduslikust survest sõltumatu roll nii eraõiguslikul kui ka avalik-õiguslikul meedial, ning nõutakse, et oleks tagatud juurdepääs parima kvaliteediga ringhäälingule hoolimata tarbijate ja kasutajate maksevõimest.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Seda juhtub harva, et siin istungisaalis kaitstakse avalik-õiguslikku teenust. Kuigi ma kahtlen selles, et duaalsüsteem tagab ilmtingimata meedia pluralismi, ja kuigi ma ei usu, et eraõiguslikku meediat on võimalik rahastamismuredest lahutada, tahaksin raportit kiita, sest selles toetatakse avalik-õigusliku ringhäälingu säilitamist. Ainult avalik-õiguslikku ringhäälingut on sõltumatul rahval võimalik kontrollida ning teha kõigile kättesaadavaks kvaliteetse, pluralistliku teabe – see on midagi, mis täna ei kehti Prantsusmaa ja mitmete riikide puhul, mida valitseb oligarhia.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Oleme kõik olnud kogu ELis tunnistajaks teatud poliitilisele sekkumisele nii avalik-õigusliku kui ka erasektori ringhäälingu osutatavatesse teenustesse. Portugalis on alles hiljuti olnud kummalisi juhtumeid, kus uute programmide edastamine on katkestatud ning uudisteankrud ja telejaamade juhid on ilma igasuguse usutava põhjusega välja vahetatud, mis paneb mõtlema, et see toimub poliitikute korraldusel.

Kuigi maksab teada, et sellist survet avaldatakse sagedamini avalik-õiguslikule ringhäälingule, ei ole erasektor sellele immuunne, kuna selle tulud sõltuvad sageli riigisektorile müüdavast reklaamist. Rahval on õigus sõltumatule ja igasugust sisu objektiivselt käsitlevale avalik-õiguslikule ja eraõiguslikule ringhäälingule. Selles valguses olen veendunud, et Euroopa duaalsüsteem mängib demokraatia ja sõnavabaduse edendamisel ning nii meedia pluralismi kui ka kultuurilise ja keelelise mitmekesisuse säilitamisel ja edendamisel olulist rolli.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Teave on kuld. Meil on televisiooni ja meedia valdkonnas avalik-õiguslik ringhääling, et edastada kodanikele objektiivset teavet ning täita nende harimise ülesannet. Vastutasuks kvaliteetse programmi edastamise eest on ringhäälingul õigus rahastamisele ringhäälingumaksudest. Ringhääling kujutab endast kodanike jaoks peamist teabeallikat. Mõned avalik-õiguslikud ringhäälingud on eraringhäälingute konkurentsi surve suutnud oma programmi üsna edukalt muuta. Parim näide selle kohta on Briti ringhääling – BBC. Teised, näiteks Austria ORF, ei kannata mitte ainult langevate vaatajanumbrite pärast; nad ei suuda ka parteipoliitiliste mõjude tõttu tõeliselt täita erapooletuse ja objektiivsuse nõuet. Eraringhäälingud on lisaks algatanud arutelu selle üle, kas ringhäälingumaks on tegelikult üldsegi seaduslik, kuna ka avalik-õiguslik ringhääling saab reklaamitulust loomulikult kasu. ELi tasandil ei saa võtta vastu standardimise otsust, kuna ringhäälingu korraldus ja raamtingimused on liikmesriigiti erinevad. Seetõttu jäin hääletamisel erapooletuks.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Vaba ja sõltumatu meedia on üks demokraatia põhisammastest. Hääletasin raporti poolt, sest nõustun seisukohaga, et üks selle süsteemi väga tähtis osa on see, et avalik-õiguslik ringhääling oleks vaba poliitilise surve ja ärihuvide ahelatest. Hetke trendid ei sisenda aga julgust. Mõnes riigis seisavad avalik-õiguslikud ringhäälingud silmitsi aina kasvava poliitilise survega ning nende rahastamine on hakanud sõltuma võimuloleva partei heast tahtest. Mujal avaldavad äristruktuurid ringhäälingule aina suuremat mõju. Nõustun arvamusega, et kultuur ja meedia on alati liikmesriikide pädevuses, kuid tunnen, et ELi institutsioonid võiksid samuti suuremat rolli mängida. Nad võiksid aidata vahetada näiteid heade tavade kohta ning teatavatel juhtudel avalikustada ja mõista hukka eeskirjade eiramised. Avalik-õiguslikud ringhäälingud peaksid majanduskriisi ajal paremini kasutama võimalust võtta Euroopa Investeeringuspangast pehmet laenu, mille abil moderniseerida infrastruktuuri ning parandada avalik-õigusliku ringhäälingu kvaliteeti, mis aitaks neil seista vastu 21. sajandi katsumustele.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin avalik-õiguslikku ringhäälingut käsitleva Beleti raporti poolt. Euroopa on jõudnud digitaalajastusse ning institutsioonid peavad tagama erasektori ja avalik-õigusliku ringhäälingu duaalsüsteemis tasakaalu. Kogu süsteemi aluseks peaks olema avalikku arvamust tervikuna mõjutada suutvate raadio- ja televisiooniringhäälingu kuulaja-/vaatajanumbrid. Hädavajalik on kohandada liikmesriikide avalik-õigusliku ringhäälingu süsteemi rahastamist ELi vahenditest, sest see on otseselt seotud iga ühiskonna demokraatlike, sotsiaalsete ja kultuuriliste vajadustega ning samuti vajadusega säilitada meedia pluralism ja tagada mitmekesine teave ning sõnavabadus. Kuna

see teema on liikmesriikide riigisiseste ametiasutuste vastutusallas, siis loodab EL, et avalik-õiguslikele ringhäälingutele pakutakse suuremaid stiimuleid, et käivitada uuesti teenus, mis paljudes riikides kannatab poliitika ja teabe kontrollimise taaga all, ja et ennetada tasakaalu kadumist konkurentsivõimega erasektoriga, mis võib paiguti olla ebaaus.

Georgios Papanikolaou (PPE), *kirjalikult.* – (EL) Meedia pluralismi saab kaitsta ainult siis, kui tagatakse, et era- ja avalik-õiguslik meedia koeksisteerivad ilma takistuste ja diskrimineerimiseta. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleb siiski täita kaks eeltingimust. Esiteks peame tagama, et nii avalik-õiguslikud kui ka erasektori meediakandjad jõuaksid digitaalajastusse ja moderniseeriks oma teenuseid ilma – ja see on tähtis – tarbijate kulud suurendamata, ja teiseks on vaja uues digitaalkeskkonnas kaitsta elujõulise ruumi olemasolu, mis võimaldaks raadiol ja televisioonil eksisteerida koos muude teabeallikatega, nagu ajakirjad ja -lehed, eriti nüüd, kus trükimeedia on kogu Euroopas täielikus languses. Teisisõnu vajame piisavat rahastamist ning riiklikku planeerimist liikmesriikides.

EL saab ja peab näitama oma toetust sellistele parameetritele, tehes seda nii rahastamise kaudu, näiteks meedia digiteerimise investeerimisfondist, kui ka parimate tavade vahetamise koordineerimise teel liikmesriikide raadio ja televisiooni digiteerimise protsessis. Minu arvates on need punktid raportis hästi esile tõstetud ja seepärast hääletasin selle poolt.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin avalik-õiguslikku ringhäälingut (duaalsüsteemi tulevik) käsitleva resolutsiooni poolt, sest ma usun, et avalik-õigusliku televisiooni roll multimeediaühiskonnas on võtta arvesse meediakanalite koondumist ja meedia pluralismi Euroopa Liidus, meediapädevust digitaalmaailmas, meediasisu mitmekesisust ja avalik-õigusliku ringhäälingule sõltumatuse tagamist infoühiskonnas.

Tegelikult on ringhäälingu duaalsüsteem, milles on oma poliitilisest ja majanduslikust survest sõltumatu roll nii eraõiguslikul kui ka avalik-õiguslikul meedial, hädavajalik, et tagada juurdepääs parima kvaliteediga teabele ning edendada demokraatiat. Nii avalik-õiguslikul kui ka eraõiguslikul ringhäälingul on etendada oluline roll kõiges, mis puudutab Euroopa audiovisuaaltoodangut, kultuurilist mitmekesisust ja eripära, teavet, pluralismi, sotsiaalset ühtekuuluvust, põhivabaduste edendamist ning demokraatia toimimist.

Toetan esitatud soovitusi, milles on rõhk stiimulitel parimate tavade vahetamiseks liikmesriikide vahel ning meediavaldkonda reguleerivate asutuste tihedamal koostööl riiklike kontrolliasutuste Euroopa võrgustiku (EPRA) raames.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ma usun, et ELi jaoks on ülimalt tähtis viia kokku meediasektori eri osalejad ja sidusrühmad, et luua terve ja majanduslikult elujõuline tööstusharu. Kiired muutused meediavaldkonnas, eriti digitaalmeedias, tingivad vajaduse leida uued lahendused ning viivad vältimatult nn uue meediaökoloogia määratlemiseni.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Ringhääling on eriline sektor. See mõjutab inimeste väärtusi ja arvamusi ning on enamiku ELi kodanike jaoks peamine teabeallikas. Seetõttu on see erilise tähendusega põhiväärtuste ja demokraatia, sealhulgas sotsiaalne ühtekuuluvus, kaitsmisel ja edendamisel. Audiovisuaalsete meediateenuste direktiivis on osutatud, et ELi audiovisuaalmaastikku iseloomustab see, mida on kirjeldatud kui nn duaalsüsteemi. Avalik-õigusliku ja kommertsringhäälingu koeksisteerimine on taganud suure programmilise mitmekülgsuse. See soodustab ka meedia pluralismi, kultuurilist ja keelelist mitmekesisust, toimetuste konkurentsi (sisu kvaliteedi ja

mitmekülgse puhul) ning sõnavabadust. Seda on osaliselt võimalik saavutada piisavalt rahastatud tugeva ja elujõulise avalik-õigusliku ringhäälinguga. Hästitoimiva duaalsüsteemi puhul võivad avalik-õiguslikud ringhäälingud tõsta turu kvaliteeti.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Ringhääling on tehnoloogilise murrangu keskmes: meedia sisu ja sellele juurdepääsu digitiseerimine tänu Internetile on põhjustanud revolutsiooni ringhäälingu paradigmas. 1970ndatel võitlesid kommerts- ja erafirmad vaatamata riigimonopolile selle eest, et hankida endale ringhäälingusagedusi. Praegu tähendab see, et tarbijad saavad valida multimeedia sisule juurdepääsemiseks väga paljude võimaluste seast, seda, et peame määratlema avalik-õigusliku teenuse ja erameedia tasakaalu. Mida me selles raportis toetame? Meediaomandi ja ärikonkurentsi koondumist arvestades vajab avalik-õiguslik ringhääling erilist tähelepanu, kui soovime selle abil säilitada avalik-õigusliku ruumi, milles ilma poliitilise sekkumiseta edastatakse kvaliteetset programmi ja objektiivset teavet. Palume liikmesriikide eraldada piisavalt vahendeid, et toetada avalik-õigusliku ringhäälingu digitiseerimist ning võidelda eriti ohtliku digitaalse lõhe vastu.

Igäihel peab olema võrdne ja kvaliteetne juurdepääs avalik-õiguslikule ringhäälingule sõltumata sellest, kas ta elab maal või linnas. Viimaseks – arvestades selliste gigantide nagu Google ja selle esitatavate saitide tulude ebavõrdsust, peame mõtlema sellest, kuidas otsingumootorid saaksid rohkem kaasa aidata sisu loomise rahastamisele.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0624/2010)

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu resolutsioon nr 1325 „Naised, rahu ja julgeolek“ ei ole esimene resolutsioon neil teemadel, mille nõukogu on aja jooksul vastu võtnud. Sellesse tuleks suhtuda kui viljastavasse sündmusesse soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamises, sest nüüd arvestatakse naistega julgeoleku- ja rahuvalveoperatsioonides. Teksti vastuvõtmise 10. aastapäeva, mis langeb kokku rahvusvahelise naistevastase vägivalda kaotamise päevaga, tähistamiseks olen koos kaasparlamendiliikmetega otsinud võimalust väljendada Euroopa Parlamendi pühendumust resolutsioonis sedastatud eesmärkide edendamisele, peamiselt Euroopa Liidu võetud meetmete kaudu. Me tahame ELi ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika, uue Euroopa välis teeninduse kaudu partnerluses teiste rahvusvaheliste strateegilise koostöö organitega parandada naiste olukorda tõsiste konfliktide tsoonides.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest naiste julgeolekule tuleb rahuvalvemissioonide paigutamisel ja relvakonfliktide ajal pöörata suurt tähelepanu. Tahaksin rõhutada, et ELi inimõiguste poliitika praeguse läbivaatamise käigus peaks see olema eriti oluline teema laiaulatusliku inimõigusi puudutava riikliku strateegia väljatöötamisel ja selliste ELi suuniste hindamisel, mis puudutavad vägivalda naiste ja tütarlaste vastu, nende ELi suuniste hindamisel, mis puudutavad lapsi ja relvastatud konflikti ning lisaks ka nendevastase diskrimineerimise kõikide vormidega võitlemist. Samuti tuleks märkida, et kui see on osa laialdasest ja süstemaatilisest tavast, siis Genfi konventsioonist lähtuvalt tunnistatakse vägistamist ning seksuaalorjust sõja- ja inimsusevastasteks kuritegudeks.

Lisaks peetakse vägistamist nüüd ka genotsiidi üheks tahuks, kui seda tehakse kavatsusega üks sihtrühm tervikuna või osaliselt hävitada. EL peaks seetõttu võtma konkreetseid meetmeid, et teha lõpp nende kurjategijate karistamatusele, kes kasutavad seksuaalset vägivalda naiste ja laste vastu. Lisaks on vaja koostada sõjalistes ja tsiviilmissioonides

osaleva ELi personali jaoks käitumisjuhend, mis keelab seksuaalse ärakasutamise kui õigustamatu ja kuritegeliku käitumisviisi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Naised, rahu ja julgeolek on valdkonnad, mille tuleb pöörata suurimat tähelepanu. ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 10. aastapäev on võimalus nendes valdkondades edasi minna, mida tehakse ELi poliitikavaldkondade praeguse läbivaatamise käigus, eriti inimõiguste ja naistevastase vägivalda vastu võitlemise, laste relvakonfliktide kasutamise ning diskrimineerimise kõigi vormide vastu võitlemise valdkondades. Lisaks pean selle raporti oluliseks tahuks asjaolu, et selles kutsutakse üles edendama naiste osalemist lepitus-, rahu-, ja konfliktide ennetamise protsessides, mis on veel üks põhjustes, miks hääletasin selle vastuvõtmise poolt.

David Casa (PPE), *kirjalikult.* – Naiste ja laste kohtlemine ja turvalisus ELi relvakonflikti aladel tekitab aina suuremat muret. On väga tähtis, et tehakse kõik, et piirata sellise olukorra tagajärgi nendes piirkondades. Sellel põhjusel otsustasingi resolutsiooni ettepanekut toetada.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioon nr 1325 „Naised, rahu ja julgeolek” 10. aastapäeva ühissetpaneku vastu, sest selles esitatakse moonutatud pilt soolisest võrdõiguslikkusest. Minu arvates ei saavuta võrdsust naiste võtmisega sõjalistesse organisatsioonidesse või rahvusvahelistesse politseijõududesse. Samamoodi ei taga naiste julgeolekut ÜRO resolutsiooni nr 1325 tähenduses mitte sõjaline sekkumine, vaid püsivate töökohtade loomine, et ennetada tsiviil- ja rahumeelsete vahenditega konflikte. Vastupidi, selles konkreetsetes resolutsioonis kutsutakse üles palkama rohkem naisi politsei- ja sõjalistesse missioonidesse ning saatma rohkem naisohvitseri ja -sõdureid ELi missioonidele ÜJKP raames. Veel üks põhjus, miks ma resolutsiooni vastu hääletasin, oli see, et lükati tagasi Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni esitatud muudatusettepanekud, mille kohaselt need üleskutsed jäeti välja ning taotleti suuremat naiste kaasatust EUPOLI ja EUSECi missioonidel ja suuremat naiste kohalolu Kongo Demokraatlikus Vabariigis.

Carlos Coelho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Tähistame ÜRO esimese relvakonfliktide ainulaadset ja ebaproportsionaalset mõju naistele käsitleva resolutsiooni 10. aastapäeva. Loodan, et EL kasutab seda sündmust maksimaalselt ära, et saata tugev poliitiline sõnum ja tõhustada jõupingutusi resolutsiooni rakendamiseks, tehes seda kas poliitiliste suuniste või suurema rahastamise teel. Ühtlasi loodan, et ELi inimõiguspoliitika praegune läbivaatamine viib järjepideva inimõigusstrateegia väljatöötamiseni ning et antakse hinnang ELi suunistele naiste ja tütarlaste vastase vägivalda ning laste olukorrale relvakonfliktis kohta, et võidelda vägivalda ja diskrimineerimise kõigi vormide vastu.

Usun, et Euroopa välisteestluste asutamine aitab kaasa nende resolutsioonide paremale rakendamisele, kusjuures see peaks samal ajal ühtlasi esile tõstma ELi rolli selles valdkonnas. Soovin kiita kümnet liikmesriiki, sealhulgas Portugal, resolutsiooni rakendamiseks riikliku tegevuskava vastuvõtmise eest ning ma loodan, et ülejäänud liikmesriigid järgivad seda eeskujuga võimalikult kiiresti!

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Minu jaoks on üllatav, et Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Julgeolekunõukogu hakkas naiste erilise olukorra vastu sõjatoonides huvi tundma alles kümme aastat tagasi. Praegu peame aga tegema kokkuvõtte saavutatud tulemustest ning samas suunas edasi liikuma. Euroopa Liit on piisavalt tundlik, et selliste teemadega arvestada. On aeg astuda samm edasi ning tunnustada, et naised kannatavad eri traumasid ning kogevad teatud olukordi ja kannatavad teatud piirangute all rohkem kui

mehed keskmiselt. Seetõttu toetan resolutsiooni täielikult, sest inimene, kes tahab konfliktsooni rahu tuua, peab kõigepealt leidma isiklikul tasandil meelerahu. Ressursside tõhusamaks kasutamiseks on parim viis teha vahet oma sihtide vahel – eesmärk, mille suunas peame püüdlema, eriti kui tulemuseks on ühe naise siiras ja kaunis naeratus.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Kahjuks ei ole kaugeleulatuvate jõupingutustega – resolutsioonid ning riigisised ja rahvusvahelised kavad konfliktitsoonides asuvate naiste paremaks kaitsmiseks – suudetud likvideerida barbaarset relva, mida tänapäeval sõjategevuses sageli kasutatakse: seksuaalset vägivalda. Vastupidi – karistamatus loob tingimused, mis aitavad sellel taval, mis on risti vastu meie väärtustele, levida.

Olen koos teistega korduvalt sõna võtnud Kongos, Libeerias ja teistes, eriti Aafrikas asuvates konfliktitsoonides toimepandud massivägistamiste vastu. Kõige tõsisem probleem on, et teatatud on juhtumitest, kus metsikusi on toime pandud kiviviske kaugusel ÜRO jõudude baasidest. Tuhanded naised, kes on langenud seksuaalse kuritarvitamise ja vägivalda ohvriks, on ühtlasi määratud tulevikus kandma sotsiaalset häbimärki ning kohutavate haiguste, näiteks HIVi koormat. Euroopa Liit peab intensiivistama oma tegevust, et võidelda selliste tõsiste inimõiguste rikkumiste vastu, et ÜRO resolutsioonid ei oleks vaid tükk paberit.

25. novembril tähistatav rahvusvaheline naistevastase vägivalda kaotamise päev peab meile meenutama ka seda, et naised langevad koduvägivalda – mida esineb murettekitavalt palju –, abielusisese vägistamise, seksuaalse väärkohtlemise ja inimkaubanduse ohvriteks.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Relvakonfliktidele ja tavapärasematele sõjasündmustele mõeldes näeme ohvritena eeskätt mehi. Kahjuks on siiski tõsiasi see, et igal pool maailmas, kus on relvakonflikte ja ohtu rahule, on sageli esimesteks ja arvukaimateks – ehkki tummadeks – ohvriteks naised ja lapsed. Naisi ähvardavad loendamatud ohud, olgu selleks barbaarsed kombid, millega sõjas ja konfliktis nende õigusi rikutakse, või vaesus ja sotsiaalne tõrjutus. Seetõttu on ülimalt tähtis, et Euroopa ei unustaks naisi, kelle kõige põhilisemaid õigusi, nagu õigus elule ja füüsilisele heaolule, rikutakse iga päev; naisi, kes mõistetakse surma kividega surnuksloppimise teel; naisi, kellele keelatakse võimalus saada haridust; naisi, kes sunnitakse põgenema ja kes peavad elama pagulasena selleks, et teostada õigust, mis põhiõiguste harta kohaselt kuulub meile kõigile; naisi, keda diskrimineeritakse pelgalt nende soo pärast. Põhimõtteliselt on eluliselt tähtis, et Euroopa ei unustaks ega pööraks selga kõigile neile naistele, kellele ei ole tagatud vabaduse ja lootusega täidetud tulevik.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Naistevastane vägivald konfliktitsoonis on sageli soolise diskrimineerimise, mida kahjuks rahu ajal kahjuks ikka veel esineb, pikendus. Hääletasin raporti poolt, sest ma nõustun, et on vaja eraldada finants- ja inimressusse naiste osaluse ja soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise puhul välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas. Tahaksin esile tõsta vajadust võtta ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) missioonide raames kasutusele asjakohane avalik kaebuste esitamise menetlus eesmärgiga aidata kaasa eriti seksuaalse ja soopõhise vägivalda hukkamõistmisel, ning kutsuda liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles lisama iga kuue kuu tagant esitatavasse ÜJKP missioonide hinnangusse üksikasjaliku aruande naisi, rahu ja julgeolekut käsitlevate küsimuste kohta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasime resolutsiooni vastu, sest usume, et sõjalistel või tsiviilmissioonidel soolise aspektiga arvestamisest ei piisa. Naiste diskrimineerimise probleem ei lahene ja sõjad ei muutu õiglasemaks lihtsalt seetõttu, et

sellistesse sõdadesse ja okupatsioonidesse nagu Iraagis ja Afganistanis sekkumisel kaasatakse sõjalistesse missioonidesse rohkem naisi. Elu näitab, et nii see ei ole.

Me usume, et sõjalised sekkumised ei aita kaitsta naiste õigusi, vaid pigem suurendavad nende õiguste rikkumisi. Ainult konfliktide ennetamise ja konfliktiolukordades tsiviilmeetmete rakendamisega on võimalik täita ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonis nr 1325 antud lubadus.

Seepärast oleme pettunud, et meie esitatud muudatusettepanekuid ei võetud vastu.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Täna on 25. november, rahvusvaheline naistevastase vägivalla kaotamise päev. Täna hääletusega naisi, rahu ja julgeolekut käsitleva ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 (2000) kümnnenda aastapäeva ühissetepaneku üle soovime anda käegakatsuvalt märku meie kui Euroopa Parlamendi saadikute, kuid eelkõige meie kui Euroopa kodanike pühendumusest. On täiesti õige, et peame seda 10. aastapäeva mees puhuks, kui peaksime unustama, et sõjaohvritest on 80% tsiviilisikud, eelkõige naised ja lapsed. Põhiliste inimõiguste ja nende kaitse laiendamise teema peab Euroopas alati arutelu keskmesse jääma, et saaksime välja töötada ühised ja tõhusad strateegiad nii naiste kui ka laste kaitseks. Oleme aina enam tunnistajaks naiste ja laste vastu suunatud vägivallaaktidele, kuid lisaks sellele, et püüelda selle poole, et nende kuritegude toimepanejad võetakse kohtuvõimu sekkumise järel isiklikult vastutusele, peame rakendama teatud olulisi tingimusi, millega tagame, et selle nähtuse esinemisjuhud viiakse miinimumini eesmärgiga ennetada konflikte ja aidata kaasa nende räsitud piirkondade ülesehitamisele.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin resolutsiooni poolt, milles nõutakse konkreetsete ja märkimisväärsete finants-, inim- ja korralduslike ressursside eraldamist, et soodustada naiste osalemist välis- ja julgeolekupoliitikas ning soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist selles valdkonnas; nõutakse, et rohkem naisi osaleks sõjalistes ja politseimissioonides, õigusriigi- ja õigusmissioonides ning rahuvalveoperatsioonides, samuti diplomaatilistes missioonides ja demokraatia ülesehitamises; kutsutakse ELi liikmesriike üles aktiivselt edendama naiste osalust kahe- ja mitmepoolsetes suhetes riikide ja organisatsioonidega väljaspool ELi.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kuigi me tähistame ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 „Naised, rahu ja julgeolek” 10. aastapäeva, on selles valdkonnas veel palju teha, esmajoonel naistevastase vägivalla puhul, ELi suunistega laste kasutamise kohta relvakonfliktides ning nendevastase diskrimineerimise kõigi vormide vastase võitlusega. On saanud aeg meil kõigil ühendada jõud, et tagada selle eesmärgi saavutamise.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (ES) Olen küll nõus paljude selle resolutsiooni punktidega, eriti vajadusega teha edusamme arengukoostöö soolise tahuga, hääletasin selle vastu, sest ma ei ole nõus politseinike ega sõdurite, olgu need mees- või naissoost, arvu suurendamisega, sest see kujutab endast edasiminekut ELi militariseerimislainega. Resolutsioonis rõhutatakse, et „EL peaks saatma ÜJKP missioonidele rohkem naispolitseinikke ja naisõudureid”, mis on vastuolus minu fraktsiooni toetatavale ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika demilitariseerimisele. Lisaks viidatakse selles pidevalt Euroopa välisestusele, millele vastuseisu olen korduvalt väljendanud, sest see on samm edasi Euroopa välispoliitika militariseerumises.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Kuigi 2000. aasta 31. oktoobri resolutsioonist nr 1325 nähtub, et ÜRO liikmesriigid olid endale teadvustanud relvakonfliktide mõju

naistele; vägivalda, mille all nad kannatavad sõdade ajal, ja olulist rolli, mida nad saaksid mängida konfliktide ennetamises ja lahendamises, on täna tähistatav resolutsiooni 10. aastapäev ühtlasi võimalus teha kokkuvõtte tulemustest. Sel puhul saame tsiteerida resolutsioone nr 1820 (2008) ja 1888 (2009), milles tunnistati esimest korda sõnaselgelt seksuaalse vägivalda kui sõjataktila kasutamist, mis nõuab konkreetset poliitilist ja julgeolekualast reaktsiooni.

Me võime rääkida ka Margot Wallströmi nimetamisest eriesindajaks naiste ja laste vastu relvakonfliktides suunatud seksuaalse vägivalda alal. See tõsine probleem vajab meie kõigi tähelepanu. Seepärast tahtsin parlamentaarse ühisassamblee kaaspresidendina isiklikult, et Margot Wallström oleks 2. detsembril Kinshasas toimuva AKV ja ELi parlamentaarse ühisassamblee istungjärgu arutelude keskmes.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Naisi diskrimineeritakse jätkuvalt paljudes maailma riikides. Naistevastane vägivald on päevakajaline ja eriti vapustav on see konfliktiolukordades. Uuringutest nähtub, et kriisipiirkondades, kus esineb sõjalisi konflikte, naisi sageli vägistatakse ja/või sunnitakse seksuaalorjusesse. Põhieesmärk peaks olema karistada naistevastast seksuaalset vägivalda kui inimsusevastast kuritegu, sealhulgas ka maailma sõdadest räsitud piirkondades. Lõppeks – ja siin kannavad vastutust ka läänemaailma rahvad – on seksuaalne kuritarvitamine alati õigustamatu ja kuritegelik. Raportis käsitletakse tähtsaid küsimusi ja seetõttu hääletasin selle poolt.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Naistevastane vägivald konfliktitsoonides on sageli soolise diskrimineerimise pikendus; arvestades, et sel aastal langeb rahvusvaheline naistevastase vägivalda kaotamise päev kokku ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 kümnennda aastapäevaga, siis võiks ja/või peaks märkima uue hooga tegevuskava algatamist selle resolutsiooni rakendamiseks, mida ei ole võimalik teha ilma poliitilise juhtimiseta kõrgeimal tasandil ning ressursside suurendamiseta. Ma usun, et seda küsimust tuleks nagu kord ja kohus käsitleda ELi inimõiguste poliitika praeguse läbivaatamise käigus, eraldades naiste osaluseks ja soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamiseks konkreetseid finants-, inim- ja organisatsioonilisi ressursse. Pean seda sündmust sihikindla tegevuse lähtepunktiks, et tugevdada, tõhustada ja edasi arendada naiste integreerimist. Naiste, rahu ja julgeoleku teema peab saama demokraatia ja inimõiguste, rahvastevaheliseks koostööks ja arenguks suunatavate väliste rahastamisinstrumentide planeerimise ja kavandamise lahutamatuks osaks.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kümme aastat on möödunud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide nr 1325 (2000) ja 1820 (2008) naiste, rahu ja julgeoleku kohta ning ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1888 (2009) naiste- ja lastevastase seksuaalse vägivalda kohta relvakonfliktis vastuvõtmisest. Nimetatud resolutsioonides rõhutatakse kõikide riikide vastutust selle eest, et tehtaks lõpp karistamatusele ja võetaks vastutusele inimsusevastaste kuritegude ning sõjakuritegude, sealhulgas naiste ja tütarlaste vastu suunatud seksuaalne ning muu vägivald, toimepanijad.

Eespool osutatud resolutsioonide vastuvõtmisest on möödunud kümme aastat ning käia on ikka veel pikk tee, nagu on öeldud resolutsioonis, mille poolt ma hääletasin. Rahvusvaheline naistevastase vägivalda kaotamise päev, mida tähistati 25. novembril – samal päeval kui toimus hääletus kõnealuse resolutsiooni üle –, ei ole lihtsalt tavaline päev, vaid meeldetuletus olukorrast, mis ikka veel kestab. Neid küsimusi tuleb käsitleda kõrgeimal tasandil ning need peavad jääma tegevuskavasse seni, kuni likvideeritakse see nuhtlus, mis ei tee vahet rassil, usutunnistusel ega vanusel.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) 2000. aasta 31. oktoobril vastu võetud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonis nr 1325 sedastatakse, et ajaloo vältel ei ole naised olnud üheski riigis kaasatud rahu ja stabiilsuse kehtestamise protsessi ning kutsutakse üles naiste võrdsele kaasamisele kõigil tasanditel alates konfliktide ennetamisest kuni konfliktijärgse ülesehituse ning rahu ja julgeoleku säilitamiseni. Resolutsiooni vastuvõtmise 10. aastapäev peaks märkima uue tegevuskava algust, mida ei saa käivitada ega rakendada ilma poliitilise toetuseta kõige kõrgemal tasandil ja ilma vajalike ressurssideta. EL peab aktiivselt edendama seda, et võimalikult palju naisi nimetatakse juhtivatele kohtadele, et koordineerida ELi poliitikat ja meetmeid ning tagada nende järjepidevus ja et teostada järelevalvet ELi võetud kohustuste üle.

EL peab nimetama vähemalt viis naist juhtivatele kohtadele Euroopa välisteenistuses ning tagama tööle võetud spetsialistide soolise tasakaalu. Euroopa välisteenistuses peab ühtlasi olema organisatsiooniline üksus, mis vastutab soolise võrdõiguslikkuse küsimuste eest ning tagab, et igas piirkondlikus üksuses ja ELi delegatsioonis oleks vähemalt üks täistööajaga soolistele tahkudele pühendatud töökoht naisi käsitlevate küsimustega tegelemiseks.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Loodan, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 vastuvõtmise 10. aastapäev märgib uue hooga tegevuskava algatamist, et täita naiste, rahu ja julgeolekuga seotud kohustused.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Mul on hea meel, et see resolutsioon vastu võeti. Selles juhitakse tähelepanu sellele, et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1325 (2000) 10. aastapäev peaks märkima resolutsiooni kohaldamise jõulise tegevuskava käivitamist, mis ei ole võimalik ilma kõrgetasemelise poliitilise juhtimiseta ja kasutada olevate ressursside suurendamiseta. Resolutsioonis soovitatakse tungival, et seda küsimust käsitletakse nagu kord kohus ELi inimõiguspoliitika praeguse läbivaatamise käigus, et koostada iga riigi jaoks üldine inimõigusstrateegia ja anda hinnang ELi naiste- ja lastevastase vägivalla, laste ja relvakonflikti ning nendevastase diskrimineerimise kõigi vormidega võitlemise suunistele; selles kutsutakse üles eraldama välis- ja julgeolekupoliitika valdkonnas naiste osaluseks ja soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamiseks konkreetseid ja olulisi finants-, inim- ja organisatsioonilisi ressursse.

Charles Tannock (ECR), *kirjalikult.* – ECR toetab kogu südamest kõigi naiste võrdseid õiguseid ja võimalusi ning soolist mittediskrimineerimist, mis on sätestatud ÜRO resolutsioonis nr 1325, ja kaitseb kindlalt naiste hindamatut rolli rahu ja julgeoleku valdkonnas ning mõistab hukka naiste ja laste barbaarse ja kohutava kohtlemise konfliktitsoonides.

ECR seisab siiski järjekindlalt vastu naistele kvootide kehtestamisele riigisisestes, piirkondlikes ja rahvusvahelistes institutsioonides ning Euroopa välisteenistuse (EEAS) rajamisele.

Marc Tarabella (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Mul on väga hea meel, et resolutsioon võeti vastu ÜRO resolutsiooni nr 1325 „Naised, rahu ja julgeolek” 10. aastapäeval, mis pealegi toimus sümboolsel kuupäeval – 25. novembril, rahvusvahelisel naistevastase vägivalla kaotamise päeval. Ma tahan rõhutada vajadust suurendada naiste osalust kõigis tegevusvaldkondades, eriti lepitamise, läbirääkimiste, ülesehitamise, jõustamise ja rahuvalve valdkondades ning ka konfliktide ennetamises. On hädavajalik, et kõik kohalviibijad võtaksid arvesse naiste konkreetseid vajadusi ja me saame olukorda parandada üksnes siis, kui me suurendame naiste kohalolekut kohapeal.

Lisaks võimaldab naiste nähtavuse suurendamine kohapeal meil paremini teadvustada inimestele vägistamise kui sõjarelva kasutamise ebainimlikkust ning võib-olla teha lõpp sellise vägivalla toimepanijate karistamatusele.

Viimaseks võimaldab selline kohalolu meil tekitada konfliktide tsiviilisikutest ohvrite, kelleks on peamiselt naised, ja kohapealsete osalejate vastastikkust usaldust.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0622/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin resolutsiooni poolt, kuna mesilaste suremus on tõusmas ja mesinike arv vähenemas. Põllumajanduse ja bioloogilise mitmekesisuse seisukohast kujutab see probleemi, kuna 76% toidu tootmisest ja 84% taimeliikidest sõltub tolmlemisest mesilaste abil. Sooviksin propageerida ulatuslikumaid teadusuuringuid, et aidata tagada paremate lahenduste rakendamine ja toetus meetmetele, millega tõsta bioloogilist mitmekesisust ning leevendada kliima ebastabiilsuse tagajärgi. Töomesilase elu on väga lühike ning väga tundlik keskkonnamuutuste suhtes. See on tähendanud, et meetootmine on olnud samuti puudutatud, mitte ainult aastaegade üha ebakindlamast pikkusest ja stabiilsusest, vaid ka üha suuremast kahjust, mis tuleb välistest allikatest, nagu muu hulgas pestitsiidide kasutamine ja lestad. Praeguseid programme tuleb seetõttu tugevdada uue ühise põllumajanduspoliitika raames, nii et suudaksime leida sel tasandil tõhusamaid lahendusi.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) 2010. aasta kuulutati bioloogilise mitmekesisuse Euroopa aastaks, et juhtida tähelepanu bioloogilise mitmekesisuse ohustatusele kogu maailmas. Mesindussektor, mis on maapiirkondades oluline tööhõiveallikas, on mesilaste suremuse ja mesilaste haiguste hiljutise suurenemise tõttu samuti ohus. Hääletasin resolutsiooni poolt, milles Euroopa Parlament kutsus komisjoni üles rahastama konkreetseid uurimusi, et täiustada teadmisi ja arusaamist mesilaste tervist mõjutavatest teguritest. Resolutsioonis täheldatakse, et geneetiliselt muundatud põllukultuurid või toksiinide levik õietolmu teel võivad mõjutada mesilaste haigusi ning suremust. Arvestades, et teravilja-, puuvilja- ja köögiviljakultuurid on Euroopas sõltuvad tolmlemisest mesilaste abil, seisavad need põllukultuurid ja põllumajandus üldiselt silmitsi mitmete haiguste tohutu riskiga. Arvan, et taolise kindlusetuse korral peab Euroopa Komisjon teostama viivitamatult sõltumatuid teadusuuringuid, mis hindaksid mõjusid, mis geneetiliselt muundatud põllukultuurid ja toksiinide levik õietolmu teel keskkonnale ning konkreetsetele liikidele avaldavad, ja tagama et taolised andmed avalikustataks.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mesilased etendavad ökoloogilises tasakaalus olulist rolli ja nende hukkumisel on toiduahelale tõsiseid tagajärgi. Raportis propageeritakse vajadust edendada ja täiustada mesindussektorit, eriti järgmisel tasandil: statistilised andmed meetootmise prognooside jaoks, seire- ja teadusuuringute programmide täiustamine ning ühtlustamine, selgemad eeskirjad mee päritolumärgistuseks, mesindusprogrammide ja seonduvate õigusaktide arendamine ning uuenduslike ja tõhusate ravimeetodite arendamine *Varroa* lestade vastu.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Tolmlemise mitmekordistav mõju, see tähendab tolmlemise enese majandusliku väärtuse ja selle tulemusena toodetava mee väärtuse suhtarv, annab majanduslikkus mõttes erakordseid tulemusi.

Seetõttu ei näi ajal, kui otsitakse igasuguseid efektiivsuskohti, loogiline loobuda tegevusest, kui kulude ja tulude suhe näitab, kui võrd rumala otsusega tegemist on. Kuna põhjuseid ei

leia majandusteguritest, vaid pigem välistest tingimustest, siis arvan, et komisjoni raport tabab märki, võttes ette kõikide tegurite võrdluse, mis hetkel mesindust takistavad.

Arvan samuti, et tegevus väärib ergutamist kohustuslike meetmetega ning et mis tahes teaduslikku panust selles suhtes tuleks toetada.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Arvan, et Euroopa Komisjon peab kohandama Euroopa veterinaarpoliitika rakendusala ja rahastamist, et võtta arvesse mesilaste ning mesinduse spetsiifilist iseloomu, et ergutada koostöös mesinike organisatsioonidega tõhusamat haiguste tõrjet ning tõhusa ja standardse veterinaarmeditsiini kättesaadavust kogu Euroopa Liidus.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa meeturul on hinnad väga kõikuvad, kuna 40% sellest sõltub hetkel impordist, asetades mesinikke igal pool Euroopas, sealhulgas portugallasi, konkurentsiasu ebasoodsasse seisule võrreldes kolmandatest riikidest pärit meega. Ametliku statistika andmetel on Portugalis 17 291 mesinikku, 38 203 mesilast ja 562 557 kolooniat. Tootmine küündis 2009. aastal 6 654 tonni mee ja 235 tonni vahani, mis kujutavad 1,9% ELis toodetavast meest, mis oli 351 000 tonni. Mesilaste ja mesinike tegevus on üliolulised ökosüsteemide hoidmiseks, taimestiku ökoloogilisele tasakaalule ning bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks. Lisaks on see ka majanduslikus mõttes selline tegevus, mida on Euroopa seisukohast mõttekas kaitsta ja ergutada, nii et see muutuks impordist vähem sõltuvaks.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mesilased on olulised põllukultuuride tolmlemiseks, ökoloogilise tasakaalu säilitamiseks ning bioloogilise mitmekesisuse säilitajatena. Kolooniate arvukuse langus on seetõttu kahetsusväärne ja meil on tarvis teaduslikke andmeid, et võimaldada meil mõista mehhanisme, mis aitavad sellel liigil levida, ja arendada mooduseid selle säilitamiseks. Arvan, et on ülioluline suunata tähelepanu Euroopa meele, mida vahetavad järk-järgult välja kehvema kvaliteediga muud meesordid, mis ei vasta ELi tootmiskriteeriumidele.

Lorenzo Fontana (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Mesindus on üks väikseima keskkonnamõjuga põllumajandusmudeleid ja seetõttu on tegevus iseäranis sobiv kaitsealadel. Mesindus on minu piirkonnas levinud ja kujutab väljapaistvat näidet maakasutusest ning lisaks ka ajaloolisest, traditsioonilisest ja kohaliku identiteedi sümbolist. Pikki aastaid on mesindus Venetos andnud oivalise kvaliteediga tooteid ning aidanud hoida jalul mahajäänuid piirkondi. Sektor ei suuda aga jätkata selliste tulemuste andmist, kui Euroopa Liit ei aita seda rahastada, üheskoos riiklike, piirkondlike ja kohalike ametiasutustega. Nagu on osutatud resolutsiooni ettepanekus, on oluline pakkuda stiimuleid mesilaste haiguste vastaste meetmete teadusuuringuteks ja toetada Euroopa tootjaid konkurentsiasu ebasoodsasse seisule. Seetõttu hääletan ettepaneku poolt.

Juozas Imbrasas (EFD), *kirjalikult.* – (LT) Nõustusin raportiga, kuna mesindussektor etendab ühiskonnas strateegilist rolli, osutades keskkonna seisukohast väärtuslikku avalikku teenust. Praegu toimub tolmeldavate putukate, sealhulgas mesilased, arvukuses murettekitav vähenemine. Lõppude lõpuks sõltub 84% taimeliikidest ja 76% toidu toodangust Euroopas tolmlemisest mesilaste abil, mille majanduslik olulisus on palju suurem kui toodetava mee väärtus. 40% Euroopa meeturust sõltub impordist ja eelnenud ELi turu avamine kolmandatest riikidest pärit meele on asetanud mesinikud kogu ELis konkurentsiasu ebasoodsasse seisule. Seetõttu peame toetama Euroopa mesinduse arengut tulevikus, aidates kaasa bioloogilise mitmekesisuse säilimisele. On oluline rakendada laiaulatuslikku ja

jätksuutlikku lähenemisviisi, mis hõlmab selliseid tahke nagu maapiirkondade areng, kliimamuutus ja bioloogiline mitmekesisus, toetades eriti meetmeid õistaimedega karjamaade hoidmiseks ja laiendamiseks. Samuti on oluline toetada Euroopa põllumajandussektorit veelgi laiemalt ja sidusamalt, kasutades ühise põllumajanduspoliitika lisavahendeid tulevikus, sealhulgas meetmeid bioloogilise mitmekesisuse tõstmiseks, kliimamuutuse tagajärgede leevendamiseks, rahvustraditsioonide ja kultuuride pärandi säilitamiseks, mis annavad tööd paljudele Euroopa peredele, ja mesindustoodete turu kvaliteedi ning tõhusa toimimise kaitsmiseks ja täiustamiseks.

Peter Jahr (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Mesilased on väga olulised olendid, kuna nendeta ei oleks meil tolmlemist. Just seepärast on sagenevad teated mesilaskolooniate arvukuse vähenemisest väga kahetsusväärsed ning nõuavad viivitamatut uurimist. See peab eriti paika põllumajandussektori puhul, kuna see on väga sõltuv mesilaste kasulikust tööst. Kahjuks on ilmne, et tööstustootmine ja nüüdisaegne elu on muutnud nende kasutoovate mesilaste jaoks ellujäämise raskemaks. Stsenaariumid, nagu mesilaste massiline väljasuremine *Varroa* lesta tõttu, mesilaskolooniate seletamatu väljarännak USAs ja mesilasi ohustav elektrisudu ning valesti töödeldud seeme, ei ole kahjuks vaid üksikjuhtumid. Just sel põhjusel on mul hea meel asjaolu üle, et parlament on nõustunud täna toetama mesindussektorit tulevikus. Arvan, et on oluline, et keskendume mesilaspopulatsioonide teadusuuringutele.

Täpsete teaduslike andmeteta ei suuda me selgitada välja probleeme ega lahendada neid tõhusalt. Loodan, et meil õnnestub seletada ja ennetada mesilaskolooniate kahanemist, nii et saame jätkuvalt kasu mesilaste olulisest mitmetahulisest rollist.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Mesindus on väga oluline põllumajanduse, eriti tolmlemise seisukohast, kuna põllukultuuridelt ja puuviljalt teenitav tulu sõltub tolmlemisest mesilaste abil. Mesilaste jätkuv suremus paljudes piirkondades on veelgi murettekitavam ja sellega võitlemiseks on tarvis rakendada meetmeid. Seetõttu toetan resolutsiooni, mis kutsub komisjoni üles lisama mesilaste haigusi Euroopa veterinaarpoliitika rakendusalasasse ning koostama tegevuskava mesilaste suremusega võitlemiseks. Komisjoni kutsutakse samuti üles tagama, et toetust mesindusele säilitataks ja tugevdataks ühises põllumajanduspoliitikas pärast 2013. aastat, tagades sektori jätkumise. 40% Euroopa meeturust sõltub impordist, osaliselt ELi turu avamise tulemusena kolmandatest riikidest pärit meelega, ning hinnad on tasuvuse piiril.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin mesindust käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt, kuna on oluline tagada tähelepanu sektorile, mis kaitseb bioloogilist mitmekesisust ja toodab sellist täistoiduainet nagu mesi. Seda rolli silmas pidades on sektorile sätestatud Euroopas osutatava iga-aastase abi suurenemine 26 miljonilt eurolt aastateks 2008–2010 32 miljoni eurole aastateks 2011–2013. Vahendid suunatakse konkreetselt mesinduse toetamisele, sealhulgas riiklike projektide kaudu, millega uuritakse uusi meetodeid mesilaste kõrge suremusega võitlemiseks, mis on saavutanud hiljuti murettekitava taseme. Teisest küljest aga on oluline tagada õiglane läbipaistvus abi jagamisel ja rohkem vahendeid riikidele, kes neid tegelikult vajavad. Hääletasin andmete uuringute süsteemi rakendamise poolt 2012. aastaks. See on samm läbipaistvuse suunas tagamaks, et abi jaotatakse eri liikmesriikides olemasolevate tarude uuringute tulemuste, mitte hinnanguliste andmete alusel. Pidasin seda ülioluliseks, et tagada õiglus, mis puudutab riiklikke kulutusi ja kaitset neile, kes tegelikult mesindusega tegelevad.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – 2010. aastal, bioloogilise mitmekesisuse Euroopa aastal, on mesindussektor kogu maailmas tõsiselt ohus, teatades kahjust, mis on tavalisest 100–1000 korda hullem. Sektor etendab ühiskonnas strateegilist rolli, osutades keskkonna seisukohast väärtuslikku avalikku teenust, ja mesindus on väärtuslik näide n-ö keskkonnasõbralikust tegevusalast (täiustades ja säilitades bioloogilist mitmekesisust ning ökoloogilist tasakaalu ja kaitstes taimestikku) ja säästva tootmise mudel maapiirkondade keskkonnas. Toetan sel põhjusel resolutsiooni, mis teeb ettepanekuid mesindussektori olukorra parandamise kohta.

Mario Mauro (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Mesilaste suremuse murettekitaval tõusul ja mesinike arvu kahanemisel võivad olla väga tõsised tagajärjed toidu tootmisele Euroopas, kuna – nagu kõik teame – enamik põllukultuure ja taimi sõltub tolmlemisest.

Parlament peaks seetõttu kutsuma Euroopa Liitu üles suurendama toetust mesindussektorile, arvestades seda, et ühist põllumajanduspoliitikat on vaja uuendada. Probleemi lahendamiseks ja selle kahjulike tagajärgede ennetamiseks nii meie majanduse põllumajandus- kui ka kaubandussektorile on tarvis tugevaid konkreetseid meetmeid.

Tegevuskava, mida resolutsioonis nõutakse mesilaste suremusega võitlemiseks, on vaid esimene paljudest meetmetest, mis tuleb kasutusele võtta. Hääletasin ettepaneku poolt.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) EL on mesindussektoris väga sõltuv impordist, kuna 40% meie tarvitatavast meest imporditakse. Arvestades mesindussektori olulisust, mis etendab ühiskonnas strateegilist rolli, osutades keskkonna seisukohast väärtuslikku avaliku teenust, ja asjaolu, et tegevus on väärtuslik näide nn keskkonnasõbralikust tegevusalast, täiustades ja säilitades bioloogilist mitmekesisust ning ökoloogilist tasakaalu ja kaitstes taimestikku, ja säästva tootmise mudel maapiirkondade keskkonnas, on kõigi huvides seda toetada, et tagada selle säästev areng ning muuta meid vähem sõltuvaks kolmandatest riikidest. Ka minu riigis tuleb seda sektorit toita, nii et selle kasu oleks näha nii majanduses kui ka keskkonnas ning suureneks meetootmine, mis hetkel küündib vaid 1,9%-ni Euroopa toodangust.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (ES) Minu toetus mesindussektoris valitsevat olukorda käsitlevale resolutsioonile on tingitud murest mesilaste arvukuse tõsise languse üle. Mesilased on olulised ja asendamatud nende olulise tolmeldava rolli tõttu, mis ühes teiste tolmeldavate putukatega puudutab 84% taimeliikidest. Seetõttu arvan, et sektori olukorra parandamise aitamine on kohustuslik, arvestades et – nagu resolutsioonis öeldakse – see „etendab strateegilist rolli ühiskonnas, osutades keskkonna seisukohast väärtuslikku avalikku teenust”. Mul on hea meel ka selle üle, et resolutsioonis palutakse komisjonilt, et Euroopa ja riiklikele ametiasutustele muudetak mesinikega mesindust puudutavate programmide ja seonduvate õigusaktide arendamise ajal konsulteerimine kohustuslikuks, kuna arvan, et tegemist on sammuga üldsuse osalemise täiustamisel ning demokraatliku sammuga edasi. Ka mina hääletasin poolt, kuna nõustun komisjoni kinnitusega, et ühise põllumajanduspoliitika raames mesindussektorile antavat abi suurendatakse pärast 2013. aastat.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Mesilaskolooniate kadu on kogu ELi hõlmav probleem, mille põhjuseid ei osata veel täielikult seletada. Sellised tegurid nagu taimekaitsevahendite kasutamine, mittesäästvad põllumajandustavad, kliimamuutus, haigusetikitajad ja parasiidid ning toidu ja toitumisvõimaluste puudumine monokultuuride suurenemise tõttu on koos põhjustanud mesilaste arvukuse olulise languse. Lisaks ökoloogilistele tagajärgedele on sellel ka majanduslik mõju, kuna importida tuleb üha

suuremaid meekoguseid. Probleemiga võitlemiseks peaks Euroopa mesinikud tulevikus saama enam tuge. Raportis rakendatakse täielikult tasakaalustatud lähenemisviisi ja selle tõttu hääletasingi poolt.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Mesindussektor kandis 2010. aastal ränka kahju ja mesilaste varud kahanesis oluliselt. Sellel on negatiivne mõju tervele keskkonnale ja põllumajandusele, kuna mesilased on olulised tolmeldajad. Eriti hull olukord on mesilastega. Hääletasin seetõttu raporti poolt, mis rakendab meetmeid mesilaste ulatusliku suremusega võitlemiseks.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Toetan resolutsiooni, mis võeti täiskogu istungil Strasbourgis 25. novembril suure enamusega vastu ja sisaldab olulist panust Assoori mesinikelt, kellega suheldi otse minu korraldatud konsultatsiooni käigus.

Sellegipoolest ei küündi resolutsiooni lõplik tekst minu ootusteni, kuna mõnede tootjate seisukohast üliolulised tahud, nagu kvaliteedistandardite küsimus ja imporditava mee märgistamine, oleks pidanud olema põhjalikumad. On tõenäoline, et seda ei juhtunud teadmatuse tõttu põhiprobleemidest, millega sektor silmitsi seisab. See tingis näiteks kohaliku märgistamise väljajätmise resolutsiooni lõplikust tekstist.

Ent resolutsioon tõepoolest käsitleb nii Assooride kui ka üldiselt riikliku mesinduse seisukohast olulisi küsimusi, järgides sektoriga koostöös teostatud tööd sellistes küsimustes nagu kolmandatest riikidest imporditav mesi, millega on tõsiseid kvaliteediprobleeme ja mis on praegu ebapiisavalt märgistatud, vajadus jätkuvalt tagada mitmekülgne põllumajandus tolmlemise tagamiseks ning lõpuks ühiste kvaliteedistandardite ning teadusuuringute olulisus ELis.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Mesindussektor etendab strateegilist rolli ühiskonnas, olles väärtuslik näide nn keskkonnasõbralikust tegevusalast, täiustades ja säilitades bioloogilist mitmekesisust ning ökoloogilist tasakaalu ja kaitstes taimestikku, ja säästva tootmise mudel maapiirkondade keskkonnas. Euroopa tasandil on sektor silmitsi lugematute raskuste ja probleemidega, iseäranis turustamisküsimuste, hinnakõikumiste, noorte mesinike sektorisse värbamist puudutavate raskuste, mesilaskolooniate kahaneva arvukuse ning suurenenud suremusega. Seetõttu on täiesti loogiline suurendada tuge sellele sektorile.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Mul on hea meel, et vastu on võetud resolutsioon, milles Euroopa Parlament kiidab komisjoni 28. mai 2010 raportit. Selles märgitakse aga, et praegused programmid lõpevad 2013. aastal, ja tuntakse muret arvukate raskuste ja probleemide üle, millega Euroopa põllumajandussektor ikka veel silmitsi seisab, muu hulgas turustamisküsimuste, hinnakõikumiste, noorte mesinike sektorisse värbamist puudutavate raskuste, Euroopa Liidu mesinike vananemise, mesilaskolooniate kahaneva arvukuse ning mitmest tegurist tingitud suremuse tõttu esile kerkivate üldiste raskustega. Lisaks kutsutakse selles komisjoni üles reageerima positiivselt nii liikmesriikide kui ka ettevõtjate palvetele, täiustades näiteks toodanguprognose puudutavaid statistilisi andmeid, sealhulgas samade kvaliteedinõudmiste kohaldamist mee puhul, ning mesinduse teadusuuringute programmide ja seire täiustamist ning ühtlustamist.

Marc Tarabella (S&D), *kirjalikult.* – (FR) Mul on väga hea meel meie oivalise kolleegi ja komisjoni juhataja Paolo de Castro ettepaneku vastuvõtmise üle! Tagajärjed, mis seonduvad mesilaste arvukuse vähenemisega maailmas, on üldsusele suhteliselt tundmatud, ehkki mesilased etendavad põhjapanevat rolli meie toiduahela jätkusuutlikkuses. Meil on tarvis

kaugeleulatuvat teadusuuringute poliitikat, nii et jõuame põhjalikuma arusaamiseni mehhanismidest, mis soodustavad liigi levikut, ning suudame hankida vajalikud vahendid nende säilitamiseks. Me ei saa aktsepteerida Hiina mett, mis on kehvema kvaliteediga ja mis ei vasta vältimatult meie rangetele tootmiskriteeriumidele, ainsa alternatiivina meepuudusele, mis on Euroopas aeglaselt võimust võtmas. On kahetsusväärne asjaolu, et minu kaasliikmed Euroopa Parlamendis ei hääletanud kõikide minu esitatud muudatusettepanekute poolt. Pean kahetsusväärseks asjaolu, et neurotoksiinide häbiväärset ja ohjeldamatut kasutamist on silmakirjalikult toetatud kokkuleppel tööstuskeemia suurte hiidudega. Einstein ütles, et kui mesilane kaoks maalt, ei oleks inimesel elada rohkem kui neli aastat. Kandkem hoolt selle eest, et me ei saaks kunagi teada, kas tema ütlus vastab tõe!

Artur Zasada (PPE), kirjalikult. – (PL) Mesindussektoris valitsevat olukorda käsitleva resolutsiooni vastuvõtmisega astume täiendava sammu selle sektori olukorra tugevdamise ja parandamise poole. Selle jätkuvalt alaväärtustatud olulise sektori probleemidel on üleilmne mõõde. Mesilased on majanduses ja keskkonnas üliolulised. Hetkel mesilasperede seas täheldatav kõrge suremus avaldab põllumajandustootmisele negatiivset mõju. Meil on seetõttu tarvis uusi toetuste mehhanisme järgmises finantsperspektiivis 2013. aasta järgseks perioodiks, mis lubab teostada rohkem teadusuuringuid, et selgitada välja mesilaste arvukuse kahanemise põhjused, ja mis lubab samuti astuda asjakohaseid samme selle negatiivse suundumuse ümberpööramiseks. Sooviksime avaldada toetust teavituskampaaniatele ja koolitusele, mis ergutavad noori mesinikke sektoris tegutsema hakkama.

Raport: Lena Kolarska-Bobińska (A7-0313/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletasin uut Euroopa 2011.–2020. aasta energiastrateegiat käsitleva raporti poolt, sest ma usun, et see uus energiastrateegia on väga tähtis konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kindla strateegia elluviimiseks. Ajal mil Euroopa sõltuvus energiainpordist aina kasvab, on minu arvates väga tähtis, et Euroopa mängib jätkuvalt juhtivat rolli energiaküsimustes, keskendudes uuendustegevusele ja tehnoloogiale.

Meie energiastrateegia jätkusuutlikumaks muutmine nõuab pidevat keskendumist taastuvenergiatele, tagades sektoris suurema konkurentsi, et oleks võimalik rajada tõhus energia siseturg. Sellega vähenevad kulud ning kasvab majanduse konkurentsivõime, mis loob uut jõukust ja uusi töökohti, mis on hästi tasakaalustatud kaubanduse jaoks väga tähtis.

Olen pärit äärepoolseimast piirkonnast, mille energiasõltumatus on hetkel 27% ja kus on püstitatud eesmärk saavutada 2012. aastaks 75% sõltumatus. Assooridel on palju ulatuslikumad ja konkreetsemad eesmärgid kui ELil, eriti geotermilise energia valdkonnas, mille tulemusi tunnustatakse juba Euroopa tasandil. Assooride eesmärk on põhjalik energiapoliitika partnerlusega piirkondlike ning parimate riiklike ja rahvusvaheliste uurimiskeskuste vahel.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa uue energiastrateegia eesmärk on rakendada Lissaboni lepingut ühtset energiaturgu, varustuskindlust, impordist sõltuvuse vähendamist ja energia sisetootmise suurendamist arvestades. Toetan resolutsiooni, kuna Euroopa Liidul on tarvis rakendada selles valdkonnas kiiresti õigusakte ja üleilmseid energiastrateegiaid. Vajame oma energiapoliitikale pikaajalist nägemust, mis tagab, et turg toimib nõuetekohaselt, toetab tehnika viimasel tasemel integreeritud võrgustikke, kasutab

paremini liidu energiatõhususe potentsiaali, edendab teadusuuringuid ja arendustegevust ning lisaks ka valdkonna uuendustegevust ja seab Euroopa energiapoliitika keskmesse tarbijakasu. Hääletasin seetõttu raporti poolt, mis tähistab esimest sammu laiaulatuslikku ELi energiapoliitika suunas ELi 2020. aasta strateegia raames.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Ehkki Euroopa on alternatiivenergia tootmises valdkonna eestvedaja, oleme ikka veel ülemäära sõltuvad fossiilkütustest, eriti naftast. Sellisel sõltuvusel on rahvusvahelised tagajärjed, kuna enamik fossiilkütuse allikaist asub väljaspool ELi. Lissaboni leping on kehtestanud Euroopa Liidule uued energiapädevused, mis on ülioluline pädevusvaldkond. Vastusena sellele on parlament võtnud vastu energiastrateegia aastateks 2011–2020, mida ka mina toetasin. Strateegia kätkeb investeeringute soodustamist valdkonnas ja taastuvenergiaallikatele keskendunud algatuste edendamist. Eesmärk on mõistagi tagada varustuskindlus ELis, mistõttu peetaksegi hetkel liitu varustavate gaasi- ja naftajuhtmete majandamist esmatähtsaks. Strateegia ühendab seetõttu energiajulgeoleku vajadused lühiperspektiivis ja plaani rahuldada Euroopa energiavajadused tulevikus.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Toetasin seda tähtsat dokumenti! Energiasõltuvuse vähendamiseks peab lisamine Lissaboni lepingusse tähendab nüüd, et on kindel õiguslik alus energiaalgatuste arendamiseks, mis rajanevad säästvusel, varustuskindlusel, võrguühendustel ning solidaarsusel. Liit seisab silmitsi oluliste probleemidega energiaga seotud õigusaktide hilinenud või ebatäielikul rakendamisel, mis nõuavad komisjonilt löhe ületamiseks jõulist eestvedamist. Järgmisel kümnendil on tarvis suuri investeeringuid energia sisesektorisse, konkreetselt uutesse elektrijaamadesse, võrguühendustesse ja võrkudesse, arvestades, et need investeeringud kujundavad energiaallikaid isegi pikema perioodi vältel, soodustades säästva ja puhta energia turu loomist. On väga oluline tagada energia valdkonnas projektidele mitmeaastane rahastamine, tagades, et ka Läänemere piirkond on integreeritud ELi energiaturgu ja et maksame energiaallikate eest sama palju kui teised ELi liikmesriigid.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin Lena Kolarska-Bobińska resolutsiooni ettepaneku poolt, sest üldiselt jagan tema vaateid sellele, kuidas Euroopa Liidu energiastrateegia tulevikus orienteeritud peaks olema: suurema autonoomia suunas kolmandatest riikidest hangitavate fossiilkütuste suhtes; selliste liikmesriikide avamise suunas, kes on energia puhul ikka veel n-ö eraldatud ja kes ei ole veel Euroopa energiasüsteemiga nõuetekohaselt ühendatud; taastuvenergiaallikate arendamise soodustamise suunas ja välise energiavarustuse suunas Euroopa uue välisteenistuse raames. Vajame sidusat tulevikku vaatavat Euroopa energiastrateegiat.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Euroopa Liidu energiajulgeoleku poliitika peaks võimaldama olla valmis kriisiolukordadeks – nagu 2009. aasta gaasikriisi puhul –, mitte ainult hiljem reageerimist. See peab käima käsikäes võetud eesmärkide saavutamiseks – kärpida kasvuhoonegaaside heitkoguseid 20% ja vähendada 2020. aastaks energiatarbimist 20%. Ülesanne ei ole kaugeltki lihtne, eriti kuna rahaline kulu, ainuüksi keskkonda puudutavate eesmärkide puhul, küündib 58 miljardi euron. Sellele lisandub rahaline kulu, et vähendada ELi kasvavat sõltuvust välistest energiaallikatest. Peame ühendama sise- ja välistahud, nii et EL ei oleks enam oma energiavaru poolest haavatav, ja riikide poliitika tuleb kohandada vastavalt. Kõikide meetmetega, mille otstarve on tagada energia siseturu nõuetekohane toimimine, peaks kaasnema aktiivne diplomaatia, mille eesmärk on tugevdada koostööd peamiste tootvate, transiit- ja tarbivate maadega. On

absoluutselt kohustuslik koostada riiklikud kavad, mis sisaldavad ennetavaid ja erakorralisi meetmeid. Nende kavade koordineerimine ELi tasandil tagaks, et need on tõhusad.

Jan Březina (PPE), *(kirjalikult) – (CS)* Hääletasin energiastrateegiat käsitleva raporti poolt, mis visandab suunad, mis ELi energiapoliitika tulevikus võtma peaks. Sooviksin rõhutada tuumaenergia rolli ELi energiaallikate seas praegu ja tulevikus, mööndes sealhulgas kaudselt vajadust pikendada olemasolevate rajatiste tööga. Strateegiat võib pidada tasakaalustatuks konkreetsete allikate seisukohast, ehkki seal ei mainita seda, mis minu arvates on söe puhul oluline, kui seda ajakohastatud elektrijaamades põletatakse. On keeruline mõista, kuidas suudame suurendada ELi energiajulgeolekut ja -sõltumatust söeta kui stabiilse primaarse ressursita, mis suudab reageerida paindlikult energianõudmise äkilistele tõusudele. Nõrk koht on raporti ülemäära üldine iseloom ning kaasnevate õigusaktide puudumine. Strateegia konkreetset ja praktilist vormi mõjutab samuti tohutult tegevuskava, mida koostatakse vähem süsinikdioksiidi heitkoguseid tekitava majanduse saavutamiseks 2050. aastaks ja mis on kavas avaldada järgmise aasta alguses. Arvestades piirkondlike turgude ja turgude sidumise jätkuvat puudumist, pean eesmärgi luua ühtne turg 2015. aastaks väga nõudlikuks, eriti kui võtame arvesse asjaolu, et Euroopa Komisjon ei seira minu arusaamist mööda piisavalt kehtivate Euroopa energiaõigusaktide nõuetekohast rakendamist kõikides liikmesriikides. Euroopa Komisjon on ka asjakohaselt lülitanud niinimetatud infrastruktuuripaketi energiastrateegiasse, mis peaks soodustama elektrivõrkude ehitamist kogu ELis.

Alain Cadec (PPE), *kirjalikult. – (FR)* Reaalse Euroopa energiastrateegia arendamine on saanud nüüd kohustuslikuks. Nagu Lena Kolarska-Bobińska raport selgitab, kannatab Euroopa Liit sügava sõltuvuse all energia impordist ja tõsiste puudujääkide all oma õigusaktides. Nagu raportööri, rõhutaksin, et Euroopa Liidul on tarvis varustada end praktiliste ja rahaliste vahenditega, mida on tarvis tema eesmärkide saavutamiseks, sealhulgas tagades asjaomased vahendid teadusuuringuteks ja arendustegevuseks energia valdkonnas. Olen samuti veendunud, et varustuskindlusega käib käsikäes tugev partnerlus Venemaaga. On muutumas üha ilmsemaks, et meil on tarvis laiendada oluliselt gaasijuhtmete ehitamist, mis toovad maagaasi mujalt maailmast Euroopasse. Peame ka parendama võrguühendusi liikmesriikides, et täiustada energiasolidaarsust.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Energiasektor on majanduskasvu eestvedavaks jõuks. Euroopal on olnud energiastrateegia ja strateegia võitlemiseks kliimamuutusega juba alates 2008. aastast. On ülioluline, et see strateegia rakendataks.

Lissaboni leping lubab meil siiski kaugemale minna ning annab võimaluse luua Euroopas tõelise energiaühenduse. Peame energia siseturgu süvendama, looma ja arendama sidemeid võrkude vahel, tagama energiajulgeoleku ja -solidaarsuse ning mõtlema esimesena alati tarbijale. On vaja suurendada riigi rahastamist ning töötada välja vahendeid programme energiatõhususe edendamiseks. Teadusuuringud ja tehnoloogia mängivad nende eesmärkide saavutamisel kesksel rollil. Sellega arvestades pooldan eri Euroopa tööstusalgatuste loomist Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava (SET-kava) raames ning kutsun komisjoni üles kõiki selles kavas olevaid meetmeid rakendada. Ka kaheksandas raamprogrammis tuleb seada prioriteediks teadusuuringud ja uuenduslike tehnoloogiate väljatöötamine energia valdkonnas. Seetõttu on väga tähtis, et oleks tagatud piisav rahastamine keskkonnasõbralike ja jätkusuutlike tehnoloogiate toetamiseks. Ainult nii saame tagada oma tööstuse konkurentsivõime, edendada majanduskasvu ja luua uusi töökohti.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Hääletasin selle raporti vastu, mis käsitleb Euroopa uut energiasüsteemide strateegiat aastateks 2011–2020. Raport on täielikult kooskõlas ELi 2020. aasta strateegiaga, mis kaotab sotsiaalse Euroopa viimased jäänused. ELi konkurentsivõime tugevdamine, mida raportis nii jõuliselt edendatakse, viib silmanähtavalt palkade ja tööliste õiguste kärbeteni selles konkreetsetes sektoris. Samal ajal sätestatakse raportiga keset majanduskriisi, kui suundumus on peaaegu kogu Euroopa energiatööstuse (elektrijaamad, võrgud) erastamisele, rohkem raha energiasüsteemidele, st toetatakse kaudselt suurettevõtteid. Lõpetuseks arvan, et raporti püüdlus ühendada ELi energiapoliitikat eesmärgiga vähendada kliimamuutust on puhtalt näiv seos, kuna viited on ebamäärased ega kirjelda tugevat poliitilist tahet.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin resolutsiooni poolt, mis käsitleb Euroopa uut energiasüsteemide strateegiat aastateks 2011–2020. Resolutsioonis sisalduvad põhieesmärgid on liikuda madala süsinikdioksiidiheitega energiasüsteemi juurde ja tagada energiasüsteemide kindlus kõikidele liikmesriikidele. Mõlemad eesmärgid peavad tagama, et EL on konkurentsivõimeline ja energiat vahendatakse taskukohaste hindadega kindla varustuse alusel. Arvan, et energiasüsteemide tagamise eeltingimuseks on ELi energia siseturul kohaldatavate määruste laiendamine ka naaberriikidele ja jõupingutused energiaallikate ning imporditava energia transporditrasste mitmekesistamiseks.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Euroopa Liit on seadnud endale järgmiseks kümnendiks hulga väga ulatuslikke eesmärke, millest üks on suurendada 2020. aastaks energiatõhusust. See eesmärk aitab võimendada investeeringute mahtu valdkonnas ja luua tänu sellele uusi töökohti nii maapiirkondades kui ka linnades. Arvan, et selles kontekstis on kasulik mitte ainult anda seda liiki projektidele rahalisi stiimuleid, vaid samuti käivitada üldsuse teavitamise kampaaniaid energiatõhususe ja ressursside taseme kohta, mida tarbijad ning energia seotud tooted võivad kasutada.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin raporti „Euroopa uue energiasüsteemide strateegia suunas aastateks 2011–2020” poolt, kuna arvan, et sektori jaoks on tarvis uut strateegilist juhendit, et saavutada Lissaboni lepingu artiklis 194 sätestatud eesmärgid, ELi energia ja kliimamuutuse paketi 20-20-20 eesmärgid ja pika perspektiivi eesmärk vähendada kasvuhooajate heitkoguseid 2050. aastaks 80–95%.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Komisjon on määranud Euroopa energiapoliitikale kolm eesmärki: i) liikuda madala süsinikdioksiidiheitega energiasüsteemi juurde; ii) tagada varustuskindlus; iii) tagada, et EL konkurentsivõimelisust ja energiasüsteemidele kõikidele tarbijatele taskukohaste hindadega tugevdatakse. Olen üldjoontes nende kolme eesmärgiga nõus, kuid arvan, et neljas ja võib-olla olulisem ülesanne on siit puudu: energiasüsteemide vähendamine, iseäranis mis puudutab fossiilkütuseid. Lisaks tuleb hoolikalt vaadata läbi süsinikdioksiidi heite vähendamise eesmärk, et maandada süsiniku lekke ja Euroopa tootjate konkurentsivõime kadumise riskid.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Komisjoni dokument pealkirjaga „Euroopa uue energiasüsteemide strateegia suunas aastateks 2011–2020” annab ELi 2020. aasta strateegia kontekstis laiaulatuslikku ELi energiasüsteemide poliitikasse oivalise panuse. Lissaboni leping annab kindla õigusliku aluse säästvusel, varustuskindlusel, võrkühendustel ja solidaarsusel põhinevate energiasüsteemide arendamisele. Meil võiks olla uus energiasüsteemide strateegia, et saavutada Lissaboni lepingu artikli 149 ja 20-20-20 kliimapaketi eesmärged.

Energiasüsteemide uute algatuste eesmärk peaks olema liikuda madala süsinikdioksiidiheitega energiasüsteemide juurde, kus energiasüsteemide julgeolek on tagatud kõigile, samal ajal

tagades ELi konkurentsivõime ja energiavarustuse kõikidele tarbijatele taskukohaste hindadega. Täita tuleb Lissaboni lepingu eesmärgid: ühtne energiaturg, varustuskindlus, energiatõhusus ja -säästus, uute ja taastuvenergiaallikate arendamine ning energiavõrkude edendamine. Strateegia tuleb teostada solidaarsuse ja vastutuse vaimus, nii et ükski liikmesriik ei jääks maha ega oleks eraldatud.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult. – (PT)* Raportis propageeritav ELi energiastrateegia, mida propageerib komisjon oma eri selleteemalistes teatistes, on seotud tihedalt liidu poliitika määratlusega Lissaboni lepingus: „ELi energia siseturu rajamise lõpuleviimine”.

Raportöör kutsub üles Euroopa energiakogukonna kavade koostamisele, nõudes liikmesriikidelt kehtivate siseturu direktiivide rakendamist ja ülevõtmist ning pidades lõplikuks meetmeks kehtivate siseturu direktiivide põhisätete uuesti esitamist määruste kujul, et tagada täit vahetat kohaldamist igal pool ühtsel turul. Nagu oleme korranud, ei nõustu me üldse selle ettepaneku kui energialahendusega Euroopa jaoks ning hääletasime raporti vastu.

Tegemist on riigi majanduse ja toimimise seisukohast strateegilise sektoriga ja riik peaks olema oma energiapoliitika määratlemisel suveräänne.

Lisaks on primaarressursside ja tarbijate energiahindade suurenenud sõltuvus impordist ühes kapitalimahutuste vähenemisega energiainfrastruktuuris juba paljastanud selle eraturustrateegia nurjumise. Ainult avalik sektor suudab tagada üldise juurdepääsu energiale, selle tõhusa juhtimise ja efektiivsuse ning väiksema sõltuvuse fossiilkütustest.

Elisabetta Gardini (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Olen nõus resolutsiooni ettepaneku eesmärkidega: ühtse Euroopa energiaturu loomine, energiatõhusus, uute taastuvenergiaallikate arendamine ja energiavõrkude toetamine.

Toetan täielikult komisjonile esitatud palvet võtta vastu põhjalik energiatõhususe tegevuskava, et vähendada ELi sõltuvust, võidelda kliimamuutusega, suurendada töökohtade loomist ja neutraliseerida energiatarbimise tõhusust.

Samuti on vaja tagada, et integreeritud turg toimib nõuetekohaselt, rajades asjaomase gaasi- ja elektriinfrastruktuuri süsteemi. Tuleks aga rõhutada, et erilist rõhku on asetatud teatud projektidele, mainimata selge sõnaga teisi, mis on samuti Euroopa huvides ja aitavad saavutada energiajulgeoleku eesmärki. Selle eesmärgi saavutamiseks on meil minu arvates vaja mitte ainult toetada teatud infrastruktuuritöid, vaid rakendada ka neutraalset lähenemisviisi kõikidele eri projektidele.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *kirjalikult. – (FR)* Euroopa Liit on hetkel rahvusvahelisel energiaturul oluline osaline. ELil on aga väga vähe toormaterjale ja on seetõttu sunnitud neid mahtlastina importima. See lihtne asjaolu tekitab küsimusi varustuskindluse ja meie maailmajao sõltuvuse kohta muust maailmast. Need küsimused on tekitanud Euroopa Liidus aastaid tõsist muret. Sel põhjusel hääletasin koos kaasparlamendiliikmetega resolutsiooni vastuvõtmise poolt, mis kutsus Euroopa Liitu üles mitmekesistama oma tarnijaid, et vältida tulevikus varustusprobleeme ja luua sektoris rangem strateegiline lähenemisviis. Resolutsiooni poolt hääletades tahtsin ka rõhutada, et energiatõhusus peaks olema Euroopa Liidu jaoks esmatähtis. Nimelt näib see mulle parim viis ELi energiasõltuvuse vähendamiseks, kuid – mis veelgi olulisem – ka võitlemiseks kliimamuutusega, mis on nüüd muutunud edasilükkamatuks vajaduseks.

Juozas Imbrasas (EFD), *kirjalikult.* – (LT) Olin raportiga nõus ja sooviksin kõigepealt tänada raportööri ja variraportööri esimese energiastrateegia puhul Lissaboni lepingu jõustumisest saadik. Strateegia kajastab põhiprobleeme – solidaarsus energia valdkonnas ja energiavarustuse kindlus. Kõigepealt peavad liikmesriigid rakendama õigusaktid, mis on energia valdkonnas juba vastu võetud. Teiseks tuleb rajada ühtne siseturg ja lisaks ka taastuvenergia turg. Kolmandaks tuleb täiustada ja ajakohastada üleeuroopalist energiainfrastruktuuri. Seetõttu peab EL ületama palju haldus- ja finantstõkkeid ning ELi liikmesriigid peavad sobitama oma huve ning ilmutama solidaarsust. Samad reeglid peavad kehtima kõikidele projektidele, olgu see Yamali torujuhe või Nord Streami torujuhe. Nagu teame, on ELi sõltuvus naftat ja gaasi tarnivatest riikidest suurenenud. Ida-Euroopa liikmesriigid maksavad selle monopoli eest kallist hinda – konkurentsi ei ole, tarbijate õigusi ei kaitsta ning ühtset turgu on võimatu luua. Oleme sõltuvad fossiilkütustest, mille allikad on ammendumas, ja seetõttu on eriti edasilükkamatu arendada mitte lihtsalt taastuvenergiat, vaid investeerida energiatõhususe suurendamisse, nii et saame leevendada kliimamuutuse tagajärgi. Oluline väljajätmine praeguses ELi energiapoliitikas on ELi vahendite mittedivestamine valdkonda, mis on Euroopa valitsuste ja kodanike seisukohast üks esmatähtsamaid majanduslangusest hoolimata. Energiavaldkonnas peaks olema tähelepanu suunatud tarbijale ja tema õiguste kaitsele ning EL peab taotlema soodsate energiahindade tagamist tarbijatele ja ettevõtetele.

Karin Kadenbach (S&D), *kirjalikult.* – (DE) Mul on hea meel, et komisjon ja liikmesriigid peavad kooskõlas selle raportiga tagama, et nii uute kui ka vanade tuumaelektrijaamade suhtes kohaldataks kõrgeimaid rahvusvahelisi ohutusstandardeid. Ka mina hääletasin selle klausli poolt. Tahaksin siiski selgeks teha, et minu eesmärk on endiselt tuumaenergia kasutamisele lõpu tegemine. Ehkki peame loobuma fossiilkütuste kasutamisest energia tootmiseks, ei ole tuumaenergia alternatiiv. Võimalik oht on ikkagi liiga suur ning lahendust ei ole leitud tuumajäätmete lõpliku ladustamise küsimusele. Tuumalobistide hästi teada argument tuumaenergia küsimuse leevendamiseks on madala süsinikdioksiidi sisaldusega energiaallikate edendamine. Kliimamuutust ei tohiks aga kasutada tuumaenergia kasutuse laiendamise õigustamiseks.

Jarosław Kalinowski (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Praegusel ajal on energiapoliitika eriti tähtis Euroopa Liidu tegevuse valdkond. Naaberriikides energiakriiside ennetamine ja liikmesriikide energiajulgeoleku tagamine peaks olema Euroopa Liidu institutsioonide prioriteet. Eriti tähtis on tagada energiapoliitika ja keskkonnakaitse tasakaal. Seetõttu peame edendama taastuvate energiaallikate võimalikult suures ulatuses kasutuselevõttu. Sellega me mitte ainult ei vähenda kahjulike ainete heitkoguseid, vaid võime ühtlasi tõhusalt piirata ELi turu sõltuvust välistest energiatarnetest.

Kõigi liikmesriikide kodanike jaoks suurt tähtsust omava energiajulgeoleku tagamiseks on hädavajalik edendada Euroopa Liidu ja kolmandate riikide häid suhteid, eriti riikidega, kes Euroopat varustavad. Sama tähtis on nafta- ja gaasitarnete mitmekesistamine, et Euroopa Liit oleks vähem tundlik naaberriikide energiakriiside suhtes.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult.* – (DE) Jätksuutlik Euroopa energiastrateegia on energiatarnete kaitsmise põhiline eeltingimus ning see peaks seetõttu hõlmama kõiki energiavarustuse tahkusi. Optimaalne energiavarustus on ka oluline majanduse õitsenguks, sest tänu sellele on olemas ja luuakse juurde töökohti. Mul on hea meel, et raportis rõhutatakse ELi liikmesriikide biomassivarude potentsiaali suurte koguste teise põlvkonna biokütuste tootmiseks. Lähiaastatel tuleb oluliselt vähendada fossiilenergia kasutamist. Biomass võib mängida olulist rolli nafta ja gaasi asendamisel. Energeetika valdkonnas

peavad varustuse sõltumatuseks ja varustuskindluseks olemas olema saadaval vajalikud ressursid. Põllumajandus võib oluliselt kaasa aidata ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele. Peame ära tundma tuleviku märgid ning investeerima taastuvatesse energiaallikatesse ning rohelistesse tehnoloogiatesse. Toetan raporti neid osasid, milles kutsutakse üles võtma meetmeid, et töötada Euroopas välja rahvusvahelist tähtsust omav jätkusuutlik energiapoliitika.

Giovanni La Via (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin energiastrateegia raporti poolt, kuna tegemist on tõhusa panusega Euroopa selleteemalisse arutelusse ning kuna selles kehtestatakse suunised Euroopa energiapoliitika tuleviku kohta. Me kõik teame, et praegu seisab Euroopa Liit silmitsi eri katsumustega, just nagu me teame seda, et Euroopa sõltub aina enam välismaise energia impordist. Lissaboni leping oli esimene samm selle kursi muutmise teel, kuna selles sätestatakse tugev energiapoliitiline õigusraamistik ja selle õiguslik alus (artikkel 194). Lepingus sätestatakse selged eesmärgid, muu hulgas ühtse energiaturu toimimise, varustuskindluse ja energiatõhususe tagamine ning energiavõrkude ja taastuvate energiavormide edendamine. Seepärast pean seda dokumenti väga kasulikuks panuseks jõupingutustesse luua ja viia ellu ühine energiastrateegia, mis võib saabuvatel aastakümnetel muuta Euroopa tugevamaks.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Kiidan heaks Euroopa uut energiastrateegiat käsitleva raporti, milles esitatakse seisukoht, et tulevase strateegia siht peaks olema täita Lissaboni lepingu eesmärgid, milleks on ühtne energiaturg, varustuskindlus, energiatõhusus, energia säästmine, uute ja taastuvate energialiikide arendamine ning energiavõrkude edendamine; lisaks peaks see kõigi tarbijate huvides aitama saavutada vastuvõetavaid energiahindasid, edendama jätkusuutliku energiatootmise raames taastuvaid energiaallikaid ning vastastikku seotud, integreeritud ja koostalitlusvõimelisi ning arukaid energiavõrke ning aitama vähendada sõltuvust energiainpordist ja suurendada sisemaist energiatootmist, säilitades seejuures konkurentsivõime ja tööstuse kasvu ning kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise.

Marisa Matias (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa energiastrateegias perioodiks 2011–2020 kehtestatakse üldised suunised, mille eesmärk on tugevdada hiljuti määratletud energia siseturgu. Raportiga tugevdatakse konkurentsivõimet ja turuinstrumente, kuid see ei ole taastuvate energiavormide ja energiatarbimise vähendamise puhul piisavalt kaugeleulatuv. Samuti ei pöörata selles vajalikku tähelepanu mikrotootmisele ja energiavarustuse sõltumatusele. Viimaseks – raportis seotakse Euroopa energiajulgeolek tiheda koostööga NATOga. Nendel ja muudel põhjustel hääletasin raporti vastu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Raport on ood tuumaenergiale, süsinikuturule ja Deserteci projektile. Pealekauba toetatakse selles tihedat koostööd NATOga. Koosõlas ökoloogia ja rahu põhimõtetega, mille eest ma seisan, kavatsen hääletada raporti vastu.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kolm eesmärki, mille komisjon on Euroopa energiapoliitikale seadnud, on selged ja kaugeleulatuvad: liikuda madala süsinikdioksiidiheitega energiasüsteemi suunas; tagada varustuskindlus; tagada, et EL konkurentsivõimelisust ja energiavaru kõikidele tarbijatele taskukohaste hindadega tugevdatakse. Nimetatud eesmärkide saavutamiseks tuleb teha suuri finants- ja inimpingutusi.

Louis Michel (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Lissaboni lepinguga tagatakse Euroopa Liidule energiapoliitiliste meetmete puhul tugev õigusraamistik ja õiguslik alus – artikkel 194.

2020. aastaks kliima- ja energiapaketi 20-20-20 eesmärkide saavutamiseks on vaja pikaajalist nägemust ja uut energiastrateegiat. Euroopa Liit peab näitama, et tal on olemas nii tahe kui ka edasipüüdlikkus. Praegu sõltub Euroopa Liit aina enam energiaimpordist. Seepärast on tähtis, et Euroopa Liit lisaks energiaga seotud kaalutlused nii oma meetmetesse kui ka välispoliitikasse. Lisaks peame soodustama ühenduse territooriumil pikaajalisi investeringuid. Esikohale tuleb seada energiatõhusus ja energia säästmine, milleks tuleks eelkõige vastu võtta energiatõhususe tegevuskava ning stiimulite programm, milles eelistatakse Euroopa tasandil taastuvaid energiaallikaid.

Liit peab ühtlasi maksimaalselt tõhustama teadusuuringuid ja arendustegevust. Lõpetuseks – me peame pöörama erilist tähelepanu Euroopa Liidu konkurentsivõimele ning tagama, et energia oleks Euroopa tööstusele ja eratarbijatele majanduslikult kättesaadav.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Raportöör on oma raportis käsitlenud Euroopa energiavarustuse parandamist. See on kiiduväärt, kuid tundub, et seda eesmärki tahetakse saavutada ELi mõju suurendamisega energiasektoris. Energiapoliitika on midagi, mis riigiti väga erineb. Euroopas ei olda üksmeelil tuumaenergia ja konkreetset nn taastuvate energiavormide kasutamise suhtes.

Sel põhjusel ja kuna ma usun, et me peame ka edaspidi ise otsustama, kuidas endale energiat hangime, olen veendunud, et energiapoliitika peab jääma iga liikmesriigi enda pädevusse. Hääletasin seetõttu muudatusettepaneku vastu.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin Kolarska-Bobińska raporti poolt, sest ma tean, et tee Euroopa energia tulevikku on hetkel täis takistusi ja raskusi, mida peame ületama. Katsumusi, mida Euroopa kavatab meelekindlalt ja otsustavalt ületada, on palju: Euroopa energiasüsteem vajab olulisi investeringuid tundlikul ajal, mil ta ikka veel üritab välja tulla majanduskriisist, mis on avaldanud mõju mitmetele sektoritele. ELi hetkeolukorda arvestades arvan, et on aeg rakendada uut energiastrateegiat, et saavutada kliimamuutuse paketi (20-20-20) seatud eesmärgid. Kasuks tuleks ELi eelarvevahendite parem eraldamine ELi energia- ja kliimapoliitika tarbeks. Huvitav strateegia, mida ma toetaksin, oleks energiavõrkude arendamiseks ja moderniseerimiseks stiimulite loomise instrumentide väljatöötamine.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin Euroopa uut energiastrateegiat aastateks 2011–2020 käsitleva parlamendi resolutsiooni (2010/2108(INI)) poolt, sest nagu raportööri usun, et tänu peatüki lisamisele energia kohta on Lissaboni lepingus nüüd kindel õiguslik alus energiaalgatuste arendamiseks, mis rajanevad säästvusel, varustuskindlusel, võrguühendustel ning solidaarsusel.

Selleks on väga oluline, et komisjon võtaks liidrirolli, et lahendada probleem energeetikaga seotud õigusaktide hilinevad või puuduliku rakendamise ja koordineeritud energiastrateegiate puudumisega, kuid samal ajal peavad liikmesriigid silmnähtavalt ja veenvalt näitama oma otsusekindlust ja toetust. Seda arvestades on dokument „Uue Euroopa energiastrateegia 2011-2020 väljatöötamine” Euroopa 2020. aasta strateegia kontekstis esimene samm ELi tervikliku energiapoliitika suunas.

Tahaksin rõhutada järgmisi ELi strateegia ettepanekus sisalduvaid punkte: tagada toetus nüüdisaegsetele integreeritud võrkudele; tagada energiavarustuse kindlus; edendada energiaalaseid teadusuuringuid, arendus- ja uuendustegevust; seada tarbijad ja üldsus ELi energiapoliitika keskmesse.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Lissaboni lepingus määratletakse selged energiapoliitilised eesmärgid: ühtse energia siseturu toimimise tagamine, varustuskindlus, energiatõhusus ja energiavõrkude ning taastuvate energiaallikate edendamine. Seetõttu peab EL vastu võtma energiasektori uue strateegia, mis võimaldaks lisaks 20-20-20 kliimapaketi eesmärkidele täita ka loetletud eesmärgid.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Meie fraktsioon jäi resolutsiooni üle hääletamisel lõpuks erapooletuks, kuna selles rõhutatakse liigselt kivisöe põletamist. Kuigi kaks peamist muudatusettepanekut langesid ära (punktide 32 ja 52 kohta), on meie fraktsioonil raske sisu aktsepteerida.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *kirjalikult.* – (PL) Kolarska-Bobińska raportis juhitakse tähelepanu mitmetele olulistele probleemidele, näiteks üksikute liikmesriikide konkreetseid omapärasid arvestava ühtse energiapoliitika puudumine ning vajadus importida energiaallikaid kolmandatest riikidest. Prognooside kohaselt suureneb tulevikus sõltuvus toornaftast veelgi, mistõttu peab energiastrateegia hõlmama palju eri tahkusi ning olema oma olemuselt rahvusvaheline ja minema kaugemale Euroopa Liidu raamistikust. Arvestades liikmesriikide geograafilist lähedust Venemaaga, peaks Euroopa Liit püüdlema meie idanaabritega tihedama ja õigetest tingimustel põhineva koostöö poole. Peaksime koondama oma jõupingutused, et saavutada Lissaboni lepingu eesmärgid ning kujundada seeläbi välja ühtne energiaturg, tagades samal ajal energiavarustuse kindluse. Nimetatud kavatsuste saavutamiseks on vaja investeerida võrkude infrastruktuuri, sest see soodustaks piirkondlike energiaturgude integreerumist, ning ühtlasi moderniseerida üleeuroopalised energiavõrgud. Lena Kolarska-Bobińska teeb õige ettepaneku ehitada uusi terminale, kuhu oleks võimalik tarnida gaasi kogu maailmast, mis aitaks leida uusi gaasiimpordiallikaid, eriti riikidest, kus seda loodusvara on rikkalikult, näiteks Kesk-Aasia. Euroopa Parlamendi president Jerzy Buzek ja Euroopa Komisjon endine juht Jacques Delors on teinud ettepaneku anda infrastruktuuri arendamiseks finantsabi, sest järjepideva energiapoliitika kujundamiseks on hädavajalik nüüdisaegse ja ulatusliku energiavõrgu olemasolu.

Peter Skinner (S&D), *kirjalikult.* – ELis on energia strateegiline käsitusviis aina olulisemaks muutumas, sest ressursidega tehakse futuritehinguid ning mujal maailmas asuvad režiimid suunavad napp ressursse üksnes endale. Ma küll nõustun, et energia säästmine võib olla tõhus lahendus, kuid see on üksnes osa laiemast käsitusviisist, mida me vajame. Energiatehnoloogiate, nagu termotuumasüntees ja jätkusuutlike energiavarude segud, arendamine on hädavajalik. Seda on aga võimalik saavutada üksnes siis, kui toetada energiajulgeolekut kui poliitikat koostöös teiste läänemaailma organisatsioonidega, näiteks NATOga.

Nuno Teixeira (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Euroopa energiastrateegia on hädavajalik, et rakendada uusi meetmeid kooskõlas Lissaboni lepinguga. Nüüd on olemas kindel õiguslik alus säästvusel, energiavarustuse kindlusel, võrkühendustel ja solidaarsusel põhinevate energiaalgatuste koostamiseks. Parlamendile esitatava struktuurse kava eesmärkide seas peaks olema ühtse energiaturu teostamine ning energiavarustuse kindlus ja energiatõhusus. Vastab tõele, et Euroopa energiasektor on olukorras, kus ta peab nüüd ja tulevikus ületama mitmeid katsumusi. EL sõltub aina enam energia impordist ning ELis energia tootmiseks on vaja suuremaid investeeringuid – seda ajal, mil seisame veel silmitsi majanduskriisi tagajärgedega. Tahaksin rõhutada taastuvate energiavormide potentsiaali ELis parema ärakasutamise ning ELi tarbijate ja üldsuse Euroopa energiapoliitika keskmesse seadmise tähtsust. Nimetatud põhjustel hääletasin dokumendi poolt.

Derek Vaughan (S&D), *kirjalikult.* – Arvestades et prognooside kohaselt imporditakse 2030. aastaks 70% ELi energiast mujalt, sageli ebastabiilsetest piirkondadest, peab EL varustuskindluse esikohale seadma, ning resolutsioonis kehtestatakse ELi strateegia selle sõltuvuse käsitlemiseks. EL peaks esikohale seadma energiatõhususe eriti seetõttu, et see on kõige tõhusam viis vähendada tarbijate kulusid kogu Euroopa Liidus. Resolutsioonis kutsutakse ühtlasi komisjoni üles tagama, et kehtivaid õigusakte, kaasa arvatud ühtne energiaturg, jõustatakse nõuetekohaselt ning korraldatakse parlamendi üleskutset võtta kasutusele arukad arvestid, mis peaksid parandama tarbijatele osutatavaid teenuste taset ning aitama neil paremini kontrollida kasutatava energia hulka.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0616/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest ma usun, et Euroopa Liit peab aktiivselt kaasa aitama sellele, et Cancúni kliimamuutuste konverents oleks lootustandev ja läbipaistev, eriti kohanemise, metsanduse, ressursside tõhusa kasutamise, tehnosiirde, järelevalve, aruandluse ja kontrolli rahastamise puhul.

EL peaks seega soodustama tugevat poliitilist koostööd kolmandate riikidega, arendades poliitikat, mille eesmärk on luua tõhusaid mehhanisme rahvusvaheliseks koostööks kliimamuutuste alal nii ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames kui ka sellest väljaspool. Samuti väärrib rõhutamist arenenud riikide ajalooline vastutus pöördumatute kliimamuutuste eest ning nende kohustus abistada arengumaid ja vähim arenenud riike muutustega kohanemisel, toetades muu hulgas rahaliselt riiklikke kohanemisega seotud tegevusprogramme (NAPA) kui kliimamuutustega kohanemise olulisi vahendeid, mis edendavad isevastutust.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Nädal enne Cancúnis toimuvat kliimamuutuste tippkohtumist võttis Euroopa Parlament vastu resolutsiooni tippkohtumise eesmärkide kohta. Kopenhaageni tippkohtumise, mille puhul meil olid nii suured lootused, läbikukkumine on rahval hästi meeles ja me kõik loodame, et järjekordne võimalus viia rahvusvaheline koostöö kliimamuutuste vallas edasi ei luhtu. Leian kahjuks, et viimasel istungjärgul neljapäeval vastuvõetud resolutsioonist ei ole suurt kasu. Soovisin koos kolleegidega Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioonist jätta alles eesmärgi vähendada 2020. aastaks kasvuhoonegaase 20%, mis oleks olnud hea alus läbirääkimisteks USA ja Hiinaga. Euroopa Parlamendi Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonil ja Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonil Euroopa Parlamendis õnnestus aga vastu võtta ebareaalne eesmärk: 30%. Arvan, et selline ühepoolne lähenemisviis ei ole Cancúnis toimuvate läbirääkimiste jaoks hea märk, ning minu vaatevinklist on kahetsusväärne, et resolutsioon, mille vastu ma olin, vastu võeti.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Toetasin seda resolutsiooni. Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil ei jõutud konkreetsete kohustuste võtmiseni. Ka järgnenud kõnelused Saksamaal ja Hiinas ei toonud loodetud tulemusi ning seega on suured lootused seotud Cancúni konverentsiga, kus tuleb kokku leppida sisulistes sammudes – ulatusliku rahvusvahelise kokkuleppe sõlmimine 2012. aastale järgnevas perioodiks –, mis peaksid olema kooskõlas viimaste teadussaavutustega ning meie kavatsusega peatada 2020. aastaks atmosfääri soojenemine ning vähendada 2050. aastaks globaalset soojenemist võrreldes 1990. aasta tasemega 2 °C-ni. Nõustun resolutsioonis väljendatud seisukohaga, et Euroopa Liit peaks kliimaläbirääkimistel võtma juhtrolli ning aitama aktiivselt kaasa tõhusamale kliimakonverentsi toimumisele Cancúnis. Ainult Euroopa Liit on heaks kiitnud siduvad kliimamuutuste vähendamise eesmärgid ning kavatseb seada veelgi kaugemaleulatavamaid

eesmäärke. Seetõttu peab ELi huvides olema see, et teised riigid võtaksid samad kohustused, sest sellest sõltub Euroopa majanduskasv ja konkurentsivõime.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Loetud päevad enne Cancúni kliimamuutuste konverentsi algust kutsutakse ühisresolutsioonis, mille üle parlament hääletas, „kogu maailma riigipäid ja valitsusjuhte üles andma läbirääkimistel tõelist poliitilist eeskujut ja näitama üles head tahet”. Vajame konkreetseid ja kiireid meetmeid, sest hinnang on karm: praeguses olukorras ei ole tõenäoline, et meie võetud kohustused aitavad vähendada kliimamuutuste põhjustatavat kahju. Lühidalt: meie valitsused peavad tegema rohkem ja tegema seda kiiremini. Euroopa Liit peab kliimaläbirääkimistel võtma endale taganttõukaja rolli ning rääkima ühel häälel, et ta sõnadel oleks Hiina ja Ameerika Ühendriikidega suheldes kaalu. Eesmärkide puhul on meie nõudmine, et need oleksid kaugeleulatuvad. Peame võtma vastu eesmärgi vähendada ELis 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid 30% võrreldes 1990. aasta tasemega (§ 16). Kuigi vastab tõele, et kliimamuutustevastane võitlus on paljudeks aastateks üks peamistest poliitilistest ülesannetest, ei ole me siiani oodatud tulemusi näinud. Näiteks ei klapi energiatõhususe ja taastuvenergia 20% osakaaluga seotud 2020. aasta eesmärkide puhul arvud. Cancúnis on võimalik olukorda parandada: ärgem laskem seda võimalust jälle luhta!

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest Euroopa Liit peab endale kliimaläbirääkimistel võtma juhtrolli, kuna pärast Kopenhaageni kliimakonverentsi pettumust valmistanud tulemusi tuleb taastada usaldus rahvusvaheliste läbirääkimiste vastu. Toetan Euroopa Parlamendi üleskutset võtta metsade hävitamise peatamiseks konkreetseid meetmeid ja ettepanekut luua tõhus globaalsete heitkogustega kauplemise turg. Tahaksin rõhutada, et peame suurendama kasvuhoonegaaside loomulikku kõrvaldamist, mis aitab kaasa bioloogilise mitmekesisuse säilitamisele. Loodetavasti lepitakse Cancúnis kokku sisulistes sammudes, mis peaksid olema kooskõlas viimaste teadussaavutustega, et tagada kõigi riikide, rahvaste ja ökosüsteemide ellujäämine.

Lisaks on väga tähtis, et Cancúnis võetakse vastu sisulisi otsuseid rahastamise kohta ja eriti täiendavuse määra kohta kohanemise, metsanduse, ressursside tõhususe, tehnosiirde, järelevalve, aruandluse ja kontrolli rahastamises. Väga tähtis on ka tagada kiire rahastamise rakendamise täielik läbipaistvus ja sellega seotud tugev poliitiline tahe.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Cancúnis toimuva kliimamuutuste konverentsi edukus on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni egiidi all toimuvate läbirääkimiste usaldusväärseks ülitähtis. Seega on ülimalt oluline, et võetaks vastu konkreetseid kohustused ja seataks realistlikud eesmärgid. Ülitähtis on, et jõutaks kokkuleppele sellistes tahkudes nagu metsade kaitsmise meetmed, tehnoloogiasiiire arengumaadesse ning rahastamine.

Kui globaalsele kokkuleppele ei jõuta, peaks Euroopa ikkagi jääma avatuks Kyoto protokolliga teiste kohustuste perioodi kaalumisele võtmise suhtes, kuid peaks kehtestama oma tingimused, eriti protokolliga keskkondliku terviklikkuse, puhta arengu mehhanismi ümberkujundamise ja selle kohta, et suurimad heidete tekitajad maailmas, nagu Hiina ja USA, peavad endale kohustused võtma.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (EL) Cancúni kliimamuutuste konverentsi käsitleva resolutsiooni algset kuju on tublisti muudetud ning Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esitatud muudatusettepanekute lisamisega nõrgenes selle sisu oluliselt. Hääletasin siiski selle poolt, sest leian, et rahvusvahelisel tasandil on kliimamuutustega võitlemiseks vaja tungivalt võtta kiireid ja koordineeritud meetmeid

ning resolutsioon tervikuna sisaldab mitmeid häid punkte ja on ELi oluline panus Cancúni konverentsile. Raportis kritiseeritakse konverentsiks ettevalmistuste tegematajätmist, rõhutatakse vajadust vähendada heitkoguseid vähemalt 40% ning kutsutakse ELi ja liikmesriike rakendama nn kliimaõigluse põhimõtet. Esile tõstetakse ka arenenud riikide ajalooline vastutus ning tuletatakse meelde ametliku arenguabi puhul võetud finantskohustust, mille alammäär on 0,7% RKTst, ja selle eesmärki. Bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi kaitse on raporti keskmes ning samuti tunnistatakse õigust joogiveele juurdepääsule ja vajadust kaitsta metsi ning koostada metsastamispoliitika. Viimaseks juhitakse raportis õigusega tähelepanu sellele, et ei kasutata ära energia säästmise potentsiaali, ning toonitatakse vajadust suurendada ehitiste ja transpordi energiatõhusust.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Kliimamuutus on globaalne probleem ja seega tuleb sellele ühiselt reageerida. Ühepoolne kohustuste võtmine on siiski hea märk ja seega vajalik, kuid sellest ei piisa.

Kuigi andmete kohaselt ei ole see EL, mis CO₂ heitkoguste suurenemise tõttu kõige rohkem kannatab, ei tähenda see seda, et me ei peaks vastutust võtma, sealhulgas minevikus tehtu eest. Me ei saa seetõttu taganeda võetud kohustusest aidata heitkoguste vähenemisele reaalselt kaasa, kuid väärrib rõhutamist, et oma olemuselt on meie jõupingutused olnud diplomaatilised.

Eriti peame saavutama teatud põhiküsimustes konsensuse ning seejärel koos teiste osalejatega neile lahenduse leidma. Tegelikult võib tekkida väga suur stiimul tegutseda teiste kulul, kuid seda tuleb igati taunida; vastasel juhul on meie tootmissüsteemi tehtud kulutused – ja vabatahtlikult tehtud kulutused, tingimusel et see annab tulemusi – asjatud.

Corina Crețu (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin Cancúnis toimuvat ÜRO kliimamuutuste konverentsi käsitleva Euroopa Parlamendi 2010. aasta 25. novembri resolutsiooni, mille eesmärk on tagada, et täidetakse üldine eesmärk vähendada keskmine aastane pinnatemperatuur 2 °C-ni (2 °C eesmärk), poolt 2 °C eesmärgi täitmatajätmise tagajärjed võivad olla väga tõsised. Kuni 40% liikidest hävib, miljonid inimesed peavad merepinna tõusu ja sagenevate äärmuslike ilmastikunähtuste tõttu ümber asuma, põllukultuuride saagikus väheneb, toit muutub kallimaks ja maailmamajanduse kogutoodang kahaneb vähemalt 3%. Teaduslikud väited kliimamuutuse ja selle mõju kohta on silmatorkavalt ilmsed. Sel põhjusel on ülimalt tähtis, et luuakse õigusraamistik, milles teostatakse järelevalvet nende meetmete nõuetekohase täitmise üle.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Ma arvan, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid peavad määratlema nn kliimaõigluse põhimõtte ja seda rakendama ning seega lisama tulevastesse rahvusvahelistesse kliimaläbirääkimistesse õigluse klausli. Ma usun, et oleks väga ebaõiglane, kui maailm ei suudaks kliimamuutusi vähendada, sest kannataksid just vaeste riikide vaesed elanikud.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletan raportis esitatud meetmete ja ettepanekute kogumi poolt. Pärast Kopenhaageni kliimakonverentsi pettumust valmistanud tulemusi tuleb taastada usaldus rahvusvaheliste läbirääkimiste vastu. Euroopa Liit peab taas endale võtma juhtrolli kliimaläbirääkimistel ning aitama aktiivselt kaasa sellele, et Cancúni tulemuseks oleksid põhjalikumad, läbipaistvamad ja julgemad kohustused.

Usun ka seda, et Euroopa Liit peaks seadma eesmärgiks tõhustada oma kliimadiplomaatiat ja soodustama tugevat poliitilist koostööd kolmandate riikidega, arendades poliitikat, mille eesmärk on luua tõhusaid mehhanisme rahvusvaheliseks koostööks keskkonnakaitse ja

kliimamuutuste alal. Usun ka seda, et Euroopa Liit peaks oma püüdlustes saavutada julgemaid ja kaugeleulatuvamaid tulemusi COP 16 läbirääkimiste lõppfaasis lubama oma pealäbirääkijal tegutseda paindlikult, et reageerida läbirääkimiste käigus toimunud arengule.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa Liit peab rääkima ühel häälel ja näitama Cancúni kliimamuutuste konverentsil, et ta on põhjalik ja veenev. Kopenhaageni läbikukkumine ei tohi korduda! Vajame konkreetseid ja kiireid meetmeid, sest hinnang on karm: praeguses olukorras ei ole tõenäoline, et meie võetud kohustused aitavad vähendada kliimamuutuste põhjustatavat kahju. Euroopa Liit peab kliimaläbirääkimistel võtma endale juhtrolli ning rääkima ühel häälel, et tema kohalolek oleks Hiina ja Ameerika Ühendriikidega suheldes tuntav. Peame võtma vastu eesmärgi vähendada ELis 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heitkoguseid 30% võrreldes 1990. aasta tasemega. Ühtlasi peame tagama, et Ameerika Ühendriikide sugused tööstusriigid võtaksid arenguriikide ees endale kohustused, et aidata neil võidelda kliimamuutuse vastu ja sellega kohanduda, milleks tuleb võidelda metsade hävinemise, kõrbestumise jms vastu. Meie valitsustel on aeg analüüsida eesseisvaid kliimaprobleeme ja saavutada poliitiline konsensus, mis võimaldab kliimamuutuste vastu võitlemisel viia ellu tõeliselt globaalset poliitikat.

Christine De Veyrac (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa Liit võttis juba Prantsusmaa eesistumise ajal 2008. aastal vastu kaugeleulatuva eesmärgi vähendada 2020. aastaks CO₂ heitkoguseid 20%. Juba praegu on väga raske saada teiste, rahvusvahelistel kliimamuutust käsitlevatel läbirääkimistel osalevate riikide nõusolekut. See Euroopa Liidu eesmärk võib ilma rahvusvaheliste kokkulepeteta tähendada mõnedes majandussektorites seda, et Euroopa ettevõtjad kaotavad oma rahvusvahelise konkurentsivõime.

Ettepanek uue eesmärgi kohta vähendada Euroopa Liidus CO₂ heitkoguseid 30% on seetõttu täiesti ebaproportsionaalne ning see on põhjus, miks hääletasin resolutsiooni ettepaneku vastu. Parlamendi täna vastu võetud seisukoht ei loo Euroopa Liidule usaldusväärset positsiooni järgmisel nädalal Cancúni konverentsil partneritega kokkuleppe üle peetaval läbirääkimistel.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin Cancúni kliimamuutuste konverentsi käsitleva resolutsiooni poolt, sest usun, et parlament peaks selgelt märku andma, et maailma liidrid peavad läbirääkimistel andma poliitilist eeskujut, et oleks võimalik edasi liikuda Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokollile tasandile.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Vaatamata arutelule kliimamuutuse põhjuste ja selle üle, kuidas teha kindlaks, kas selle põhjustas inimtegevus ja kas seda on võimalik tagasi pöörata, on nüüdseks selge, et sellega kaasnevad väga tõsised tagajärjed väga erinevates inimelu valdkondades ning et see ähvardab globaalsel tasandil põhjustada tasakaalustamatust. Seepärast peame seda probleemi hoolikalt ja murelikult jälgima. Kliimamuutus on eelkõige kaasa toonud merepinna murettekitava tõusu, pealesunnitud väljarände ning võitluse veeteedele ja viljakamale maale juurdepääsu eest, näiteks Sudaanis, kus rändkarjakasvatajad on asunud vastasseisus paiksete talunikega. EL peab globaalsetes jõupingutustes aktiivselt osalema ning andma endast parima, et probleemi jälgida ning leida püsivad lahendused, mis ideaalis ühendaksid endast teaduse ja tehnoloogia progressi ning kvaliteetses keskkonnas elava ja loodust austava rahvastiku arengu. Cancúni kliimamuutuste konverents on suurepärane võimalus selle eesmärgi poole püüelda, et seada kaugeleulatuvad eesmärgid ning võtta kindlam ja ulatuslikum ühine kohustus selle probleemiga võidelda.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Toetan Cancúni kliimatippkohtumisel siduva kokkuleppe sõlmimist, mis hõlmab rahvusvaheliste sanktsioonide süsteemi. On selge, et sellisel kokkuleppel on mõtet üksnes siis, kui see on siduv juhtivatele globaalsetele heitkoguste tekitajatele: USA, Hiina ja India. EL on olnud kliimamuutusevastase võitluse esirinnas ning teda tuleks julgustada oma juhtrolli jätkama, kuid ära ei tohi unustada tohutuid jõupingutusi, mida meie tööstused on Euroopas juba teinud vastusena heitkoguste vähendamise kohustusele. Tuleb märkida, et EL osakaal maailma heitkogustes on umbes 15% ning hinnangute kohaselt langeb see näitaja 2030. aastaks 10%ni, samal ajal kui USA, Hiina ja India osaks langeb pool globaalsetest heitkogustest ning see näitaja on tõusuteel.

Seetõttu ei saa ma nõustuda, et EL peaks ühepoolset oma CO₂ heitkoguseid 30% kärpima, mitte 20%, kui teised riigid, eriti USA, samaga ei vasta. See ei tähenda, et EL peaks oma eesmärkidest loobuma. Vastupidi, ma usun, et isegi kui teised meiega kaasa ei tule, peaksime jätkuvalt keskenduma oma jõupingutustele teadusuuringute, süsinikuvabade energiaallikatega seotud tehnoloogilise uuendustegevuse ja keskkonnasõbralike töökohtade loomise valdkonnas, et suurendada meie konkurentsivõimet.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Resolutsioonis korduvad mõned tühimikud, nõrgad küljed ja vead, mis sisaldusid seisukohas, mille parlament võttis Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil, millega eiratakse põhjuseid, miks konverents nii suurejooneliselt läbi kukkus. Arutus keskendutakse endiselt liiga palju vähendamiseesmärkidele ja mitte nende saavutamise viisidele, mis seab terve arutelu halba valgusesse. Rõhutakse turukesksele lähenemisviisile, ehkki turuinstrumentid on juba tõestanud oma ebatõhusust ja loomuvastasust. See lähenemisviis ei sisalda seda, mida on vaja arutelus nn paindlikkusmehhanismide, mis on vaja tühistada või ümber kujundada, tekitatud moonutuste üle. Ilmselt ei saada aru nn ühise, kuid erineva vastutuse põhimõtte tähendusest ja olulisusest, kui ajalooliselt maailma juhtivad reostajad, nagu USA, mis on suurim globaalne heitkoguste tekitaja inimese kohta ja mis keeldub võtma tõsist kohustust oma heitkoguseid vähendada, seatakse samale pulgale selliste tärkava turumajandusega riikidega nagu Hiina ja India, mille heitkogused inimesed kohta on võrreldes USAgastavalt kümme ja neli korda väiksemad.

Arengumaades kohandamise rahastamise ja tagajärgede leevendamise seisukohalt eiratakse endiselt nende riikide suurt koormust, näiteks kõige vähem arenenud riikide ulatuslik ja ebaõiglane välisvõlg. Hoolimata mõnedest headest punktidest, ei vääri resolutsiooni üldine sisu meie toetust.

Carlo Fidanza (PPE), kirjalikult. – (IT) Me loodame pärast läbikukkunud Kopenhaageni konverentsi lõpuks edasi liikuda. Ma kiidan heaks Cancúni kliimamuutuste konverentsi käsitleva resolutsiooni, eelkõige Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni esitatud muudatusettepanekud, milles sedastatakse mõistlik ja pragmaatiline põhimõte: EL ei saa ühepoolset otsustada heitkoguste vähendamise kvoodi üle, kui teised juhtivad maailma riigid ei võta endale reaalseid kohustusi.

Euroopa peab kindlasti edaspidigi juhtima võitlust kasvuhoonegaaside heitkoguste vastu, kuid seda ei saa teha keskkonnaideoloogia nimel, millega ei nõuta vastutuse jagamist ning millega lõppkokkuvõttes karistatakse sadu tuhandeid Euroopa väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid, eriti kriisi ajal.

Karl-Heinz Florenz (PPE), kirjalikult. – (DE) Hääletasin tänase ettepaneku võtta vastu resolutsioon Cancúni kliimakonverentsi kohta (COP 16) vastu, sest ma tunnen, et olen kohustatud kliimat kaitsma, mille all ma pean silmas realistlikku kliimakaitset, milles on

ühendatud jätkusuutlikkus ja majandusareng Minu jaoks on tähtis samm hääletada raporti vastu, mille koostamises ma olulist rolli mängisin. Resolutsiooni ettepaneku kujul on tegemist nn rohelise unistusega, milles soovitakse saavutada üleliigseid ja ebarealistlikke eesmärke. Meil õnnestus veenda mõnd nõudmist vähendada, näiteks keskmise temperatuuri tõusu vähendamine 1,5 °C kraadini. Kui see nõudmine oleks vastu võetud, oleksime pidanud järgmise kümne aastaga oma heitkogused viima nulli ning püüdlema kas lühikeses või pikas perspektiivis negatiivse heitkoguse poole. Meil ei õnnestunud enamusse jääda ELi ühepoolse vähendamiskohustuse suurendamisega ja seda hoolimata sellest, et see ei ole abiks praegustel läbirääkimistel, ning meil puuduvad uurimused selle kohta, kuidas konkreetselt vähendamist saavutada. Peame selliste nõudmiste esitamist vältima, sest riskime usaldusvääruse kaotamisega oma partnerite silmis kogu maailmas, eriti nende silmis, kes ei ole veel kindlad, kas nad meiega ühinevad. Hetkel on usaldusväärus meie põhieelis. Ma olen veendunud, et selle tagamiseks peab Euroopa rääkima ühel häälel. Selle pärast toetan nõukogu ja komisjoni.

Nathalie Griesbeck (ALDE), kirjalikult. – (FR) Lootused luhtusid, kui Kopenhaageni tippkohtumisel ei suudetud seada kaugeleulatuvaid eesmärke globaalse soojenemise vastu võitlemiseks. Euroopa Liit peab nüüd püsima vankumatuna oma pühendumuses saavutada Cancúni tippkohtumisel veenev tulemus. Parlament on seetõttu vastu võtnud resolutsiooni, milles seatakse eesmärgiks vähendada 2020. aastaks Euroopa Liidus kasvuhoonegaaside heitkoguseid 20%st 30%ni. Hääletasin resolutsiooni poolt, sest ma tunnen, et enam ei saa aega kaotada, ja kui me veelgi viivitame ja ettekäändeid otsime, siis laseme me oma võimaluse käest. Kui me tahame saavutada reaalseid tulemusi, siis peab Euroopa Liit võtma endale rahvusvahelises kogukonnas juhtrolli.

Françoise Grossetête (PPE), kirjalikult. – (FR) Hääletasin resolutsiooni lõpliku vastuvõtmise vastu.

Hääletusele esitatud eesmärgid on hämmastavalt ebarealistlikud.

ELi ühepoolselt vastu võetud eesmärgil vähendada 2020. aastaks heitkoguseid 30% on Prantsusmaa konkurentsivõimele ja tööhõivele rängad tagajärjed.

ELi jaoks on selliste piiravate eesmärkide vastuvõtmiseks läbirääkimistel liiga palju ebakindlaid tegureid. Eelmisel aastal uskus Euroopa ekslikult, et suudab Kopenhaagenis oma partnerite peale suruda oma nägemuse. Kui EL seda viga kordab, siis ei ole isegi lootust läbirääkimiste laua taha istet võtta

Me saame 30%st rääkida alles siis, kui selle näitaja kohta sõlmitakse rahvusvaheline kokkulepe.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Hääletasin Cancúni kliimamuutuste konverentsi poolt, sest nüüd, Kopenhaageni tippkohtumise nurjumise järel, peab Euroopa Liit karmide eesmärkide täitmiseks jääma ühinenuks. Tekstis võetakse eraldi eesmärk vähendada 2020. aastaks ELi kasvuhoonegaase 30%, et kärpida globaalse temperatuuri kasv 2 °C kraadini. Resolutsioonis kui realistlikus dokumendis võetakse arvesse asjaolu, liikmesriikidel on „erinev, kuid ühine vastutus”, mis peegeldab nende arengut ja kasvu. Selles tehakse samuti ettepanek luua nn roheline kliimarahastu, mida võib kasutada selleks, et tagada vajaduse korral rahastamine, kusjuures esikohale seatakse haavatavas olukorras riigid.

Romana Jordan Cizelj (PPE), kirjalikult. – (SL) Hääletasin resolutsiooni vastu. Minu selgitus: kas oli üldse võimalik arvesse võtta kõiki hääli Euroopa Parlamendis, mis nõudsid,

et EL räägiks Cancúnis ühel häälel? Täna hääletus näitas, et parlament ei suuda ikka seda teha. ELi üks olulistest läbirääkimispositsioonidest on see, et me ei tohiks ühepoolset nõustuda uute kohustustega. Parlament on selle väikese enamusega tagasi lükanud. See on põhjus, miks hääletasin resolutsiooni vastu. Loodan, et volinik Hedegaard jääb kindlaks seisukohtadele, milles on varem kokku lepitud.

Dan Jørgensen (S&D), *kirjalikult*. – (DA) Taani sotsiaaldemokraadid jäid 40% vähendamise kohustuse hääletusel erapooletuks. Põhimõtteliselt toetavad sotsiaaldemokraadid 40% põhimõtet, kuid konkreetsel hääletusel toetasid nad 30% põhimõtet, sest see on realselt saavutatav tulemus. See kajastub ka lõplikus hääletuses.

Karin Kadenbach (S&D), *kirjalikult*. – (DE) Mul on kahju, et kliimakonverentsi resolutsiooni valguses ei saanud Euroopa Parlamendis enamuse toetust finantstehingute globaalse maksu üleskutse, mille laekumisi oleks muu hulgas saanud kasutada metsade hävitamise ja kõrbestamise vastu. Kahjuks ei järginud konservatiivne enamus selles küsimuses sotsiaaldemokraatide soovitusi. Mul on hea meel, et püstitasime eesmärgi vähendada globaalset soojenemist minimaalselt 2 °C kraadini, välistamata võimalust piirata temperatuuritõus 1,5 °C kraadiga, et tagada kõikide riikide, rahvaste ja ökosüsteemide ellujäämine.

Alan Kelly (S&D), *kirjalikult*. – Kliimamuutus on reaalne ja vahetu katsumus, millega Euroopa riigid silmitsi seisavad. On väga tähtis, et maailmas võetakse vastu kiiresti otsus, mis võib aidata pärssida kliimamuutuse kõige halvemaid tulemusi. Tahaksin seetõttu Cancúni konverentsil tulemusi näha.

David Martin (S&D), *kirjalikult*. – Hääletasin selle resolutsiooni poolt, milles sedastatakse parlamendi seisukoht enne Cancúni kliimamuutuste konverentsi. Selles rõhutatakse, et Cancúnis on vaja kokku leppida sisulistes sammudes, et sillutada teed ulatusliku 2012. aasta järgse rahvusvahelise kokkuleppe sõlmimisele Lõuna-Aafrikas 2011. aastal, mis peaks olema kooskõlas viimaste teadussaavutustega ja millega peaks olema võimalik saavutada vähemalt 2 °C eesmärk, mis ei kahjustaks 1,5 °C temperatuuri kasvu piirmäära eesmärgiga tagada kõikide riikide, rahvaste ja ökosüsteemide ellujäämine. Selles kutsutakse Euroopa Liitu võtma endale uuesti kliimaläbirääkimistel juhtrolli ning aitama aktiivselt kaasa tõhusamale ja läbipaistvamale Cancúni kliimakonverentsile.

Mario Mauro (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Hääletasin ettepaneku poolt võtta vastu resolutsioon Cancúnis 29. novembrist kuni 11. detsembrini peetava kliimakonverentsi järelemeetmete kohta peamiselt seetõttu, et peame Mehhikos saavutama selge ja määratletud ühise seisukoha. Kiidan heaks Euroopa Liidu asjaliku nõustumise Kyoto protokolliga teise kohustuste protokolliga, kuid Euroopa Liit ei tohiks siiski astuda sammugi tagasi heitkoguste kohta esitatud tingimustest. Mitte ükski rahvusvahelise kogukonna osaleja ei tohiks kunagi mõelda, et võib jätta Euroopa omaenda hooleks lootuses, et sellega lahenevad iseenesest kogu maailma probleemid.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult*. – (FR) Resolutsioonis nõustutakse mõne Cochabamba tippkohtumisel esitatud väitega. Mul on selle üle väga hea meel ning mind hämmastab, et seda ei ole resolutsioonis mainitud. Resolutsioonis tehakse ettepanek määratleda kliimaõigluse põhimõte ning selles tunnistatakse, ehkki seda otseselt mainimata, Põhjamaade võlga lõunas asuvate riikide ees. Resolutsioonis esitatud ettepanekud kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta on kooskõlas ÜRO valitsustevaheline kliimamuutuste ekspertrühma ettepanekutega.

Viimaks on tegevuskavasse jõudnud mõõdukas energiakasutus – sõltumata kasutatud terminist. Kui reostamisõiguste börs ehk nn süsinikuturg ja globaalse süsinikuturu loomine ei oleks selle resolutsiooni põhisambad, oleksin andnud sellele oma poolthääle.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Taas kord ümbritsevad Cancúnis toimuvat kliimamuutuste konverentsi suured lootused. Kõige suuremat vastutust kandvad riigid peavad jätkama tööd, et vähendada kasvuhoonegaaside heiteid. Peame kiiresti leidma lahenduse probleemile, mis teeb muret kogu maailmale.

EL peab võtma endale kliimamuutusevastases võitluses juhtrolli. Kõik riigid alates USAst kuni nn tärkava turumajandusega riikideni, sealhulgas Hiina, mis on kõik suured saastajad, peavad nõustuma oma vastutusega võitluses, milles jääb uutele võimalustele aina vähem ruumi. Kaalul on inimkonna jätkusuutlik tulevik. Kui õigel ajal midagi ette ei võeta, võime jõuda kohta, kus puudub tagasipöördumise võimalus.

Andreas Mølzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Saabuval Cancúnis toimival kliimakonverentsil tuleb kokku leppida globaalselt siduvates CO₂ kasvuhoonegaaside heitkogustes, sest varasem Kyoto protokoll lõpeb 2012. aastal. Kuigi Euroopa Liit töötab selle nimel, et vähendada aastakümne lõpuks CO₂ heitkoguseid 20%, taotleb parlament tegelikult 30% vähendamist. Me ei ole siiani saavutanud seatud kliimaeesmärke ja see on olukord, mida suurema protsentuaalse vähendamise eesmärk ei paranda. Eriti sel juhul, kui heitkogustega kauplemisega võimaldatakse lihtsalt kõrvaldada osa heitkogustest kuskil mujal.

Meil Euroopas on kõrge keskkonnateadlikkus, erinevalt mõnedest niinimetatud tärkava turumajandusega riikidest. Näiteks tarvitseb vaid mõelda Hiinale või Indiale. Ma olen siiani kasutusel olnud süsteemi suhtes üsna skeptiline. Minu skeptitsismi põhjus on peamiselt see, et CO₂ heitkoguste vähendamiseks ehitatakse aina enam tuumaelektri jaamu. See ei tähenda muud, kui räästa alt vihma alla sattumist. Ma lihtsalt ei saa sellist ettepanekut toetada.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *kirjalikult.* – (LT) Kliimamuutus on üks meie aja suurimaid keskkonnaprobleeme, mis omakorda põhjustab suuri loodusõnnetusi. Mõnda aega tagasi võtsime endale kohustuse vähendada kasvuhoonegaaside heiteid atmosfääri, kuid tundub, et me ei suuda seatud eesmärke saavutada. Ühest küljest ei ole võimalik saavutada seatud eesmärke seni, kui maailma juhtivad reostajad ei ühine ELiga. Seetõttu on vastutustundetu seada veelgi kõrgemaid eesmärke seni, kuni ei ole suudetud saavutada vähem ulatuslikke eesmärke. Pealegi – kui suudame saavutada suuremaid eesmärke, leiame end nurka surutuna, sest peame järgima rangemaid eeskirju ning ELi tööstus ei suuda võrdsetel võimalustel võistelda tööstusega riikides, milles ei ole nii rangeid nõudeid kehtestatud. Kuigi kaugeleulatuvate eesmärkide kehtestamine teeb meist kliimamuutusevastases võitluses liidriks, ei aita see sugugi kaasa ELi eesmärgile saada maailma kõige konkurentsivõimelisemaks piirkonnaks. Hääletasin lõppdokumendi vastu, sest ehkki ma ei kahtle, et EL suudab juhtida võitlust kliimamuutuse mõju vähendamise vastu, ja me kõik teame, mis on meie kohustused looduse ees, peame seadma eesmärgid, mis on võimalikud realistlikud, ning üritama neid järjekindlalt saavutada.

Franz Obermayr (NI), *kirjalikult.* – (DE) Asjaolu, et Euroopa majandus on kriisi tõttu pidanud oma toodangut kärpima, mille tulemusel on heitkogused vähenenud, ei ole argument CO₂ heitkoguste 30% vähendamise poolt, millele kutsus üles ELi kliimameetmete volinik Hedegaard ajal, mil majanduskriisi tõttu on 20% vähendamine lihtne. Kliimat on võimalik edukalt kaitsta üksnes siis, kui see toimub üleilmselt. ELis ei ole eriti mõtet CO₂

heitkoguseid vähendada, kui samal ajal viiakse kliimakahjulikud ja ohtlikke jäätmeid tekitav tööstus üle tööstusriikidest arengumaadesse. Teisest küljest takistavad ELi piirangud meie majandusarengut ning pärsivad meie ettevõtjate rahvusvahelist konkurentsivõimet. Seega peame ütleva jah-sõna kliimakaitsele, kuid ei tohi teha seda meie ettevõtjate arvelt ja nii, et meie oleksime ainsad, kes meetmeid võtavad. Hääletasin seetõttu resolutsiooni ettepaneku vastu.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Hääletasin ettepaneku poolt võtta vastu resolutsioon Cancúni kliimamuutuste konverentsi kohta, et Euroopa saaks toetada rahvusvahelise tähtsusega konverentsil kliimamuutuste kokkuleppeid. Euroopa Parlament loodab, et riigipead ja valitsusjuhid seavad teema esikohale ning suudavad kokku leppida konkreetsetes meetmetes, kus EL ise saab mängida juhtivat rolli, rõhutades meie pühendumust Kyoto protokollile. Nüüdseks on globaalne soojendamise teaduslikult tõestatud ja seega peab eesmärgiks olema hiljemalt 2015. aastaks kasvuhoonegaaside heited stabiliseerida, et meil oleks võimalik neid 2050. aastaks poole võrra vähendada. Sellega hoitakse temperatuuri kasv allapoole 2 °C, mis aitaks päästa riike, rahvaid ja ökosüsteeme.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Cancúni kliimamuutuste konverents (COP 16) on kõigi eurooplaste ja kogu maailma inimeste jaoks ülitähtis. Vajame siinkohal kõigilt poliitilistelt osalejatelt vastutustundlikku ja kaugeleulatuvat poliitikat. Euroopa Liidul on keskne roll ja ta peab olema kliimamuutuste puhul nõudlik.

Kõike seda arvestades hääletasin parlamendi resolutsiooni vastu, sest leian, et selles seatud eesmärgid ei ole piisavalt ulatuslikud. Tõepoolest ei saa me viimaseid teadussaavutusi arvestades aktsepteerida Lõuna-Aafrikas pärast tulevast ulatuslikku 2012. aastale järgnevat rahvusvahelist kokkulepet seatud eesmärki, mis on üle 1,5 °C. Heitkoguste vähendamise kohustuste puhul peab samuti eesmärk jääma alla 1,5 °C, mille jaoks on vajalik, et globaalsete kasvuhoonegaaside heitkogused saavutaksid maksimumi hiljemalt 2015. aastal ning väheneksid 1990. aasta tasemega võrreldes 2050. aastaks vähemalt poole võrra ning jätkaksid seejärel vähenemist.

Tegemist ei ole pelgalt suhtarvudega, vaid eesmärkidega, mida on teaduslikult uuritud ja mis on võimalikud ja olulised selleks, et saada otsustavaks pöördepunktiks teel, mida mööda oleme käinud, hävitades olulise osa meie planeedi bioloogilisest mitmekesisusest.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin selle resolutsiooni poolt kindlas veendumuses, et tänavu suudame Cancúnis teistsuguse tulemuse saavutada. Arvestades oktoobris saadud positiivset õppetundi Nagoyast ning 2009. aasta negatiivset kogemust Kopenhaagenis, usun, et EL räägib ühel häälel. EL ja selle liikmesriigid peavad edaspidigi oma volitustest lähtuvalt mängima tõhusat rolli kogu maailmas, et saavutada õiguslikult siduv kokkulepe pärast Kyotot. Kokkuleppesse tuleb täiel määral kaasata valitsusvälised organisatsioonid ja kodanikuühiskond, et seda oleks võimalik nõuetekohaselt rakendada ja suurem läbipaistvus saavutada. Seetõttu kiidan heaks asjaolu, et kodanikuühiskonna 5000 esindajat on registreerunud, et võtta osa COP 16 protsessist.

Paulo Rangel (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest usun, et Euroopa Liit peaks näitama oma kindlat pühendumust ja meelekindlust globaalsete jõupingutuste valguses, mille eesmärk on leida lahendused, mis leevendaksid kliimamuutust ja selle mõjusid.

Frédérique Ries (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) Ütleme otse välja, et Cancúni kliimamuutuste konverents ei saa olema edukas. Pessimismiks on piisavalt põhjust, kui arvestada hea tahte puudumist, mida viimastel kuudel on üles näidanud peaosalised, eriti USA ja Hiina, ilma milleta ei ole võimalik ette kujutada kvantifitseeritud ja siduvat kokkulepet. Sellegipoolest ei pruugi juhtuda, et Cancúnis kordub Kopenhaagen, mis toob kodanikele kaasa sama suure pettumuse. Täna keskpäeval vastuvõetud resolutsioonis tuletas Euroopa Parlament meile meelde, et peaksime püüdlema 1,5 °C tõusu suunas, et tagada kõikide riikide, rahvuste ja ökosüsteemide ellujäämine. Küsimus on vastutustundes tulevaste põlvkondade ees. Resolutsioonis meenutatakse meile, et usaldusväärse säilitamiseks ei pea Euroopa Liit mitte üksnes kinni pidama oma kohustusest anda perioodil 2010–2012 kõige vaesematele riikidele abina 20 miljardit dollarit, vaid ka näitama üles kujutlusvõimet, kuidas päästa meie planeet. Euroopa Liit peab samuti leidma uued rahastamisallikad: finantstehingute maks, rahvusvahelised ettevõtlusmaksud, riigisiseseid maksud heitkogustele ja panus lennupiletitesse – ettepanekud, mida mina koos 292 Euroopa Parlamendi liikmega toetasin.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – ENVI resolutsioon võeti suurivaevu (lõplik hääletus: 292/274/38) järgmiste muudatuste/märkustega vastu: väikese enamusega jäeti välja viide „ilma kahjustamata liikumist 1,5 °C suunas” (RCV muudatusettepanekud nr 14 ja 18: 307/304/xx); välja jäeti viide LULUCF ja AAU seadusaukudele, mis võiksid tühistada kõik I lisa eesmärgid (muudatusettepanek nr 16: 316/301/xx), kuid sisse jäid muud punktid, milles kehtestatakse karmid eeskirjad, et tagada I lisa heitkoguste vähendamine. Ilma elektrooniliste kontrollita väideti, et punkt, milles korrati UNFCCC 4AR teaduslikku väidet ja väidet 40% kohta, hääletati välja (ehkki eraldi hääletusel sama punkti üle jäi osa, milles käsitleti teaduse nõutavat 40% +2 °C kohta, sisse). Punkt, milles korrati, et „Euroopa Liidu edasise majanduskasvu huvides tuleb Euroopa Liidus võtta vastu eesmärk vähendada kasvuhoonegaaside heidet 30% võrra 2020. aastaks võrreldes 1990. aasta tasemega” jäi sisse (PPE muudatusettepanek nr 20, mis nimelisel hääletusel tagasi lükati): 298/316/xx). Üldiselt on tegemist hea resolutsiooniga, mis sisaldab mitmeid häid sõnumeid Kyoto protokolliga, tasaarvestuse piirmäärased ning LULUCF ja AAU seadusaukude kriitikat ning karmi sõnastust tööstusriikide ajaloolise vastutuse kohta ja vajaduse kohta rahastada arengumaade kliimapüüdlusi.

Peter Skinner (S&D), *kirjalikult.* – Sedamööda, kuidas konverentsiks ettevalmistumine hoogu kogub, on saanud selgeks, et EL võib Cancúnis anda positiivse panuse. Olles ära kuulanud komisjoni esimehe Jo Leineni, olen veendunud, et mitmepoolse kokkuleppe saavutamine on põhimõtteliselt võimalik ainult siis, kui on võimalik hajutada kahtlused BRIC-riikide suhtes. Samamoodi tuleb konverentsil esile tõsta paljude riikide võetud kohustust aidata arengumaid.

Alf Svensson (PPE), *kirjalikult.* – (SV) Hääletasin eilsel Euroopa Parlamendi hääletusel Cancúni kliimakonverentsi (COP 16) käsitleva resolutsiooni üle poolt. Põhjus, miks ma seda tegin, on see, et resolutsioonis käsitletakse väga tähtsat teemat – asjaolu, et EL peab kliimaläbirääkimistel kavalalt andma poliitilist eeskujut. Eriti negatiivne on mõju arengumaadele, mistõttu peavad maailma liidrid tegema kõik, et tagada, et kliimaläbirääkimistega ei seata ohtu aastatuhande arengueesmärkide saavutamist. Tahaksin aga eriti rõhutada, et hääletasin resolutsiooni sõnastuse vastu, milles kutsuti ELi üles nõudma läbirääkimistel finantstehingutele 0,01% maksumäära. Sedalaadi maks ei ole õigustatud ega aita arengumaadel võidelda kliimamuutustega ning nendega kohanduda.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0675/2010)

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Lääne-Saharas oli hiljuti veel tõsiseid sündmusi. See territoorium, mis oli Hispaania valitsemise all kuni 1976. aastani, tekitab endiselt olulist pinget Maroko ametivõimude ja iseseisvusliikumise vahel. Asudes Atlandi Ookeani, Mauritania ja Lõuna-Maroko vahel, jaguneb Lääne-Sahara nende kahe viimati nimetatud riigi vahel alates Hispaania taandumisest. Minu mõnede kaasparlamendiliikmete ette pandud resolutsioon 24. oktoobri 2010. aasta traagiliste sündmuste kohta koostati kiirkorras, kuigi teatud määral tagantjärele tarkust on sellistel juhtudel oluline. Otsustasin seetõttu jääda erapooletuks ja jälgin hoolikalt käimasolevat uurimist.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Toetan seda raportit. Pärast enam kui 30 aastat jääb Lääne-Sahara dekoloniseerimise protsess lõpetamata. Inimõiguste olukord, vägivaldaaktid tsiviillaagris ning käimasolev konflikt ja selle konflikti tagajärjed kogu piirkonnas valmistavad muret. Jagan resolutsioonis väljendatud muret seoses rünnakutega ajakirjandus- ja infovabadusele, mida mitmetel Euroopa ajakirjanikel on samuti tulnud taluda. ÜRO egiidi all peaks seetõttu toimuma sõltumatu rahvusvaheline uurimine, et selgitada tsiviilisikute surma- ja kadumisjuhtumid. Samuti on oluline kehtestada inimõiguste järelevalvemehhanism, vabastada inimõiguste aktivistid ning anda ajakirjandusele, sõltumatutele vaatlejatele ja humanitaarorganisatsioonidele vaba juurdepääs Lääne-Saharale.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Toetan Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni uurimist Lääne-Sahara küsimuses ja selle seisukohta, et Maroko peaks võimaldama ajakirjanikele, sõltumatutele vaatlejatele ja humanitaarorganisatsioonidele vaba juurdepääsu sellele konkreetsele piirkonnale. Olen teadlik, et Maroko on Euroopa Liidu strateegiline partner ja liitlane võitluses äärmusliku islami fundamentalismiga.

Siiski ei nõustu ma Maroko ametiasutuste suhtumisega nendesse tõsistesse vägivaldsetesse juhtumitesse, mis toimusid Gdaim Izyki laagris Lääne-Saharas 8. novembril ja põhjustasid veel teadmata arvu inimeste surma. Mul on hea meel kuuluda sellisesse institutsiooni nagu parlament, mille üks põhimõtteid on inimõiguste kaitse ja edendamine. Seda silmas pidades tunnistan vajadust kutsuda üles ÜRO agentuure tegema ettepanekut inimõiguste järelevalvemehhanismi loomiseks Lääne-Saharas. Täna ÜRO peasekretäri ja tema isiklikku saadikut selle eest, et nad püüavad leida õiglast, kestvat ja vastastikku aktsepteeritavat poliitilist lahendust Lääne-Sahara inimeste enesemääramise lubamiseks!

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Lääne-Sahara olukord on kestnud üle 30 aasta ilma nähtava lahendusega. Koos Iisraeli-Palestiina konflikti ja Küprose konfliktiga kuulub see juhtumite rühma, mille lahendamine võib osutuda keeruliseks ja mis kestavad kaua. Vaatamata mõnede üksikutele tervitatavatele algatustele dialoogikanalite avamiseks, tundub täna olevat selge, et vastaspooltel ei ole veel olnud võimalik astuda konkreetseid samme konfliktile läbiräägitud lahenduse leidmiseks. Hiljutised uudised Gdaim Izyki laagris toimunud juhtumitest põhjustavad Maroko ametivõimudele Lääne-Sahara inimeste inimõiguste austamise pärast suurt muret ja annavad märku selle konflikti rahutustegevast ägenemisest. Loodan, et sellele probleemile tuleb kindel lõpp ning konfliktile leitakse poliitiline ja halduslahendus, et lepitada osapoolte huve.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Meil on hea meel, et parlament on mõistnud tugevalt hukka Lääne-Saharas Gdaim Izyki laagris 8. novembril aset leidnud vägivaldajuhtumid, mis põhjustasid teadmata arvu inimeste surma.

Loodame, et komisjon ja nõukogu nõuavad siin väljapakutud meetmeid, rõhutades, et ÜRO organid peavad tegema ettepaneku inimõiguste järelevalvemehhanismi loomiseks Lääne-Saharas ja nõudma vastavust juba vastuvõetud resolutsioonidega, kaasa arvatud Lääne-Sahara inimeste enesemääramine.

Resolutsioonis öeldakse, et ÜRO oleks kõige asjakohasem organ juhtimaks sõltumatut rahvusvahelist uurimist, et selgitada välja juhtumid, surmad ja kadumised.

Kahetsusväärsed on ka rünnakud ajakirjandus- ja infovabaduse vastu, mida mitmed Euroopa ajakirjanikud on kannatanud, ning Maroko Kuningriigilt tuleks nõuda ajakirjandusele, sõltumatutele vaatlejatele ja humanitaarorganisatsioonidele vaba juurdepääsu ja vaba liikumise lubamist Lääne-Saharas.

Lõpetuseks sooviksime rõhutada vajadust suurendada Tindoufi piirkonnas elavatele Sahara põgenikele – kelle hinnanguline arv on 90 000–165 000 – vajaliku humanitaarabi rahastamist ja tarnimist, et anda neile esmavajalikke toiduaineid, vett, peavarju ja meditsiinilist abi, samuti nende elutingimuste parandamist.

Lorenzo Fontana (EFD), *kirjalikult.* – (IT) Rahva enesemääramine on alati olnud Põhjaliiga prioriteet. Täna hääletame resolutsiooni ettepaneku üle, mille eesmärk on tagada Lääne-Sahara inimestele nende inimõiguste austamine ja vastuvõetavad sotsiomajanduslikud tingimused. Mõistame hukka Maroko valitsuse vägivaldse ja põhjendamatu reaktsiooni, millega suruti veriselt maha rahulik ja demokraatlik protestidemonstratsioon. Seetõttu nõuame, et komisjon ja nõukogu peataksid ELi ja Maroko assotsiatsioonilepingu läbirääkimised. Annan neil eeldustel põhinevale resolutsioonile oma täieliku toetuse.

Richard Howitt (S&D), *kirjalikult.* – Mul oli hea meel olla Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni nimel Lääne-Saharat käsitleva parlamendi resolutsiooni kaasautor. Olen jahmunud, et ametivõimud on Lääne-Saharas toimunud protestid vägivaldselt maha surunud, ning jagan selles resolutsioonis väljendatud hirme Sahara inimõiguste kaitsjate julgeoleku pärast. Olukord Lääne-Saharas jääb üheks dekoloniseerimise lõplikuks jäljeks ja pärast 30 aastat tuleb see lahendada. Toetan selles resolutsioonis toodud üleskutset õiglase, kestva ja vastastikku aktsepteeritava poliitilise lahenduse leidmiseks täielikus vastavuses ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonidega ja kordaksin taas ÜRO seisukohta, nõudes selles piirkonnas rahvahääletust.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin seda õnnetut olukorda Lääne-Saharas käsitleva resolutsiooni poolt. Olen šokeeritud Gdaim Izyki laagris ja Laâyoune linnas toimunud vägivaldsetest juhtumitest, samuti jõu kasutamisest samal päeval, mil New Yorgis algas Lääne-Sahara seisu käsitlevate mitteametlike läbirääkimiste kolmas tsükkel. Mõistan hukka inimeste kaotuse, väljendan solidaarsust surmasaanud, vigastatud ja kadunud isikute perekondadega ning nõuan ÜRO egiid all sõltumatu ja läbipaistva uurimiskomitee loomist mandaadiga kehtestada eri osapoolte vastutus eespool nimetatud sündmuste esilekutsumisel ja näidata ka, millised inimkaotused esinesid. Olen hämmeldunud, et Euroopa parlamentääridele ja ajakirjanikele keelati juurdepääs Lääne-Saharale, ning nõuame, et Maroko ametivõimud lubaksid ajakirjandus- ja valitsusvälistele organisatsioonidele juurdepääsu sellele piirkonnale.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Olukord Lääne-Saharas on väga murettekitav ja parlament peaks andma selgelt märku, et mõistab seal toimuvat hukka. Mõlemapoolsed vägivaldaaktid peavad lõppema, et oleks võimalik pidada läbipaistvat dialoogi heas usus, lõpetades konflikti, mis on juba põhjustanud liiga palju surmajuhtumeid ning mille tõttu

on väga palju ümberasustatud isikuid ja põgenikke. EL peab püüdma jätkuvalt anda humanitaarabi põgenikele, et neil oleksid põhitingimused ellujäämiseks.

Willy Meyer (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (ES) Hääletasin selle resolutsiooni poolt, sest see saadab tugeva selge sõnumi, mis tugevdab Sahara rahva õigust enesemääramisele ja mõistab hukka Maroko valitsuse toime pandud metsikused. See on positiivne, sest mõistab hukka Maroko vägivalda Sahara väärikuslaagri lammutamisel, noore Nayem El-Garhi surmasaamise ja infoblokaadi, millele okupatsioonijõud allutab Lääne-Sahara, takistades ajakirjanikel, valitsusvälistel organisatsioonidel ja valitud ametnikel saamast juurdepääsu sellele piirkonnale. Kuigi minu fraktsioon nõudis ELi ja Maroko assotsiatsioonilepingu külmutamist teise punkti rikkumise tõttu, andsin oma toetuse sellele resolutsioonile, sest selles nõutakse ÜRO-lt rahvusvahelise uurimise korraldamist, Lääne-Sahara loodusvarade kasutamist käsitleva rahvusvahelise õiguse järgimist ja rõhutatakse vajadust kutsuda ÜRO organeid tegema ettepanekut inimõiguste järelevalvemehhanismi moodustamiseks Lääne-Saharas. Hääletasin poolt, kuigi oleksin soovinud kindlamat ja selgemat hukkamõistu.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Põhjus, miks hääletasin praegust olukorda Lääne-Saharas käsitleva resolutsiooni poolt, seisneb alati üles näidatud kohustumises, milles pannakse erilist rõhku Maroko ja Polisario Rinde vahelisele konfliktile Lääne-Sahara pärast, eelkõige sellest probleemist piirkonna stabiilsusele tulenevate ilmselgete tagajärgede tõttu.

On selge, et Marokot on mitmel juhul kutsutud pidama avatud paindlikku dialoogi ilma eeltingimusteta, et saavutada väikeseid, kuid olulisi edusamme ÜRO vahendatud rahuläbirääkimistel. Olen isiklikult alati toetanud ÜRO ja selle saadiku Christopher Rossi tehtud jõupingutusi eesmärgiga pidada kahepoolseid poliitilisi ja jätkusuutlikke läbirääkimisi kahe osapoole vahel.

Mitmed ELi riigid, k.a Itaalia, on Sahara rahva elutingimuste probleemist vägagi teadlikud ning neile tuntakse kaasa, mõistes eriti Maroko positsiooni ja seisukohti. Euroopa Liit, eriti Vahemereriigid, on alati olnud eesrinna Sahara rahvale humanitaarabi andmisel, kuna solidaarsus on sellistes probleemsetes tingimustes elavatele inimestele põhiline.

Hääletasin nii, nagu ma seda tegin, eesmärgiga saavutada praeguse olukorra järkjärguline paranemine koostöö ja dialoogi suhtes vastastikuste kohustuste võtmise kaudu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Toetasin seda resolutsiooni, sest minu arvates on võitlus inimõiguste eest oluline. Lääne-Saharast on tulnud raporteid politsei vägivalda juhtumite kohta kodanike suhtes, kes pidasid Laâyoune linnast väljas mittevägivaldset protestilaagrit sotsiaalse, poliitilise ja majandusliku olukorra ning nende elutingimuste vastu. Politseijõud kasutasid demonstrantide vastu pisargaasi ja kumminuiasid, et laager evakueerida.

See on enam kui poliitiline küsimus naaberriiigiga. Vaatleme inimõiguste rikkumist, mis tuleb kõik eranditult hukka mõista, ning seega hääletan selle resolutsiooni poolt ja lisan oma hääle kaasparlamendiliikmete hääle hulka, paludes kõiki osapooli jääda rahulikuks ja hoiduda kõikidest vägivaldaaktidest.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Pärast Maroko režiimi mitmeid katseid takistada parlamenti väljendamast oma arvamust inimõiguste olukorra kohta Lääne-Saharas, peame rõõmu tundma asjaolu üle, et seekord on Maroko lobitöö nurjunud. Pean Maroko pidevat sekkumist vastuvõetamatuks ja samamoodi on resolutsiooni tekst vaid väga erinevatel analüüsidel põhinevate seisukohtade kompromiss. Seetõttu soovin

väljendada oma fraktsiooni seisukohta Sahara rahva kohta ja eriti seda, et mõistame hukka Gdaim Izyki laagri lammutamise provokatiivse ja vastutustundetü viisi. Me ei saa panna ründajaid, piinajaid ja veresauna korraldajaid samale tasemele nendega, kes püüavad end kaitsta. On vaja sõltumatut uurimist ning ligipääsu ja liikumise vabadus tuleb anda neile, kes vastutavad ajakirjanduse ja teabe eest. EL, eriti Hispaania ja Prantsusmaa, peavad võtma oma ajaloolise vastutuse ja nõudma, et Maroko lõpetaks oma takistava ja leppimatu suhtumise, isegi külmutades mitmed kaubanduslepingud ning ELi ja Maroko Kuningriigi erisuhted ning tehes kõik, mis võimalik, et tagada rahvahääletus mitmetes ÜRO resolutsioonides sisalduva enesemääratlemise üle.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Gdaim Izyki laagri lammutamisel Lääne-Saharas ja Laâyoune linnas esinenud vägivaldsed juhtumid on väga tõsised ja need tuleb täielikult hukka mõista. Euroopa Parlamendil on õigus väljendada oma muret selle üle, kui väga olukord piirkonnas halvenenud on. Nagu ÜRO on märkinud, peavad konfliktis kaasatud osapooled nõustuma otsima realistlikku poliitilist lahendust, mis on õiglane, jätkusuutlik, vastuvõetav mõlemale poolele ja kooskõlas asjaomaste ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonidega. Kahetsusväärne on aga, et see tekst koostati enne, kui parlamendil oli ligipääs kõikidele faktidele ja üksikasjalik teave seda tragöödiat esilekutsunud asjaolude kohta, kaasa arvatud ohvrite täpne arv. Ajakirjanikele, sõltumatutele uurijatele, vaatlajatele ja poliitiliste otsuste tegijatele tuleb anda aega ning juurdepääs Laâyoune linnale ja põgenike laagritele, et heita nende sündmustele valgust. Sahara rahva täbarat olukorda ei tohi mitte mingil juhul kasutada edasiste vägivaldajuhtumite ärgitamiseks.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *kirjalikult.* – Hääletasin Lääne-Saharat käsitleva ühisresolutsiooni poolt (B7-0675/2010), kuid mul on väga kahju, et selles resolutsioonis ei mainita ega kritiseerita ebaseaduslikku ELi ja Maroko kalanduslepingut, millega lubatakse Euroopa kalapüügilaevadel tegutseda okupeeritud Lääne-Sahara territooriumi kuuluvas veealas.

Bart Staes (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (NL) Hääletasin Lääne-Sahara olukorda käsitleva resolutsiooni poolt. See ühisresolutsioon saadab välja Euroopa Parlamendi tugeva seisukoha, mis mõistab hukka hiljutise vägivalda uuestipuhkemise Lääne-Saharas. Sahara protestilaagrid lõhuti vägivaldselt 8. novembril, mistõttu oli mõlemal poolel palju surmajuhtumeid ja paljud elanikud said vigastada. Need laagrid sümboliseerisid Sahara rahva rahulikku protesti neile osaks langenud repressiooni, marginaliseerimise ja nende loodusvarade (sealhulgas kalade) riisumise ning halbade tingimuste vastu, milles nad on elanud Maroko okupatsiooni all. Resolutsioonis nõutakse vägivalda viivitamatut lõpetamist ning Gdaim Izykis ja Laâyounes toimunud sündmuste üle sõltumatu uurimise teostamist. Maroko ametivõimudelt nõutakse ajakirjanikele, Euroopa Parlamendi liikmetele ja sõltumatutele vaatlajatele Lääne-Saharasse vaba juurdepääsu andmist.

Inimõigusaktivistide ja Sahara aktivistide suurenenud repressioonid (meevaldsed arestid, süüdistused ja kinnipidamine) on väga murettekitav. Need sündmused seavad pinget alla Maroko ja Polisario Rinde mitteametlikud läbirääkimised, mis peaksid taasjätkuma ÜRO egiidi all novembri alguses. Vaja on õiglast ja kestvat poliitilist lahendust, et parandada Sahara rahva olukorda.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *kirjalikult.* – Hääletasin Lääne-Saharat käsitleva ühisresolutsiooni (B7-0675/2010) poolt, kuid pean väga kahetsusväärseks, et selles resolutsioonis ei mainita ega kritiseerita ebaseaduslikku ELi ja Maroko kalanduslepingut,

millega lubatakse Euroopa kalapüügilaevadel tegutseda okupeeritud Lääne-Sahara territooriumisse kuuluvas veealas.

Dominique Vlasto (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Nagu minu kaasparlamendiliikmed, pean mõistma hukka hiljutised sündmused Lääne-Saharas, ning sooviksin avaldada toetust ja kaastunnet kõikidele ohvrite perekondadele. Seda silmas pidades olen otsustanud mitte hääletada resolutsiooni poolt, sest see sisaldab mitmeid faktilisi vigu, sealt on välja jäänud olulist teavet ja see ei anna objektiivset pilti 8. novembril 2010 esinenud vägivallast. Selle resolutsiooni sõnastus oleks pidanud olema diplomaatiline koos praktiliste ja vaieldamatute faktidega. Selle asemel sisaldab see tasakaalustamata tekst kiiruga antud ja halvasti informeeritud hinnangut olukorra kohta ning põhjuseid esitamata heidab kõrvale Maroko ametivõimude sõltumatu uurimise. Ma olen pettunud selles kiiruga koostatud avalduses – see takistab ÜROs peetavaid Maroko Kuningriigi ja Polisario Rinde mitteametlikke läbirääkimisi ning on tekitanud sellel pinnal pinget. Oleme kaotanud silmist selle, milles peaksid seisnema meie prioriteedid, nimelt tasakaalustatud ja vastastikku aktsepteeritava kahe osapoole kokkuleppe taotlemine, mis võimaldab stabiilsuse ja julgeoleku taastamist tsiviilelanikkonna jaoks. Peame iga hinnaga vältima uue rinde teket palju vaidlustatud Saheli piirkonnas ja püüdma säilitada oma strateegilist partnerlust Marokoga.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0650/2010)

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult*. – (FR) Ukraina on muutunud peamiseks geopoliitiliseks probleemiks Euroopa jaoks alates NSVLi lagunemisest. Pärast Ukraina taasiseseisvumist peab Venemaa seda endiselt lähivälismaa piirkonna osaks. Soovides kasutada täielikult ära oma autonoomiat ja keskenduda oma tugevatele ajaloolistele sidemetele Euroopa Liiduga, on Ukraina mõnda aega väljendanud oma kavatsust ühineda Euroopa Liiduga. Tohutute loodusvaradega riigina ja asukohaga peamise strateegilise piirkonna südames, tuleb Ukrainat vaadelda Euroopa Liidu potentsiaalse tugisambana. Hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt, millega toetatakse Ukraina Euroopa väljavaadet. Resolutsioonis viidatakse selles hapras demokraatias endiselt vajatavatele edusammudele. Selles tuuakse esile ka hiljuti tehtud jõupingutused ja olulised edasiliikumised. Resolutsioon on vaoshoitud tooniga, kuid see kinnitab, et Ukrainal on Euroopa tulevikku.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Toetan seda raportit. Selles tuntakse muret selle pärast, et demokraatlikud vabadused, nagu kogunemisvabadus, väljendusvabadus ja ajakirjandusvabadus, on sattunud viimastel kuudel ohu alla. Ametivõimud peaksid uurima õiguste ja vabaduste rikkumisi ning rakendama meetmeid nende heastamiseks. Peale selle on oluline, et ametivõimud hoiduksid püüdlustest kontrollida ka otseselt või kaudselt riiklikus meedias sisalduvate ülevaadete sisu. Valimiseeskirjad jäävad põhiliseks vaidlusteemaks. Seetõttu on vaja astuda aktiivseid samme, et parandada enne eelolevaid parlamendivalimisi valimissüsteemi ja õigusloomet. Lisaks on vaja tugevdada institutsioonide usaldusväärsus, stabiilsust ja sõltumatust ning tagada, et riigi valitsemine põhineks demokraatial ja õigusriigi põhimõttel. Ukraina ametivõimud peavad tegema ka rohkem jõupingutusi korruptsiooni vastu võitlemiseks.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult*. – (LT) Nõustun parlamendi resolutsiooniga Ukraina edaspidiste sammude kohta poliitilise stabiilsuse saavutamiseks nii riigisiselt kui ka väljaspool selle piire. Ukraina on Euroopa Liidu oluline partner Euroopa naabuspoliitika elluviimisel Ida-Euroopaga. Seetõttu on väga oluline teha tihedat koostööd, eriti viisanõuete valdkonnas. Parlament kutsub komisjoni ja nõukogu üles koostama tegevuskava viisavaba reisimise kehtestamiseks Ukraina jaoks. Pikaajalise poliitilise

stabiilsuse tagamiseks nii riigis endas kui ka naaberriikidega on oluline teha põhiseaduslikke reforme, mis aitaksid saavutada vajaliku täitev- ja kohtusüsteemi tasakaalu. Edaspidiseid reforme on vaja ka selleks, et tugevdada meediavabadust ja pluralismi. Riigiasutustel palutakse rakendada meetmeid, et tagada ajakirjandusvabadus. Euroopa Liit on kindlalt kohustunud aitama Ukrainal teha reforme ellu viia. Seetõttu jätkab Euroopa Liit Ukrainaga tiheda koostöö taotlemist, tugevdades demokraatiat selles riigis ja kiirendades selle integratsiooni Euroopa Liitu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Olen kriitiline 31. oktoobril Ukrainas toimunud kohalike valimiste suhtes ja sooviksin ajakirjandusvabaduse austamist. Ma taunin valimiseeskirjade muutmist enne 31. oktoobrit viimasel minutil ja ka asjaolu, et opositsiooniparteidel ei lubatud seada üles kandidaate valimisringkondades. Ma nõustun parlamendiga, et demokraatlike standardite piiramist ei tohi taluda ja et sõnavabadus peaks säilima. Sooviksin ühineda parlamendiga Kiievis asuva valitsuse hukkamõistmisel läbikukkumise eest selles tundlikus küsimuses.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Slaavi keeltes tähendab Ukraina piiririiki, venelaste jaoks oli see riik alati kaugel provints ning nüüd on Ukraina eelviimase laienemise tulemusena piiririik ka Euroopa Liidu jaoks.

Me ometi ei taha, et asukoha nimi määraks selle rahva saatuse. Rahva demokraatliku tahte austamise puhul nõutava ettevaatlikkusega on Euroopa Liit järjepidev oma ülemaailmses rollis, pakkudes end vabaduse, demokraatia ja pluralismi tagajaks olukorras, kus nende väärtuste austamine võib võimaldada riigil saavutada stabiilsust, mida see hädasti vajab.

Laienemise protsess mitte üksnes ei sisalda strateegilise ja kaubandusliku iseloomuga hinnangut – kuigi neid aspekte tuleb pidada olulisteks –, vaid eelkõige pidevat, rahulikku jõupingutust kultuurisfääri laiendamiseks, viidates ELi esindatavate väärtuste universumile.

Viimase kuue aasta jooksul pärast oranži revolutsiooni, mille tähtpäev on mõne nädala pärast, on see riik läbinud demokraatliku stabiliseerimisperioodi. Loodame, et nii meie kohalolek kui ka füüsiline naabus annavad tuge tõelise demokraatliku südametunnistuse tekkeks ja austamiseks.

Mário David (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletan selle resolutsiooni ettepaneku poolt. Euroopa Liidu ja Ukraina, mis on ELi üks põhipartnereid idanaabrite hulgas, suhted on väga olulised stabiilsuse, julgeoleku ja õitsengu jaoks kogu Euroopas. Teades, et neil on ühised kohustused stabiilsuse edendamisel, astuvad EL ja Ukraina läbirääkimistesse ja otsivad võimalusi uue koostööpartnerluse korraldamiseks. Need ulatuvad kaugemale pelgalt majanduskoostööst, sest katavad ka õigusriigi ja inimõiguste austamise valdkondi, kus jääb Ukrainas veel palju teha, nagu hiljutine tagasilöökk valimisprotsessile on demonstreerinud.

Sooviksin rõhutada ka Ukraina Euroopa integratsiooniprotsessi äärmist olulisust, selleks et see saaks teha vajalikke majanduslikke, sotsiaalseid ja poliitilisi reforme. Selles valguses usun, et assotsiatsioonilepingu sõlmimine on eriti asjakohane ELi-Ukraina assotsiatsiooni agenda tõhusa elluviimise seisukohast.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Vaatamata president Janukovitši esialgsetele sammudele ja Ukraina ametivõimude edaspidistele avaldustele Ukraina soovi kohta ühineda ELiga, võtta vastu Euroopa hea valitsemise mudelid ning austada oma rahva inimõigusi ja kodanikuvabadusi, on mõningane ettevaatlikkus paratamatult vajalik. Tegelikult on üha rohkem raporteid sõnavabaduse ja assotsieerumise tagasilöökidest, samuti poliitilisest

mõjutusest meedias ja kohtuasutustes ning ka julgeolekuteenistuse meetmetest. Ma usun, et kui Ukraina jääb truuks oma poliitiliste juhtide lubadustele, suudab see alustada teed liikmelisuse suunas, mille esimene samm peaks olema vabaduse ja õigusriigi põhimõtte institutsionaliseerimine.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Minu arvates on Ukraina üks ELi olulisi strateegilisi partnereid, mistõttu pean väljendama oma muret julgeolekuteenistusele antud liigsete volituste pärast riigis tegutsevate valitsusväliste organisatsioonide hirmutamiseks ja Ukraina meedia kontrollimiseks. Tasub ka märkida, et on oluline lubada Ukraina opositsiooniparteidel osaleda valimistel ilma piirangute või diskrimineerimiseta. Ma usun, et võime üksnes jätkata oma toetuse avaldamist Ukraina Euroopasse integratsiooni väljavaatele, et tagada strateegiline partnerlus selle riigiga, kui Ukraina arvestab selle resolutsiooni soovitustega.

Tunne Kelam (PPE), *kirjalikult.* – Hääletasin Ukraina resolutsiooni poolt, kuid mul on kahju, et täiskogu on lükanud hääletamise edasi juba kaks korda. Selle tulemusena on tekkinud olukord, et ELi ja Ukraina tippkohtumine, milleks see resolutsioon koostati, toimus enne meie hääletust. Euroopa Parlament on pidanud oma kohuseks ja eesõiguseks võtta oma seisukoht enne regulaarseid kolmandate riikidega peetavaid tippkohtumisi, et ta saaks edastada oma seisukohta õigeaegselt mõlemale osapoolle. Hiljem vastuvõetud resolutsiooni mõju on palju nõrgem. Kui mõned kolleegid soovisid sellise viivitusega püüda mitte liigselt segada uut Ukraina administratsiooni, siis on see kindlasti lühinägelik poliitika.

EL on jätkuvalt avatud kõikidele koostöövaldkondadele, kuid koostöö hind ei saa mitte kunagi olla kõrvalevaatamine ärevusttekitavatest püüetest hävitada oranži revolutsiooni põhisaavutusi – vabad valimised ja meediavabadus. Ma toetan volinik Guchti eilset avaldust, et on ühised Euroopa põhimõtted, mille suhtes me ei saa teha kompromisse.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin selle Ukrainat käsitleva resolutsiooni poolt. Kiidan praeguse valitsuskolitsiooni tehtavaid jõupingutusi poliitilise stabiilsuse taastamiseks Ukrainas, mis on oluline tingimus demokraatia konsolideerimiseks selles riigis. Kestvat poliitilist stabiilsust saab tagada üksnes põhiseaduslike muudatustega, mis kehtestavad võimude selge lahususe, samuti nõuetekohase kontrollisüsteemi ning tasakaalu võimu täitev-, seadusandliku ja kohtuliku harude vahel ja keskel.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Pidades silmas Euroopa Julgeoleku ja Koostööorganisatsiooni / Demokraatlike Üksuste ja Inimõiguste Üksuse (OSCE/ODIHR) valimiste vaatlemismissiooni avaldusi, milles leiti, et rahvusvahelised standardid on suures osas täidetud, on Ukrainas hiljuti toimunud valimised märk sellest, et see riik jätkab positiivset arenemist, liikudes ELiga tulevase integratsiooni suunas. Oluline on aga, et Ukraina poliitikud ja ametiasutused kohustuksid tagama peagi poliitilise ja majandusliku stabilisatsiooni. Selle saavutamiseks tuleb viia ellu vajalikud põhiseaduslikud reformid koos õigusriigi konsolideerimise, sotsiaalse turumajanduse sisseseadmise ning uuendatud püüdlustega võidelda korrupsiooni vastu ja parandada äritegevus- ja investeerimiskliimat.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Ukrainas hiljuti toimunud kohalikud valimised laiendasid president Viktor Janukovitši partei mõju piirkondadele. Kahjuks on mitu kuud enne valimisi tehtud valimissüsteemi muudatused, millega see muudeti osaliselt enamussüsteemiks, tekitanud valitsuse ja opositsiooni vahele isegi suurema lõhe ning loonud aluse süüdistusteks ebademokraatlike kavatsustega valitsuse vastu. Resolutsioonis väljendatakse samuti muret sõnavabaduse ja kogunemisvabaduse hiljuti ilmnunud rikkumisjuhtumite ning ajakirjandusvabaduse piiramise pärast. Hääletasin resolutsiooni

vastuvõtmise poolt, sest selles kutsutakse Ukrainat, mis pikaajalises perspektiivis taotleb ELi liikmeks saamist, üles võtma vastu meedia tegevust reguleerivaid õigusakte, mis on vastavuses rahvusvaheliste standarditega ning rõhutavad vajadust tugevdada riigiasutuste sõltumatust ja tõhusust. See on ainus viis tagada demokraatia ja õigusriigi toimimine riigis. Toetan resolutsiooni autorite Kiievile esitatud üleskutseid jätkata energia tarneinfrastruktuuri moderniseerimist ja projektide elluviimist energiaallikate mitmekesistamiseks koos ELi liikmesriikidega. Toetan viisade liberaliseerimise tegevuskava, millega sätestatakse praktilised juhised selle kiireks rakendamiseks: õigusriigi täiustamine Ukrainas ja põhiõiguste rakendamine.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult. – (IT)* Usun, et suhete parandamine naaberriigiga, antud juhul idapartnerlus, kaubanduslepingute sõlmimine, infovahetuse suurendamine ja kodanikel eri riikides reisimise aitamine, on põhivaldkond, millest EL ei tohiks mitte kunagi loobuda. Sel põhjusel hääletasin Ukrainat käsitleva resolutsiooni poolt. Nõustun täielikult resolutsiooni sisuga, mis koos tegevuskava elluviimisega kehtestab tingimused lühiajaliste viisade liberaliseerimiseks ELis ja tugevdab ELi positsiooni riigi demokraatliku arengu suhtes pärast hiljuti toimunud kohalikke valimisi. Resolutsiooniga lubatakse Ukrainal ka osaleda ELi programmides ja määratletakse uute gaasiseaduste rakendamine nüüd, kui Kiiev on ühinenud energiaühendusega.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult. – (PT)* Uus poliitiline kontekst ja institutsionaalne raamistik Ukrainas, samuti hiljuti valitud president Viktor Janukovitš ja Ukraina parlamendi (Verhhovna Rada) valmisolek kinnitada Ukraina otsust ühineda Euroopa Liiduga, on järgmine samm liitumisprotsessi alustamise suunas.

Euroopa Liidu asutamislepingu artikli 49 kohaselt võib Ukraina taotleda ELi liikmelisust, nagu võib seda teha iga Euroopa riik, mis järgib vabaduse, demokraatia, inimõiguste ja põhivabaduste põhimõtteid ning õigusriiki.

Hääletasin selle resolutsiooni poolt, kus on toodud Ukraina ametivõimudele edastatavad ettepanekud. Veel on veidi teha institutsionaalse stabiilsuse saavutamiseks, mis tunnistab kõikide poliitiliste osapoolte täielikku osalemist, millega kaasnevad võimu normaalsed üleminekud. Loodan, et ELi ja Ukraina tugevad ajaloolised, kultuurilised ja majanduslikud sidemed konsolideeritakse ja võimaldavad õigel ajal Ukraina inimeste sisenemist Euroopa Liitu. Seda silmas pidades sooviksin rõhutada koostöö tugevdamise tähtsust noorte ja üliõpilasvahetuste ning stipendiumiprogrammide väljatöötamise puhul, mis võimaldab Ukrainal tutvuda ELi ja tema liikmesriikidega.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult. – (ES)* See resolutsioon on suhteline konsensus, märkides et Ukraina võib asutamislepingu artikli 49 alusel taotleda ELiga ühinemist nagu iga Euroopa riik, mis toetab vabaduse, demokraatia, inimõiguste austamise, põhiõiguste ja õigusriigi põhimõtteid. Selles rõhutatakse samuti, et Ukrainal, mis kavatseb ühineda Euroopa Liiduga, on tugevad ajaloolised, kultuurilised ja majanduslikud sidemed Euroopa Liiduga, ja see on üks peamisi partnereid idanaabrite hulgas, kuna tal on oluline mõju kogu kontinendi julgeolekule, stabiilsusele ja õitsengule.

Viktor Uspaskich (ALDE), *kirjalikult. – (LT)* Pärast aasta alguses toimunud valitsuse valimisi Ukrainas leidis enamik inimesi, et see oli Ukraina lõpp. Asi on selles, et uus Ukraina valitsus on oodatust pragmaatilisem ja avatum reformidele. Tihe koostöö Ukrainaga on oluline, kui on vähimgi võimalus tagada stabiilsus piirkonnas. Viimastel aastatel on Ukraina muutunud poliitiliseks jalgpalliväljakuks, kus toimub Venemaa ja Lääne võitlus mõju pärast oranži revolutsiooni ja viimaste valimiste ajal. Ei ole oluline, kas Ukraina valib Venemaa

või Lääne. Nüüd on ELil võimalus rakendada Ukraina suhtes uut poliitikat, mis hõlmaks Venemaad. Minu riigil Leedul on selles samuti oma roll.

Julgeolek ja energeetika on kaks valdkonda, kus on vaja pikaajalist koostööd mõnede Kiievi hädade parandamiseks. Kuna Ukraina teeb aga jõupingutusi oma majanduse nüüdisajastamiseks ja paremaks integreerumiseks Euroopasse, on oluline austada demokraatlikke põhimõtteid ja inimõigusi. Seega loodan siiralt, et 22. novembril toimuval ELi ja Ukraina tippkohtumisel saavutatakse jätkusuutlikku edu.

Joachim Zeller (PPE), *kirjalikult*. – (DE) Nõukogude Liidu langemine andis Ukraina inimestele esimest korda ajaloos võimaluse otsustada oma tulevik vabaduse ja riikliku autonoomiaga. Euroopa riikidel ja inimestel on solidaarsusvõlg Ukraina suurepärase rahva ees, kes maksis tohutu hinna stalinistlikul perioodil ja Teises maailmasõjas miljonite elude kaotuse kaudu. Oranž revolutsioon tõestas, et Ukraina inimesed soovivad kujundada oma tulevikku demokraatlikel tingimustel, kus järgitakse õigusriigi põhimõtet. Need, kellel on poliitiline, majanduslik ja sotsiaalne vastutus Ukrainas, ei tohi seda mitte kunagi unustada. Hiljutiste piirkondlike valimiste korraldus ning Ukrainas enne ja pärast valimisi toimunud sündmused panevad imestama, kas Ukrainas poliitilist vastutust omavate isikute meetmed ikka tõepoolest kajastavad vabaduse, demokraatia ja õigusriigi põhimõtteid. Resolutsioon võimendab Euroopa Parlamendi seisukohta, mille kaudu võivad Ukraina inimesed olla kindlad Euroopa inimeste solidaarsuses, kutsudes samal ajal ka Ukraina poliitikuid üles austama oma rahva tahet elada demokraatia, vabaduse ja õigusriigi põhimõtete järgi. Allakirjutanuna hääletasin selle resolutsiooni ühisettepaneku poolt.

Raport: Yannick Jadot (A7-0310/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin resolutsiooni poolt, sest ma usun, et Euroopa Liit peab haarama juhtrolli kliimamuutusevastases võitluses, mis tänu energia säästmisele ja taastuvatele energiaallikatele (kaks sektorit, mis võivad aidata parandada energiajulgeolekut ja millel on suur potentsiaal tööstuse arengu, uuendustegevuse, piirkondliku arengu ja uute töökohtade loomise mõttes) tugevdaks selle majanduslikku konkurentsivõimet.

Sellegipoolest peab EL oma rolli täitmiseks ja konkurentsivõimelisusega kaasnevate eeliste ärakasutamiseks muutma oma kaubanduspoliitikat, olgu siis tegemist kahepoolse, piirkondliku või mitmepoolse kaubanduspoliitikaga, sest kaupade ja teenustega kauplemine moodustab umbes 20% globaalsetest kasvuhoonegaaside heitkogustest. EL peaks soodustama paradigmade vahetamist tootmismeetodites, tarbimises ja investeerimisstrateegiates. EL peab olema aktiivne rahvusvahelise transpordi heitkoguste ja kliimasõbralike tehnoloogiate suhtes. Hoolimata sellest, et ELil on selles suhtes veel pikk maa käia, on juba tehtud ära oluline töö, eriti ebaseadusliku puidu sisseveo, biokütuste ja lennundussektori heidete puhul.

Elena Oana Antonescu (PPE), *kirjalikult*. – (RO) Toodete ja teenustega kauplemine tekitab 20% kasvuhoonegaaside üleilmsest heitkogusest. Olen sellise kaubanduspoliitika rakendamise poolt, mis eristab tooteid ja teenuseid nende kliimamõju alusel. Hääletasin resolutsiooni poolt, kuna selles määratakse kindlaks järgmised etapid, mis võimaldavad Euroopa Liidul jätkata seda teed, see tugevdab positiivset kaubanduse ja kliimakaitse ning kaubanduse-kliima kooskõla tagavate vahendite koostoimet ning soodustab rahvusvahelises kaubanduses õiglasi hindu, vältides seeläbi kasvuhoonegaaside heitkoguste ülekandumist.

Tahan rõhutada, et Euroopa Liit ei saa võtta endale eestvedaja rolli kliimamuutusevastases võitluses, kui ei tugevda oma majanduse konkurentsivõimet energia säästmise ning taastuvenergiaallikate arendamise kaudu. Need on kaks sektorit, millel on tohtu potentsiaal tööstusliku arengu, uuendustegevuse, regionaalse arengu ja töökohtade loomise mõttes ja mis suudavad Euroopa energiajulgeolekut suurendada.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Kliimamuutust käsitleval ÜRO tippkohtumisel 2009. aasta detsembris ei suutnud Euroopa Liit kahjuks etendada loodetud rolli. Arvan, et on oluline, et teerajajana säästva arengu küsimustes laiendab EL endale võetud kohustusi rahvusvahelise kaubanduspoliitika lisamisega nendesse. Just seepärast tahtsin koos oma kaasparlamendiliikmetega Cancúni tippkohtumise eelõhtul anda positiivse mandaadi delegatsioonile, kes hakkab kaitsma Euroopa seisukohta. Kutsume Euroopa Komisjoni üles eristama imporditavaid kaupu nende ökoloogilise jalajälje alusel ja rajama kogu kaubanduspoliitika jaoks kasvuhoonegaaside heitkoguste seiresüsteemi. Arvestades asjaolu, et kliimamuutusega võitlemine mõjutab konkurentsivõimet, nõuab meie resolutsioon kasvuhoonegaaside heitkoguste ülekandumise teadvustamist tööstusvaldkondadele ning lõpu fossiilkütuste pealt makstavatele toetustele, eriti lennunduse maksueranditele.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin selle resolutsiooni poolt. Võitluses kliimamuutuse vastu on Euroopa prioriteedid energiasääst ja taastuvenergia. Need aitavad parandada ELi energiajulgeolekut ja pakuvad olulist potentsiaali tööstusliku arengu, uuendustegevuse, regionaalse arengu ja – tänu rohelise energia arengule – töökohtade loomise mõttes. Võitlusel on aga ka negatiivne mõju kogu ELi turu konkurentsivõimele. Rahvusvahelised kaubanduseeskirjad on üliolulised võitluses kliimamuutusega, kuid Maailma Kaubandusorganisatsiooni leping ei viita otseselt kliimamuutusele, toiduga kindlustatusele ega aastatuhande arengueesmärkidele. Arvan, et Maailma Kaubandusorganisatsiooni eeskirjadesse on tarvis muutusi, et tagada sidusust ja kooskõla Kyoto protokollist ning mitmepoolsetest keskkonnaalastest lepingutest tulenevate kohustustega. See tagaks selle, et kõik riigid peavad kinni samadest standarditest, kuna hetkel on energiahindade subsideerimise ja CO₂ heitekoguse piirangu või kvoodi puudumise tõttu teataval riikidel suurem konkurentsieelis ning neil puudub stiimul kliimamuutust käsitlevate mitmepoolsete lepingutega ühinemiseks.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult.* – (LT) Hääletasin raporti poolt, sest selles määratakse kindlaks strateegilised eesmärgid ja etapid, millest Euroopa Liit peaks paremat kliimamuutust käsitlevat lepingut taotledes jätkuvalt lähtuma. Sooviksin rõhutada, et Euroopa Liit on juba astunud esimesed sammud õiges suunas: ebaseadusliku puidu, põllumajandusliku kütuse ja lennundusest õhku paisatud heitkoguste puhul. Sooviksin juhtida tähelepanu, et kliimamuutusega võitlemine on konkurentsivõimet mõjutav tegur, kusjuures Euroopa prioriteedid on energiasääst ja taastuvenergiaallikad, mis aitavad parendada ELi energiajulgeolekut ja pakuvad olulist potentsiaali tööstusliku arengu, uuendustegevuse, regionaalse arengu ja töökohtade loomise mõttes.

Kuna Kopenhaagenis toimunud kliimamuutust käsitleva ÜRO tippkohtumise tulemus oli pettumust valmistav leping, peab Euroopa Liit rääkima nüüd kõvema häälega ning olema ühtsem ja tõhusam. EL peaks pühendama rohkem tähelepanu heitkoguste vähendamise eesmärkidele ning selliste arengumaade toetamisele, mis vastavad teadlaste soovitude ning parlamendi soovide tasemele.

Alain Cadec (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Yannick Jadot' raport meenutab meile, et toodete ja teenustega kauplemine tekitab 20% kasvuhoonegaaside üleilmsest heitekogusest – asjaolu,

mida tuleks arvestada, kui tehakse jõupingutusi kliimamuutusega võitlemiseks. Ehkki Euroopa Liit on kehtestanud kaugeleulatava kliimapoliitika, on tarvis seda poliitilist prioriteeti kajastada ka kaubanduspoliitikas. Pean ühinema raportööri ja avaldama kahetsust asjaolu üle, et riikidel, kes subsideerivad energiahindu, kuid ei piira või ei rakenda kvoote CO₂ heitkoguste suhtes, võib olla konkurentsieelis. On kahju, et nendel riikidel puudub huvi kliimamuutust käsitlevate mitmepoolsete lepingutega ühinemise vastu ja et nad seetõttu soodustavad kõlvatut konkurentsi. Euroopa Liidu kaubanduspoliitika ei ole eesmärk omaette – see peab jääma poliitiliseks reguleerimisvahendiks. Meil on tarvis tagada õiglane konkurents ja keelduda lubamast, et meie jõupingutustest kliimamuutusega võitlemiseks asetaks meid maailmakaubanduses halvemasse olukorda.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Euroopa Liidu pühendumust ohjeldada CO₂ heitkoguseid ei saa edendada põhimõtete teatavakstegemise ja ideoloogiliste vaidlustega. Mis iganes ka probleemi tagajärjed poleks ja arvestamata tihtipeale radikaalseid lahendusi, mis tulevad välja enam-vähem põhjendatud uurimustest, on meil kohustus mitte põhjustada keskkonna muutumist, kuna me ei ole täiesti kindlad, mis probleeme meil sellega tekib.

Selles kontekstis peab kaubanduspoliitika etendama oma rolli. Lihtne on paluda liikmesriikidel kärpida oma heitkoguseid, kuid see on mõttetu, kui kõige saastavamad tootmisrajatised kolitakse riikidesse, mis asuvad väljaspool Euroopa Liitu. Poliitiliselt on mugav propageerida kohalike toodete tarbimise kampaaniaid, kuid sellel ei ole mõtet, kui toormaterjalid või vahesaadused nende tootmiseks hangitakse maailma teisest otsast. Vastutustundeliselt toimimine tähendab ka kaubanduspoliitika viimistlemist küsimustega seonduvast tähelepanelikust analüüsist lähtudes. Silmade sulgemine tähendab eelkõige iseenda petmist.

George Sabin Cutaş (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Hääletasin resolutsiooni poolt, kuna arvan, et raportööri tekst suundub selles suunas, et Euroopa Liit on võtmas julgeid kohustusi võitluses kliimamuutusega. Resolutsioonis pakutakse välja kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine ELi tasandil kuni 30%. Toetan seda kaugeleulatuvat ettepanekut, ehkki arvan, et ELi jõupingutusi peavad toetama üleilmselt suuremate tööstusriikide jõupingutused. Nimelt on meil tarvis leida moodus, kuidas kaasata ka rahvusvaheliste riikidena tegutsejad, kellele on meie eeskuju järgimine rohkem vastumeelt. Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni variraportöörina Euroopa Parlamendis tõstsin ka algupärase teksti muudatusettepanekuid esitades esile vajaduse luua Maailma Keskkonnaorganisatsioon ning kehtestada keskkonnakriteeriumid säästvat arengut ja head valitsemistava stimuleeriva erikorra reformiks.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult.* – (FR) ELi kaubanduspoliitikal on mõju kliimale ja ELi kohustused ei saa piirduda liidus tekitatud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisega. Suur enamus Euroopa Parlamendis hääletas raporti poolt, mis taotleb kaubanduse ja kliimameetmete sidemete täiustamist ettepanekutega toodete diskrimineerimiseks nende keskkonnamõju kohaselt ning kogu kaubanduspoliitika tarvis kasvuhoonegaaside heitkoguste seiresüsteemi loomist. On kahju, et konservatiivid ei olnud valmis toetama mõnd kaugeleulatavamatest ettepanekutest, ent raporti vastuvõtmine kujutab sellegipoolest selget üleskutset muuta keskkonnakaalutlused meie majanduse lahutamatuks osaks.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin raporti poolt, mis käsitleb „rahvusvahelist kaubanduspoliitikat kliimamuutusega kaasnevate nõudmiste taustal”, kuna arvestades, et

toodete ja teenustega kauplemine tekitab 20% kasvuhoonegaaside üleilmsest heitkogusest, on tarvis meetmeid üleilmse soojenemise ohjeldamiseks ühise kaubanduspoliitika tasandil.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Pärast patiseisu Kopenhaagenis toimunud kliimamuutusi käsitleval konverentsil on oluline, et Euroopa Liit jätkab seni valitud teed, pühendudes tõsiselt säästvale arengule ja püüdes vähendada süsinikdioksiidi heitkoguseid, ohustamata Euroopa tööstust. Euroopa pühendumus heitkoguste vähendamisele ei või aga lasta silmist majanduslikku efektiivsust või ohustada nende liikmesriikide majanduslikku jätkusuutlikkust, kes elavad hetkel üle pretsedenditult majanduskriisi. Me ei saa lubada seda, et kasvuhoonegaaside heitkoguste ülekandumisega võitlemise mooduseks oleks tehnoloogia suurem siire arengumaadesse, ning me ei saa lubada CO₂ heitkoguste vähendamisele suunatud poliitikavaldkondadel mõista Euroopa tööstust surma.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kopenhaagenis toimunud kliimamuutust käsitleva ÜRO tippkohtumise tulemus oli pettumust valmistav leping, mis ei suuda hoida üleilmset soojenemist 2 °C allpool. Pealekauba ei ole see ei üleilmne ega siduv. EL ei ole kaugeltki selle nurjumise põhisüüdlane. EL on olnud hoopis eestvedaja võitluses kliimamuutusega ja teda tuleks ergutada seda eestvedamist suurendama, ehkki unustamata tohutuid jõupingutusi, mis meie tööstusvaldkonnad on juba teinud vastusena heitkoguste kohustuslikele piirangutele Euroopas.

Tuleks märkida, et EL tekitab ligikaudu 15% üleilmsest heitkogusest ning hinnanguliselt langeb see protsent 2030. aastal 10%ni, samal ajal kui USA, Hiina ja India tekitavad pool üleilmsest heitkogusest, kusjuures see näitaja jätkab kasvamist. Mis puudutab ELi rahvusvahelist kaubanduspoliitikat kliimamuutuse kontekstis, siis isegi kui teised meiega kaasa ei tule, peaks meie eesmärk olema suunata oma jõupingutused teadusuuringutele, süsinikku mittesisaldavate energiaallikatega seotud tehnoloogilisele uuendusele, energiatõhususele ja roheliste töökohtade loomisele, et tõsta meie konkurentsivõimet.

João Ferreira (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Enamiku raportis sisalduvate meetmete rakendamine ei tähendaks positiivsete sammude astumist kliimamuutusega võitlemiseks. Vastupidi, Lissaboni lepingu ja nn vaba kaubanduse toetamine, rakendades tõrjemeetmeid kaubanduse liberaliseerimisest tingitud keskkonnaseisundi halvenemise leevendamiseks, muudab keskkonnaseisundi halvenemise ainult hullemaks, mis üha enam meie planeeti ja selle inimesi ähvardab. Kaalul on see, kas nõustume loodusvarade, tööliste ja rahvaste ohjeldamatu ekspluateerimisega valitseva kapitalistliku süsteemi teenimiseks, mis on alalises kriisis. Mis puutub meisse, siis meie ei toeta seda ja oleme seetõttu järgmise vastu: jätkuvad nõudmised, et heitkoguseid juhitaks heitkogustega kauplemise süsteemi kaudu, mis on näidanud, et heitkoguste vähendamise asemel see suurendab neid; turgude suurem avamine ja tööjaotus üleilmsel tasandil, nii et ELi kapital pääseks ligi arengumaailma riikide loodusvaradele, langetades kulusid ja tõstes kasumit; roheline kapitalism, mis seostab omavahel kliimakaitse ja kaubanduse liberaliseerimise ning keskkonnasõbralike kaupade ja teenustega kauplemise.

Elisabeth Köstinger (PPE), *kirjalikult.* – (DE) ELil on kohustus lülitada oma rahvusvahelisse kaubanduspoliitikasse keskkonnapoliitika kaubandusega seonduvad tahud. Toetan esimesi samme selles suunas, mis EL oma kaubanduslepingutes astunud on. Teha on aga veel palju. Artiklile 48 ma toetust avaldada siiski ei saanud. Põllumajandustoetusi on vaja toiduga kindlustatuse ja 500 miljoni eurooplase sõltumatuse seisukohast ning minu jaoks on see keskse tähtsusega. Toetused võimaldavad samuti mitmekesistada põllumajandustootmist ning aitavad kaasa maastikukaitsele.

Astrid Lulling (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Hääletasin raporti vastu, mis käsitleb rahvusvahelist kaubanduspoliitikat kliimamuutusega kaasnevate nõudmiste taustal, kuna ma ei nõustu üldse raportööri arvamuse ja mõttekäiguga. Nõudmine, et tugevdataks eesmärke kasvuhoone gaaside heitkoguste vähendamiseks hoolimata rahvusvaheliste läbirääkimiste lõplikest tulemustest, asetaks Euroopa ettevõtte selle tagajärjel konkurentsiasu ebasoodsasse olukorda. Raportööri ettepanek kompenseerida seda ebasoodsat olukorda protektsionistlike meetmetega, nagu süsinikdioksiidimaks liidu piires ja CO₂ reguleeritud miinimumhinnad, suurendaks konkurentsivõime puudujääki võrreldes teiste valdkondadega, mis on tööstuslikust väärtusloomeahelast allpool. Lisaks kahjustaks need meetmed liidu väliskaubanduspoliitikat, muutes tulevikus keerulisemaks vabakaubanduslepingute sõlmimise, olgu need kahe- või mitmepoolsed.

Aastatagune Kopenhaageni konverents näitas, et kui Euroopa Liit liigub edasi ühepoolselt, on selle kliimapolitiika hukatusel määratud. Seda selle pärast, et majanduspartnerid ei luba dikteerida endale Euroopa eesmärke või meetodeid. Liit peab toetama ettevõtete jõupingutusi energiakulu vähendamiseks, säilitades samal ajal oma rahvusvahelise konkurentsivõime. Alustuseks oleks hea pragmaatilisem lähenemisviis rahvusvahelistele läbirääkimistele.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Toetan raportit, milles kirjeldatakse, kuidas ELi kaubanduspoliitika saaks aidata kaasa võitlusele kliimamuutusega. Yannick Jadot tahab, et EL võtaks endale asjas rahvusvahelise eestvedamise ja kaaluks finantstehingumaksu võimalikkust, reformiks Maailma Kaubandusorganisatsiooni (eriti selle dumpinguvastaseid eeskirju), takistaks Euroopa Investeerimispanka andmast laene negatiivse kliimamõjuga projektidele ning lõpetama põllumajanduse eksporditoetused – seda kõike toetan.

Marisa Matias (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (PT) Toodete ja teenustega kauplemine tekitab ligikaudu 20% kasvuhoonegaaside üleilmsest heitkogusest. Paljudes liikmesriikides on tarbimisega seotud heitkogused suuremad tootmisega seotud heitkoguste tasemetest. Euroopa Liit peab võitlema nende nn kaubeldavate heitkogustega. See on ainuke viis, kuidas saame tõhusalt kliimamuutusega võidelda. EL ei saa näiteks rahastada metsatustamisega võitlemise meetmeid, stimuleerides samal ajal puidusaaduste ja biokütuste importimist. EL peab kujundama ümber oma tootmis- ja tarbimisrežiimi, mitte aga piirduma oma heitkoguste väljast sisseostmisega. EL peab kohandama oma kaubanduspoliitikat toodete mingit laadi diskrimineerimise suunas nende kliimamõju alusel, stimuleerides nõnda tootmis- ja tarbimismeetodites ning investeerimisstrateegiates vajalikke paradigmade vahetusi.

Meie kaubanduspartnerite kliimapolitiikat ei saa Euroopa turuosa võimendamiseks ohtu seada. EL peab olema aktiivne rahvusvahelise transpordi heitkoguste suhtes ja tagama arengumaadele juurdepääsu kliimasõbralikele tehnoloogiatele. Raportis osutatakse nendele meetmetele, seega hääletasin poolt.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ei ole lihtne saavutada tasakaalu rahvusvahelise kaubanduspoliitika ja kliimamuutuse nõudmiste vahel, kuid on vaja pingutada, et vähendada oluliselt kasvuhoonegaaside heitkoguste tasemeid, mille eest vastutab rahvusvaheline kaubandus. Seda ei saa aga teha Euroopa tööstuse konkurentsivõime kadumise arvelt, eriti raske majanduskriisi ja tõusva töötuse ajal. Meil on tarvis rakendada poliitikat, mis on keskkonnasõbralik, kiirendades samal ajal majandust ja vähendades töötuse murettekitavaid tasemeid.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Raport on katse, et leida lahendus üleilmastumise probleemile, mille EL on ise tekitanud. Odavaid tooteid toodetakse väljaspool Euroopa Liitu täiesti teistsugustes tingimustes ja imporditakse siis odavalt Euroopasse, avaldades survet Euroopa palgatasemetele ning nõrgestades meie majandust.

Raportis käsitletakse selle tulemusena tekitatavaid CO₂ palju kõrgemaid heitkoguste tasemeid. Tema eesmärk ei ole aga asetada asjaomaseid tooteid vastavasse kaubanduslikult ebasoodsasse olukorda, vaid vastupidi soosib Euroopa tehnoloogia ja asjatundlikkuse ärakinkimist laiale maailmale. See ei saavuta midagi üleilmastumise probleemi vähendamisel, vaid hoopis teeb selle hullemaks. Just sel põhjusel hääletasin raporti vastu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin parlamendi resolutsiooni vastu, mis käsitleb rahvusvahelist kaubanduspoliitikat kliimamuutusega kaasnevate nõudmiste taustal, kuna toetan Euroopa Ülemkogu kaugeleulatuvat eesmärki vähendada Euroopa kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2050. aastaks 80–95% võrreldes nende 1990. aasta tasemetega, kuna seda eesmärki on vaja, et EL võidaks tagasi oma eestvedajarolli kliimaga seotud asjades, mis peaks ajendama teisi riike võtma kaugeleulatuvamaid kohustusi.

Sooviksin rõhutada kliimakaitset käsitlevate rahvusvaheliselt siduvate lepingute saavutamise tähtsust ning toetan tungivalt avaliku arutelu käivitamist Maailma Keskkonnaorganisatsiooni teemal. Arvan samuti, et on oluline tugevdada positiivset kaubanduse ja kliimakaitse koostööd, muuta hindu rahvusvahelises kaubanduses õiglasemaks ja vältida kasvuhoonegaaside heitkoguste ülekandumist, edendada toodete eristamist vastavalt nende kliimamõjule, tagada, et kaubanduse liberaliseerimine ei ohusta ulatuslikku kliimapolitiikat, lülitada transport täielikult kaubandust ja kliimat sisaldavasse valemisse ning tugevdada vahendeid kaubanduse ja kliima kokkusobitamiseks ning tõsta ELi järjekindlust kliima ning kaubanduse küsimustes arengumaade seisukohast.

Rovana Plumb (S&D), *kirjalikult.* – (RO) Selleks et etendada võitluses kliimamuutusega eestvedajarolli, peab Euroopa Liit võimendama oma majanduse konkurentsivõimet, säästes energiat ja kasutades taastuvenergiaallikaid. Need on kaks valdkonda, mis võivad tema energiajulgeolekut suurendada ning pakkuda kõrget potentsiaali tööstusliku arengu, uuendustegevuse, ruumilise arengu ja töökohtade loomise mõttes.

Samal ajal on ELil tarvis muuta kogu oma kaubanduspoliitikat, olgu see siis kahepoolne, regionaalne või mitmepoolne. Seda on vaja, kuna toodete ja teenustega kauplemine tekitab 20% kasvuhoonegaaside üleilmsest heitkogusest. Tegemist on keerulise projektiga. EL on aga juba astunud esimesed sammud õiges suunas ebaseadusliku puidu, põllumajandusliku kütuse ja lennundusest õhku paisatud heitkoguste suhtes. Raporti eesmärk, mis tuleneb ettevõtjate, ühenduste, ametiühingute esindajate või komisjoniga peetud arvukatest aruteludest, on selgitada välja täiendavad sammud, mis võimaldaksid ELil selles suunas jätkata.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Kopenhaagenis toimunud kliimamuutust käsitleva ÜRO tippkohtumise tulemus oli pettumust valmistav leping, mis ei suuda hoida üleilmset soojenemist 2 °C allpool. Samamoodi ei ole Kopenhaageni leping ei üleilmne ega siduv. EL ei ole kaugeltki peamine vastutaja selle äpardumise eest, kuid selle ühtsuse puudumine, suutmatus kõnelda ühel häälel, suutmatus ühtlustada heitkoguste vähendamise eesmärgid ja arengumaade toetamine teaduslike soovitude ning parlamendi soovidega on teinud temast kuuldamatu ja saamatu olemi. Miks on nii palju probleeme? Kahtlemata ei ole sellele küsimusele ühtset vastust, kuid oluline osa probleemist on tingitud asjaolust, et paljudel riikidel ei ole majandus veel keskkonna seisukohast mastaapselt ümber

kujundatud ja nad kahtlevad jätkuvalt selle majanduslikus, sotsiaalses ja demokraatlikus kasus. Seda hoolimata arvukatest uurimustest ja õnnestunud kogemustest energeetika ümberkujundamise ning säästvama põllumajanduse ja transpordisüsteemidega.

Oreste Rossi (EFD), kirjalikult. – (IT) Oleme tungivalt raporti vastu, sest ei saa nõustuda selle kallutatud lähenemisviisiga, mis on täielikult vastuolus meie ühiskonna ja ettevõtete majandushuvidega. Arvata, et Euroopa suudab lahendada keskkonda paisatavate CO₂ heitkoguste probleemi üksipäini, on pelgalt utoopia. Pärast läinud aastal Kopenhaageni konverentsil esitatud ülemääraseid nõudmisi ei ole me õppust võtnud ja koostame jälle dokumenti, mis nõuab liiga palju, seekord eelseisvalt Cancúnis peetavalt kliimamuutust käsitlevalt konverentsilt. Me ei kahtle tulemuses, kui täiskogule esitamisel see tekst vastu võetakse: see heidetakse prügikasti, nagu eelminegi. Raport näib püüvat visandada põhipunkte järgmisest dokumendist, mida koostatakse kliimamuutust käsitleva tippkohtumise (COP 16) kohta.

Raport: Yannick Jadot (A7-0310/2010) ja resolutsiooni ettepanek (RC-B7-0616/2010)

Robert Goebbels (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma ei mõista loogikat, millele tugineb Euroopa Parlamendi töö kliimamuutusega. Paljude Euroopa Parlamendi liikmete sõnul tuleks liidul teha heitkoguste vähendamiseks üha enam – vähendada 30%, 40%, 50%, ehkki samal ajal ei õnnestu meil rakendada kuulsat 2020. aasta strateegiat. Seda enam, kui ülejäänud maailm jätab tähele panemata liigutusi, mida Euroopa teeb. Kopenhaagenis saavutati kokkulepe ameeriklaste, hiinlaste, indiaanlaste, brasiillaste ja aafriklaste vahel. Euroopa Liitu ei kutsutudki.

Cancúnis ei tule n-ö siduvat kokkulepet kuulsate CO₂ sertifikaatide üle sel mõjuval põhjusel, et Ameerika Ühendriikide, Kanada ja Austraalia seadusandjad ei taha seda ning et Hiina, India ja Brasiilia ei luba end niiviisi hullusärki siduda. Euroopa Liit peaks investeerima enam uutesse tehnoloogiatesse, mitte ainult finants-spekulatsiooni teenivatesse tegevustes.

Raport: Harlem Désir (A7-0317/2010)

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), kirjalikult. – (FR) Ettevõtete sotsiaalne vastutus rahvusvahelistes kaubanduskokkulepetes viib meid üleilmse majanduse parema haldamiseni, soodustab õiglasemat, sotsiaalsemat, inimlikumat üleilmastumist ning aitab kaasa säästvarengule. Üleilmastumise ajajärgul toetan ettepanekut, mille eesmärk on muuta rahvusvahelised ettevõtlastavad moraalsemaks.

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Üleilmastumine ning finants- ja sotsiaalne kriis on suurendanud vajadust rangemate eeskirjade järele maailma majanduse jaoks, kuna hetkel on rahvusvahelise kaubanduspoliitika eesmärk teenida vaid väheste majandusosaliste huve, kes on kasutanud ära turu liberaliseerimist, et viia välja osa oma tootmisest ja mitmekesistada oma tarnesüsteemi, rakendades riike, kus tootmiskulud on madalamad ja reguleerimiskord ei ole nii range.

Seetõttu nõustun raportis väljapakutud põhimõtetega, mille eesmärk on tegelda kaubandusega viisil, mis on koosõlas ELi eesmärkidega, eriti välispoliitika seisukohast. Seda on võimalik saavutada ettevõtete sotsiaalse ja keskkonna vastutuse rakendamise teel kaubanduses, nii et nad lakkavad rikkumast sotsiaalse vastutuse põhimõtteid. Tegemist on sotsiaalse dumpingu vormiga, mida peab reguleerima, leppides kokku raportis sisalduvates ettepanekutes, eriti nendes, mis puudutavad õiguskoostöö mehhanisme ELi ja partnerriikide vahel, et võtta hargmaseid korporatsioone vastutusele keskkonnaeeskirjade või põhiõiguste tõsiste rikkumiste eest, ning uue algatuse vastuvõtmise kaudu komisjonis.

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Teise maailmasõja lõpust saadik on Euroopa Liit saanud tohutult kasu rahvusvaheliste turgude avanemisest. Samal ajal on Euroopas üleilmastumisega seostatud Euroopa sotsiaalne mudel avaldanud kahjuks rahvusvahelistele kaubanduslääbirääkimistele vähe mõju. See on resolutsiooni eesmärk, mille poolt sel nädalal hääletasin. Selle resolutsiooni tekstiga tahtsin soovitada Euroopa Liidul tungivalt rakendada sotsiaalse dumpingu suhtes jõulist joont. Resolutsioonis nõutakse, et ettevõtete sotsiaalne vastutus, OECD, ILO ja ÜRO tunnustatud mõiste, lülitataks üldiste tariifsete soodustuste kavasse. Selles kutsutakse ka komisjoni üles teostama uusi mõjuhindamisi, et tutvuda mõjuga, mis kaubanduslepingutel Euroopa VKEdele on. Lõpuks öeldakse resolutsioonis, et kõik uued lepingud peaksid sisaldama automaatselt ettevõtete sotsiaalse vastutuse klauslit. Nagu säästva arengu vallaski, on Euroopa Liidul tarvis jõuda sõnadest tegudeni, kaitstes sotsiaalset mudelit ja kasutades seda arengu ajendamiseks koos üleilmastumisega.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *kirjalikult* . – (LT) Hääletasin raporti poolt, sest selles kirjeldatakse Euroopa Liidu ettepanekuid, mis näevad ette konkreetseid meetmeid ettevõtete sotsiaalse vastutuse edendamiseks Euroopa Liidu kaubanduspoliitika kontekstis. Sooviksin juhtida tähelepanu, et rahvusvaheline majandus- ja finantskriis on tekitanud kogu maailmas sotsiaalse kriisi, ning see on vaid suurendanud vajadust rangete reeglite järele, et tagada, et järelevalve maailma majanduse üle oleks tõhusam ning et see ei areneks meie ühiskondade kahjuks. Seega peab Euroopa puhul teostama kaubanduspoliitikat viisil, mis on kooskõlas liidu kõikide eesmärkidega ning eriti selle välispoliitika eesmärkidega. Lisaks on väga oluline, et Euroopa tagaks, et selle ühine kaubanduspoliitika ei õõnesta, vaid pigem aitab kaitsta selle sotsiaalset mudelit ja keskkonnapoliitikat.

Nõustun Euroopa Parlamendilt Euroopa Komisjonile esitatud nõudmisega täiustada oma jätkusuutlikkuse hindamise mudelit, et kajastada nõuetekohaselt kaubanduslääbirääkimiste majanduslikke, sotsiaalseid ja inimõigusi ning keskkonda puudutavaid tagajärgi, sealhulgas kliimamuutuse leevendamise eesmärgi. Lisaks peaks komisjon teostama järelevalvetegevusi ELi partnerriikidega sõlmitud kaubanduslepingute puhul, teostades enne ja pärast kaubanduslepingu allkirjastamist jätkusuutlikkuse hindamisi, võttes arvesse iseäranis kaitsetuid valdkondi.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *kirjalikult.* – (RO) EL etendab üliolulist rolli jõupingutustes luua uus haldamine. Seda eesmärki silmas pidades tuleb edendada rahvusvaheliste institutsioonide poliitika kooskõla. Selgeks on saamas, et EL peab mõtlema järele kaubanduspoliitika üle, mida soovib vastu võtta, kui vaatab üle oma kaubandusstrateegiat. Kui EL tahab saata välja selge proteksionismivastase sõnumi, peab see tagama, et rahvusvaheline kaubandus on õiglane.

Euroopa Liit peab kaitsma oma kaubandushuve, järgides ja tagades samal ajal seda, et teised järgivad selle standardeid ja väärtusi. Me ei tohi unustada, et ettevõtteid seovad Euroopas ranged sotsiaalsed ja keskkonda puudutavad eeskirjad. ELil peab olema võimalik nõuda sedasama kaubanduspartneritelt, iseäranis tähtsava majandusega riikidelt, ning nõudma kvaliteeti ja säästvust, eriti selle territooriumile jõudvate toiduainete puhul, et säilitada õiglane ja võrdne kaubandus. Liit peab rajama oma partneritega dialoogi ja leidma ühisosa oma väärtuste edastamiseks. Lähtuvalt sellest taotlusest olla läbipaistev ja rajada dialoog, lähtuvalt talle antud uuest pädevusest, on Euroopa Parlamendil etendada pearoll, kusjuures tema kohustus on anda läbirääkimistele poliitiline ning moraalne mandaat.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Majanduse üleilmastumise ja rahvusvahelise kaubanduse käigus on suurenenud riikide vahel konkurentsivõime, mis

mõnikord on viinud inimõiguste ja keskkonna tõsiste rikkumisteni. Hääletasin raporti poolt, kuna arvan, et see on iseäranis asjakohane selle tagamisel, et arendataks jätkusuutlikumat poliitikat, mis arvestab sotsiaalseid ja keskkonda puudutavaid küsimusi, edendades iseäranis ettevõtete sotsiaalsel vastutust.

Ülioluline on, et Euroopa korporatsioonid, mis investeerivad ja tegutsevad teistes piirkondades, peaksid kinni Euroopa väärtustest ning rahvusvaheliselt kokkulepitud standarditest. Raport pakub konkreetset välja, et kaubanduslepingud, mille üle Euroopa Liit tulevikus läbi räägib, peaks sisaldama peatükki säästva arengu kohta, mis sisaldab ettevõtete sotsiaalse vastutuse klauslit, mida pean ülioluliseks.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult*. – (IT) Vaadeldavast raportist ilmneb, et eesmärk on lisada ettevõtjate hoiakutesse neid väärtusi, mis on alati eristanud Euroopa Liitu ja selle eellasi.

Eesmärk on väga kiiduväärt tingimusel, et seda rakendatakse õigesti ja et see ei koorma meie ettevõtteid, takistades nende konkurentsivõimet, kuna seda kitsendavad juba eeskirjad, mis on liiga paindumatud sellistes valdkondades nagu töötajate õigused ja keskkonnastandardid (ehkki mitte keegi liikmesriikides ei sea kahtluse alla sotsiaalsel kasu, mis tuleb kulustruktuuride ülepaisumisega).

Seetõttu arvan, et meil tuleb toimida ettevaatlikult, kuna nüüd ei ole õige aeg lisada koormaid, kui keegi teine tunnista nende vajadust ega ole valmis nendega nõustuma.

Marielle De Sarnez (ALDE), *kirjalikult*. – (FR) Välisinvesteeringud on oluline majandusküsimus tärkava majandusega riikidele ning arengumaadele. Viletsad sotsiaalsed ja keskkonda puudutavad õigusaktid nendes riikides aga tähendavad, et on lubamatute töötingimuste, inimõiguste ja keskkonnakahju oht. Just seepärast on Euroopa Parlament nõudnud, et ettevõtete sotsiaalse vastutuse klausel lisataks kaubanduslepingutesse, millele Euroopa Liit alla kirjutab ja mis kehtiksid arengumaadesse investeerivatele ettevõtetele. Klausel nõuaks, et need ettevõtted, nende tütarettevõtted ja tarneahel võtaksid selgeid ja tõendatavaid kohustusi oma äritegevuse sotsiaalse ning keskkonnamõju vastu. Klausel lubaks ka ohvritel kohtumenetlusi algatada. Tegemist on parima lahendusega, et tagada parem sotsiaalne kaitse ning keskkonnastandardid terves maailmas.

Edite Estrela (S&D), *kirjalikult*. – (PT) Hääletasin raporti poolt, kuna see propageerib vajadust rahvusvahelise kaubanduse uue regulatiivse lähenemisviisi järele. Need standardid, mis on tõhusamad ja paremini rakendatavad, peaks soodustama jätkusuutlikuma poliitika arendamist, mis tõesti võtaks arvesse sotsiaalseid ja keskkonda puudutavaid huve, mitte ainult kasumit ettevõtetele iga hinna eest.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Põhimõtteid, millest juhindub ettevõtete sotsiaalne vastutus, tunnistatakse rahvusvahelisel tasandil täielikult ning need on suunatud ettevõtete vastutustundelise käitumise ootusele, mis eeldab kehtivate õigusaktide austamist, iseäranis maksustamise, tööhõive, töösuhete, keskkonna, tarbijate õiguste ning ka nende korruptsioonivastasesse võitluse kaasatuse puhul. Seetõttu arvan, et on väga hea, et EL lisab nüüd tulevastes kaubanduslepingutesse säästvat arengut käsitleva peatüki, mis sisaldab ettevõtete sotsiaalse vastutuse klauslit.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult*. – (PT) Euroopa Liit toetab ettevõtete sotsiaalse vastutuse edendamise eesmärki. Liit peab tagama, et välispoliitika, mida see rakendab, annab tõhusa panuse asjaomaste riikide säästvasse ning sotsiaalsesse arengusse. Peame tagama ka, et Euroopa korporatsioonide tegevus, kus iganes nad ei investeeri ega tegutse, on kooskõlas Euroopa väärtuste ning rahvusvaheliselt kokkulepitud normidega.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 207 kohaselt tuleb ELi ühist kaubanduspoliitikat teostada „kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega” ning artikli 3 kohaselt peaks see iseäranis soodustama „maailma säästvat arengut, rahvaste solidaarsust ja vastastikust austust, vaba ja ausat kaubandust, vaesuse kaotamist ning inimõiguste, eriti lapse õiguste kaitset, samuti rahvusvahelise õiguse ranget järgimist ja arendamist, sealhulgas ÜRO põhikirja põhimõtete austamist”.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult . – (FR) Hääletasin ettevõtete rahvusvahelistes kaubanduslepingutes sotsiaalselt vastutust käsitleva raporti poolt. Globaliseerumine on tekitanud riikide vahel karmi konkurentsi, mis omakorda on viinud vastuvõetamatute tavadeni paljudes rahvusvahelistes äriühingutes ja arengumaades: põhiliste tööstandardite eiramine, inimõiguste rikkumised ning keskkonnakahju. Parlament kutsub üles lisama klauslit ettevõtete sotsiaalse vastutuse kohta kõigisse Euroopa Liidu allakirjutatavatesse rahvusvahelistesse kaubanduslepingutesse. Selle klausli kohaselt tuleb korrapäraselt avaldada aruandeid, milles kirjeldatakse üksikasjalikult iga ettevõtja tegevuse mõju keskkonnale, võttes arvesse kõiki tütarettevõtjaid ja tarneahelat. Raportis kutsutakse üles looma ELi ja allakirjutajariikide vahel ning kaubanduslepingute alusel õigusliku koostöö mehhanisme, et tagada ohvritele õigus pöörduda kohtusüsteemi poole, kui rahvusvahelised äriühingud ja nende tütarettevõtted ei pea kinni sotsiaal- ja keskkonnaõigusest.

Juozas Imbrasas (EFD), kirjalikult . – (LT) Nõustusin raportiga, sest nagu teate, on rahvusvahelise kaubanduse laienemine õigustatud, kui see aitab kaasa majanduslikule arengule, töökohtade loomisele ja elustandardi paranemisele. Ainult sellisel juhul saab kaubanduse liberaliseerimisse suhtuda kui millessegi, mis on positiivne ja aktsepteeritud. Vastupidiselt põhjustab see aga väga häälekat vastuseisu, juhul kui selle tõttu hävinevad töökohad või halvenevad elutingimused, sotsiaalsed õigused ja keskkonnad. Seetõttu ei saa ühist kaubanduspoliitikat taandada meetmete kogumile, mille eesmärk on teenida pelgalt üksikute majandustegevuses osalejate vahetuid huve. Kaubanduse liberaliseerimise majanduslik ja sotsiaalne mõju erineb riigiti oluliselt ning seda mõju tuleb juhtida ja mõnikord tasandada, sest liberaliseerumine on protsess, milles on alati võitjaid ja kaotajaid. Rahvusvahelise kaubanduse laienemisest tõuseb üldine kasu üksnes teatud tingimuste täitmisel, mistõttu on vaja juhtida kaubanduse liberaliseerumist, sealhulgas selle praktilist korraldust ja mahtu – vajadus, mida globaliseerumisprotsessi kiirenedes aina enam tuntakse. Euroopa ja rahvusvaheline kogukond tervikuna seisavad seega silmitsi vältimatuga: nad peavad rahvusvahelist kaubandust reguleerivatesse eeskirjadesse lisama tõelised tagatised jätkusuutliku arengu ja tööõiguse kohta. See kohustus, mis vastab nii Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kui ka Euroopa Liidu eesmärkidele, on täielikus kooskõlas Euroopa üldsuse ootustega. Siiani on kaubanduse ja ettevõtete sotsiaalse vastutuse seos olnud parimal juhul kasin. Ettevõtete sotsiaalse vastutuse põhimõtte lisamine rahvusvahelist kaubandust reguleerivatesse eeskirjadesse võimaldaks ELil avaldada survet ettevõtetele, et nad oma suhtumist muudaksid, ning riikidele, kellega EL kaubanduslepinguid sõlmib, et panna nad järgima tööõiguse ja keskkonnastandardeid.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjalikult . – (DE) Hääletasin raporti poolt, sest usun, et kaubandusega tegelevad ettevõtted kannavad teatud vastutust inimeste eest, kes nende heaks töötavad. Esiteks loob sotsiaalse vastutuse klausli lisamine kolmandate riikidega sõlmitavatesse kaubanduslepingutesse võrdsed tingimused ELi ja kolmandate riikide firmade vahel ning tagab töötajate kaitse. Klauslite kehtestamisel tuleb arvestada aga proportsionaalsuse põhimõtet. Need peavad olema tasakaalus ega tohi takistada kaubandust sellises ulatuses, mis kõigepealt kahjustaks töötajaid ning seejärel ka tarbijaid.

Petru Constantin Luhan (PPE), *kirjalikult.* – (RO) Kaubanduse liberaliseerimise majanduslik ja sotsiaalne mõju erineb riigiti ning seda tuleb enamasti kontrolli all hoida. Ühine kaubanduspoliitika peab olema kooskõlas Euroopa üldiste eesmärkidega ega tohi teenida pelgalt suurettevõtjate lühiajalisi huvisid.

Hääletasin raporti poolt, sest arvan, et ettevõtete sotsiaalse vastutuse põhimõtete lisamine rahvusvahelistesse kaubanduseeskirjadesse annab liidule võimaluse avaldada teatud survet Euroopa Liiduga kaubanduslepinguid sõlmivatele äriühingutele ja riikidele, et nad peaksid kinni tööõiguse standarditest. See aitab meil tagada, et meie elluviidav välispoliitika aitab realselt kaasa jätkusuutlikule sotsiaalsele ja majanduslikule arengule, samal ajal kui äriühingud järgivad rahvusvahelisi eeskirju ja väärtusi.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Kiidan kolleeg Harlem Desiri raportit ettevõtete sotsiaalse vastutuse kohta! Ta usub, et ettevõtete sotsiaalne vastutus on tõhus vahend, mille abil parandada konkurentsivõimet ja koolitusvõimalus, tööohutust ja –keskkonda; kaitsta töötajate ning kohalike ja põlisrahvusest kogukondade õigusi; edendada jätkusuutlikku keskkonnapoliitikat ning soodustada heade tavade kasutamist kohalikul, riigisisel, Euroopa ja maailma tasandil. Ta väidab aga ka selgelt, et see ei saa asendada tööõiguseeskirju ega üldiseid või sektoripõhiseid kollektiivlepinguid.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *kirjalikult.* – (FR) Ettevõtete sotsiaalne vastutus võib osutada illusoorseks ja ehkki selle abil saab piirata teatud liiki kuritarvitusi, võib jääda mulje, et ülejäänud kuritarvituste liigid on vastuvõetavad. See võib siiski olla kontseptuaalne ja õiguslik raamistik, mis võimaldab riigil sekkuda tootmisesse ning tootmise sotsiaalökoloogilistesse tingimustesse. Sel põhjusel toetan raportit.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Kõik rahvusvahelises kaubanduses tegutsevad ettevõtted peavad rakendama kehtivatele õigusaktidele kohaldatavaid põhimõtteid, eriti maksude, tööhõive, töösuhete, inimõiguste, keskkonna, tarbijaõiguste ning samuti korruptsioonivastase võitluse puhul. Seetõttu on tähtis lisada sedalaadi klauslid tulevastes kaubanduslepingutesse, mille üle peetakse läbirääkimisi.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Raportiga soovitakse Euroopa Liidus äritegevust rohkem reguleerida. Euroopa Liit on aga sageli tõestanud, et seatud piirangud ei tõhusta äritegevust ega elustandardit, vaid on pigem vastupidise mõjuga. Raportöör on rõõmsalt nõus, et globaliseerumise kõige suuremate liialduste kärpimine on tähtis. Ta nõuab üsna konkreetset, et rahvusvahelist kaubandust võib liberaliseerida üksnes niivõrd, kui võrd sellest tõuseb kasu ühiskonna kõigile tasanditele ja kui võrd seeläbi paraneb elustandard. Jäin seetõttu hääletamisel erapooletuks.

Alfredo Pallone (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Pärast kliima-, toidu- ja energiakriise on rahvusvahelise finantskriisiga, mis on põhjustanud ulatusliku sotsiaalkriisi, lisandunud vaid nõue, et kehtiksid karmid eeskirjad, mis tagavad globaalmajanduse suurema integreerituse ning väldivad kahju ühiskonnale.

Globaliseerumise keskmes olev rahvusvaheline kaubandus ei jää sellest nõudmisest puutumata. Ükskõik kus maailma osas asuvate inimeste jaoks õigustab rahvusvahelise kaubanduse areng end tegelikult üksnes siis, kui see aitab kaasa majandusarengule, tööhõivele ning kui seeläbi paraneb elustandard. Ainult siis suhtutakse kaubanduse avatusse kui millessegi positiivsesse ja aktsepteeritavasse. Vastupidiselt tekitab see väga suurt vastuseisu, kui selle tõttu kaovad töökohad või see mõjutab elustandardit, sotsiaalseid õiguseid ja keskkonda.

Kaubanduspoliitikat ei saa seetõttu taandada pelgalt mõne ettevõtja vahetutele huvidele. Euroopa kaubanduspoliitika peab olema kooskõlas kõigi liidu eesmärkidega, eriti välispoliitiliste eesmärkidega. Tegelikult on tegemist ühega hoobadest, millega soovitakse reguleerida globaliseerumist.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ettevõtete sotsiaalsel vastutust rahvusvahelistes kaubanduslepingutes käsitleva Euroopa Parlamendi resolutsiooni eesmärk on olla hoiatuseks ning võimaldada edasi minna teel uue sotsiaalmudeli suunas, mille aluseks on ärimaailma eetika ja sotsiaalne vastutus. Heaoluriigi – nii nagu me seda mõistame – läbikukkumine nõuab uute realiteetide loomist ning ettevõtete sotsiaalne vastutus võib uut muutuste paradigmat tagant tõugata.

Tõepoolest – finantskriis ja selle sotsiaalsed tagajärjed on globaalseid probleeme teravdanud. Ettevõtete sotsiaalse vastutuse põhimõtteid tunnustatakse rahvusvahelisel tasandil täiel määral – teeb seda siis Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (OECD), Rahvusvaheline Töökorganisatsioon (ILO) või Ühinenud Rahvaste Organisatsioon (ÜRO).

Ettevõtete sotsiaalse vastutuse edendamine on eesmärk, mida Euroopa Liit toetab ja mille ma heaks kiidan. Selles valguses tahaksin ühtlasi rõhutada oma toetust Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) kaubanduse ja normaalsete töötingimuste komiteele, mida võiks kasutada foorumina, kus arutada tööstandarditega seotud probleeme, eriti mis puudutab lapstööjõudu ja ettevõtete sotsiaalset vastutust, sest see on seotud rahvusvahelise kaubandusega.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Euroopa Parlament sedastab resolutsioonis, et finantskriis ja selle sotsiaalsed tagajärjed on süvendanud ülemaailmseid probleeme ning toonud kaasa arutelud uue reguleeriva lähenemisviisi vajalikkuse ja juhtimisküsimuste üle maailmamajanduses, sealhulgas rahvusvahelises kaubanduses. Selles avaldatakse arvamust, et uued, tõhusamad ja paremini jõustatud eeskirjad peaksid toetama jätkusuutlikuma poliitika kujundamist, kus tegelikult arvestatakse sotsiaalsete ja keskkonnaprobleemidega ning sedastatakse, et üleilmastumine on suurendanud riikide konkurentsi välisinvestorite ligimeelitamisel ja konkurentsi ettevõtete vahel. Aeg-ajalt on selle tulemus olnud see, et valitsused on talunud raskeid inimõiguste ja sotsiaalõiguste rikkumisi ning olulist keskkonnakahju, et edendada kaubandust ja investeeringuid.

Resolutsiooni ettepanek (B7-0623/2010)

Sophie Auconie (PPE), *kirjalikult.* – (FR) Euroopa Liit on algusest peale püüelnud selle poole, et saavutada oma eesmärk luua ühtne turg. Konkurentsiõigus on neid jõupingutusi toetanud. Kaugel sellest, et saavutada suurte kontsernide soosingut, on konkurentsi poliitika tegelik eesmärk olnud kaitsta väiksemaid ettevõtjaid konkurentsi moonutavate tavade eest. Äriühingute kokkulepetes – näiteks teadusuuringute kavade toetamise kohta – võivad peituda kitsendavad kaubandustavad rivaalide kõrvaldamiseks. Euroopa majanduse dünaamika on siiski osaliselt seotud sellesama koostöösuutlikkusega. Järelikult on Euroopa Komisjon vastu võtnud pragmaatilise poliitilise lähenemisviisi. Komisjon kehtestab korrapäraselt lepinguliigid, mille puhul on lubatud eirata karme konkurentsieeskirju, juhul kui see võib kasulik olla. Euroopa Komisjon osaleb nüüd, kus eeskirju läbi vaadatakse, ulatuslikes konsultatsioonides. Üldiselt on õigusakti ettepanekus arvestatud Euroopa Parlamendi väljendatud seisukohti ning see on kooskõlas meie selleteemaliste vaadetega. Hääletasin seega teksti poolt.

Zigmantas Balčytis (S&D), *kirjalikult.* – (LT) 31. detsembril 2010 kaotab kehtivuse kaks grupierandit: spetsialiseerumise grupierand (komisjoni määrus (EÜ) nr 2658/2000) ja teadus- ja arendustegevuse grupierand (komisjoni määrus (EO) nr 2659/2000). Komisjon kavatseb vastu võtta kaks uut grupierandi määrust, millega muudetakse varasemaid määruseid ning teatud suuniseid, mis aitavad sidusrühmadel analüüsida ja aru saada, kas nende koostöölepingud on kooskõlas konkurentsieeskirjadega. Hetkel on olemas uus komisjoni ja Euroopa Kohtu praktilal põhinev eeskirjade kogum, mis tuleb kodifitseerida. Toetasin resolutsiooni, eriti Euroopa Parlamendi eesmärki tagada sidusrühmadele õiguskindlus. Arvan, et suuniste kehtestamisel peaks EL arvestama ELi liikmesriikide ja kogu maailma konkurentsiametite kogemust. Leian ka, et kasuks tuleks algatada rahvusvahelised läbirääkimised ühtsete konkurentsieeskirjade üle kogu maailmas, võttes arvesse asjaolu, et paljud kokkulepped ja tegevused on hõlmatud mitme õigusliku konkurentsikorraga, mis takistab sidusrühmadel turul võrdselt konkureerida.

Lara Comi (PPE), *kirjalikult.* – (IT) Terve turumajandus ei saa eksisteerida ilma, et ei selle konkurentsiolekorra üle teostataks pidevat ja jätkuvat järelevalvet. Järelevalve ei tohi siiski võtta kõigile kohaldatavate ideoloogiliste parameetrite vormi. Tegelikult tuleks üksikjuhtumite baasil uurida olukorda igas turunišis, et anda õiglane hinnang selle kohta, kas seal austatakse põhimõtteid, mis mehaanilise kohaldamise korral tekitaksid paradoksaalseid ja ebamajanduslikke olukorda. Komisjon väärrib seega kiitust selle eest, et üritab spetsialiseerumislepingute ning teadus- ja arendustegevuse lepingutega – kaks mõnevõrra tundlikku sektorit, mille eripära õigustab nende erilist kohtlemist – hoida horisontaalne koostöö kontrolli all.

Diogo Feio (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Ettevõtjate horisontaalkokkulepped, mis on tehtud kooskõlas õigusnormidega, on koostöövorm, mis on sageli vajalik, et luua olulisi majanduslikke eeliseid, millest lõppkokkuvõttes võidavad nii turg kui ka tarbijad. Üldjuhul on tegemist koostööga, mis ei hõlma turuosaliste konkureerimise koordineerimist, nii et see ei mõjuta konkurentsivõimet, vaid tekitavad hüvesid, mida muul viisil ei ole võimalik saavutada. Seetõttu ei pea sel puhul rakendama Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõiget 1. Eriti oluline on see spetsialiseerumis- ning teadus- ja arendustegevuse lepingute puhul, mis on sätestatud määrustes (EÜ) nr 2659/2000 ja nr 2658/2000, mille läbivaatamiseks on komisjon esitanud ettepaneku. Ajal mil Euroopa vajab investeringuid teadus- ja arendustegevusse ning peab investeerima uuendustegevusse, on ülitähtis, et kooskõlas konkurentsioigusega kehtestatakse turul tegutsevate ettevõtjate sünergia loomiseks õiguslikud tingimused.

José Manuel Fernandes (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõigetele 1 ja 3, artikli 103 lõikele 1 ja artikli 105 lõikele 3 on lubatud ettevõtjate horisontaalse koostöö vormid, tingimusel et sellised lepingud aitavad parandada tootmist või toodete turustamist või edendavad tehnoloogilist või majandusprogressi ning loovad tarbijatele hüvesid. Hääletasin raporti poolt, sest ma usun, et arvestades määruste ja horisontaalsete suuniste vastuvõtmisest tehtud olulisi õigusmuudatusi ning vahepeal komisjoni omandatud kogemusi eeskirjade kohaldamisel, on vaja kodifitseerida komisjoni väljaantud uus eeskirjade kogum, milles võetakse arvesse Euroopa Liidu Kohtu praktikat selles valdkonnas.

Juozas Imbrasas (EFD), *kirjalikult.* – (LT) Nõustun ettepanekuga, sest tavaliselt tekib võrreldes vertikaalkokkulepetega horisontaalkokkulepete puhul rohkem konkurentsiprobleeme ja mul on seetõttu hea meel, et komisjon rakendab horisontaalkokkulepete turuosa künnisele kitsendavat lähenemisviisi. Ühtlasi olen

arvamusel, et selline lähenemisviis ei tohiks siiski reguleerivat raamistikku keerulisemaks muuta.

David Martin (S&D), *kirjalikult.* – Hääletasin raporti poolt. Mul on hea meel asjaolu üle, et komisjon on horisontaalsetele koostöölepetele kohaldatavate konkurentsieeskirjade läbivaatamise puhul algatanud kaks avalikku konsultatsiooni. Resolutsioonis rõhutatakse, kui tähtis on otsustamisprotsessis ära kuulata sidusrühmade arvamused ning neid arvesse võtta, et saavutada realistlik ja tasakaalus reguleeriv raamistik.

Nuno Melo (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Horisontaalsetele koostöölepetele kohaldatavate konkurentsieeskirjade läbivaatamine on ülitähtis, et suurendada ettevõtjate koostööd, eriti teadus- ja arendustegevuse valdkonnas, mis aitab luua sünergiaid koostöö kõigi valdkondade paremaks arenemiseks. Me ei tohi siiski unustada, et sedalaadi koostöö eesmärk ei ole konkurentsieeskirjade kahtluse alla seadmine.

Andreas Mölzer (NI), *kirjalikult.* – (DE) Horisontaalsed koostöölepped võivad tekitada olulisi majanduseeliseid. Konkurendid jagavad riske, säästavad kulusid, investeeringud suurenevad ning teadmised ja toodete kvaliteet paranevad ning mitmekesisus ja uuendused saavutatakse kiiremini. Teisest küljest saab horisontaalsete koostöölepete abil vähendada konkurentsi, kui konkurendid peaksid kehtestama hinnad, fikseerima toodangu või otsustama turu jagada. Seetõttu on selged lepingud, mis tagavad stabiilsuse, väga tervitatavad. Jään hääletused erapooletuseks, sest osa punkte ei ole ikka veel piisavalt selgelt sõnastatud.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *kirjalikult.* – (PT) Hääletasin horisontaalsetele kokkulepetele kohaldatavate konkurentsieeskirjade läbivaatamist käsitleva resolutsiooni poolt, sest selles võetakse arvesse komisjoni tegevust, eriti selle läbipaistvust suhetes parlamendiga ning avatuse vaimu, mille tõttu algatati läbivaatamise protsess eesmärgiga kuulata ära kõik sidusrühmad.

Õigusaktide läbivaatamisel peab alati arvestama õiguskindlust. Kooskõlas resolutsiooniga usun, et on ülitähtis, et pärast lõpliku uue reguleeriva raamistiku vastuvõtmist koostatakse kokkuvõtte ja korduma kippuvad küsimused, et selgitada turuosalistele üksikasjalikult raamistikku. Jagan parlamendi muret, et seda tuleks vaadelda intellektuaalomandi õiguste kaitset käsitleva integreeritud reguleeriva osana. Intellektuaalomandi õigused aitavad uuendustegevusele oluliselt kaasa ja seega on tähtis, et neid austataks.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *kirjalikult.* – (ES) Resolutsioonis tunneb Euroopa Parlament heameelt asjaolu üle, et komisjon on horisontaalsetele koostöölepetele kohaldatavate konkurentsieeskirjade läbivaatamisega algatanud kaks avalikku konsultatsiooni. Selles rõhutatakse, kui tähtis on otsustamisprotsessis ära kuulata huvitatud poolte arvamused ning neid analüüsida, et saavutada realistlik ja tasakaalus reguleeriv raamistik. Samuti kutsutakse komisjoni üles läbivaatamise järel selgelt ära näitama, kuidas ta on huvitatud poolte panust arvesse võtnud.

(Istung katkestati kell 13.20 ja jätkus kell 15.00)

10. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS

asepresident

11. Eelmise istungi protokoll kinnitamine (vt protokoll)

12. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (arutelu)

12.1. Iraak – eelkõige surmanuhtlus (sealhulgas Tariq Azizi juhtum) ja rünnakud kristlike kogukondade vastu

Juhataja. – Järgmine päevakorra punkt on arutelu Iraaki käsitleva kuue resolutsiooni ettepaneku üle – eelkõige surmanuhtlus (sealhulgas Tariq Azizi juhtum) ja rünnakud kristlike kogukondade vastu.⁽²⁾

Bastiaan Belder, *autor – (NL)* Austatud juhataja! Volinik! Head kolleegid! 12. novembril trükkis Saksa ajaleht pealkirja „Surmajaht Iraagi kristlastele”. Artiklit saatvalt pildilt oli näha kristlik pere, kes on pealinna Baghdati kirikus peavarjul. Pere oli varjunud pühakotta pärast seda, kui islami terroristid olid alustanud sihikindlat rünnakut kristlaste kodudele. 31. oktoobri jäle veresaun teenistuse ajal Syriaci katoliiklikus katedraalis ei olnud seega kindlasti üksikjuhtum. Mesopotaamia kristlik vähemus on puutunud kokku puhtakujulise usulise tagakiusamisega aastaid. See on kurb tegelikkus Iraagis. Vaadake Iraagi kristlaste massilist väljarännet! 2003. aastast saadik on nende arv Iraagis langenud 850 000lt 350 000le, kellest 115 000 on olnud riigisiselt ümberasustatud. Mida võivad need julged „klammerdujad” – jutumärkides, sest Iraagis on nende koht – oodata Euroopalt? Lõppude lõpuks on tegemist kristliku vähemusega, kelle ajaloolised juured Iraagis ulatuvad tagasi 1. sajandisse pKr ja sisaldavad maailma vanimaid kirikuid ning kloostreid. Paluksin Iraagi kristlastele kolme konkreetset Euroopa abimeedet. Kõigepealt palun toetada Iraagi kristlasi, kes on põgenenud Kurdi piirkonda, uue elu rajamisel. Andke neile tulevik omaenda riigis! Sama kehtib kristliku vähemuse kohta Nineveh’ tasandikul. Euroopa abi kutsekoolituseks, töökohad noortele ja laenuid uutele ettevõtetele. Teiseks tuleks Euroopa institutsioonidel soovitada Iraagi valitsusele tungivalt – ja tegemist on äärmiselt edasilükkamatu asjaga – lõpetada ID-kaartidel valdaja religioosse kuuluvuse avaldamine, sest selle väljajätmine suurendaks oluliselt usuliste vähemuste, eriti kristlaste, julgeolekut. Lisaks põhjustab valdaja religioosse kuuluvuse ID-kaartidel avaldamise olemasolev tava muu hulgas diskrimineerimist tööturul ning inimeste pööramist teistesse uskudesse. Kolmandaks paluksin parlamendi tasandil meie Iraagiga suhtlemise parlamendidelegatsioonil ilmutada Iraagi parlamendi viiele kristlikule liikmele meie valmidust aidata neid praegusel ebakindlal ajal sõna ja teoga. Igatahes, austatud juhataja, volinik, on mul muidugi hea meel kõigi Euroopa ja Iraagi parlamentaarsete kontaktide üle, mille eesmärk on toetada seda noort demokraatiat, ning mul on samuti väga hea meel, et minu kaasparlamentliige Mario Mauro esitab varsti väliskomisjonile Euroopa Liitu ja Iraaki käsitleva raporti. See on väga tähtis! Lõpuks, nõukogu ja komisjon – nõukogu ei ole siin tegelikult esindatud, kuid vahet ei ole, loodan teie peale, et jätkate jõuliste jõupingutuste tegemist, et veenda Iraagi võime tegema,

⁽²⁾ Vt protokoll

mida nad suudavad, et tagada vähemalt kristlike kogukondade ja kirikute ellujäämine Mesopotaamia ajaloolisel maal.

Véronique De Keyser, autor. – (FR) Austatud juhataja! Iraagi sõjast saadik on riik militaardiktaatori käest vabastamise asemel sattunud vägivalla kätte. Saddam Hussein'i poomine ei olnud mingil moel vahend selle vägivalla vähendamiseks. Vastupidi: see on pingeid selles riigis hullemaks teinud.

Teate, et Euroopa Liit võitleb lakkamatult surmanuhtluse vastu. Arvame, et surmanuhtluse kaotamisega Euroopas oleme aidanud astuda inimkonna arengus sammu edasi. Seepärast ongi meie arvates häbiväärne, et Tariq Aziz, kes töötas Saddam Husseiniga, ja kaks tema abilist, võidakse üles puua. See ei ole selle tõttu, et Tariq Azizi, keda tundsin väga hästi, oli tegelikult tähelepanuväärne isiksus, kes kahjuks osales totalitaarses süsteemis. Arvan aga – ja ütlen seda isikliku arvamusena –, et eriti viimasel hetkel tegi ta suuri jõupingutusi, et üritada oma riiki avada.

Kuid Tariq Azizi juhtum ei ole see, mis on oluline. Me ei saa lubada, et Tariq Azizi poomist näidatakse homme meie teleriekraanidel Iraagi vabastamise sümbolina. Just seepärast kutsungi kaasparlamendiliikmeid üles hääletama resolutsiooni poolt, mis sisaldab samuti Iraagi kristlaste tagakiusamist käsitlevat osa, millega olen nõus.

Anneli Jäätteenmäki, autor. – Austatud juhataja! Surmanuhtlus rikub õigust elule, nagu kuulutab inimõiguste ülddeklaratsioon. See on inimõiguste ülimalt eitamine.

Sellel perioodil viis 2009. aastal surmanuhtlusi ellu 18 riiki. Iraak hukkas üle 120 inimese ja Iraan teostas tervelt 388 hukkamist. Riigid, mis surmanuhtlust kasutavad, sealhulgas Ameerika Ühendriigid ja Hiina ning võime nimekirja jätkata, ütlevad, et inimesed hukatakse õigluse nimel. Surmanuhtlusel ei ole õigusega midagi pistmist.

Euroopa Liit on jõuliselt pühendunud surmanuhtluse ärakaotamise taotlemisele igal pool ning taotleb selle põhimõtte üldist aktsepteerimist. Resolutsioon on oluline meenus asjaolust, et meil on tarvis jätkata võitlust surmanuhtluse vastu. Kutsume Iraagi valitsust üles surmanuhtluse kaotamisele!

Peter van Dalen, autor. – (NL) Austatud juhataja! Islami äärmusluse tumedad pilved on kogunemas terve maailma ja iseäranis Lähis-Ida kohal. Pakistanis on Asia Bibi öelnud, et hoolimata tema kohtuotsuse peatamisest on ta äärmuslaste seisukohast endiselt ohtlik. Kahjuks tuleb tal rännata välja teise riiki. Iraagi kristlased on ka juba massiliselt põgenenud. Nad on äärmuslaste süstemaatilised ohvrid. Iraagist aetakse väga jõhkralt välja usuline kogukond, kes on elanud seal palju kauem kui äärmuslased. Just seepärast väärivad kristlased meie toetust. Neil tuleb lubada kokku jääda, nii et nad saavad viljeleda oma usku. Seetõttu kutsun komisjoni üles seadma küsimust esmatahtsaks. Mõõdukate rühmad Iraagis vajavad väga Euroopa tugevat toetust. Siis võib-olla suudame takistada islami äärmuslasi Iraagis kirikute uksi igavaseks sulgemast ja lukustamast.

Frieda Brepoels, autor. – (NL) Austatud juhataja! Head kolleegid! Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon toetab resolutsioonis täielikult kaht punkti. Kõigepealt on meil tarvis jätkata võitlust surmanuhtluse vastu ja lisaks üleskutseid, et tühistataks Tariq Azizile ja kahele endisele ametikandjale mõistetud surmanuhtlus. Teiseks peab võimaldatama Iraagis igal inimesel viljeleda oma usku ja me mõistame hukka mis tahes rünnaku selle vabaduse vastu. Oleme rahul selle kahe punktiga, kuid minu fraktsioon on vähem rahul sellega, mis resolutsioonist puudub. Näib, et Euroopa Liit keeldub arutamast mitmeid inimõiguste rikkumisi Iraagis, mille eest meie, ELi liikmesriigid, osaliselt vastutame. Välisriikide väed

on lubanud Iraagi turvajõududel vange väärkohelda ja isegi neid piinata ning mõrvata. Läänud aasta märtsis mõistis Euroopa Inimõiguste Kohus selles süüdi Ühendkuningriigi. Wikileaks hiljutised paljastused on kinnitanud, et selliseid asju juhtus ja et see on vastuvõetamatu. Nendel põhjustel oleksime tahtnud näha tugevat hukkamõistu nendele tegudele, mille panid toime nii Ameerika kui ka Euroopa väed. Samuti ei oleks olnud resolutsioonis kohatu viide Navi Pillay, ÜRO inimõiguste ülemkomissari, üleskutsele uurida põhjalikult ühest küljest väidetavaid ebaseaduslikke inimrööve ja teisest küljest väidetavat väärkohtlemist ja mõrvamist Iraagi vanglates. Laiemalt tuleks jälgida asja uurimist, mille käivitas hiljuti Ühendkuningriik, ja liikmesriigid, kes on saatnud piirkonda vägesid, peavad nõudma oma inimestelt vastutust väärtegede eest. Ka komisjon ja nõukogu peaksid seda nõudma; vaikimine ei ole enam võimalus.

Miguel Portas, autor. – (PT) Austatud juhataja! Arvan, et me kõik nõustume, et katse hukata Tariq Aziz, kes oli Iraagi peaminister Saddam Husseini režiimi ajal, on selgelt traagiline farss. Tegemist on mehega, kes on juba eluks ajaks vanglasse pandud. Me ei ole selle vastu, kuid arvan, et me ei saa arutada ja hukka mõista seda hukkamiskatset, mainimata samal ajal rohkem kui 900 surmaotsust, mis Iraagi valitsev nõukogu on juba ellu viinud. Meid ajendab kohustus anda võrdne kaal neile, kes on väga tuntud, ja neile, kes on vähem tuntud. Ilmselt nõustume samuti kristlike kogukondade vastase islami terrorismi hukkamõistuga, kuid me ei saa vaigistada 30 000 inimest, keda peetakse Iraagis sõjaväelise okupatsiooni tõttu süüdistuseta kinni, ega eirata, kuidas see on kutsunud esile konflikti ja probleeme Iraagi ühiskonnas. Resolutsiooni probleem on, et see nii vähe arvesse võtab. Seetõttu on minu fraktsioonil oma resolutsioon.

Constance Le Grip, autor. – (FR) Austatud juhataja! Tahtsin arutelul, mis käsitleb olukorda Iraagis, Tariq Azizi surma mõistmist ja kristlaste olukorda Iraagis, korrata oma fraktsiooni Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) täielikku vastuseisu surmanuhtlusele.

Eelkõige sooviksin aga samuti väljendada oma fraktsiooni nõrdimust Iraagis elavate kristlaste olukorra järsu halvenemise üle ning meie jahmatust hiljutiste ohvreid nõudnud rünnakute pärast, mis tabasid kristlikke kogukondi Iraagis, isäranis argpükslikku pantvangide võtmist Syriaci katedraalis Baghdadis 31. oktoobril, mis nõudis 58 inimelu. Tahame mõistagi samuti väljendada oma solidaarsust ohvrite ja nende peredega.

Sooviksime arutelu puhul kutsuda Iraagi võime pühalikult ja tõsiselt üles tegema kõike, et tagada kristlaste ohutus ja turvalisus Iraagis; kaitsta kõiki pühamuid Iraagis, tagada Iraagi kristlaste usuvabadus, kuid samuti kõikide usukogukondade ning kõikide usuvähemuste oma, ning töötada rahvustevahelise vägivalda vähendamise nimel. Tegelikult on siin kaalul rahu, rahvuslik leppimine selles riigis ja meie väärtuste, vabaduse ning sallivuse, kaitsmine.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! President Tariq Azizi surmaotsuse ja tagakiusatud kristlaste draama on teemad, mis oleks võib-olla tulnud loogiliselt lahus hoida. Aga võib-olla on hea, et arutame neid koos, sest see, mida resolutsioonis öelda tahame, on see, et tahame õiglust Iraagis ja õiglust Iraagi jaoks.

Tahame õiglust Iraagis, kuna need kristlased, kes on langenud mitme võimu pärast võitleva rühma fundamentalistlike rühmade ohvriks, on kahtlemata süüitud. Tahame õiglust Iraagile, sest käimasolev protsess selles riigis stabiilsuse ja demokraatia taastamiseks ei vääri oma palge armistamist mehe tapmisega, kes võib olla süüdi, kuid kes kindlasti ei ole ära teeninud hukkamist.

Seetõttu arvan, et resolutsiooni dokumendil võiksid olla praktilisemad tagajärjed, kui viiksime need seisukohad ja teemad üle ka ELi ja Iraagi lepingusse. Leping võib praktilisest küljest ette näha, et kehtestame majanduslike lepingute sõlmimiseks tingimused ning need tingimused hõlmavad inimõiguste ja Iraagi kristlaste austamist.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Austatud juhataja! Iraak ja iraklased on saanud päranduseks paljud õudused, mille all nad on kannatanud diktaator Saddam Husseini käe läbi. Seejärel on Iraak alates 2003. aastast saadik kannatanud kohutavaid inimõiguste rikkumisi, sealhulgas kinnipidamisi, inimrööve ja kohtuväliseid hukkamisi välisriikide sõjalise okupatsiooni all. See teeb iseäranis tähenduslikuks selle, et president Talabani on öelnud, et kuna ta on sotsialist ja humanist, keelduks ta allkirjastamast Tariq Azizi hukkamise korraldust. Arvan, et on oluline, et teeme parlamendis teatavaks, et oleme surmanuhtluse vastu olenemata sellest, kes on isik ja mis on tema usk, ning et me ei taotle pelgalt surmanuhtluse tühistamist, mis on mõistetud Tariq Azizile selle tõttu, et ta on kristlane. Ilmselgelt peame oma kaasparlamendiliikmetega täiesti kahetsusväärseks rünnakuid Iraagi kristlaste kogukonna vastu, kes kuuluvad Iraagi kultuuritraditsiooni, mida iraklased, enam kui keegi teine, hindavad ja oskavad säilitada. Me ei või aga unustada, et need, kes on kannatanud Iraagis terroristlikku ja usulahkudevahelist vägivalda enim, on tegelikult moslemid, olgu nad šiidid, sunnid või teised. Olulisem kui kunagi varem on see, et meie, Euroopa Parlament, pühenduksime tõsiselt oma suhetele Iraagiga ning arutaksime seda küsimust, eriti vajadust kaotada ära surmanuhtlus, kolleegidega Iraagi parlamendist.

Marietje Schaake, *fraktsiooni ALDE nimel.* – Austatud juhataja! Iraagis peatas surmanuhtluse 2003. aastal USA juhtimisel toimunud sissetung, kuid see taaskehtestati 2004. aasta augustis. Sellest saadik on mõistetud surma sadu inimesi ja paljud on hukatud.

Inimõiguste rikkumiste toimepanijate vastutuselevõtmine on ülioluline stabiilse tuleviku seisukohast mis tahes riigis, sealhulgas Iraagis. Poliitikud ja kunagised poliitikud ei peaks olema erandiks, kuna nad kannavad taoliste rikkumiste eest lõplikku ja tihti otsest vastutust. On hästi teada, et inimõiguste rikkumised omandasid Iraagis Saddam Husseini, Tariq Azizi ja teiste taoliste vastutusel sünged mõõtmed. Õiglane kohtupidamine ja nõuetekohane menetlus on asendamatud leppimise tagamisel ning tõhusa sammu astumisel parema tuleviku poole.

Euroopa Liit on väärtushinnangute ühendus ja ainulaadne paik maailmas, eriti mis puutub surmanuhtlust, mille oleme täielikult ära kaotanud. Suhtes teiste riikide, olgu Ameerika Ühendriikide, Hiina, Iraani või Iraagiga, kutsume neid üles mitte keelama inimestele karistuse vormina ülimat õigust – õigust elule.

Jalal Talabani on teatanud, et ta ei allkirjasta Tariq Azizi hukkamise korraldust, ning meil on selle üle hea meel. See peaks olema osa õigusriigi põhimõttel põhinevast ühiskonnast, kus austatakse kõikide kodanike inimõigusi, ja EL on valmis aitama Iraagi valitsusel areneda selles suunas ning tagama inimõiguste rikkujate õiglast vastutust.

Iraagi stabiilsus on habras ja riigi heakskiiduga hukkamised võivad seda häirida. Kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti teise vabatahtliku protokollini ning lisaks ka inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni 13. protokollini allkirjastamine ja ratifitseerimine aitaks tugevdada Iraagi seisukohta inimõiguste rikkumiste vastu. See oleks samuti teretulnud samm tema rahvusvahelisse üldsusse kaasamise suunas.

Marie-Christine Vergiat, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (FR) Austatud juhataja! Minu fraktsioon ehk Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete

liitfraktsioon, ei osalenud ühisresolutsioonis sellel teemal ega Tiibeti resolutsioonis. Neljapäeva pärastlõunased istungid on võtnas siin täiskogul üha sürreaalsemat ilmet, nii tühjuse poolest, mida näeme, kui ka käsitletavate teemade ja nende käsitlemise laadi poolest. Prismad, läbi mille mõned siin pidevalt vaatavad seda või teist riiki või seda või teist teemat, on vastuolus universaalse ja jagamatu arusaamaga inimõigustest, nagu neid on üksikasjalikult kirjeldatud rahvusvahelistes tekstides, mida me end esindavat väidame.

See asjade nägemise ja tegemise viis kahjustab Euroopa Liidu tõsiseltvõetavust selles valdkonnas ning mängib nende kasuks, kes ütlevad, et eurooplastel on läänelik nägemus inimõigustest või et nad taotleavad järjekordselt oma mudeli pealesurumist teistele.

Head kolleegid! Ühinen teie hukkamõistuga surmaotsustele, sealhulgas Tariq Azizi omale, ja hukkamistele, mis on Iraagis väga arvukad, kuid mis puudutavad samuti naisi ja lapsi. Oleksin soovinud, et mõistame samamoodi hukka tuhandete inimeste olukorra, keda peetakse kinni põhjuseeta, kohtumõistmiseta ja keda piinatakse. Oleksin soovinud, et mõistame hukka võimu kuritarvitamised, mille panid toime Iraagi jõud ja okupeerivad jõud, ning samuti lapssõdurid ja – eriti täna, naistevastase vägivalla rahvusvahelisel päeval – vägivalla, mille ohvriks naised selle konflikti kontekstis Iraagis langevad. Oleksin soovinud, et mõistame hukka viisi, kuidas Ameerika Ühendriigid hülgasid Ashrafi laagri, tundmata muret sadade inimeste pärast, kes seal elasid.

Kõikidel nendel põhjustel, austatud juhataja, jääb fraktsioon GUE/NGL erapooletuks hääletusel selle resolutsiooni, nagu ka Tiibetit puudutava resolutsiooni üle.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! 10. novembril sai viis inimest surma pommirünnakus kristlaste vastu ja vaid mõni päev enne oli rünnak katoliku katedraalile. Sada inimest võeti pantvangiks ning selle tagajärjel suri 40. Viimastel aastatel on põgenenud Iraagist 900 000 iraklast. Need sündmused on kurb illustratsioon kristlaste olukorrast Iraagis ja terves Lähis-Ida piirkonnas. Need ei ole üksikjuhtumid, vaid pigem üleilmne trend, mis etendub Euroopa piiridel ja lisaks ka Egiptuses ning aeg-ajalt ka Türgis. EL peaks suutma avaldada piisavalt survet, et võidelda kristlaste diskrimineerimisega. Meil maksab vaid mõelda Küprose põhjaosale, kus Türgi okupatsioonist saadik on ligikaudu 150 kirikut hävitatud või ehitatud ümber mošeedeks ja kus on alles ainult üks kirik, kus kristlikul elanikkonnal lubatakse iga aasta pühitseda üht missat. Ärge unustage, et ma ei räägi Iraagist, vaid Vahemere saarest Euroopa äärel!

Arvan, et on mõtet seada sisse alaline süsteem kristlaste tagakiusamise seiramiseks. Järgnema peaksid konkreetsed meetmed; näiteks kristlaste tagakiusamist keelavate klauslite järjekindel lisamine ELiga sõlmitavatesse rahvusvahelistesse kaubanduslepingutesse. Me ei saa lubada olukorda, kus tahame ajada äri, kuid vaatame rahulolevalt läbi sõrmede, kui kristlasi taga kiustakse.

Sooviksin lõpetada mõne sõnaga endise välisministri Tareq Azizi kohta: Isegi Saddam Husseini režiimi kunagistel liikmetel on õigus nõuetekohasele menetlusele. Kättemaksu nimel hukkamistel ei ole siin kohta. Isegi need kunagised ministrid väärivad õiglast kohtupidamist. Sellega ei saa nõustuda, iseäranis noores riigis, mille eesmärk on saada demokraatlikuks riigiks. Sel põhjusel kutsun ELi üles rakendama asjakohaseid meetmeid ning tegutsema selgelt.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Austatud juhataja! Euroopa Liidu ohutus keskkonnas näeme usku ja kirikuskäimist eraasjana. Iraagis on aga oma ristiusu mittevaramisest saanud peaaegu erakordse julguse märk. Täna oleme õigusega mõistnud hukka pühapäeval,

31. oktoobril toimunud kohutava rünnaku, kuid vahepeal on toimunud uusi rünnakuid, nõudes järjekordselt inimesid. Eelmisel esmaspäeval said Mosulis linnas surma kaks venda. Minu kaasparlamentiliige Bastiaan Belder on esitanud teile Iraaki jäänud Iraagi kristlaste rühma üha kahaneva arvu, kellest vähemalt 100 000 on samuti omaenda riigis riigisisest ümberasustatud. See näib kahtlemata olevat teatavate rühmade sihipärane strateegia, et ajada see elanikkonna rühm minema. Volinik! Meie, EL, ei saa lubada endale lihtsalt seismist ja pealtvaatamist. Kõigepealt peaks liit muidugi pöörduma Iraagi ametivõimude poole, kes on kahjuks ikka veel nõrgas positsioonis, ja toetama neid meetmete rakendamisel. Sooviksin aga minna sammu kaugemale ning tõesti, nagu Mario Mauro on öelnud, seadma ohutu elukeskkonna Iraagi kristlastele Iraagis esmatähtsaks Iraagiga sõlmitavas partnerluslepingus, mida nüüd arutame. Iraagiga suhtlemise parlamendidelegatsiooni asejuhina jätkan olukorra jälgimist ja kuulan hea meelega, mida komisjon sellest arwab.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Austatud juhataja! On jahmatav ja lubamatu olukord, et jälle on pidanud palju süütuid inimesi Iraagis oma usuliste tõekspidamiste tõttu kannatama.

Rünnakud usuliste kogukondade vastu on alati kaitstamatud kõikjal, kus need aset leiavad. Usuliste rühmade õigus koguneda ja oma usku viljeleda peab olema tingimusteta. Euroopa Liit ei ole mures vaid kristlaste pärast. Usu- ja südametunnistusevabadus peavad kehtima kõigile võrdselt. Selle universaalse inimõiguse kaitsmine on parim olemasolev tagatis, et konflikte saab ennetada enne, kui need algavad, ja lahendada.

Resolutsioon on minu arvates sõnum, et Euroopa Liit toetab jõuliselt Iraagi rahvast, soovitades neil tungivalt rakendada meetmeid vägivalga ja terrorismi vastu ning võidelda otsustavalt demokraatia ja üldise inimväärikuse eest.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja! Ühe kuuga on äärmuslaste rühmad mõrvanud Iraagis üle 50 kristlase.

Iraagi uue valitsuse eriline vastutus on tagada ohutus, õiglus ja võrdsed õigused kõikidele usulistele kogukondadele. Ainult nii viisi saab Baghdad võita lugupidamist ja suurendada usaldust, mitte ainult riigi sees, vaid ka suhetes ELis.

Olukord Lähis-Ida paljudes riikides, kust traditsioonilised kristlikud vähemused on sunnitud põgenema, on murettekitav. Enamik Iraagi assüürlasi on nüüd riigisisest ümberasustatud inimesed. Arvan, et on ülioluline, et Catherine Ashton tõstataks meie ühise välispoliitika teostamisel regulaarselt usuvabaduse probleemi ja et ELi lepingud kolmandate riikidega tulevikus sisaldaks usuvabaduse austamist käsitlevat klauslit.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Austatud juhataja! Viimase aasta jooksul on kristlik kogukond Iraagis kogenud usulise vägivalga ja tagakiusamise eskaleerumist. Kristlased, pommitamistest ja massimõrvadest kabuhirmul, on Iraagist põgenemas. Ehkki mõistan hukka õudusttekitavad terrorirünnakud, sooviksin tõtt öelda sõnada, et USA sissetung muutis olukorra selles suhtes hullemaks ning et seetõttu on USA vastutus olukorda parandada. Üldiselt on usulised ja rahvuslikud lahkkelid ning vastastikune vihkamine Iraagis sellised mõõtmed omandanud, et riik on tõsiselt ohus. Demokraatlik maailm ootab Iraagi valitsuselt surmanuhtluse ära kaotamist võimalikult pea. Mul on hea meel Iraagi presidendi otsuse üle mitte allkirjastada Tariq Azizi hukkamise korraldust, kuid jälgime pingsalt, kuidas käitub selles juhtumis Iraagi parlament.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Austatud juhataja! On skandaalne, et pärast 2000 aastat kristlike kogukondade kohalolekut geograafilises piirkonnas, mida nüüd tuntakse Iraagi nime all, ähvardab neid kogukondi kadumine, arvestades eriti Lääne sekkumist viimastel

aastatel ning asjaolu, et sündmused toimuvad demokraatliku valitsuse ajal, kellel on Euroopa Liidu toetus. Me ei saa seda lubada! Kui usuvabaduse üldised küsimused välja arvata, on tegemist täieliku skandaaliga, ja ma mul on hea meel, et mitu kristlikku piiskopi Iraagist sõidavad detsembris Strasbourgi, et teavitada meid üksikasjalikult oma usuliste kogukondade olukorrast.

Peame väljendama selgelt, et ei piisa sellest, et aeg-ajalt väsinud žest tehakse, vaid et meil on siin tõeline vastutus. 80% eurooplastest on kristlased. Loomulikult oleme üldiselt usuvabaduse poolt, kuid kes kaitseb nende inimeste huve, kui meie seda ei tee? Need on inimesed, kes elasid üle Saddam Hussein'i põlastusväärse režiimi oma riigis, kuid kelle eksistents ise on nüüd ohus.

Seepärast peabki Euroopa Liit oma inimõigustega seotud tööd selles piirkonnas keskendama. Kutsuksin Catherine Ashtonit üles tegema sama ning teavitama meid korrapäraselt nende kristlaste olukorrast.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Kristlaste mõrvamisel ei ole lõppu; täna Iraagis, Nigeerias, Egiptuses ja Afganistanis, eile Sudaanis, Indias ja Indoneesias ning homme, kui neid veel tapetud ei ole, kui nad veel pogromide, vägivalda, vägistamise ja agressiooni ohvriks langenud ei ole, tuleb neil elada paariate kombel, varjates oma usku isegi paikades, kus nende kultuurilised, poliitilised ja majanduslikud juured on palju vanemad kui Islami ilmumine nende kodumaale. Hoolimata Lääne islami haritlaste pöördumistest ei toimu sellistes riikides nende julgeoleku tagamiseks mitte midagi. Nende ainus süü on, et järgivad sama usku, mis eurooplased ja ameeriklased.

2010. aastal on islami fundamentalism hävitanud Kristuse araabia päritolu järgijaid meie oma silme all. Ükski rühm inimesi ei vääri sellist saatust. Väärrib ütlemist, et ei ole ühtainsatki kristlikul kultuuril rajanevat riiki, kus moslemeid koheldaks nii halvasti kui islamimaades elavaid kristlasi. Parlamendil tuleks koostada raport kristlaste olukorra kohta islamiriikides ja Euroopa institutsioonidel tuleks lisada tagakiusamise küsimus päevakorda, kui nad nende riikidega läbirääkimisi peavad.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Austatud juhataja! Ei ole midagi ebaloogilisemat kui surmanuhtlus – tappa keegi näitamaks, et tapmine on vale. Inimesed on Iraagis kannatanud äärmist rõhumist. Esiteks väärkohtles ja rõhus diktaator Saddam Hussein inimesi, kelle arvamused erinesid tema omadest, ja inimesi, kes kritiseerisid tema režiimi. Nüüd kannatavad inimesed okupeeriva võimu all, kes on huvitatud rohkem relvil tugineva võimu rajamisest kui demokraatiast. Jätkub nende väärkohtlemine ja rõhumine, kes kritiseerivad okupeerivat võimu.

Ka kristlastevastane väärkohtlemine ja rõhumine jätkub. Väärkohtlemisele ja rõhumisele Iraagis peab tulema lõpp. Meil on selles suhtes vastutus. Seda võiks nimetada etniliseks puhastamiseks. Just sellest räägime siin. Inimesi sunnitakse Iraagist lahkuma. Peame seetõttu tagama, et me ei sunni neid EList välja. See on meie kohustus. Me ei tohi saata iraklasi tagasi kindlatesse kannatustesse ja rõhumisse.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Austatud juhataja! Olen kindel, et Iraagi valitsusel on parimad kavatsused, kuid peame kõik tegema enam, et kaitsta riigis kristlikku kogukonda. Praegu seda kogukonda diskrimineeritakse, rünnatakse ja isegi mõrvatakse ainult ühel põhjusel: et nad lõpuks kõrvaldada maalt, kus nad on elanud peaaegu 2000 aastat.

Euroopa Liit peaks tegutsema asjas julgemini, eirates enesetsensuuri, mida surub peale poliitiline korrektsus, mis on nähtav isegi resolutsiooni tekstis, mille pea vastu võtame.

Iraagi kristlaste kaitsmine tähendab täna mõistagi hoolitsemist nende eest, keda ümber asustatakse, ja nende vastuvõtmist meie riikides ning lisaks ka poliitilisi muutusi Iraagis. See aga – ja see on minu pöördumine komisjoni, Catherine Ashtoni poole – peab olema meie diplomaatia loosung, peamine loosung maailmas. Usuvabadus, iseäranis kristlikes kogukondades, peaks olema Euroopa diplomaatia lipulaev.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Austatud juhataja! Kristlased on kahtlemata üks enim tagakiusatud usulisi rühmi maailmas. Lähis-Idas näevad mõned äärmuslaste rühmad neid kui õigustatud sihtmärke ja lõppeesmärk on nende lahkumine – nii lihtne see ongi – sellest piirkonnast, kus sündis ristiusk, ja piirkonnast, kus nende ajalooline kohalolu on oluline teatavat liiki tasakaalu seisukohast. Sündmused Baghadi katedraalis kujutavad pelgalt olukorra pädimist, mille passiivsed pealtvaatajad me liiga kaua oleme olnud.

Euroopa Liit kui üleilmne tegutseja ja selle piirkonna eri riikide äripartner peab jõuliselt väljendama oma nõrdimust olukorra üle. Diskrimineerimist, mis tahes liiki, ei saa lubada. Demokraatia on selles piirkonnas võidukas ainult siis, kui austatakse kõige põhilisemaid inimõigusi, nagu usuvabadus.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Parlament peab võtma valjul ja selgel häälel sõna Iraagis kristlike vähemuste suhtes toime pandud rünnakute vastu. Tegemist on peatükiga diskrimineerimise ja märterluse pikas loos, mis on kestnud 2000 aastat, ja on uskumatu, et see nüüd veel kolmandat aastatuhandet jätkub.

Nõustun vajadusega toetada mõõdukaid iraklaste rühmi ja kristlasi, kes on põgenenud Kurdistani, ja samuti vajadusega eemaldada isikut tõendavatelt dokumentidelt viited religioossele kuuluvusele. Sooviksin aga täna hukka mõista midagi, mis on minu arvates selle kurva asja kõige absurdsem tahk. Ristiusu sümbol on rist, mis näib olevat surma sümbol, kuid on tegelikult vabaduse sümbol, sest kristlaste seisukohast vabastas Kristuse surm ristil inimkonna patust ja pimedusest. On tõeliselt uskumatu, et on inimesi, kellel ei ole vabadust kummardada vabaduse sümbolit, sest neid notitakse kirikust väljudes pelgalt selle eest, et nad seal sees olid.

Janusz Lewandowski, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Euroopa Komisjon jagab parlamendi muresid, mida parlamendi lugupeetud liikmed nii selge sõnaga väljendasid, inimõigusi puudutava olukorra suhtes Iraagis. Välisasjade nõukogu väljendas esmaspäeval oma täielikku hukkamõistu hiljutistele terrorirünnakutele, eriti nendele, mille sihtmärgiks olid paigad, kuhu kogunevad tsiviilisikud, sealhulgas kristlikud ja islami pühamud.

Nõukogu, võttes vastu kõrge esindaja / asepresident Ashtoni esitatud järeldused, rõhutas samuti, et uuel valitsusel Iraagis on vaja pühenduda rahvusliku leppimise taotlemisele. See tähendab, et ta peaks esindama kõikide iraklaste huve ja vajadusi hoolimata usutunnistusest ning rahvusest. Inimõiguste, sealhulgas vähemustesse kuuluvate inimeste õiguste, kaitsmine ja edendamine peab olema esmatahtis. Oma dialoogis Iraagiga väljendab Euroopa Liit tihti muret inimõiguste, sealhulgas mitte ainult usuvabaduse, vaid ka surmanuhtluse pärast.

Kümme päeva tagasi esitas EL ametivõimudele tungiva ja otsese nõudmise vastusena Iraagi ülemkohtu otsusele mõista surma kunagise režiimi viis esindajat, sealhulgas Tariq Aziz. EL meenutas oma kindlat vastuseisu surmanuhtluse kasutamisel mis tahes asjaoludel, taotledes esimese sammuna surmanuhtlusele üleilmset moratooriumi. Inimõigused on olnud silmapaistval kohal partnerlus- ja koostöölepingus, mille loodame Iraagiga pea allkirjastada. See on otsene vastus Esther de Langele.

2003. aastast on oluline osa ELi koostööst Iraagiga keskendunud õigusriigi tugevdamisele ning inimõiguste ja põhivabaduste edendamisele, näiteks EUJUST LEXi ja ühenduse abi kaudu. Olulisi vahendeid on suunatud ka kaitse ja abi osutamisele kõige haavatavamatele iraaklastele. Paljud neist on ilmselgetel põhjustel riigisisest ümberasustatud ja elavad nüüd tiheda vähemusrühmadest elanikkonnaga piirkondades. Meie töö on ulatunud inimõiguste teadvustamise ja jõustamise edendamisest haavatavate rühmade seas kuni koolide taastamiseni arutelu jooksul juba mainitud piirkondades, nagu Nineveh, kus on suur kristlik elanikkond.

Humanitaarabi jõuab samuti jätkuvalt kõige haavatavamateni sees- ja väljaspool Iraaki. ELi abi ei saa suunata otse konkreetsetele rahvuslikele või usulistele kogukondadele, kuid sellega peaks ja saab aidata kõige haavatavamaid iraaklasi, kus iganes nad ei ela.

Me ei alahinda raskusi, millega Iraagi valitsus silmitsi seisab. Ei ole lihtne ülesanne juurida välja äärmuslased, kes püüavad luua barbaarsete aktide kaudu pingeid usulahkude vahel. Julgeolek, areng ja inimõiguste säilitamine on tihedalt seotud. EL on jätkuvalt pühendunud Iraagi aitamisele nii hästi kui suudab, et tagada edasimineku kõigis kolmes küsimuses. Iraagi rahvas ei vääri midagi vähemat!

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub mõne aja pärast.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjalikult . – Ühinen oma kolleegidega parlamendist Iraagis jätkuvate mõrvade, hukkamiste ja inimõiguste rikkumiste hukkamõistmisel. Iraagi kristliku vähemuse olukord on elu ja surma küsimus: ligi 50 Iraagi kristlast sai surma halastamatus veresaunas Meie Pääste Jumalaema kirikus 31. oktoobril 2010. Human Rights Watchi hinnangul on 2003. aastast saadik tulnud riigist põgeneda peaaegu poolel Iraagi kristlikust elanikkonnast, sadadel tuhandetel inimestel. Peame jätkama võitlust nende ellujäämise ja vabaduse eest. Peame esindama vähemuste õigusi ja jätkama vastuseisu mõrvadele, vägivaldale, segregeerimisele ja diskrimineerimisele rahvuse või usulise veendumuse alusel. Kutsun komisjoni ja nõukogu üles tõstatama viivitamatult Iraagi kristlaste turvalisuse küsimust, samal ajal kui EL jätkab liikumist tihedama koostöö suunas Iraagi valitsusega.

12.2. Tiibet – hiina keele peamiseks õppekeeleks muutmise kava

Juhataja. – Päevakorra järgmine punkt on arutelu kuue resolutsiooni eelnõu üle, mis käsitlevad Tiibetit – hiina keele peamiseks õppekeeleks muutmise kava ⁽³⁾.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autor. – (PL) Austatud juhataja! Oktoobris olime tunnistajaks tuhandete tiibetlaste rahumeelsetele meelevaldustele Hiina võimude kavade vastu muuta hariduspoliitikat. Praegune kakskeelne mudel, mis võimaldab rahvusvähemustel õppida hiina keele kõrval oma rahvuskeeltes, asendatakse mudeliga, kus hiina keel on õppetöö põhikeel.

Qiang Wei, Hiina Kommunistliku Partei sekretär Qinghai provintsis, ütles ajaleheartiklis, et mandariini tavakeelest saab algkoolides peamine õppekeel 2015. aastaks. Tingituna

(3) Vt protokoll

tiibetlaste ja teiste rahvusrühmade esindajate vajadusest toimida tõhusalt Hiina tööturul, peaks neil olema võimalik õppida hiina keelt, ent mitte selle hinnaga, et neil ei ole võimalik omandada sobivat haridust oma keeles.

Tuleks meenutada, et õigused, mille eest tiibetlased võitlevad, tulenevad Hiina põhiseaduse artiklist 4 ja regionaalse rahvusautonoomia seaduse artiklist 10. Tiibetlased nõuavad seega, et austataks neile juba antud õigusi, ning parlament peaks neid rõhutatult toetama püüdlustes säilitada oma kultuuri, mille põhielement on keel. Arvan, et Dokru Choedaka, tiibeti keele eest võitleja, kõneleb tõtt meie kõigi silmis, kui ütleb, et koolid ja keel on rahvusliku identiteedi alustalad.

Marietje Schaake, autor. – Austatud juhataja! Kultuurile ja kultuuri väljendusvormidele tuginevad inimeste väärtused ja identiteet. Nagu ütles Aristoteles: asi ei ole välisilmes, vaid seesmises tähenduses.

Kultuur, kui seda kasutatakse väärtuste pealesurumise ning mitmekesisuse ja sõnavabaduse minemauhtumise vahendina, on nagu relv. Seetõttu tekitab väga muret asjaolu, et mandariini hiina keel on kehtestatud tiibetlastele hariduse ja ametlike dokumentide põhikeeleks. Kui Hiina kavatses tiibeti kultuuri niiviisi minema uhtuda, tegutseb ta vastupidiselt oma teatavaks tehtud kavatsustele arendada riigi arvutute kultuuride, rahvuste ning identiteetide harmoonilisi suhteid. Samuti peaks Hiina võimud laskma Tiibetisse välismaailma esindajaid, nõudmata erilube, ning lubama tsenseerimata suhtlust ja juurdepääsu teabele – ka Internetis – kogu riigis.

Mitte ainult majandusareng, vaid ka kultuuriline mitmekesisus ja inimõiguste austamine soodustavad võrdselt palju jõukust. EL peaks oma suhetes Hiinaga seadma järjekindlalt esmatähtsaks inimõigusi, eriti rahvus- ja kultuurivähemuste puhul.

Ryszard Czarnecki, autor. – (PL) Austatud juhataja! Suured Euroopa riigid pühendavad tõepoolest palju tähelepanu majanduslikke, investeringuid puudutavaid ja ärilisi suhteid Hiinaga. See tähendab, et parlamendil on etendada avalikult veelgi suurem roll arutelul inimõiguste ning asjaolu üle, et neid rikutakse. Arvan, et täna peab parlament rõhutama väga jõuliselt Tiibetis elavate inimeste õigusi oma keelele, takistamatule kontaktile välismaailmaga Interneti teel – elame lõppude lõpuks 21. sajandis – ja võimalusele rääkida välisajakirjanikega, sest väliskorrespondentide külaskäikude keeld piirkonnas on kahetsusväärne. Lõpuks sooviksin öelda, et riigikeele pealesurumine Tiibetile on minu jaoks sügavalt murettekitav.

Heidi Hautala, autor. – (FI) Austatud juhataja! Hiina Rahvavabariigi põhiseaduse artikkel 4 tagab kõikidele kodanikele ja rahvustele õiguse kasutada ning arendada oma kõne- ja kirjakeelt. Seda arvestades oleme väga põhjendatult mures hiljuti laekunud uudise pärast, et tiibeti keele staatust õppekeelena võidakse nõrgestada. Tean, et selles tohtus riigis avaldatakse meelt asjaolu vastu, et Shanghais ja Kantonis kõneldavad hiina keele teisendid on samamoodi kadumas, ning ka see tekitab muret.

On oluline, et Hiina Rahvavabariik tunnistaks, et tiibeti kultuuri hoidmine on ülimalt sõltuv selle keelest ning et tiibeti keel tuleks säilitada esimese õppekeelena ja seda tuleks kasutada ka ülikoolides. Mõistagi on tõeline kakskeelsus oluline eesmärk. On vaja tunnistada, et on vaid mõistlik, et tiibetlased õpivad ka hiina keelt, kuid selle muutmine esimeseks õppekeeleks ei saa olla muud kui problemaatiline, kuna tähendab, et tiibeti kultuur kannatab.

Oluline on ka, et Hiina lõpuks ratifitseeriks aastaid tagasi allkirjastatud kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti, sest see teeks enam rahvus- ja usuvähemuste kaitsmise ning nende keelte ja kultuuride säilitamise tagamiseks.

Thomas Mann, autor . – (DE) Austatud juhataja! Kui me Euroopa Parlamendis sõna võtame, saame seda teha oma emakeeles. Hiina valitsus kavatseb selle põhiõiguse tiibetlastelt ära võtta, ähvardades neid identiteedi kadumisega. Tuhanded tiibetlased on võidelnud kakskeelsuse poliitika võimaliku lõpu vastu rahumeelsetel meelevaldustel koolides ja ülikoolides. 27. oktoobril sain Brüsselis Euroopa Parlamendi hoone ees petitsiooni meie solidaarsust taotlevatelt tiibeti koolilastelt. Hiina suursaadik Zhe Song rõhutas eile, et kakskeelne haridus on Tiibetis oluline meede tiibeti kultuuri toetamiseks. Ehkki kuulsin, mis tal öelda oli, ei ole ma kindel, et teda usun. Lõppude lõpuks ei ole ta eitanud arvukaid teateid meedias, mis osutavad, et mandariini hiina keelest saab Quinghai piirkonnas haridusasutustes kasutatav peamine keel. Kantoni ja Shanghai hiina keel asendatakse samuti mandariini keelega kogu haridussüsteemis ning isegi raadios, seda hoolimata asjaolust, et valitsuse väidatel kõneleb mandariini keelt ainult pool Hiina elanikkonnast. Põhiseaduse artikkel 4 ja regionaalse autonoomia seaduse artikkel 10 rõhutavad kõikide rahvusrühmade vabadust arendada oma kirja- ja kõnekeelt. Volinik Lewandowski, soovitaksin teil tungivalt veenduda, et see murettekitav areng tõstataks ELi ja Hiina dialoogis. Palun saatke rühm asjatundjaid piirkonda teabekogumissioonile, et selgitada välja, mis kakskeelset süsteemi ohustab. Hiina keel võib tiibeti keelt täiendada, kuid kindlasti mitte välja vahetada.

Róża Gräfin von Thun und Hohenstein, fraktsiooni PPE nimel. – (PL) Austatud juhataja! Praegu ei saa keegi kurta, et puudub teadmine või teave Tiibetis toimuva kohta, ent sellest hoolimata ei teeme ikka veel peaaegu mitte mingeid katseid, et takistada hiinlasi hävitamast tiibetlasi omaette rahva ja terve piirkonnana ühes nende imelise kultuuri ning kauni ehtsa religioossusega.

Täna räägime tiibeti keele hävitamisest ja asendamisest mandariini keelega. Lõppude lõpuks on paljud meist siin istungisaalis ja paljud meie esivanematest väga tihti maksnud kõrget hinda oma rahvuskeelte eest võitlemise pärast vastu sissetungija või diktaatori tahtmist, sest teadsime, et oma keele kaotamine tähendab viimase lootuse kaotamist, et võime ühel päeval oma riigis iseendid olla. Tänu ka nendele kogemustele, mis on olnud paljude eurooplaste saatus, peame nõudma, et need, kes meie nimel Hiinaga läbi räägivad, arutades tehnoloogia arengut, investeringuid, kaubandust ja nii edasi, ei väldi Hiinas esineva inimõiguste harjumuspäraste rikkumise teemat. Palun, et Hiina valitsusega läbirääkimistel inimõiguste üle, ja siinkohal ühinen enne mind üleskutseid teinutega, ei jääks inimõiguste küsimus tagaplaanile olenemata sellest, kas meil on hetkel majanduskriis või mitte!

Kristiina Ojuland, fraktsiooni ALDE nimel. – Austatud juhataja! Kogu Eesti ajaloo vältel oleme võidelnud põlisrahva keele säilitamise eest. Pärast taasiseseisvumist 1991. aastal oli meil lõpuks vabadus kõnelda oma keelt ja hoida oma kultuuri ning identiteeti. Valus on näha tiibeti rahva allasurumist ja selle keele, identiteedi, kultuuri ning religiooni määramist väljasuremisele.

Hiina Rahvavabariik kasutab sama meetodit tiibetlaste marginaliseerimiseks, mida Nõukogude Liit kasutas eestlaste kallal. Tiibeti hiinastamist, täpselt nagu Eesti venestamist nõukogude okupatsiooni ajal, teostatakse mittepõlisrahva ümberasustamisega põlisrahva väljakujunenud territooriumile.

Nii kaua kui Tiibeti han-hiinlastest elanikkond kasvab, on tiibetlastel täielik õigus hirmu tunda. Hiina võimude kavatsus kehtestada mandariini hiina keel esmaseks õppekeeleks

koolides rikub Tiibeti põlisrahva õigusi. Sooviksin näha, et see rikkumine tõstatatakse ja lahendatakse esmatahtsa ülesandena ELi poolitika Hiina Rahvavabariigi suunal.

Reinhard Bütikofer, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Olen resolutsiooni vastu. Minu fraktsioon on lubanud mul võtta sõna selle vastu hoolimata asjaolust, et enamik mu kolleege minu arvamust ei jaga.

Nagu on tõdetud, on Hiina suursaadik väljendatud kriitikale reageerinud. On võimalik, et tema kiri ei vasta igale küsimusele, kuid miks on nii, et kõigepealt püüame dialoogi taotlemise asemel võtta vastu resolutsiooni? Kas saame end tegelikult tõsiselt võtta, kui kõigepealt võtame vastu resolutsiooni ja siis ütleme, nagu eelnenud sõnavõtja seda väljendas – nüüd saadame kellegi teabekogumissmissioonile, et selgitada välja, kuidas kakskeelsus ohus on.

Arvan, et tiibeti keele surmast rääkida ei ole veenev. Sellel parlamendil ei ole volitusi otsustada, kui palju ungari keelt õpetatakse koolides Slovakkias või Rumeenias, kuid arvan, et tal on õigus otsustada, kas matemaatikat tuleks õpetada tiibeti või muus keeles. Ma ei tea, kas see on arukas.

Lõpuks arvan, et on viga ühendada keelepoliitika küsimus dalai-laamaga, ehkki need on kaks täiesti eraldi küsimust. Ma ei arva, et aitame sellist sammu astudes tagada, et inimesi ei takistata oma keelt kasutamast.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Keel on olulisim identiteeditunnus ja sotsiaalse suhtlemise põhivahend. Tänapäevane arutelu Hiina Rahvavabariigi katsete üle kehtestada hiina keel Tiibeti õpetamissüsteemis ainsaks kohustuslikuks keeleks kujutab rünnakut selle rahvuse kultuurile. Seni on olnud tiibeti keel ametlik keel Tiibetis ja nendes Hiina piirkondades, kus tiibetlased on peamine rahvusrühm. Tiibetlaste seisukohast on selle kasutamine ja areng üks olulisimaid viise, kuidas nad oma autonoomiat *de facto* teostavad. Vajadus aru saada ka hiina keelest on mõistetav nende puhul, kes kavatsevad otsida tööd väljaspool Tiibetit, kuid sobiv ja piisav lahendus näib olevat hiina keele kasutusele võtmine õpetatava ainena, mitte tiibeti keel hiina keelega õppekeelena asendamine.

Sel põhjusel peaksime väljendama oma vastuseisu katsele võtta tiibetlastelt ära nende põhiline suhtlemisvahend. Tiibetlastelt oma keele õppimise võimalust ära võttes murendavad hiinlased aeglaselt, kuid kindlalt Tiibeti autonoomiat ja põhjustavad selle kultuuripärandi kadumise.

Cristian Dan Preda (PPE) *(esitab Reinhard Bütikoferile sinise kaardi küsimuse kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel).* – (RO) Austatud juhataja! Sooviksin esitada kaasparlamendiliikmele küsimuse, kui ta sellega nõustub. Miks on praeguses kontekstis olulisem Hiina suursaadiku seiskoht asjas kui meie soov rääkida Tiibetis toimuvast? Kui olen õigesti aru saanud, on põhjus selles, et ta arvab, et peame panema tähele pigem seda, mida ütleb Hiina Suursaatkond, kui seda, mida ütlevad meile meie veendumused.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) *(Sõnavõtja vastab Cristian Dan Preda sinise kaardi küsimusele kodukorra artikli 149 lõike 8 alusel).*

Austatud juhataja! Olen kaasparlamendiliikmele küsimuse esitamise eest väga tänulik, kuna see annab mulle võimaluse korrata, mida ütlesin enne. Ma ei öelnud, et peaksite uskuma Hiina suursaadikut. Ütlesin hoopis, et meil oleks mõistlik võtta oma tööd tõsiselt ja taotleda dialoogi ning seejärel arutada resolutsiooni.

Ei ole mõtet pakkuda välja, et peaksime võtma vastu resolutsiooni praegu ja seejärel saatma asjatundjad Hiinasse välja selgitama, kas ja kus täpselt kakskeelsus ohus on. Arvan, et kui tahame midagi inimõiguste tõhususe puhul ära teha, siis ei ole meil tarvis lihtsalt vagasid kavatsusi väljendada, vaid peame samuti küsimusega tegelema, et vältida juba keerulise olukorra kahjustamist.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Austatud president! Mul on hea meel toetada resolutsiooni ühissetpanekut, kuna see väljendab selgesti põhimõtteid, mida vähemuses põlisrahva esindajana täielikult jagan. Seetõttu toetan põhimõtet, et a) vähemuskeelte rõhumine rikub fundamentaalselt sellesse vähemusse kuuluvate kodanike õigust vabadusele, et b) õppetöö emakeeles on õppimiseks sobivaim ja et c) kohalikele ametiasutustele ning kogukondadele tuleks anda pädevus teha otsuseid õpetamisel kasutatava keele kohta.

Sooviksin pöörata kõikide ettepanekut toetavate liikmete tähelepanu asjaolule, et kahjuks ei järgita neid põhimõtteid täielikult ka teatavates ELi liikmesriikides. Selle tõenduseks on hetkel kehtiv Slovakkia keeleseadus ja Rumeenia haridusseadus, mis võimaldavad teatavate ainete õpetamist ainult riigikeeles. Võiksin nimetada veel ELi riike, aga praegu ma seda ei tee. Olen väljaspool Euroopa Liitu esinevate õiguste rikkumiste seiramise pühendunud toetaja, kuid samal ajal arvan, et on oluline, et ei vaikitaks rahvusvähemustele ebasoodsate tavade üle ELi territooriumil.

Zuzana Brzobohatá (S&D). – (CS) Austatud juhataja! Sooviksin mainida oma sõnavõttus Hiina Rahvavabariigi väljendatud soovi harmoonilisteks suheteks tema territooriumil elava kõigi 56 rahvusvähemuse vahel. Sel puhul arvan kindlalt, et on vaja toetada tiibeti keele säilitamist, mis on üks neljast vanimast ja kõige algupärasemast Aasia keelest ning mis on üks tiibeti identiteedi, kultuuri ja religiooni juurtest, mis koos tiibeti kultuuriga tervikuna esindab ka asendamatu osa maailma kultuuripärandist, andes tunnistust ajalooliselt rikkast tsivilisatsioonist. Loodan, et Hiina rakendab järjekindlalt Hiina Rahvavabariigi põhiseaduse artiklit 4 ning regionaalse rahvusautonoomia seaduse artiklit 10, mis tagavad kõikide rahvuste vabaduse kasutada ja arendada oma kõne- ja kirjakeeli.

Usun kindlalt, et igal rahvusvähemusel on õigus hoida alles oma keelt ja kirjandust. Õiglane kakskeelne haridussüsteem soodustaks paremat koostööd ja mõistmist, eriti kui tiibetlased õpivad hiina keelt ning tiibeti piirkondades elavaid han-hiinlasi ergutatakse samal ajal õppima tiibeti keelt. Kuna esitatud ühisresolutsiooni projekt sisaldab kõiki mainitud punkte, olen otsustanud seda toetada.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austatud juhataja! Hiinal on suur mõjujõud majanduslikus ja sotsiaalses mõttes ning Hiina administratsioon on käitumises oma kodanike suhtes jätnud juba pikka aega mulje, et maailmas tunnustatud kultuurilisi, sotsiaalseid ja demokraatlikke põhimõtteid rakendatakse Hiinas valikuliselt ja ainult ulatuses, mil need sobivad administratsioonile riigi kontrollimiseks.

Ma ei usu, et meie meelepaha muudab Hiina valitsuse otsust viia riigis ellu oma hariduspoliitikat. Vaatamata sellele arvan, et on vaja anda tõsine hoiatus meie Hiina partneritele, et Tiibeti inimestel on õigus säilitada oma identiteet ja keel ning et emakeelel on asendamatu roll laste hariduses.

Hiina peaks tegema Tiibetis sama, mida Slovakkia teeb oma Ungari vähemuse jaoks, võimaldades Ungari vähemuste lastel õppida ungari keeles alates lasteaiast kuni põhi- ja keskkoolini. Teiselt poolt sooviksin märkida Csaba Sógorile, et slovaki lapsed peavad

Ungaris õppima ungari keeles alates lasteaiast kuni põhi- ja keskkoolini ning slovaki keel on neil ainult võõrkeelena.

Csanád Szegeði (NI). – (HU) Austatud juhataja! Parema Ungari Eest Liikumise (Jobbik) esindajana kiidan ja toetan Euroopa Parlamendi resolutsiooni ettepanekut Hiina Rahvavabariigi plaanide vastu muuta hiina keel ametlikuks keeleks Tiibeti koolides. Kuigi Hiina okupandid tagasid Tiibeti autonoomia, jätavad nad progressiivselt tiibeti keele välja haridusest ja ametlikest foorumitest. Hiina halb inimõiguste olukord tekitab konfliktide tekkimise ohu Tiibetis hiina keele jõulise juurutamise tõttu. Tiibetlastele tuleb tagada õigus saada haridust oma emakeeles ja ajada ametiasju tiibeti keeles. Nende põhiõigused peavad olema tagatud, kaasa arvatud kogunemisõigus ja kodanikuõigus avaldada meelt.

Kahjuks ei ole meil vaja minna kaugemale sarnaste juhtumite leidmiseks, sest assimileerimise jõhkrad katsed on tegelik ja aktuaalne probleem ka Euroopas. Nimetagem kas või üksnes viisi, kuidas Rumeenia kohtleb Transilvaania ungarlasi või csángó ungarlasi, või välistavat, diskrimineerivat Slovakkia keeleseadust.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Austatud juhataja! Head kolleegid! Ma usun, et tiibetlastele tuleb anda õigus rääkida oma emakeeles. Meil kõigil on see õigus. Vastasel korral kaotavad nad oma kultuurilise identiteedi. Tiibeti olukorra tõttu arvan, et kakskeelsus, teisisõnu, tiibeti ja hiina keele õppimine, on asjakohane lahendus.

Lõppude lõpuks soodustab kakskeelsus laste arengut mitmel viisil ja seda tuleb kindlasti toetada.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Tiibeti keel on aastaid oma kultuuri säilitamiseks võidelnud rahva pika ajaloo osa ja on kogukonda tihedalt kokkusiduv element. Sel põhjusel on kakskeelsuse allesjätmine ja säilitamine kõikide Tiibeti koolide õppetasetel ainus ja parim lahendus. Hiina valitsus on kirjutanud alla ÜRO põlisrahvaste õiguste deklaratsioonile, kohustudes sellega järgima enda territooriumil elavate rahvusvähemuste põhiõigusi. Rahvusvaheline kogukond peab kõik tiibeti keele koolides kasutamise keelustamisele suunatud Hiina meetmed hukka mõistma. Minu arvates on vaja astuda samme, mis võimaldavad tõhusamalt kontrollida tiibetlaste põhiõiguste järgimist Hiinas.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Kakskeelsussüsteemi tühistamine Tiibetis on ebaliberaalne tegu, mis on vastuolus vähemusrahvuse kultuurilise identiteedi ja inimõiguste austamisega.

Kaubanduskokkulepped või ärilepingud Hiinaga ei saa olla vahendid, millega juhitakse Euroopa tähelepanu kõrvale tõsisest diskrimineerimisest, mille all Tiibeti rahvas endiselt kannatab.

Tiibetlastel on vähemalt õigus eksisteerida ja tunda enda rahvana ja selleks peavad nad olema vabad, et edendada oma traditsioone, ajalugu ja keelt: lühidalt öeldes säilitada oma identiteeti, mille oluline osa on keeleline identiteet.

Plaani hävitada Tiibeti kultuur, mida ei ole veel suudetud haamri ja sirbi sümboli all eduka lõpuni viia aastakümneid kestnud tiibetlaste ja munkade tagakiusamise ajal, ei saa nüüd kunstlikult täide viia, kõrvaldades tiibeti keele ja kehtestades hiina keele.

Janusz Lewandowski, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Arutame küsimust, mis eksisteerib peaaegu kõikides riikides, kus rahvusvähemused elavad – nimelt, keele, kultuuri

säilimine ja võrdne ligipääs haridusele. See tähendab meie väärtuste taaskinnitamist, kolleeg Bütikofer.

Enne Tiibeti küsimuse käsitlemist lubage mul põgusalt peatuda meie kahepoolsetel suhetel Hiinaga. Meie strateegiline partnerlus on tugev, mis võimaldab meil käsitleda kõiki küsimusi, kaasa arvatud kõige tundlikumaid. Oleme loonud kõrgetasemeliste vastastikuste suhete muljetavaldava raamistiku, kus saame pidevalt käsitleda oma kodanike ees seisvaid ülemaailmseid katsumusi, jätmata samas kõrvale küsimusi, milles meie arvamused võivad erineda. Üleüldine olukord Tiibetis on üks neist, milles meil on eriarvamused.

Tiibeti aladel hiina keele peamiseks õppekeeleks kehtestamise püüdlused tekitavad keerulisi ja tundlikke probleeme. Hiina peab leidma õige tasakaalu, et võimaldada tiibeti keele kui eluskeele, mis on vajalik tiibetikeelse hariduse säilitamiseks, ja kui Tiibeti alade emakeele tõhusaks õpetamiseks ja säilitamiseks, samal ajal õpetades paralleelselt hiina keelt, et anda Tiibeti üliõpilastele korralikud võimalused edaspidi tööd leida. Tiibeti alade kaugus ei tee seda ülesannet lihtsamaks.

Loodame siiralt, et Hiina tagab, et tiibeti keelt kasutatakse peamise õppekeelena koolides Tiibeti aladel ja tagab samal viisil vähemuskeelte kaitse Hiina teistes osades. Ekspertide arvamuste palumine, diskrimineerimise ja ideoloogia mõju vältimine on head vahendid edasiliikumiseks. EL on valmis jagama oma kogemusi, kui Hiina peaks seda soovima. Me loodame, ja see on mu otsene vastus, pidada siirast arutelu Hiina ametiasutustega just sel teemal ELi ja Hiina inimõiguste dialoogi järgmisel etapil. On väga oluline, et Hiina peaks lubama avatud konsultatsiooni avalikkusega, et võimaldada keelepoliitika muutustest mõjutatud isikutel väljendada vabalt oma arvamusi, mida tuleks arvesse võtta.

Me oleme järginud suure murega raporteid mitmete Tiibeti üliõpilaste ja õpetajate, kes avaldasid rahulikult meelt protestiks valitsuse haridusreformi plaani vastu, kinnipidamise kohta. Me nõuame, et Hiina vabastaks kinnipeetud ja asutuks läbirääkimistesse Tiibeti kodanikuühiskonnaga ettepanud reformi suhtes.

Lõpetuseks tuletaksin meelde ELi pikaajalist seisukohta Tiibeti kohta. Tiibeti unikaalse kultuuri, keele, usu ja traditsioonide säilitamine ja vajadus saavutada Tiibeti jaoks tähendusliku autonoomia süsteem Hiina põhiseaduse raames jääb ELi põhiprioriteediks. Need on küsimused, mida püüame visalt käsitleda oma Hiinaga peetava poliitilise dialoogi raames.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub mõne aja pärast.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Roberta Angelilli (PPE), kirjalikult. – (IT) Vaatamata paljude maailmajuhtide, institutsioonide ja valitsusväliste organisatsioonide pidevale kaasamisele ja kohustumisele kutsuda Hiina ametivõimused üles vältima vägivalda kasutamist Tiibeti rahva vastu, tunduvad need palved olema kahjuks kurtidele kõrvadele, ohustades sellega rahvusvahelisi suhteid. Euroopa Parlament on mitmeid aastaid näidanud üles oma toetust ja solidaarsust Tiibetiga – riigiga, mis on alati võidelnud Hiina ametivõimude rõhuva ja diskrimineeriva poliitika vastu, mis on aastaid ähvardanud Tiibeti rahva territoriaalset ja kultuurilist iseseisvust. Pekingi viimane rõhumisakt oli otsus võtta hiina keel kasutusele kohustusliku ametliku keelena Tiibetis, kuigi inimesed räägivad tiibeti keelt ja peavad mandariini keelt võõrkeeleks. Kultuuriline genotsiid jätkub, nagu me ütleme, sest see otsus väljendab selget kavatsust

pühkida see rahvas minema, mitte ainult geograafiliselt, vaid ka kultuuriliselt, takistades nooremaid põlvkondi õppimast oma kultuuri ja eelkõige oma keelelist pärandit. Nähes Hiina paindumatut ja jäika suhtumist Tiibeti suhtes, kutsun Euroopa Parlamenti üles säilitama järeleandmatuse positsiooni Hiina ametivõimude toime pandud inimõiguste ja vähemusrahvuste õiguste tõsiste rikkumiste suhtes ja tagama, et Tiibeti rahvas teaks, et me seisame nende taga ja oleme valmis aitama.

Catherine Soullie (PPE), kirjalikult. – (FR) Selle resolutsiooni vastuvõtmisel saadab Euroopa Parlament, mis on Euroopa kodanike ja demokraatia hääl, Hiina ametivõimudele selge sõnumi: et ühe kultuuri väljajuurimine ja allahetmine teise kultuuri kasuks on tegu, mis ei ole ühegi tõeliselt suure ja nüüdisaegse riigi vääriiline. Tiibeti rahval on tõeliselt õigustatud nõue: et nende ajalugu ja keelt tuleks austada. See põhjendamatult otsus ei ähvarda mitte üksnes Tiibeti kultuuri – kantoni keel ja teised keeled langevad samuti standardimispoliitika ohvriks. Arvestades asjaolu, et Hiina konstitutsioon tunnustab konkreetset iga kodaniku õigust väljendada end oma valitud keeles, siis kuidas saavad poliitilised ametiasutused õigustada seda õiguslikku tagasipööret? Euroopa Liidu moto võtab selgelt kokku sõnumi, mille peame edastama Hiina ametivõimudele selle resolutsiooni kaudu: ühendatud mitmekesisuses.

12.3. Birma – valimiste läbiviimine ja opositsioonijuhhi Aung San Suu Kyi vabastamine

Juhataja. – Järgmine arutelu punkt on seitse resolutsiooni ettepanekut Birma kohta – valimiste läbiviimine ja opositsioonijuhhi Aung San Suu Kyi⁽⁴⁾.

Véronique De Keyser, autor. – (FR) Austatud juhataja! Meil on mõnikord häid uudiseid, isegi erakorralistes olukordades. Seetõttu sooviksin, et kõik meenutaksid emotsiooni, mis meid valdas Aung San Suu Kyi vabastamist televisioonis nähes. On tõsi, et meil on eriline side selle tähelepanuväärse naisega, kes võitis siin 1990. aastal ühe esimese Sahharovi auhindadest ja kes oma viimasest enam kui 20 või 21 eluaastast veetis peaaegu 15 aastat vanglas. Ta sümboliseerib poliitilist naist, kes võib jääda sellises karmis riigis nagu Birma vabaks ja alati avaldada vastupanu. See on täiesti ebatavaline.

See sündmus ei tohi meil aga lasta unustada eelkõige seda, et tema vabadus on habras. Teda on ka juba varem vabastatud ja seejärel pandud taas koduaresti. Teiseks, ärgem unustagem, et Birmas hiljuti toimunud valimised olid tõepoolest vaid farss, demokraatia parodeerimine! Enne valimisi hääletati seaduste vastuvõtmiseks, et suruda maha sõnavabadus. Mõnedel inimestel, näiteks munkadel, takistati hääleõiguse saamist. Praegu on Birmas endiselt 22 000 veendumusvangi ja see jääb üheks halvimaks diktatuuriks maailmas.

Seetõttu nõuame, et Birma ametivõimud austaksid ühinemisõigusi ja sõnavabadust ning vabastaksid poliitvangid, ning usume seda tähelepanuväärset naist, keda ootame Euroopa Parlamenti või keda me külastame, kui ta ei saa tulla võtma vastu oma Sahharovi auhinda, et säilitada vabadusevaim selles tõsiselt kannatada saanud riigis.

Marietje Schaake, autor. – Austatud juhataja! 13. novembril, vähem kui nädal pärast vaidlusaliste üleriigiliste valimiste läbiviimist, vabastati Aung San Suu Kyi koduarestist pärast viimasest 21 aastast 15 aasta veetmist sisuliselt vangis oma demokraatiameelsete mõtete eest.

(4) Vt protokoll

Nagu üks Iraani naine ütles filmis „Roheline laine” pärast vabastamist Evini vanglast Teheranis: „See hetk, mil ma astusin välja, mõistsin ma, et ma olin just asunud väiksest vanglast suurde: seda vanglat nimetatakse Iraaniks”.

Inimesed ei peaks elama väikestes ega suurtes vanglates oma mõtete tõttu. EL näeb ja julgustab uusi vabadusi kõikide Birma kodanike jaoks ning tunneb jätkuvalt muret Aung San Suu Kyi heaolu ja ohutuse pärast, sest teda hoitakse riigi julgeolekuteenistuse järelevalve all.

Tema teretulnud vabastamise sammu tuleb kajastada vabaduste edasistes laiendamistes kõikide kodanike jaoks. Neid vabadusi kärbitakse süstemaatiliselt 2008. aasta põhiseaduse ja sõjalise hunta kaudu. Selliseid valimisi, mis toimusid Birmas sel kuul, isegi kui neid peetakse hirmu ja represseerimise õhkkonnas, kasutatakse sageli režiimide poolt õiguspärasuse väitmiseks ja demokraatia olemasolust mõista andmiseks. Kuid iga valitsuse õiguspärasus tuleneb tema kodanike heaolu tagamisest ja demokraatia on alati midagi enam kui „üks inimene, üks hääl”. See on pühitsetud demokraatlikes institutsioonides, heas valitsemises, õigusriigis ja inimõiguste austamises.

Adam Bielan, autor. – (PL) Austatud juhataja! Kõik need, kes lasid end eksiteele viia 7. novembril korraldatud nn valimistest, mis oli farss, peavad tundma pettumust. On tõsi, et nädal pärast valimisi vabastati Nobeli auhinna võitja Aung San Suu Kyi. Kuid mitte miski ei anna märku, et sama saatus ootab ka riigis olevaid teisi poliitvange, keda on üle 2000. Tegelikult saime mitu päeva tagasi teada, et Birmat valitsev sõjaline hunta on peatanud järgmise üheksa ajakirja avaldamise, piirates sellega juba niigi piiratud sõnavabadust riigis.

Sel põhjusel peab rahvusvaheline kogukond avaldama edasist survet. Eelkõige peab Euroopa Liit keskenduma Hiinale surve avaldamisele, sest ilma Hiinata ei suudaks Birmas valitsev hunta hoida oma võimu. Lõpetuseks sooviksin tänada parlamendi presidenti Jerzi Buzekit selle eest, et ta kutsus Aung San Suu Kyi Sahharovi auhinna tseremooniale, mis toimub Strasbourgis järgmisel kuul.

Barbara Lochbihler, autor. – (DE) Austatud juhataja! Head kolleegid! Pildid Birma opositsioonijuhist Aung San Suu Kyist pärast tema vabastamist koduarestist on meil endiselt värskelt meeles. Piltidel on näha isik, keda ei ole painutanud isolatsioonis veedetud aastad, tekitamata meis mitte mingit kahtlust, et ta jätkab võitlemist demokraatliku muutuse eest oma riigis. Toetada tuleb iga sammu demokratiseerimise ja parandamise suunas selles väga problemaatilises inimõiguste olukorras.

See ei saa aga olema lihtne protsess. Pärast ebademokraatlikke valimisi praegu Birmas kehtiv põhiseadus asetab presidendi seadusest kõrgemale ja tagab amnestia toimunud inimõiguste rikkumiste eest. Euroopa Liit peab seda kõige teravamalt kritiseerima, samuti jätkuvaid tõsiseid inimõiguste rikkumisi etniliste vähemuste vastu, keda aetakse sageli välja nende maadelt ja sunnitakse orjatööle, paljusid nende lapsi värvatakse lapssõduriteks.

Me peame mitmekordistama oma jõupingutusi kaasamaks riike nagu Hiina ja India, kellel on oluline mõju Birma valitsuse üle. Me peame neid veenma, et nad avaldaksid mõju Birma rahva huvides. Nad peavad rakendama enda poolt võetud kohustusi inimõiguste suhtes, ratifitseerides ASEANi hartat; selles hartas kutsutakse liikmesriike üles rakendama meetmeid, et võidelda süstemaatiliste inimõiguste rikkumiste vastu.

Rui Tavares, autor. – (PT) Austatud juhataja! Alustagem valimistest! Nagu me teame ja nagu on juba siin parlamendis mainitud, toimusid valimised hirmu ja hirmutamise õhkkonnas. Need olid täielik farss ja nende ainuke eesmärk oli anda sõjalisele huntale

tsiviilne varikate. Paljudel inimestel oli keelatud hääletada. Tuhanded birmalased – 1000 vastavalt sõjalise hunta kindralitele – on põgenenud Taimaale, kus juba elab 100 000 birmalast ja kus nüüd on suuremad relvastatud konflikti ohud Birma piiril. Sellega tuletatakse meile meelde, et kuigi Aung San Suu Kyi vabastamine täidab meid rõõmu ja lootusega nüüd, kui meil on võimalik kohtuda selle tähelepanuväärse naisega, nagu on juba mainitud ja võtta ta vastu siin, parlamendis, ei saa me lasta oma tähelepanul kalduda kõrvale Birma jaoks kõige olulisemast küsimusest, nimelt kogu rahva ja üle 2000 poliitvangi vabastamise, koos hirmutamise ja hirmu üldise õhkkonna kaotamisega.

Euroopa Liit ei tohiks seetõttu oma valvsust vähendada. Meil on vaja suurel määral tähelepanu, keskendumist ja visadust: me ei tohi mitte mingil juhul lubada endal olla enesega rahulolev. Sellises olukorras tasub minu meelest öelda, et teatud liikmesriigid peaksid olema kindlamad ja eelkõige järjepidevamad inimõiguste eest seismisel. Paljude liikmesriikide Birmas jätkuvalt tegutsevad ettevõtted tuleb viia vastavusse ELi kohustumistega inimõiguste osas. Ma tuletan meelde, et näiteks naftafirma TOTAL omab Birmas osalusi, mis moodustavad 7% Birma hunta eelarvest. Parlament jätkab keskendumist ja ühtsust selles küsimuses ning ma loodan, et ka komisjon ja liikmesriigid jätkavad seda käsitusviisi.

Bernd Posselt, *autor.* – (DE) Austatud juhataja! Rääkides enda ja oma kolleegi Andrikiene nimel, on meil väga hea meel teada saada, et meie Sahharovi auhinna laureaat on vabastatud. Me ei tohi siiski unustada, et on veel vähemalt 2200 muud poliitvangi, keda hoitakse kohutavates tingimustes Birma sõjalises diktaatorriigis. Nagu varem märgitud, on kogu riik nagu avatud vangla. Seetõttu peame olema väga kriitilised ja valvsad. Kas see oli vaid kosmeetiline operatsioon või on jõhkralt manipuleeritud valimised paljastanud režiimi tõelise olemuse? Peame nüüd kasutama meile kõiki kättesaadavaid mehhanisme, et avaldada survet muutuseks. Seda muutust võib pidada happekatseseks. Me peame avaldama survet, et meie Sahharovi laureaadil lubataks detsembris reisida siia, et ta saaks võtta vastu oma auhinna pärast 20 aastast viivitust ja et tal lubataks kodumaale häirimatult tagasi pöörduda. Ainult siis on meil vähimgi põhjus loota, et asjad on muutumas aastakümneid korrumppeerunud sotsialistliku diktatuuri all kannatanud rahva jaoks.

Cristian Dan Preda, *fraktsiooni PPE nimel.* – (RO) Austatud juhataja! Kõigepealt sooviksin ka mina loomulikult kiita Birma opositsioonijuhi Aung San Suu Kyi vabastamist pärast mitmeid aastaid koduaresti! Sooviksin ka väljendada lootust, et sellele vabastamisele järgneb üle 2000 poliitilise vangiga vabastamine, sest nagu kolleeg Posselt mainis, tuleb meil vastasel korral seda vaadelda vaid kui sümboolset žesti.

Samuti pean teile ütleva, et tahan, et me toetaksime Aung San Suu Kyid tema mais ebaseaduslikult laialisaadetud partei Rahvuslik Liit Demokraatia Eest taastamisel. Tal on kindlasti tohutu töö teha. Seetõttu usun, et on vaja jätkuvalt avaldada rahvusvahelist survet, sest sõjaline hunta ei ole võtnud kohustust demokratiseerimise protsessi suhtes, vaid liigub täiesti vastupidises suunas sellele protsessile, arvestades, et novembris toimunud valimised ei olnud vabad ega õiglased. Seetõttu usun, et me ei tohiks vähendada oma keskendumist sellele valdkonnale.

David Martin, *fraktsiooni S&D nimel.* – Austatud juhataja! Mul on hea meel Euroopa Liidu ühtsuse üle, mida see on näidatud üles Birma küsimuses. Lugesin nõukogu avaldust, paruness Ashton avaldust ja tõepoolest meie enda presidendi avaldust. Kedagi ei ole õnnestunud eksitada nende sügavalt vigaste valimistega Birmas, kõik tunnevad heameelt

Aung San Suu Kyi vabastamise üle koduarestist, kuid samuti on kõik mõistnud hukka muude vabastuste puudumise.

Austatud juhataja! Kui mängime oma kaardid õigesti, siis võiksid – tõepoolest just võiksid – need valimised aga olla uus algus Birmas. Kui aga, nagu teised kolleegid on öelnud, saame nüüd veenda huntat vabastama kõiki poliitvange, kui saame veenda huntat lubama Aung San Suu Kyile täieliku vabaduse, nii liikumise kui ka poliitiliste avalike avalduste suhteks, ning lõpetuseks, kui uus Birma parlament ja valitsus hakkavad parandama inim- ja põhiõigusi riigis ning parandama Birma rahva sotsiaalseid ja majanduslikke tingimusi, siis võib-olla mõne aasta pärast on meie institutsioonidel alust alustada läbirääkimisi ja kaasata Birma režiimi ja näha paremat tulevikku selle riigi jaoks.

Ryszard Czarnecki, fraktsiooni ECR nimel. – (PL) Austatud juhataja! Juhtunud on see, et ametivõimud on vabastanud ühe väga tuntud inimese, et näidata maailmale, et see riik on demokraatlik, et ta on pöördunud inimõiguste austamisele, kuid samal ajal ei ole fassaadi taga mitte mingeid reaalseid konkreetseid muutusi. Tegeleme teatriga ja tänu jumalale, et see suursugune naine sai oma vabaduse tagasi. Selle teatri taga peitub aga tragöödia, nagu me ütlesime; mitmed tuhanded inimesed, kes on endiselt vanglas. Seetõttu jääb Birmas kehtima loosung „Vabastage poliitvangid”.

Ma arvan, et sõnum kõige tuntumalt selle piirkonna poliitvangilt, kes just vabastati, on nii oluline, et see kiirgab üle kogu Aasia. Tema poole pöörduvad juba Hiina dissidendid. Ma usun, et seda tasub rõhutada. Sel põhjusel peab parlament võitlema selle piirkonna inimõiguste ja poliitvangide vabaduse eest.

George Sabin Cutaj (S&D). – (RO) Austatud juhataja! Euroopa Parlament taotles juba 2010. aasta veebruaris alates 1990. aastast koduarestis elanud Aung San Suu Kyi vabastamist. Birma ametivõimude otsus vabastada ta mõned kuud pärast seda parlamendiliikmete esitatud olulist taotlust kujutab esimest sammu õiges suunas. Me ei saa siiski pidada seda konkreetset olukorda inimõiguste taastamiseks Birmas, arvestades, et mitmed demokraatiameelsed aktivistid on endiselt vanglas.

Lissaboni lepingus sätestatakse, et Euroopa Liit püüab edendada rahu, oma väärtusi ja oma inimeste heaolu. Me mõistame ühiste väärtuste all austust inimväärikuse, vabaduse, demokraatia ja inimõiguste suhtes. Euroopa Liidu kohustus on mitte piirduda nende väärtuste piiramisega oma territooriumil. Sel põhjusel nõuan sõnumi edastamist solidaarsuse kohta Birma kodanikega, kes kannatavad valitsusasutuste represseerimise all ja peavad igapäevast võitlust oma põhiõiguste austamise eest.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Esimesed valimised 20 aasta jooksul Birmas toimusid 7. novembril. Ajal mil oleksime pidanud rõõmustama, nähes lõpuks selle protsessi elluviimist, oleme taas sunnitud mõistma hukka selle riigi, kus muu hulgas peaksid kehtima inimõigused ja sõnavabadus. Valimised peaksid olema samatähenduslikud valikuga, mida väljendatakse hääletamise kaudu.

Kuidas saame rääkida valikust, kui opositsiooniparteidel ei ole lubatud rääkida, kui nad ei saa väljendada end vabalt või esindada täpselt kogu elanikkonda?

Räägime siin taas Birmast, riigist, mis ei ole vaba, kuid mis on olnud sõjalise hunta käes mitmeid aastaid. Nagu kogu maailm teab, on see kivilinenud võim, mis jääb selliseks seni, kuni ei korraldata tõeliselt vabu õiglaseid valimisi.

Aung San Suu Kyi vabastamine on samm õiges suunas. Peame seda tunnistama ja selle heaks kiitma. Lootkem, et sellele järgnevad muud sammud, nagu on siin eelnevalt öeldud, eriti mitmete teiste poliitvangide puhul!

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Hetkel tähistame Aung San Suu Kyi vabastamist ja meil kõigil on silme ees pilt rahvamassist, kes tervitas teda tema tagasipöördumisel koju, kus ta kohtus lastega, kellest ta oli lahkunud, kui nad olid väiksed ja kes on nüüd juba täiskasvanud!

See on suurepärase entusiasmi, tähistamise aeg Birma rahvale ja opositsioonile, kuid kõigest sellest tuleneb kindlasti üks asjaolu. Meie praegune vestluskaaslane on kahtlemata sõjaline hunta, mis ei saa enam edasi lükata selle välja selgitamist, kas Aung San Suu Kyi vabastamine oli propagandaakt, kattevari või vastupidiselt esimene samm tema õiguse ja seega kõikide teiste Birma poliitvangide õiguse, sõnavabaduse tunnistamiseks ning samm vabade ja demokraatlike valimiste suunas.

Just seda peab Euroopa taotlema ja nõudma. Oma heameelele Aung San Suu Kyi vabastamise üle peame tingimata lisama vastavasisulise kindla taotluse.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Me kõik mäletame aastat, mil Lech Wałęsa vabastati vanglast ja mil Nelson Mandela vabastati pärast nii mitmeid aastaid. See andis lootust; lootust vabale maailmale, et kogu see surve neile valitsustele on andnud tulemusi. Birma opositsioonijuhi Aung San Suu Kyi vabastamine on ka suur katsumus meie jaoks. Ilma rahvusvahelise kogukonna jõupingutusteta, ilma avaldamata survet valitsevale huntale Birmas, ei saa seal valitseda demokraatia. Mäletan aegu, mil vaba maailma juhid tulid Poolasse kommunistliku diktatuuri ajal ja kõik nad külastasid peale ametlike visiitide ka põrandaaluse liikumise juhti Lech Wałęsat. Seda poliitikat tuleb järgida ka praegu. Mul on hea meel, et Catherine Ashton läheb varsti Birmasse ja kohtub Aung San Suu Kyiga. Loodan ka, et Euroopa Parlamendi delegatsioon saab varsti rääkida temaga Birmas ja Strasbourgis.

Janusz Lewandowski, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Nagu me kõik, sooviksin avaldada austust Aung San Suu Kyile, kelle vabadus just taastati! Autasustatuna Nobeli auhinna ja parlamendi Sahharovi auhinnaga, jääb ta vankumatuse ja parema tuleviku, mida tema riigi rahvas väärib, lootuse sümboliks.

On oluline, et Aung San Suu Kyil on piiramatut liikumis- ja sõnavabadust. Samaväärselt oluline on, et vabastatakse kõik ülejäänud poliitvangid, keda on kolleegide Posselt ja Preda andmete kohaselt üle 2000. See võimaldaks usaldusväärset üleminekut kaasavamale valitsussüsteemile.

Birma/Myanmar on näinud valimisi, mis ei vastanud rahvusvahelistele standarditele, eelkõige konkureerivate opositsiooniparteidele kehtinud tingimustele. Kuid tervitatav on asjaolu, et kodanikuühiskond võiks raskustele vaatamata osaliselt poliitiliselt organiseeruda. Kiidame heaks teatud opositsiooniparteide otsuse mitte osaleda, kuid samuti selle, et mõned teised parteid, kaasa arvatud etniliste rühmade hulgas pärinevad parteid, osalesid. Nende otsus haarata nende nähtud võimalusest kinni on kiiduväärt.

Valimised iseenesest ei muuda riiki demokraatlikuks. Sellele vaatamata võivad need pakkuda võimaluse uueks alguseks ja need vähemalt toovad süsteemi teatud määral pluralismi. Vaatamata ilmselgetele vigadele tuleb seda arengut tervitada, kui valimised märgivad positiivse protsessi algust.

Oleme korduvalt öelnud, et EL soovis kaasata valitsust, et kasutada valimiste võimalust uue ja positiivse etapi alustamiseks riigi ajaloos. Nüüdsest alates peame hoolega jälgima, kui aruandev on uus parlament ja valitsus ühiskonna ees; kas uued institutsioonid tagavad inimõiguste austamise ja põhivabadused ning kas annavad parema poliitika, et parandada kodanike majanduslikku ja sotsiaalset olukorda.

Inimõiguste olukorra parandamiseks selles riigis on vaja seada sisse dialoog kõikide huvirühmade vahel. See dialoog peaks sisse juhatama – peale kaua hilinevad ülemineku valitsuse tsiviil-, seaduspärasele ja aruandekohustuslikule süsteemile – ka poliitilise süsteemi, mis põhineb õigusriigil, inimõiguste ja põhivabaduste austamisel. EL on korduvalt märkinud, et ta on valmis seda protsessi toetama.

Me kasutame jätkuvalt kõiki meie käsutuses olevaid vahendeid – dialoogi ja kaasamist, ÜRO kanaleid ja piiravaid meetmeid, kuid samuti kaasabi, et aidata veenda uut valitsust parandama olukorda. Inimõiguste aspektid on ehitatud sisse meie abiprogrammidesse. Peale selle otsime sidet kodanikuühiskonna ja administratsiooni osadega ja püüame koos valitsusega tegeleda tema kohustustega aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks. Meie poliitika nurgakivi on ja selleks jääb meie väärtuste, nimelt inimõiguste, arengu ja dialoogi edendamine.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Kristiina Ojuland (ALDE), *kirjalikult.* – Mul on hea meel, et Birma võimud vabastasid Aung San Suu Kyi koduarestist, kuid me ei tohi leevendada oma suhtumist sõjaväelisse huntasse. Selle asemel peaksime jätkuvalt sama jõuliselt tegelema inimõiguste ja kodanikuõiguste rikkumistega. Fakti, et on olemas 2200 poliitvangi, kes virelevad kinnipidamisasutustes kohutavates tingimustes ja et Birma sõjavägi vastutab jätkuvate kohtuväliste tapmist, sunnitöö, seksuaalse vägivalda ja muude inimõiguste rikkumiste eest, ei saa ühe poliitaktivisti vabastamisega olematuks teha, ükskõik kui väljapaistva isikuga tegu on. 1990. aasta Sahharovi auhinna saaja Aung San Suu Kyi on lausunud kuulsad sõnad, et kasutaksime oma vabadust, et edendada nende oma. Tahaksin kasutada võimalust ja kutsuda ELi ja selle liikmesriike üle kasutama täielikult ära oma majanduslikku ja poliitilist mõju, et kiirendada Birmas režiimivahetust.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *kirjalikult.* – Olukord Birmas on jõudnud kriitilisse punkti. On tähtis, et Euroopa Parlament jätkaks suhetes Birmaga oma kurssi. Peame keskenduma sellele, kuidas valitsus kohtleb oma kodanikke, kui 40% elanikkonnast kuulub etnilise vähemuse hulka, mis sunniti pärast hiljuti toimunud valimisi Taisse põgenema. Aung San Suu Kyi on positiivne, kuid ajalugu on meile näidanud, et Birma valitsusel on kombeks oma vanade kommete juurde naasta, kui igasugune või kogu opositsioon heideti vanglasse. Praegu peetakse kinni üle 1000 nn poliitvangi. Vabade valimiste jõhker eiramine viitab selgelt sellele, et uuel valitsusel on vähe huvi või ei ole üldse huvi Birma rahvale tõelist demokraatiat võimaldada. Parlament peaks toetama ÜRO ettepanekut Birmaga edasist dialoogi pidada ja peaksime jätkama oma jõupingutusi, et kaitsta Birma kõiki kodanikke tulevase ebaõigluse eest. Ma usun, et meie pidev valvelolek ja avatud dialoog on Birma rahva jaoks ülitähtis ja tuleb saata selge sõnum ühtsusest siin parlamendis ja teistes üleilmsetes organisatsioonides.

13. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuste tulemused ja muud üksikasjad (vt protokoll))

13.1. Iraak – eelkõige surmanuhtlus (sealhulgas Tariq Azizi juhtum) ja rünnakud kristlike kogukondade vastu (B7-0629/2010)

Enne muudatusettepaneku 3 hääletust

Véronique De Keyser, autor. – (FR) Austatud juhataja! Kas tohin paluda Mario Mauro üksikasjalikumalt rääkida tema äsja esitatud muudatusettepaneku tegelikust ulatusest ja konkreetselt põhjusest, miks selles keskendutakse ainult kristlastele?

Mario Mauro (PPE). – (IT) Austatud juhataja! Head kolleegid! Ma juhin tähelepanu sellele, et minu kavatsus ei olnud väita, nagu oleksid kristlased suurem vähemus kui muud vähemused. Tõsiasi on siiski see, et Iraagiga peetavate kõneluste selles punktis on esitatud ettepanek koondada kõik kristlased ühte provintsi. See on ilmselt vastuvõetamatu, sest sunniksime Kirkukist, Mosulis ja Baghdadis elavad kristlased getostuma. Loodame selles suhtes, et Euroopa institutsioonid võtavad selle endale südameasjaks ja lisame Iraaki käsitlevasse välisasjade komisjoni raportisse hiljem selgituse.

13.2. Tiibet – hiina keele peamiseks õppekeeleks muutmise kava (B7-0637/2010)

13.3. Birma – valimiste läbiviimine ja opositsioonijuhi Aung San Suu Kyi vabastamine (B7-0635/2010)

14. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

15. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

16. Registrisse kantud kirjalikud deklaratsioonid (kodukorra artikkel 123) (vt protokoll)

17. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)

18. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)

19. Istungjärgu vaheaeg

Juhataja. – Kuulutan Euroopa Parlamendi istungjärgu katkestatuks.

(Istung lõppes kell 16.30)

LISA (kirjalikud vastused)

KÜSIMUSED NÕUKOGULE (Nende vastuste eest vastutab üksnes Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariik.)

Küsimus nr 1, mille esitas Bernd Posselt (H-0512/10)

Teema: Novopazarski Sandžak

Millise hinnangu annab nõukogu Novopazarski Sandžakis valitsevale poliitilisele, majanduslikule, sotsiaalsele ja inimõiguste olukorrale, pidades silmas tõsiseid rahvusvähemuste probleeme?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Nõukogus ei ole Serbia Sandžaki piirkonna olukorrast räägitud ja seetõttu ei saa selle kohta midagi öelda.

Praegu ratifitseerimisel olevas stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingus on siiski kirjas, et Serbia ja EL püüavad tihendada piirkondlikku ja kohalikku arengukoostööd eesmärgiga soodustada majanduse arengut ja vähendada piirkondade vahelist ebavõrdsust. Erilist tähelepanu pööratakse piiriülesele ning riikide- ja piirkondadevahelisele koostööle.

Lisaksin, et stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingus on sätestatud ka tihe majanduskoostöö, mis hõlmab vabakaubandusala loomist ja finantskoostööd, milles arvestatakse ühenduse õigustikuga seotud prioriteetsete valdkondadega piirkondlikus koostöös.

Nõukogu on korduvalt kinnitanud, et toetab täielikult selle piirkonna (k.a Serbia) ELiga ühinemise väljavaadet, sest see on sealse stabiilsuse, leppimise ja tuleviku seisukohalt väga tähtis. Kooskõlas stabiliseerimise ja assotsieerimisega ning eelkõige praegu ratifitseerimisel oleva stabiliseerimis- ja assotsieerimislepinguga toetab nõukogu Serbia jõupingutusi parandada demokraatia ja õigusriigi põhimõtete järgimist ning aidata kaasa poliitilise, majandusliku ja institutsionaalse stabiilsuse saavutamisele Serbias ja kogu piirkonnas.

Nõukogul on hea meel Serbia soovi üle ELiga ühineda, milleks ta on käsile võtnud tähtsad reformid, et saavutada kooskõla Euroopa normidega. Nimetatud jõupingutuste tunnustamiseks langetas nõukogu hiljuti mitu tähtsat otsust Serbia kohta: 30. novembril 2009 kaotas nõukogu viisapiirangud, 14. juunil 2010 otsustati alustada stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu ratifitseerimist ning 25. oktoobril 2010 otsustati alustada ELTLi artiklis 49 sätestatud menetlust.

Seoses vähemuste kaitsmisega rõhutas nõukogu 2009. aasta detsembris kooskõlas Kopenhaageni kriteeriumidega kõikide vähemuste kaitsmise tähtsust ning kutsus Lääne-Balkani riikide valitsusi (sh Serbia valitsust) võtma vajalikke meetmeid nende teemadega tegelemiseks. Lisati, et roma rahvusvähemuse elutingimused on endiselt väga halvad ja neid diskrimineeritakse.

Nõukogu tuletas oma 7. ja 8. detsembri 2009. aasta järeldest meelde, et õigusriigi põhimõtete tugevdamine, korrupsioonivastane võitlus ja majandusreformide kiirendamine

on endiselt tähtsad, nagu ka konstruktiivne piirkondlik koostöö (sh kaubandus). Reformid peavad jätkuma.

18. veebruaril 2008 vastu võetud Euroopa ja Serbia partnerluse prioriteetide seas on ka inimõiguste ja vähemuste kaitse. Seetõttu peab Serbia täitma kõik Euroopa Nõukogusse kuulumisest tingitud kohustused ja järgima uue põhiseaduse inimõigusteteemalisi sätteid.

*

* *

Küsimus nr 2 , mille esitas Georgios Koumoutsakos (H-0516/10)

Teema: meetmete võtmine solidaarsusklausli rakendamiseks

Mitu riiki (Ameerika Ühendriigid, Ühendkuningriik, Austraalia jne) on viimastel päevadel avaldanud erakorralisi juhendeid reisijatele, teavitades neid võimaliku terrorirünnaku ohust Euroopa ühistranspordis ja/või turismiobjektide juures. Selline areng on lisanud tähtsust solidaarsusklauslile (ELTLi artikkel 222) ja tõstnud esile vajaduse määratleda „solidaarsusklausli liidu poolse rakendamise [kord] nõukogu komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ühise ettepaneku põhjal vastuvõetud otsusega“ (artikli 222 lõige 3).

Kuna eesistujariigi Belgia programmis on muude eesmärkide seas nimetatud ka vajalike meetmete võtmist nn solidaarsusklausli võimalikult kiireks rakendamiseks, siis kas nõukogu võiks öelda, kui kaugelt on jõudnud arutelu solidaarsusklausli rakendamise üle? Kas nõukogu on teinud sellega seoses konkreetseid algatusi, ning kui jah, siis missugune on nende elluviimise ajakava, eriti arvestades hiljutisi sündmusi?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Solidaarsusklausel on üks Lissaboni lepingus sätestatud tähtsatest uuendustest terrorismivastases võitluses. Seega sätestatakse ELTLi artikli 222 lõikes 1, et kui liikmesriiki tabab terrorirünnak või kui ta langeb loodusõnnetuse või inimtegevusest tingitud õnnetuse ohvriks, tegutsevad liit ja selle liikmesriigid üheskoos solidaarselt.

Kooskõlas ELTLi artikli 222 lõikega 3 kehtestab nõukogu komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ühise ettepaneku põhjal korra artikli 222 rakendamiseks.

Komisjon on teada andnud, et ettepanek esitatakse 2011. aastal.

*

* *

Küsimus nr 3 , mille esitas Georgios Papanikolaou (H-0518/10)

Teema: kasv ja konkurentsivõime

Eesistujariik Belgia rõhutas oma programmi tutvustavas avalduses selliste meetmete võtmist, mille eesmärk on taastada liikmesriikide konkurentsivõime ja majanduskasv. Eelkõige seati prioriteediks turgude usalduse taastamine ühisraha ja euroala majanduse vastu ulatuslike institutsiooniliste reformide abil.

Arvestades, et Belgia eesistumisperiood lõpeb umbes kuu aja pärast, kas asjaomane minister võiks anda teavet algatuste ning eesistujariigi programmi teostamise kohta seoses kasvu ja konkurentsivõime küsimustega?

Milline on nõukogu hinnang eeloleva perioodi kasvumäärade kohta Euroopa riikides, eelkõige nendes, mis on mõjutatud majanduskriisist?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) 2008. aastal alanud majandus- ja finantskriis on järsult vähendanud töökohtade arvu ja tootmispotentsiaali ning halvendanud oluliselt riikide eelarveolukorda.

Kriisi arvesse võttes võttis Euroopa Ülemkogu 2010. aasta juunis vastu Euroopa 2020. aasta strateegia, mis peaks kindlustama targa, säästva ja kaasava majanduskasvu, kuna selle eesmärgid on seotud eelkõige tööhõive, teadus- ja arendustegevuse, taastuvenergia ja energiatõhususe ning koolist väljalangemise ja vaesuse vähendamisega.

Juulis võttis nõukogu Belgia eesistumise ajal vastu majanduspoliitika üldsuunised Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimiseks eesmärgiga parandada struktuurireformide abil konkurentsivõimet.

Samal ajal hakkas nõukogu uurima teatavaid struktuurielemente, nagu näiteks eelarveraamistikke, hariduse kui majanduskasvu abivahendi tulemuslikkust ja pensionide kestlikkust.

21. oktoobril 2010 võttis nõukogu vastu ka tööhõivepoliitika suunised, et anda liikmesriikidele täpsed juhendid riiklike reformikavade koostamiseks ja reformide elluviimiseks. Nendes oli kirjas vastastikune sõltuvus ning kooskõla stabiilsuse ja kasvu paktiga.

Majanduse juhtimisega seoses kiitis Euroopa Ülemkogu 28. ja 29. oktoobril 2010 heaks majanduse juhtimise rakkerühma aruande ning nõudis paljude selles esitatud soovitude järgimiseks vajalike teiseste õigusaktide kiiret vastuvõtmist. See suurendab kindlust ja aitab nii kaasa säästvale majanduskasvule ning tööhõive ja konkurentsivõime kasvule. Sellepärast on riigipead ja valitsusjuhid tasakaalus ja säästva majanduskasvu tagamise eesmärgil nõus, et liikmesriigid peavad sisse seadma alalise kriisimehhanismi, et kaitsta kogu euroala finantsstabiilsust.

Nõukogu ei ole kasvumäärasid hinnanud. Komisjoni viimase vahearuande kohaselt on hinnanguline majanduskasv 2010. aastal ELis 1,8% ja euroalal 1,7%.

*

* *

Küsimus nr 4, mille esitas Marian Harkin (H-0523/10)

Teema: ühtne otsemakse

Kas nõukogu suudab tagada, et ühtse otsemakse muudatused ei avalda ootamatut kahjulikku mõju vanematele põllumajandustootjatele, kes sellest maksest sõltuvad?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Hiljuti vastu võetud teatises „Ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid 2020. aastaks“⁽⁵⁾ viitab komisjon võimalusele vaadata otsemaksete süsteem pärast 2013. aastat kehtima hakkava ühtse põllumajanduspoliitika koostamise raames läbi.

2009. aasta juunis võttis nõukogu teadmiseks eesistuja järeldused, mida toetasid paljud delegatsioonid ja milles oli kirjas, et pärast 2013. aastat põllumajanduse ees olevate ülesannetega toimetulekuks peab igasugune tulevane otsemaksete kava olema õiglane ja õiguspärane, tulemuslik, lihtne rakendada, piisavalt paindlik ning lihtsasti põhjendatav ja selgitatav.

Peale selle on nõukogu võtnud teadmiseks Euroopa Parlamendi 8. juulil vastu võetud ühise põllumajanduspoliitika tuleviku teemalises resolutsioonis väljendatud seisukoha ja eelkõige soovitus, et ühise põllumajanduspoliitika vahendite õiglaseks jaotamiseks ELi põllumajandustootjate vahel tuleb selgelt määratleda õiglased ja objektiivsed kriteeriumid sellise õiglase jaotussüsteemi kehtestamiseks, milles arvestatakse ELi põllumajandustootmise mitmekesisusega.

Juhin auväärt parlamendiliikme tähelepanu sellele, et volinik Dacian Cioloş esitab nõukogule oma teatise juba esmaspäeval, 29. novembril.

Eesistujariik Belgia peab seda küsimust väga tähtsaks, mistõttu on nõukogu 13. ja 14. detsembril 2010 toimuvale kohtumisele kavandatud poliitiline arutelu.

Nõukogu saab otsetoetuste õiglase jaotuse teemal täpsemalt arvamust avaldada alles siis, kui on saanud õigusakti ettepanekud, mille komisjon peaks talle ja Euroopa Parlamendile esitama 2011. aasta juulis.

Euroopa Parlament ja nõukogu langetavad seejärel otsuse tavapärase õigusloomeprotsessi käigus.

*
* *

Küsimus nr 5, mille esitas Vilija Blinkevičiūtė (H-0525/10)

Teema: ebaseadusliku tööjõu kasutamine Euroopa Liidus

Eesistujariigi Belgia programmis püstitatud eesmärkide ja Euroopa 2020. aasta strateegia kohaselt peaksid liikmesriigid viima ellu reforme, et teha edusamme ning saavutada jätkusuutlik ja läbipaistev majanduskasv.

Liikmesriigid seisavad turul vältimatult silmitsi ebaseadusliku tööjõu kasutamise ja kõlvatu konkurentsiga. Töötajaid kasutatakse tööturul ära, neil ei ole sageli sotsiaalkaitset ja nad on mõnikord sunnitud vastu võtma mitteametlikku tööd.

Tööandjad ei leia suure tööpuuduse tõttu kvalifitseeritud töötajaid, kuna töötü abiraha on sarnasel tasemel pakutava töötasuga. Mõnel juhul töötajad isegi eelistavad töötada mitteametlikult, kuna see võimaldab neil jätkuvalt kasutada tööturuameti teenuseid ja nad

⁽⁵⁾ KOM (2010)672, 18.11.2010.

ei kaota abiraha. Seetõttu valivad inimesed üldiselt neile sobivaima lahenduse. Liikmesriikide iga-aastases eelarves seatud eesmärgid ei saavutata, kuna prognoositud tulu jääb eelarvesse laekumata.

Kas eesistujariik Belgia kavatses võtta meetmeid ja kas tal on konkreetseid ettepanekuid selle kohta, kuidas liikmesriigid saaksid võidelda ebaseadusliku, mitteametliku tööjõu kasutamisega?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Kuigi Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõikes 3 on sätestatud, et liit püüab saavutada täielikku tööhõivet, on ETLi artiklis 147 sätestatud, et liit aitab kaasa suure tööhõive saavutamisele liikmesriikide omavahelise koostöö ärgitamisega ning nende tegevuse toetamise ja vajaduse korral ka täiendamise, austades sealjuures liikmesriikide pädevusi.

Seni ei ole komisjon esitanud õigusakti ettepanekuid, millega toetada või täiendada liikmesriikide tegevust ELi kodanike mitteametliku töötamise vastu võitlemisel.

Nõukogu võttis eesistujariigi Belgia eesistumisajal siiski 21. oktoobril 2010 vastu liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised, mille liikmesriigid peavad riiklikku poliitikasse üle võtma riiklike reformikavade kaudu. Kuna suuniste konkreetne eesmärk on struktuurse töötuse vähendamine ja töö kvaliteedi parandamine, võib väita, et nende eesmärk on ametliku töötamise edendamine.

Seoses kolmandatest riikidest ebaseaduslikult sisserännanutelega on nõukogu tunnistanud, kui tähtis on nende inimeste töötamise vastaste meetmete karmistamine, et võidelda ebaseadusliku sisserände ja mitteametliku töötamise vastu. Kuna liikmesriigid ei suuda piisaval määral seda eesmärki saavutada ehk võidelda ebaseadusliku sisserändega vähendades siin töötamise ahvatlust, võtsid Euroopa Parlament ja nõukogu 18. juunil 2009. aastal vastu direktiivi 2009/52/EÜ, millega sätestatakse ebaseaduslikult riigis viibivate kolmandate riikide kodanike tööandjatele kohaldatavate karistuste ja meetmete miinimumnõuded. Direktiivi eesmärk on võidelda ebaseadusliku sisserändega, vähendades siin töötamise ahvatlust. Mõlemad institutsioonid olid ühel meelel, et liikmesriigid ei suuda seda eesmärki piisaval määral saavutada ja seetõttu on vaja võtta vastu ELi direktiiv. Sanktsioonide hulgas peaks olema eelkõige tööandja panus ebaseaduslikult töötava kolmandast riigist pärit kodaniku tagasisaatmise kulude katmisesse ning sanktsioone võib vähendada, kui füüsiline isik annab riigis ebaseaduslikult viibivale kolmanda riigi kodanikule tööd oma isiklikuks tarbeks. Meetmete hulgas on ka lihtsustatud menetlus tööandjatele, mille abil liikmesriigid saavad kontrollida elamislubade kehtivust ja dokumentide autentsust. Liikmesriigid peavad võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada nimetatud direktiivi nõuete täitmine 20. juuliks 2011.

*

* *

Küsimus nr 6 , mille esitas Gay Mitchell (H-0529/10)**Teema: majanduslanguse lõpp**

Kas nõukogu usub, arvestades, et majandustegevus on Euroopa mõnes osas elavnenud ja liikmesriikide eelarvepuudujäägid on nüüd kontrolli alla võetud, et majanduslangus on ELis lõpuks lõppenud?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Euroopa Komisjoni viimaste arvnäitajate (2010. aasta septembri vaheprognoos) kohaselt on hinnanguline SKP kasv 2010. aastal ELis 1,8% ja euroalal 1,7%. Kinnitatud statistika 2010. aasta esimese ja teise kvartali kohta näitab, et ELi 27 liikmesriigi SKP kasv oli vastavalt 0,3% ja 0,7% (nõukogu ei ole majanduslanguse kohta seisukohta vastu võtnud). See statistika paistab näitavat, et majanduslanguse laialdaselt tunnustatud määratlust arvestades on majanduslangus ELis möödas.

Tulevikku vaadetes on siiski ennustatud SKP kasvu vähenemist 2010. aasta teises pooles, sest maailma majandus peaks siis aeglustuma. Järelikult peame tulevikus tagama selle, et EL tugevdab oma majanduskasvu, kindlustades samal ajal riikide eelarve tugevuse ja elujõulisuse. Sellise tegevuse eesmärk peaks olema võlamäärade stabiliseerimine ja seejärel vähendamine, et saavutada taas kriisieelne tase, ning edaspidi stabiilsuse ja kasvu paktis sätestatud piiridesse viimine.

Liikmesriigid ja EL on väga palju oma eelarvest toetanud finantssektorit ja reaalmajandust, mis on aga loomulikult viinud riigieelarvete puudujäägi suurenemiseni. See vajalik ja õigeaegne abi on olnud väga tähtis tõsisema kriisi vältimiseks, pannes ühtlasi aluse tulevaseks majanduskasvuks. Sellest hoolimata näitas kriis, et korras eelarvest jätkusuutlikuks majanduskasvuks ei piisa.

Kui Euroopa Ülemkogu rakkerühma koostatud pakme 28. ja 29. oktoobril 2010 heaks kiidab, on see suurim majandus- ja rahaliidu reform pärast euro kasutuselevõttu.

Rakkerühma aruandes sisalduvate soovitude ja konkreetsete ettepanekute eesmärk on eelkõige võtta eelarvele suunatud pakti makromajandusliku lisana kasutusele järelevalvemehhanism, et luua varajase hoiatuse süsteem, mis peaks avastama kinnisvaramulli või jätkusuutmatu maksebilansi tekkimise ohu või suured erinevused konkurentsivõimes.

*

* *

Küsimus nr 7 , mille esitas Seán Kelly (H-0534/10)**Teema: täiskasvanute liikuvus**

Me ei tohi unustada, et tööpuudus puudutab ka paljusid täiskasvanuid. Oluline on luua eriprogramm, et aidata täiskasvanuid tagasi tööturule täiendusõppe ja elukestva õppe programmide abil, mille raames nad saavad täiendada oma oskusi.

Kas nõukogu võiks anda teavet selle kohta, kas on mingeid plaane luua projekt „Täiskasvanute liikuvus“, mis oleks sarnane projektiga „Noorte liikuvus“?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Kuna noorte töötus on lubamatult suur, on projekt „Noorte liikuvus“ Euroopa Ülemkogu poolt 17. juunil 2010 vastu võetud ELi Euroopa 2020. aasta targa, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia juhtprojekt. ELi Euroopa 2020. aasta strateegia hõlmab kogu elanikkonda, kuigi põhirõhk on 20–64aastastel, kelle tööhõive määr peaks selle strateegia kohaselt tõusma 75 protsendile.

Liikmesriigid peavad eelkõige koostama ja viima ellu tööhõivepoliitika, mille kaudu muu hulgas aitama kaasa Euroopa 2020. aasta strateegias sätestatud eesmärkide saavutamisele. Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks on sidusad tööhõivesuunised ja majanduspoliitika üldsuunised.

Nõukogu võttis 21. oktoobril 2010 kooskõlas ELTLi artikliga 148 Euroopa Ülemkogu järelduste alusel vastu liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised, mis on osa Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimisest.

Sellega seoses rõhutatakse 7. suunises „Naiste ja meeste tööturul osalemise suurendamine, struktuurse tööpuuduse vähendamine ja töö kvaliteedi edendamine“, et „tööhõiveteenustel on oluline roll aktiveerimisel ja oskuste tööturu vajadustega vastavusse viimisel“ ning „kõnealused teenused ja meetmed peaksid olema avatud kõigile“.

8. suunises „Tööturu vajadustele vastava kvalifitseeritud tööjõu arendamine ja elukestva õppe edendamine“ tuletatakse liikmesriikidele meelde, et „alushariduse ja [...] kutseharidusega peaksid kaasnema tõhusad stiimulid [...] töötute isikute elukestvaks õppeks, tagades sellega igale täiskasvanule võimaluse ümberõppeks või oma kvalifikatsiooni tõstmiseks“. „Jõupingutused peaksid olema suunatud eelkõige madala kvalifikatsiooni ja mittevajalikuks osutunud oskustega töötajate toetamisele“ ja „vanemaealiste töötajate tööalase konkurentsivõime suurendamisele“.

Viimasena on 9. suunises „Kvaliteedi ja tulemuste parandamine haridus- ja koolitussüsteemide kõikidel tasemetel ning kolmanda taseme või sellega samaväärse hariduse omandajate arvu suurendamine“ sätestatud, et liikmesriigid peaksid „tegema haridus- ja koolitussüsteemidesse tõhusaid investeeringuid, eelkõige ELi tööjõu oskuste suurendamiseks, võimaldades seeläbi töötajatel kohaneda tööjõuturu [...] kiiresti muutuvate vajadustega. Kooskõlas elukestva õppe põhimõtetega peaksid meetmed hõlmama kõiki haridusvaldkondi (väikelaste haridusest ja koolidest kuni kõrghariduseni, samuti kutseharidust ja -koolitust ning täiskasvanute õppimist)“. „Reformid peaksid olema suunatud selliste põhipädevuste omandamise tagamisele, mida igäüks vajab teadmispõhise majanduse tingimustes edukas olemiseks, eeskätt seoses tööalase konkurentsivõimega“, elukestva õppega ning info- ja sidetehnoloogiaga.

*

* *

Küsimus nr 8, mille esitas Mairead McGuinness (H-0535/10)**Teema: lapserööv ja Haagi konventsioon**

Nõukogu kahtlemata teab, et lapserööv on äärmiselt murettekitav ja võib lapseröövi ohvriks langenud last kahjustada.

Haagi konventsiooni peamine eesmärk on kaitsta last tema õigusvastasest äraviimisest või kinnipidamisest tulenevate kahjulike tagajärgede eest ning õiguslikult reguleerida lapse viivitamatu tagasipöördumine tema hariliku viibimiskoha riiki ja tagada vanemale õigus teda külastada. Kahjuks ei toimi konventsioon kõigi jaoks.

Kas nõukogu usub, et Haagi konventsioon vajab tasakaalustatumat tõlgendamist kõigis liikmesriikides?

Kas nõukogu usub, et lapseröövi juhtumeid puudutava lähenemise kooskõlastamisest oleks liikmesriikides kasu?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Nõukogu on täiesti teadlik, et lapse õigusvastane äraviimine või kinnipidamine tekitab lapsele stressi ja võib olla talle kahjulik.

Nõukogu mõnab, et 1980. aasta rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslike küsimuste Haagi konventsioon on äärmiselt tähtis dokument, mis – tuleb rõhutada – on võimaldanud paljude lapseröövi juhtumite lahendamist. Nagu auväärt parlamendiliigegi, tahab nõukogu, et seda konventsiooni laste heaks tulemuslikult rakendataks.

Nõukogu juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Liit kui selline ei ole Haagi konventsiooni osaline. Nõukogu märgib siiski, et liikmesriigid, kes on kõik selle osalised, vahetavad arvamusi ja kogemusi Haagi konverentsi poolt konventsiooni praktilise rakendamise jälgimiseks regulaarselt kokku kutsutavate erikomisjonide raames.

Sellela seoses märgib nõukogu ka seda, et 1980. aasta konventsiooni täiendati 1996. aastal veel ühe Haagi konverentsi konventsiooniga. Tuleb mainida, et viimati nimetatud konventsiooni rakendamisel on liikmesriigid teinud tihedat koostööd ja koostanud praktilise juhendi, mille mõnes osas antakse suuniseid just lapseröövide menetlemiseks.

Mis puudutab liikmesriikide kasu lapseröövi juhtumeid puudutava käsitusviisi kooskõlastamisest, siis juhib nõukogu tähelepanu sellele, et selline koostöö juba toimib. Peavad ju liikmesriigid omavahelises suhtluses kohaldama määrust (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega. Selles Brüsseli IIa määruses on muu hulgas kohtualluvuse eeskirjad lapseröövi puhuks, eelkõige kui kohtuotsusega nõutakse lapse naasmist, kui too on õigusvastaselt viidud oma tavapärase elukoha järgest liikmesriigist teise või hoitud teda seal.

*

* *

Küsimus nr 9, mille esitas Nikolaos Chountis (H-0536/10)**Teema: memorandum ja Kreeka võla tagasimaksmise tähtaja pikendamine**

IMFi president on selgelt ja ametlikult teatanud, et IMF on valmis Kreeka poolt finantsmehhanismi kaudu võetud laenude tagasimaksmise tähtaega pikendama, kui Euroopa Liidu liikmesriigid samamoodi toimivad. Hr Strauss-Kahn osutab peamiste argumentidena sellele, et Kreeka võla refinantseerimise vajadused kasvavad 2014.–2015. aastal äärmiselt suureks ja et turgudel tuleb luua positiivne meeleolu. Kreeka kodanikele teeb tõsist muret mõte, et tagasimaksimistähtaja pikendamise tulemusena jääb kestma memorandumi raames kehtestatud ebapopulaarne poliitika.

Kas nõukogu kavatses IMFi ettepanekut silmas pidades teha ettepaneku nimetatud küsimuse lisamiseks oma tippkohtumise päevakorda? Kas Kreeka laenude tagasimaksmise võimaliku pikendamise korral tuleks ka arvestada, et memorandum jääb kehtima pärast 2013. aastat?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Pärast Kreeka makromajandusliku ja eelarve olukorra halvenemist 2010. aastal tegi nõukogu Kreekale mõne soovitusse võtta sobivaid meetmeid eelarvepuudujäägi vähendamiseks ja vajalike struktuurireformide korraldamiseks.

Seega võttis nõukogu 10. mail ja 7. septembril 2010 Kreeka kohta vastu kaks otsust, millega karmistas eelarve üle teostatavat järelevalvet, ja tegi Kreekale ülesandeks võtta eelarve puudujäägi vähendamise meetmeid, mida on vaja ülemäärase võlgnevuse kaotamiseks. Neis kahes otsuses olid sätestatud Kreekale kohustusliku majandusprogrammi põhielemendid, milles kajastuvad ka talle antava rahalise abi põhitingimused.

Kreekale antava finantsabi programmi suhtes on euroala liikmesriigid saavutanud kokkuleppe ja selle ellu viinud väljaspool ELi lepinguid. Programm koosneb selles osalevate euroala liikmesriikide kahepoolsete laenude pakmest.

Kahepoolsete laenude tingimused lepiti kokku abi andvate liikmesriikide ja Kreeka vahel sõlmitud laenulepingus, mille juures on ka vastastikuse mõistmise memorandum, milles on kirjas laenu väljamaksmise tingimused.

Antud laenude olemust arvestades ei saa nõukogu kommenteerida liikmesriikide otsuseid.

*

* *

Küsimus nr 10, mille esitas Zigmantas Balčytis (H-0542/10)**Teema: geneetiliselt muundatud organisme käsitleva otsustusõiguse üleminek liikmesriikide valitsustele**

Igas liikmesriigis käsitletakse geneetiliselt muundatud põllukultuuride kasvatamise teemat erinevalt. Komisjon on esitanud ettepaneku, mille kohaselt geneetiliselt muundatud organismide lubamine jääks liikmesriikide valitsuse otsustada. Kui võimaldada igal riigil eraldi neid organisme lubada, võib see tähistada ELi poliitika taasriigistamise algust ning sel võivad olla tõsised tagajärjed ühtse turu jaoks.

Milline on eesistujariik Belgia seisukoht selles küsimuses? Kas eesistujariik eelistab, et ELi tasandil kehtestataks selged eeskirjad geneetiliselt muundatud ja muundamata põllukultuuride kooseksisteerimise kohta ning komisjonil oleks otsustamisel põhiroll, või eelistab eesistujariik otsuste vastuvõtmist riiklikul tasandil?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Olles täiesti teadlik selle õigusloomega seotud ettepaneku poliitilisest tundlikkusest ja tehnilisest keerukusest, korraldas eesistujariik nõukogus 27. septembril ja 14. oktoobril 2010 kaks esialgset arutelu sel teemal.

Nende kahe arutelu tulemusena leiti, et komisjoni ettepaneku mõnd tahku on vaja selgitada. Konkreetselt loodi pärast seda esialgset arutelu nõukogus ajutine töörühm, kelle ülesanne on valmistada ette selle õigusakti ettepaneku tehniline osa, eelkõige muuta selgemaks selle kõige tähtsamad küsimused. Need küsimused puudutavad täpsemalt õiguslikku alust, mida komisjon tahaks kasutada (ELTi artikkel 114), ning tulevaste riiklike meetmete kooskõla lepingute ja rahvusvahelise kaubanduse eeskirjadega (WTO).

Samuti on töörühma ülesanne uurida ohte, mida komisjoni ettepanek võib kaasa tuua siseturu eeskirjade järgimise jaoks, eelkõige seoses geneetiliselt muundatud organismide keelustamise alustega erinevates liikmesriikides.

*
* *

Küsimus nr 11, mille esitas João Ferreira (H-0545/10)

Teema: kliimamuutusega kohanemine ja arenguriikide välisvõlg

Euroopa Ülemkogu otsustas 2009. aasta lõpus, et EL ja selle liikmesriigid on valmis panustama aastatel 2010–2012 kiiresti rahastamise 2,4 miljardit eurot aastas, et toetada kliimamuutusega kohanemist arenguriikides.

Summa on vähem kui pool sellest, mida Euroopa Parlament pidas hädavajalikuks miinimumiks sel ajavahemikul (5–7 miljardit), ning moodustab ELi enese hinnangul umbes 2% kliimamuutuse leevendamise ja sellega kohanemise iga-aastastest kuludest ajavahemikul 2012 kuni 2020. Teisalt on aga summa väiksem kui 1% kõigi Aafrika riikide välisvõlast (2006. aasta andmetel).

Millised summad on seni eraldatud arenguriikidele aastateks 2010–2012 ette nähtud kiire rahastamise raames? Kui palju kavatsetakse eraldada järgneva kahe aasta jooksul? Millises konkreetses vormis toimub rahastamine? Kas summased on kavas suurendada?

Kas nõukogu on seisukohal, et välisvõlg ja võlakohustuste täitmine on oluliselt pidurdanud vähim arenenud riikide arengut ja võlakohustuste täitmine on juba nõudnud oluliste vahendite eraldamist, mistõttu tuleks kõnesolev võlg kustutada?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Nõukogu kiitis kiire rahastamise aruande 2009. aasta detsembris toimunud Euroopa Ülemkogul ⁽⁶⁾ saavutatud poliitilise kokkuleppe alusel 17. novembril 2010 heaks. 2010. aastal arenguriikidele kiire rahastamisena antavate vahendite kinnitatud kogusumma on 2,2 miljardit eurot. Kogu perioodi jaoks ehk aastateks 2010–2012 on eraldatud kokku 7,2 miljardit eurot. Need summad kinnitavad, et ELi liikmesriigid peavad kinni Kopenhaageni kokkuleppest.

Liikmesriigid on 2010. aastaks antud lubaduste täitmisel märkimisväärseid edusamme teinud. Nõukogu on koostanud mittetäieliku projektide loetelu ja seda levitanud. Samuti koostab nõukogu aastaaruanded järgmise kahe aasta kiire rahastamise kohta.

Nõukogu on palunud majandus- ja rahanduskomiteel ning majanduspoliitika komiteel neid andmeid ajakohastada, et esitada Cancúni konverentsil võimalikult palju teavet.

Nõukogul ei ole kavas lõikes 1 nimetatud summasid suurendada. Nõukogu ainult kontrollib, kas liikmesriigid peavad oma lubadustest kinni. Kuna kiire rahastamine on liikmesriikide enda otsus, on võimalik, et mõned liikmesriigid makstavaid summasid suurendavad.

EL vähendab ja tühistab arenguriikide võlga suurte võlgadega vaeste riikide algatuse ja mitmepoolse võlavähendamise algatuse raames.

Nõukogu kinnitas 11. novembri 2008. aasta järelustes ⁽⁷⁾ ELi tahet aidata väikese sissetulekuga riikidel taastada võlgadega seotud jätkusuutlikkus ja seda säilitada, eelkõige tegutsedes võimaluse korral kooskõlastatult, et vältida selliste laenuandjate jätkusuutmatut laenuandmist, kes ei ole aidanud kaasa vaeste riikide võlakoorma vähendamisele.

Samuti tahab EL anda ühiselt tehnilist abi, et parandada võlgnikriikide võlahaldusvõimet ning et läbirääkimised Pariisi klubisse mittekuuluvate kahepoolsete võlausaldajate ja kommerts võlausaldajatega oleks tulemuslikud.

Samuti rõhutab EL seda, kui tähtis on suurem demokraatlik järelevalve võlgnikriikide võlavõtmise ja võlavähendamise vabanenud vahendite kasutamise üle.

*
* *

Küsimus nr 12, mille esitas Laima Liucija Andrikiene (H-0549/10)

Teema: ELi ja Lõuna-Aafrika kaubandussuhted

Millised on Lõuna-Aafrika väljavaated majanduspartnerluslepingu sõlmimiseks ELiga? Kas ELi ja Lõuna-Aafrika tippkohtumine, mis toimus 28. septembril 2010, tõi selles osas kaasa läbimurde? Millised on käimasoleva protsessi kõige suuremad takistused ja vaidlusalused küsimused? Kui suur on võimalus, et selline leping sõlmitakse enne käesoleva aasta lõppu?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

⁽⁶⁾ EUCO 6/09, 10/11, detsember 2009.

⁽⁷⁾ 15480/08.

(FR) Lõuna-Aafrika osaleb majanduspartnerluslepingu teemalistel läbirääkimistel, nagu ka teised Lõuna-Aafrika Arendusühenduse riigid – Angola, Botswana, Lesotho, Mosambiik, Namiibia ja Svaasimaa. Sellega seoses võib 2010. aastal täheldada uut hoogu.

ELi ja Lõuna-Aafrika 28. septembri 2010. aasta tippkohtumise ajal toimus tipp-poliitikute vahel siiras ja avatud arutelu ELi ja Lõuna-Aafrika Arenguühenduse vahelise majanduspartnerluslepingu üle ning ühtlasi kinnitati tahet selleteemalised läbirääkimised lõpule viia nii, et sõlmitud leping parandaks Lõuna-Aafrika Arenguühenduse ja ELi vahelisi kaubandus- ja majandussuhteid.

Poliitikud kiitsid heaks aasta lõpuni planeeritud läbirääkimiste ajakava. Mõlemat poolt kutsuti üles saavutama vastastikku rahuldav kokkulepe kõikides lahtistes küsimustes.

Meie ühine eesmärk jõuda läbirääkimistega lõpule 2010. aasta lõpuks on küll kõrge aga saavutatav. Muidugi on selleks vaja mõlema poole jõupingutusi, tõsist tahet ja kompromissimeelt.

Läbirääkijad on juba pärast tippkohtumist kokku saanud ja kohtuvad veel. Olen veendunud, et tippkohtumisest saadud poliitiline innustus võimaldab läbirääkijatel leida lahenduse veel lahtistele küsimustele.

Lõuna-Aafrika on piirkonna kõige suurema majandusega riik, mistõttu peab tal olema juhtroll. Usun, et väljavaade lepingu sõlmimiseks aasta lõpuks on hea.

*

* *

Küsimus nr 13, mille esitas Pat the Cope Gallagher (H-0551/10)

Teema: Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act“

Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act“ läbivaatamine on ELi eesistujariigi Belgia üks prioriteet. Kas nõukogu võiks anda ülevaate oma tegevusest seoses kõnealuse algatuse läbivaatamisega, et parandada VKEd konkurentsivõimet ELis?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Komisjoni 25. juuni 2008. aasta teatise „Euroopa väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act““ eesmärk on seada VKEd poliitikaloo keskmesse (kõigepealt mõtle väikestele), parandada nende võimet ELis töökohti luua ja ergutada nende konkurentsivõimet nii ühisturul kui ka maailmaturul.

Nõukogu võttis 1. detsembril 2008 vastu järelduse, milles kiideti heaks komisjoni tegutsemismeetod ning kutsuti üles komisjoni ja liikmesriike tagama selle rakendamine ja pidev järelevalve.

15. detsembri 2009. aasta aruandes andis komisjon ülevaate väikeettevõtlusalgatus rakendamise edusammudest ja andis teada kavatsusest avaldada teatis 2010. aasta detsembris, pärast konsulteerimist VKEd erialaorganisatsioonide esindajate ja pädevate avaliku sektori asutustega. Nõukogu ootab seda teatist, et otsustada, mida edasi teha (kui üldse).

Peale selle on nõukogu eesistujariigi Belgia eestvedamisel teinud edusamme VKEdele väga tähtsates küsimustes: siseturu toimimine ja siseturu algatuse projekt, uus innovatsioonistrateegia, nõukogu heaks kiidetud konkreetsed meetmed Euroopa turismi jaoks ning Euroopa teadusprogrammide lihtsustamine, et uuenduslikud VKEd saaks kiiremini raha.

Meid on saatnud edu: äritehingutes hilinevad maksmise vastu võitlemise direktiivi vastuvõtmine koostöös Euroopa Parlamendiga on olnud väga tulemuslik VKEde jaoks ning meil on väga hea meel Euroopa Parlamendi jätkuva koostöömeelsuse üle, mis võimaldas sellise tulemuse saavutamist.

Nõukogu tahab juhtida tähelepanu ka sellele, et tegutsetakse finantssektori konsolideerimise ja reguleerimisega, mille eesmärk on parandada VKEde kui krediidi kokkukuivamise tõttu enim kannatada saanud ettevõtete juurdepääsu kapitalile.

*

* *

Küsimus nr 14, mille esitas Brian Crowley (H-0553/10)

Teema: ELi ja USA tippkohtumine 20. novembril 2010

Kas nõukogu saab esitada ülevaate kõige tähtsamatest poliitilistest kokkulepetest, milleni jõuti hiljutisel ELi ja USA tippkohtumisel 20. novembril 2010?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) ELi ja USA 20. novembri tippkohtumine oli väga edukas. Presidentide Barack Obama, Herman Van Rompuy ja José Manuel Barroso arutelu oli väga edukas.

Seoses majandusega rääkisid Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid Sõulis toimunud G20 tippkohtumise tulemustest ning sellest, mida saavad Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid teha säästva ja tasakaalus majanduskasvu taastamiseks, töökohtade loomiseks finantsturu struktuurireformide abil ja majanduskasvu edendamaks eelarvete konsolideerimiseks.

Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid rõhutasid vajadust kasutada täiel määral ära üleatlandilise kaubanduse potentsiaal, et ergutada majanduskasvu ja luua töökohti mõlemal pool Atlandi ookeani. Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid tunnistavad Atlandi-ülese majandusnõukogu tähtsat rolli nende eesmärkide saavutamises ning palusid sel nõukogul töötada välja üleatlandiline uuenduskava, millega soodustada majanduskasvu ja luua töökohti sellistes valdkondades nagu puhas energia, e-tervishoid, info ja side ning teistes uutes tehnoloogiavaldkondades. Atlandi-ülene majandusnõukogu peaks edusammudest neis valdkondades ette kandma 2011. aasta esimeses pooles.

Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid rõhutasid, et peavad kinni eelmise aasta detsembris Kopenhaagenis antud lubadustest vähendada kasvuhooenergia heitkogust. Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid leppisid kokku, et aitavad kaasa positiivsete tulemusteni jõudmisele Cancúni konverentsil.

Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid kinnitasid oma tahet arengu valdkonnas koostööd teha ja tegutseda kooskõlastatult. Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid lubasid jätkata ELi

ja USA arengudialoogi raames koostööd seoses toiduga kindlustatuse, kliimamuutuse ja aastatuhande arengueesmärkide valdkonnas (k.a tervishoid).

Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid avaldasid heameelt süveneva koostöö üle mitmesugustes rahvusvahelistes turvalisuseküsimumustes, mis puudutavad nende kodanikke. Seda ning küberkuritegevuse ja küberturvalisusega seotud probleemide suurenemist arvestades löid Euroopa Liit ja Ameerika Ühendriigid ELi ja USA võrgustike ja küberturvalisuse tööühma, mis annab oma edusammudest aru aasta pärast. Tahame soodustada meie 27 liikmesriigi ja Ameerika Ühendriikide kodanike reisimist üle Atlandi ookeani, tagades nende turvalisuse, ning nüüd loodame samasugust edu peatsetel läbirääkimistel broneeringuinfo kokkuleppe üle. Samuti jätkame tööd selle nimel, et sõlmida igakülgne kokkulepe andmekaitse kohta, et soodustada koostööd meie asjaomaste teenistuste vahel, tagades sealjuures meie kodanike eraelu hea kaitse. Samuti tahame laiendada partnerlust vägivaldse äärmusluse vastastes võitluses, eelkõige jagades uurimistulemusi ja head tava ning suurendades koostööd ohus olevate kolmandate riikide abistamisel.

Peale selle rääkisime ka ühistest julgeoleku parandamisele suunatud jõupingutustest teatavates maailma riikides.

*
* *

Küsimus nr 15 , mille esitas Liam Aylward (H-0559/10)

Teema: ELi spordiprogrammi tulevik

Viidates eelmisel nädalal toimunud hariduse, noorte, kultuuri ja spordi nõukogu istungile, soovin küsida, kuidas ELi spordiprogramm saab järgmise kahe aasta jooksul areneda ilma eelarveta?

Kas nõukogu eeldab, et ELi spordiprogrammile eraldatakse rahalisi vahendeid pärast 2013. aastat?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Euroopa Parlament kutsus 2008. aastal ⁽⁸⁾ komisjoni üles koostama ELi spordiprogramm ja sätestama vastavad ettevalmistusmeetmed. Komisjon on esitanud 2009., 2010. ja 2011. aastaks ettevalmistusmeetmed, mis võivad kesta kolm järjestikust aastat ja mille eesmärk on koostada ELi spordimeetmed, et rakendada Lissaboni lepingu selle valdkonna sätteid.

Nõukogu ei ole ettevalmistustes osalenud, sest see on komisjoni ja Euroopa Parlamendi ülesanne, mida rahastatakse pärast Lissaboni lepingu jõustumist 2009. aasta detsembris Euroopa Parlamendi eelarverea ülejäägist. ELTLi artikli 165 kohaselt antakse ELile uus volitus toetada, kooskõlastada ja täiendada liikmesriikide sporditegevust, eelkõige seoses sotsiaalse kaasamise ja lõimimise, tervisespordi ja vabatahtliku tegevusega.

(8) Euroopa Parlamendi 14. aprilli 2008. aasta resolutsioon sporditeemalise valge raamatu kohta.

10. mail 2010 korraldas nõukogu üldise arutelu ELi spordipoliitika tuleviku kohta, aidates nii komisjonil koostada tulevase Lissaboni lepingu uute sätete rakendamise seotud praktilisi ettepanekuid. Nõukogu planeeris prioriteetseteks valdkondadeks sotsiaalse kaasamise spordis ja spordi abil, tervist edendava füüsilise tegevuse, spordihariduse ja -koolituse, dopinguvastase võitluse, hea valitsemistava, struktureeritud dialoogi spordiliikumise ja ning spordimajanduse ja -statistika.

Lisaks võttis nõukogu eesistujariigi Belgia algatuse alusel 18. ja 19. novembril 2010 vastu resolutsiooni struktureeritud dialoogi kohta spordi teemal ning järeldused dopinguvastase võitluse kohta ja spordi rolli kohta ühiskonnas.

Kuigi komisjon kavatseb ELi sporditeemalise poliitikaloome ja koostöö programmi alusel esitada järgmistel aastatel uue raamistiku, millega tahetakse rakendada Lissaboni lepingu selleletemalised uued sätted, ei ole komisjon seni nõukogule ühtegi konkreetset ettepanekut teinud (ei miniprogrammi aastateks 2012–2013 ega laiahaardelist programmi aastateks 2014–2020).

Kuna komisjoni ettepanekuid ei ole, ei saa ka nõukogu midagi ette võtta.

*
* *

Küsimus nr 16, mille esitas Anni Podimata (H-0566/10)

Teema: arutelu vahetuskursside üle seoses eelseisva G20 kohtumisega

Rahvusvahelise poliitika teravaimate päevateemade hulka kuulub vahetuskursside küsimus ja asjaolu, et paljudes maailma riikides näib olevat alanud konkureeriv devalveerimine, mis põhjustab kursside äärmiselt suurt kõikumust. Samasse probleemideringi kuulub paljude analüütikute hinnangul Ameerika Ühendriikide Föderaalarreservi hiljutine sekkumine kvantitatiivse lõdvendamise näol, mis on seotud Hiina pikaajalise rahapoliitikaga.

Milline on nõukogu seisukoht seoses kirjeldatud ebastabiilse olukorraga ning valuutakursside rahutusttekitavate manipuleerimispuüetega ja selle kaheldamatu mõjuga eurosooni liikmesriikide majanduse konkurentsivõimele, eriti võttes arvesse eelseisvat G20 tippkohtumist?

Vastus

Nõukogu eesistujariigi vastus ei ole nõukogule ega liikmesriikidele siduv ning seda ei esitatud suuliselt nõukogu infotunni ajal Euroopa Parlamendi 2010. aasta novembri osaistungjärgul Strasbourgis.

(FR) Vahetuskurss peaks olema lihtsalt asjaomase riigi majandusliku olukorra peegeldus. Kui see mehhanism toimiks korrektselt, peaksid riigid konkureerivast devalveerimisest hoiduma.

Et veelgi tugevdada majandus- ja rahaliidu majandussammast, keskenduti 28. ja 29. oktoobril 2010 toimunud Euroopa Ülemkogul säästvate majanduskasvule ning tööhõivele ja konkurentsivõimele, mis on euroala alustalad. Eraldi tähelepanu pöörati eelarve konsolideerimise kavadele, finantssektori reguleerimise reformile, sotsiaalsele sidususele, töökohtade loomisele ja edasiste struktuurireformide vajadusele.

Ettevalmistusena G20 tippkohtumisele Sõulis arutati 2010. aasta oktoobris toimunud Euroopa Ülemkogul prioriteete, millele ELi ja EList G20 sekka kuuluvate liikmesriikide

esindajad seal tippkohtumisel tähelepanu juhiks. Erilist tähelepanu pöörati maailma majanduskasvu tasakaalustamisele ning Euroopa Liit rõhutas vajadust vältida igasugust proteksionismi ja vahetuskursi muutmist lühiajalise konkurentsieelise saavutamiseks.

Sõuli tippkohtumisel võeti neid ELi ja osalenud liikmesriikide avaldusi kuulda ning G20 juhid võtsid vastu Sõuli tegevuskava, milles lubavad tagada majanduse elavnemise ja säästva kasvu jätkumise, parandada finantsturgude stabiilsust (sh suurendada vahetuskursi paindlikkust, et kajastuks majanduse olukord) ning hoiduda valuuta konkureerivast devalveerimisest.

*

* *

KÜSIMUSED KOMISJONILE

Küsimus nr 23, mille esitas Vilija Blinkevičiūtė (H-0526/10)

Teema: haridusreform Euroopa 2020. aasta strateegia raames

Haridustaseme tõstmine, koolist väljalangemise vähendamine ning kõrghariduse või sellega võrdväärse hariduse omandanud inimeste osakaalu suurendamine elanikkonna seas kuuluvad Euroopa 2020. aasta strateegia tähtsaimate eesmärkide hulka.

Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärgid ja eelkõige haridust käsitlevas kõnes tuletas volinik Androulla Vassiliou meelde, et üks peamisi eesmärgid on vähendada koolist väljalangemist kogu Euroopa Liidu ulatuses alla 10% taseme.

Milliseid konkreetseid meetmeid kavatses komisjon võtta haridustaseme tõstmiseks Euroopa Liidus ja koolist väljalangemise vähendamise eesmärgi saavutamiseks? Kas komisjon kavatses haridustaseme parandamiseks töötada välja konkreetse strateegia, et noored ei lahkuks koolist liiga vara ja et nad saaksid võimalikult hea hariduse? Kui palju kavatses komisjon tulevikus investeerida noortele suunatud programmidesse ja algatustesse?

Vastus

(EN) Komisjon kavatses esitada nõukogu soovitusel koolist väljalangemise vähendamise poliitika kohta. Soovitusel sätestatakse peamised suunised sidusa, kõikehõlmava ja empiirilise poliitika loomiseks võitluseks koolist väljalangemise vastu. Sellega paraneb raamistik, mis aitab liikmesriikidel töötada välja tulemuslikum poliitika koolist väljalangemise vastu, toetab neid selle elluviimises ja nii vähendab liikmesriikides märkimisväärselt koolist väljalangemist.

Koolist väljalangemine on keeruline nähtus, mille põhjused on liikmesriigiti, piirkonniti ja kogukonniti erinevad. Kavandatav nõukogu soovitus parandab liikmesriikide tegevust, toetades neid sellise poliitika väljatöötamisel, mille abil teha kindlaks koolist väljalangemise põhjused ja nendega midagi ette võtta, võttes arvesse elukestvat õpet ja selle nähtuse kuuluvust erinevate poliitikavaldkondade alla, kaasata kõik sidusrühmad ning muuta sekkumine süstemaatilisemaks ja sidusamaks.

Soovitus on osa suuremast püüdest parandada ELis haridust ja koolitust. See kuulub Euroopa 2020. aasta strateegia juhtalgatuse „Noorte liikuvus“ alla, on tähtsal kohal uute oskuste ja töökohtade tegevuskavas ning viiakse ellu hariduse ja koolituse avatud koordineerimise meetodi alusel (programm „Haridus ja koolitus 2020“ ja selle eelkäija).

Koolist väljalangemise meetmete toetamises on tähtis roll elukestva õppe programmil ja Euroopa Sotsiaalfondil. Mõlema vahendi rahastamine pärast 2013. aastat otsustatakse tulevaste finantsperspektiivide ja nende uute õiguslike aluste vastuvõtmise raames.

*

* *

Küsimus nr 24, mille esitas Brian Crowley (H-0554/10)

Teema: Erasmus Munduse programm

Kas komisjon saaks kirjeldada strateegiaid, mida ta rakendab Erasmus Munduse programmist osavõtmise suurendamiseks ELis?

Vastus

(EN) Ainus võimalus suurendada Erasmus Munduse programmist abisaajate arvu on suurendada selle eelarvet, sest praegune rahastamine on täiel määral ära kasutatud. Sidusrühmad on ajutiselt suurenenud vahendid kiiresti ära kasutanud ning muutnud need mõõdetavateks kohapealseteks väljunditeks, näiteks suurendanud stipendiumide või ühisprogrammide arvu.

Euroopa Komisjon on alates programmi algusest 2004. aastal kehtestanud meetmed, millega kindlustada ELi kõrgharidusasutuste rahuldav osalus selles. Igal aastal on Brüsselis korraldatud teabepäevi programmis osalemisest huvitatud ülikoolidele. Peale selle toimuvad liikmesriikides igal aastal riiklikud teabepäevad. Ka korraldab komisjon Erasmus Munduse koordinaatorite kohtumisi, kus levitatakse teavet ja häid tavasid.

Palju teavet leiab ka veebisaidilt, kus on üksikasjalik kirjeldus programmi meetmetest ning teave kandideerimise võimaluste ja vajalike dokumentide kohta (programmi otsus, programmi suunised, hanketeade, finants- ja haldusteemalised käsiraamatud jne).

Arvestades ELi kõrgharidusasutuste suurt kandideerimismäära ja seetõttu küllaltki madalat kandideerimisedu (umbes 13% ühiseid magistrantuuri õppekavu ja 7% ühiseid doktorantuuri õppekavu), ei pea komisjon vajalikuks suurendada asjaomast propageerimistegevust ELis.

Ka Euroopa tudengite osalemisega seoses ei ole olnud probleeme ELi stipendiumieelarve täieliku ärakasutamisega. Suurem kandidaatide arv oleks siiski parandanud konkurentsi ja suurendanud kvalifitseeritumate kandidaatide valikut. Seetõttu käivitab komisjon Erasmuse programmi riiklike büroode toetusel teabekampaania programmi võimaluste kohta ELi tudengitele, milles muu hulgas jagatakse teavet ka sellistele organisatsioonidele nagu Erasmuse ülikooliharta omanikud, ülikoolide ühendused ⁽⁹⁾, tudengiühendused ⁽¹⁰⁾ ja Erasmuse koordinaatorite ühendus.

*

* *

⁽⁹⁾ Euroopa Ülikoolide Ühendus (EUA), Coimbra, Santander ja Euroopa pealinnade ülikoolide institutsionaalne võrgustik (UNICA).

⁽¹⁰⁾ Erasmus Munduse tudengite ja vilistlaste ühing, Erasmuse tudengivõrgustik, Euroopa tudengiliit ja Euroopa tudengite keskliit (AEGEE).

Küsimus nr 25, mille esitas Liam Aylward (H-0560/10)**Teema: ELi spordiprogrammi tulevik**

Kuidas saab ELi spordipoliitikat välja töötada ja toetada, võttes arvesse, et sport kuulub nüüd ELi pädevusalasse ning et EL ei rahasta eelarvepiirangute tõttu ELi spordiprogrammi 2011. ja 2012. aastal?

Kuidas saab EL kahe järgmise aasta jooksul mõjutada kohalikul tasandil tehtavat sporti ja kõigile mõeldud elukestvate amatöörspordi ning neis valdkondades tõhusalt toimida?

Kas komisjon on seisukohal, et pärast 2013. aastat rahastatakse ELi spordiprogrammi?

Vastus

(EN) Võttes arvesse riikide ja ELi eelarve piiranguid, on komisjon asunud seisukohale, et praeguse, 2013. aastani kehtiva mitmeaastase rahastamisraamistiku raames ei ole võimalik esitada mõistlikku ettepanekut spordiprogrammi kohta. Lisateavet saate ühisest vastusest küsimustele E-8031/10 ja P-8604/10.

*
* *

Küsimus nr 26, mille esitas Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0562/10)**Teema: kultuuriprogrammide rahastamine**

Euroopa Liidus rahastatakse praegu kultuuri eri finantsmehhanismide kaudu, mis on pühendatud kultuurivahetusele ja koostööle, kultuuride dialoogile ja kultuuri valdkonna tugevdamisele. Euroopa Liidu strateegias „Euroopa 2020“ räägitakse majanduskasvust, mis põhineb teadmusühiskonnal, keskkonnasäästlikul tööstusel jms. Inimesed on avaldanud kartust, et nimetatud strateegias peetakse kultuuri majanduskasvu osaks. Kultuuriline identiteet on üks Euroopa Liidu põhiväärtusi ja seetõttu on mõeldamatu selle mõõtmine kvantitatiivsete näitajate abil. Praeguste finantsmehhanismide ühendamise eelnõud tekitavad muret, kuna tegemist on väga erinevate programmidega, kuigi nad on kõik kultuuriga seotud. Veel üks murettekitav suund on katse ühendada kultuuriprogrammid kodanikuprogrammiga, kuna sellest tulenevad projektid oleksid väikese kunstiväärtusega.

Kas komisjoni eelnõud kultuuriprogrammide rahastamiskorra kohta uuel programmitöö perioodil on juba teada? Kas kultuuriprogramm jääb praegusel kujul alles? Kas kultuurivahetust ja koostööd toetatakse?

Vastus

(EN) Euroopa Liit toetab kultuurialast koostööd 2007.–2013. aasta kultuuriprogrammi raames. Programmi eesmärk on suurendada eurooplaste ühist kultuuriala, edendades programmis osalevate eri riikide kultuuriorganisatsioonide kultuurikoostöö projekte.

Programmi selle osaga, mis saab üle kolmveerandi programmi eelarvest, aidatakse organisatsioonidel (nt teatrid, muuseumid, erialaühendused, uurimiskeskused, ülikoolid, kultuuriinstituudid ja avaliku sektori asutused) teha koostööd, et erinevad sektorid võiksid tegutseda koos ning laiendada oma kultuurilist ja kunstilist tegevust teisele poole piiri.

Praegu on veel liiga vara, et öelda midagi konkreetse tulevaste kultuurialgatuste rahastamismehhanismi kohta, sest ettepanekuid nende kohta tehakse alles 2011. aasta

teises pooles. Küll on aga praegu selge see, et programmiettepaneku koostamisel võetakse arvesse Euroopa 2020. aasta strateogia eesmäärke ja prioriteete.

Seda arvesse võttes uurib komisjon mitut küsimust, mis aitavad kaasa tulevaste kultuurialgatuste väljatöötamisele.

Praeguse kultuuriprogrammi vahehindamine on nüüd lõpule jõudmas ja selle aruandes tehakse ka soovitusi tuleviku jaoks. Lisaks on käimas avalikkusega interneti teel konsulteerimine, mille käigus küsitakse arvamusi tulevaste kultuuri edendamise meetmete kohta. Saadud on juba üle 160 vastuse, millega komisjon uue kultuuriprogrammi koostamisel arvestab. Konsulteerimine kestab 15. detsembrini 2010.

Pärast konsulteerimist toimub 2011. aasta veebruaris arutelu sidusrühmadega, kes saavad siis avaldada oma arvamust üksikasjalikumalt ja arutleda erinevate võimalike tulevaste algatuste üle.

Viimaks korraldab komisjon enne tulevaste meetmete ettepanekute tegemist hindamise, mis peaks tagama programmi võimalikult suure mõju ja lisaväärtuse.

*
* *

Küsimus nr 32, mille esitas Nikolaos Chountis (H-0528/10)

Teema: Saksa ettevõtete põhjustatud rahvusvahelised skandaalid

Saksa ettevõtete korrupsiooniaktid selleks, et suurendada oma turuosa ning kindlustada endale riigihankelepingud ja muud lepingud, on muutunud ülemaailmseks skandaaliks. Selgus, et Siemens on püüdnud poliitiku ära osta, samuti on päevavalgele tulnud Deutsche Telekom'i korrumppeeriv tegevus mitmes Balkani riigis ning Daimleri, Ferrostaal-Thysseni ja MANi pistisepoliitika kümnetes Euroopa riikides. Enamiku nende juhtumite puhul on käivitatud kohtulik uurimine Ameerika kohtuvõimude algatusel.

Kas komisjon võiks öelda, miks Euroopa kohtuvõimud ei ole algatanud nende korrupsioonijuhtumite kohtulikku uurimist? Millised vahendid on komisjoni käsutuses kõnealuses valdkonnas? Kas kõnealuste juhtumite puhul on ilmnenu asjaolusid, mis õigustaks ametlikku sekkumist ELi tasandil, võttes arvesse, et paljusid korrupsiooni teel saadud lepinguid ja hankeid kaasrahastatakse Euroopa Liidu fondidest?

Vastus

(EN) Komisjon mõistab täielikult auväärt parlamendiliikme muret seoses väidetava korrupsiooniga, aga tuletab meelde, et ta tõstas sama probleemi ka küsimuses H-320/09⁽¹¹⁾, millele ta sai vastuse 2009. aasta oktoobris.

Kohtulik uurimine on liikmesriikide kohustus. Komisjoni kohustused korrupsioonivastases võitluses on ennetamine, õigusloome ja järelevalve. Kui nimetatud probleemid puudutavad ELi fonde, tuletab komisjon meelde, et Lissaboni lepingu kohaselt peavad liikmesriigid tegema kõik, mida on vaja ELi majanduslike huvide kaitsmiseks. Lisaks on neil asjaomaste sektorieeskirjade kohaselt kohustus teatada komisjonile igasugustest nende avastatud pettuse, eeskirjade rikkumise ja muu ebaseadusliku tegevuse juhtumitest, mis puudutavad ELi fonde.

⁽¹¹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>.

Nagu juba vastuses küsimusele H-320/09 selgitati, võib Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) sekkuda siis, kui päevavalgele tuuakse ELi fonde puudutav korrupsioonijuhtum, aga üldisemalt võib komisjon tegutseda õigusloome, rahvusvahelistel foorumitel sõnavõtmise, liikmesriikidega rääkimise jms teel, et töötada välja tulemuslikud vahendid sellise tegevuse vastu. Komisjon ei ole selles valdkonnas käsi rüpes hoidnud. Nagu Stockholmi programmi elluviimise kavas ette nähtud, kavatses komisjon esitada 2011. aasta aprillis teatise laiahaardelise poliitika kohta liikmesriikides korrupsiooni vastu võitlemiseks, mis hõlmab ka hindamissüsteemi, ja esitada meetodid sellesuunaliseks koostööks Euroopa Nõukogu korrupsioonivastase riikide ühendusega (GRECO).

OLAF on komisjonile teada andnud, et nende juhtumite arv, millega ta praegu tegeleb, on väike. Alljärgnevalt annan ülevaate kahest juhtumist, mis mõlemad on seotud ainult Siemensiga ega puuduta teisi küsimuses nimetatud ettevõtteid:

Ühe välisabiga seotud juhtumi suhtes, mida OLAF uurib ja mille menetlus lõpetati 2003. aasta viimases kvartalis, võetakse praegu Saksamaal kohtulikke järeelmeetmeid. OLAF jälgib tähelepanelikult selles riigis toimuvat kohtumenetlust.

Teine OLAFi juhtum, mis on seotud Euroopa Investeerimispannga rahastatud projektidega, just lõpetati. See hõlmab riigihankemenetlust.

*
* *

Küsimus nr 33, mille esitas Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0532/10)

Teema: maksualased erinevused ja käsitlusviis ELis

Äsjase komisjoni raporti kohaselt ulatub ELi 27 liikmesriigi maksudest, sealhulgas sotsiaalkindlustusmaksetest laekuv kogutulu 28%st 48,2%ni riikide SKPst ja vastav Euroopa kaalutud keskmine on 39,3% ⁽¹²⁾. Sotsiaalkindlustusmaksleid arvestamata on vastav maksutulu siiski 17,2% ja 47,2% vahel ning Euroopa kaalutud keskmine 26,8%. Kas komisjon, arvestades, et käsitlusviis aitab vältida finantsalast ebavõrdsust ning toetab tasakaalustatud arengut, ühisraha ja ühtset turgu, võiks vastata alljärgnevatele küsimustele.

Milline on komisjoni seisukoht selliste erinevuste ning nende mõju kohta majandusele ja ühiskonnale?

Kui palju mõjutavad need erinevused turu usaldusväarsust ja püüdlusi saavutada majandusintegratsioon?

Kuidas kajastuvad erinevuste vältimiseks tehtavad jõupingutused majanduse juhtimise poliitikas ja ühtse turu toimimises?

Vastus

(EN) Kui liikmesriigid järgivad ELi õigust, on neil vabad käed oma maksusüsteemide kujundamisel vastavalt oma prioriteetidele ja eelistustele. Kuna riikide eelistused seoses avalike hüvede andmise ja omavahenditega on erinevad, on loomulikult erinevad ka maksumäärad.

Ei tohiks eeldada, et maksumäärade erinevus mõjutab alati ka majanduslikku tulemust. Majandusalases kirjanduses ei ole näidatud maksutulu ja majanduskasvu vahelist

(12) http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/2010/2010_main_results_en.pdf

põhjuslikku seost: mõned suurte maksudega riigid on majanduslikult edukamad kui mõned väikeste maksudega riigid ja vastupidi. Peale selle ei takista paljude erinevate maksude määrade erinevused majanduslikku lõimumist ega turgude toimimist.

Soodsa maksukeskkonna edendamine on üks Euroopa 2020. aasta strateegia põhieesmärke. Sellega seoses julgustab komisjon liikmesriike lihtsustama oma maksusüsteeme, vähendama palgaväliseid tööjõukulusid ja kohandama riiklikke maksusüsteeme keskkonnaprobleemidele.

*
* *

Küsimus nr 34, mille esitas Nadezhda Neynsky (H-0537/10)

Teema: finantssektori maksustamine

Komisjon on teinud ettepaneku Euroopa Liidus finantssektor maksustada, et tagada sektori õiglane panus riikide rahandusse, luua märkimisväärseid tuluallikaid ja saavutada finantsturgude stabiilsus.

Milliseid meetmeid kavatses komisjon võtta, juhul kui finantstegevuse suhtes maks kehtestatakse, et leevendada selle kahjulikku mõju reaalmajandusele ja finantsteenuste kasutajatele?

Vastus

(EN) Komisjon andis ülevaate oma ettekujutusest finantssektori rahastamise kohta 7. oktoobril 2010 vastu võetud teatises ⁽¹³⁾.

Üleilmselt oleks finantstehingumaks sobiv sissetulekute suurendamise võimalus, eelkõige selleks, et rahastada üleilmse poliitika eesmärkide saavutamist. Et see toimiks tulemuslikult ja õiglaselt, peaksid seda rakendavad riigid püüdma jõuda kokkuleppele üleilmse rahastamise vahendites, mis oleks kõigile vastuvõetavad. Komisjon tahab jätkata tööd sellise kokkuleppe saavutamise nimel rahvusvaheliste partneritega, eelkõige G20ga. Komisjoni arvates ei sobi finantstehingumaksu kehtestada ühepoolset ainult ELis, sest sellega kaasnevad ohud (nt ümberasumine ja likviidsuse vähenemine) on suured ja võivad tulude suurendamisele tagasilöögi anda. Seetõttu uurib komisjon praegu alternatiivmeetodina finantstegevusmaksu kehtestamist ELis. Komisjon korraldab mõjuhinnangu, et saaks esitada vajaduse korral maksukava, mille eesmärk on viia majandust ja siseturgu mõjutavad halvad tegurid miinimumini.

*
* *

Küsimus nr 35, mille esitas Anni Podimata (H-0563/10)

Teema: energiatoodete maksustamise ühenduse raamistiku ümberkorraldamist käsitleva direktiivi 2003/96/EÜ läbivaatamine

Direktiivis 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, ei võeta arvesse süsinikdioksiidi heitkoguste kriteeriumi. Kuna direktiivis ei tehta vahet toodetel, millel on suur või väike süsiniku heitkoguste hulk

⁽¹³⁾ KOM (2010)549, lõplik.

või ei ole neid üldse, tekitab see konkurentsiprobleeme ning on vastuolus ELi peamiste eesmärkidega kliimamuutuse valdkonnas.

Millisel määral loeb komisjon esmatahtsaks küsimuseks lisada direktiivi selle läbivaatamisel süsinikdioksiidi heitkoguste kriteerium ja milliste sektorite jaoks? Kuna teatavad ELi liikmesriigid on juba oma riigis vastu võtnud sellised õigusaktid, siis kas komisjon peab otstarbekaks vaadata kiiremas korras direktiiv läbi, et hoida ära konkurentsimoonutusi siseturul? Millisel määral saab nimetatud läbivaatamise käigus tagada, et maksukoormus jagatakse õiglasemalt, nii et suurema osa sellest kannavad sektorid, millel on suurem välismõju, nagu keskkonnareostuse tekitamine?

Vastus

(EN) Selle küsimusega tegelemise suuna määramise arutelu toimus 23. juunil 2010 ja nüüd koostab komisjon nõukogu direktiivi 2003/96/EÜ⁽¹⁴⁾ läbivaatamise mõjuhinnangut. Kuni see töö ei ole lõpule viidud, ei saa rääkida ettepaneku esitamise ajakavast.

Läbivaatamise põhieesmärk vastab 2008. aasta märtsis toimunud Euroopa Ülemkogu⁽¹⁵⁾ soovile viia direktiiv rohkem kooskõlla ELi energiamajanduse ja kliimamuutuse eesmärkidega (võttes muu hulgas maksustamise miinimummäära kehtestamisel arvesse energiatoodete energiasisaldust ja süsinikdioksiidiheidet) ning ELi heitkogustega kauplemise süsteemiga.

Teisisõnu tähendab see seda, et läbivaatamisega luuakse sisetururaamistik energiamaksude kehtestamiseks süsinikdioksiidi heitkoguste vähendamiseks heitmekaubanduse välistes sektorites ning soodustatakse energia säästmist, taastuvenergia kasutussevõttu ja mittemoonutavate sissetulekuallikate leidmist.

See tähendab ka ELi heitkogustega kauplemise süsteemile ebasoodsate mõjude vältimist. Lisaks peaks läbivaatamine parandama direktiivi üldist ülesehitust, et liikmesriigid saaksid kasutada energiamaksustamist tõhusamalt keskkonna- ja muus poliitikas ning parandada siseturu toimimist.

*
* *

Küsimus nr 36, mille esitas Bernd Posselt (H-0513/10)

Teema: Euroopa Ülikool Sarajevos

Kas komisjon on teadlik Euroopa ülikooli projektist Sarajevos või seda ümbritsevas piirkonnas Bosnia ja Hertsegoviinas ning kas komisjon on valmis seda projekti konkreetselt toetama?

Vastus

(EN) Komisjon tahaks rõhutada hariduse tähtsust ja selle osa Bosnia ja Hertsegoviina ning kogu Lääne-Balkani piirkonna lepitamises. Ühinemiseelse abi rahastamisvahendi kohaselt toetab komisjon kõiki Lääne-Balkani riike ühinemisega seotud kohustuste täitmisel. Asjaomastes programmides käsitletakse ka sealsete kõrgharidussüsteemide reforme.

(14) Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (EMPs kohaldatav tekst), ELT L 283, 31.10.2003.

(15) Eesistuja järeldused nr 7652/08.

Viimastel aastatel on komisjon toetanud Bosnia ja Hertsegoviina kõrgharidusreformi enama kui seitsme miljoni euroga, eelkõige programmi „Tempus“ kaudu.

Demokraatia ja inimõiguste Euroopa algatuse raames toetab komisjon Sarajevo demokraatia ja inimõiguste magistriõppekava pooleteise miljoni euroga. Lisaks rahastab EL ka mitut kohalikku algatust, näiteks Montenegro avaliku halduse piirkonnakooli ja Kagu-Euroopa Ülikooli endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigis.

Peale nende programmide ei osale komisjon Euroopa Ülikooli asutamises Bosnia ja Hertsegoviinas või mõnes naaberriigis ja seetõttu ei kavanda selle jaoks ka rahalist toetust.

*
* *

Küsimus nr 37, mille esitas Georgios Koumoutsakos (H-0517/10)

Teema: ELi ja Türgi vaheline tolliliit ning konkurentsi moonutamine

ELi ja Türgi vaheline tolliliit on taganud osalistele parema turulepääsu: 2008. aastal ulatus kaubatehingute maht ligi 100 miljardi euroni aastas.

Siiski on ELi ja Türgi vahelistes kaubandussuhetes tõsiseks probleemiks võltsitud kaubad ja intellektuaalomandi õiguste kaitse puudumine, mis moonutab tugevalt konkurentsi Euroopa turul.

Kas komisjon võiks eeltoodut arvestades öelda, missuguseid konkreetseid meetmeid ja missuguse aja jooksul ta kavatses võtta, et võidelda selle nähtuse vastu, mis väljendab väga iseloomulikult kaubandusliku jäljendamise, võltsimise ja piraatluse üldisemat ning üha olulisemaks muutuvat probleemi?

Vastus

(EN) Nagu auväärt parlamendiliige mainis, on ELi ja Türgi tolliliit aidanud palju kaasa vastastikuste kaubamahtude märkimisväärsele suurenemisele. Samuti teab komisjon, et Türgis toodetud võltskaubad ja intellektuaalomandiõiguste puudulik kaitse seal on ELi ja Türgi vaheliste kaubandussuhete suur probleem.

Selle puudujäägi leevendamiseks tegi komisjon 2008. aasta aprillis Türgile ettepaneku luua ühine intellektuaalomandiõiguste töörühm. Töörühma eesmärk oleks arutleda põhjalikult teemadel, mis puudutavad muu hulgas Türgi võimet parandada intellektuaalomandiõiguste kaitset. Pärast pikka kõhklust nõustus Türgi hiljuti sellise töörühma loomisega ja nimetas asjaomase kooskõlastusorgani. Nüüd ootab komisjon Türgi ametlikku vastust ettepanekule korraldada töörühma esimene koosolek ja hakata arutama intellektuaalomandiõigustega seotud sisulisi küsimusi.

Peale selle on ELi ja Türgi intellektuaalomandiõiguste töörühma loomine ja Türgi edukas kaasamine intellektuaalomandiõiguste teemalisse dialoogi läbirääkimiste vastava peatüki (7. peatükk „Intellektuaalomandiõigus“) kohaselt edu võti. Seetõttu jälgib komisjon intellektuaalomandiõiguste peatüki raames toimuvatel läbirääkimistel Türgi edusamme intellektuaalomandiõigusi käsitleva õigustiku ülevõtmisel ja jõustamisel.

Lisaks nõuab komisjon Türgilt ELi ja Türgi tolliliidu raames, et too järgiks tolliliidu asutanud ELi ja Türgi Assotsiatsiooni Nõukogu otsuse nr 1/95 artiklis 31 sätestatud, mille kohaselt peab Türgi parandama intellektuaalomandiõiguste reaalselt kaitset, et see oleks samaväärne Euroopa Liidus pakutava kaitsega.

*
* *

Küsimus nr 38, mille esitas Mairead McGuinness (H-0531/10)

Teema: turulepääsuprobleemid toiduainete turustusahelas

Toiduainete turustusahelat ELis iseloomustab laialdane tootjabaas, kelle toodete turulepääsuks napib kanaleid. Ketis kuulub turuvõim vaid vähestele ettevõtjatele.

Kas komisjon on teadlik sellest, kui keeruline on toiduainete jaemüügi valdkonnas turule pääseda? Kas komisjoni arvates on selline suundumus problemaatiline? Kas komisjon on seda küsimust analüüsinud või kas ta kavatses seda edaspidi teha?

Vastus

(EN) Komisjon on teadlik toiduainete tarneahelas aset leidnud konsolideerimisest ja arvab samuti, et see võib tekitada märkimisväärset ebavõrdsust lepinguosaliste tingimisjõu vahel. Komisjon märkis 2009. aasta teatises toiduainete tarneahela kohta⁽¹⁶⁾ ja 2010. aasta juuli jaemüügituru järelevalvearuandes⁽¹⁷⁾, et on olukordi, kus mõned osalised on silmitsi suurte ettevõtetega, kes on sageli nende ainus turulepääsu võimalus. Tuleb rõhutada, et selline olukord valitseb kogu tarneahelas ja see võib mõjutada nii tootjaid, kellel on jaemüüjatega võrreldes nõrk tingimisjõud (eelkõige need, kes toodavad eristamatuid tooteid (nt põllumajandustootjad)), kui ka jaemüüjaid, kes ei saa teatavaid suurte rahvusvaheliste tootjate müüdavaid kaubamärke.

Komisjon teab, et teatavatel tingimustel võib ebavõrdne tingimisjõud viia selleni, et üks lepinguosaline surub teisele peale ebaõiglasel kauplemitingimused. Ebaõiglasel kauplemitingimused võivad olla kahjulikud, piirates ettevõtte võimet investeerida uuendustesse ja tootekvaliteeti, olgu siis tegu toiduainete, muude toodete või teenustega.

Siiski tuleks märkida, et üldiselt ei ole lepinguosaliste erinevast suurusest tingitud tingimisjõu ebavõrdsus iseenesest probleem konkurentsiga turgudel, sest tingimise tulemusena saadud väiksemad kulud kanduvad tavaliselt edasi mööda turustusahelat ja see on tarbijatele kasulik.

Komisjon uurib praegu, mida selle probleemiga ette võtta, ja esitab eelnõu, millega püütakse luua sellised ettevõtetevahelised suhted, kus on erinevad tarneahela lülid kaitstud ebaõiglaste kauplemitingimuste eest. Toidu valdkonnas on komisjon loonud toiduainete tarneahela ettevõtete vaheliste lepingute tingimusi käsitleva ekspertide foorumi, et koguda teavet võimalike ebaõiglaste kaubandustingimuste kohta. Foorum annab aru toiduainete tarneahela paremat toimimist käsitlevale kõrgetasemelisele foorumile⁽¹⁸⁾.

Pärast arutelu piimandusküsimustega tegeleva kõrgetasemelise eksperdirühmaga, koostab komisjon ka õigusakti ettepanekuid, millega parandada piimatootjate tingimisjõudu teatavate piimatoodete sektoris.

⁽¹⁶⁾ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Toiduainete tarneahela parem toimimine Euroopas“, KOM (2009)591, lõplik, 28.10.2009.

⁽¹⁷⁾ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele, jaeturu järelevalvearuanne „Tõhusamate ja õiglasemate jaemüügitteenuste poole siseturul aastaks 2020“, KOM (2010)355, lõplik, 5.7.2010.

⁽¹⁸⁾ Komisjoni 30. juuli 2010. aasta otsus, millega luuakse toiduainete tarneahela toimimise parandamist käsitlev kõrgetasemeline foorum (2010/C210/03).

*
* *

Küsimus nr 39, mille esitas Ivailo Kalfin (H-0533/10)

Teema: ELi meetmed, et piirata keskkonna- ja muud kahjustusi Doonau jõe ääres asuvates riikides pärast Ungaris Ajkas asuvas alumiiniumitehases toimunud õnnetust

Kas komisjon võiks vastata järgmistele küsimustele seoses õnnetusega, mille põhjustas Ungaris Ajka linna lähedal asuva alumiiniumitehase rikastamisjäätmete hoidla purunemine.

Kas Doonau alamjooksu piirkonnas asuvaid riike ohustavad keskkonnakahjustused, transpordiprobleemid või muud raskused?

Mida teeb komisjon selleks, et piirata õnnetuse kahjulikku mõju Ungaris ja naaberriikides?

Millised on võimalused saada rahalist abi Euroopa fondidest ja programmidest, et jõe puhastada ning kahju kannatanud inimestele ja ettevõtjatele hüvitist maksta?

Vastus

(EN) Komisjon palub auväärt parlamendiliikmel lugeda komisjoni avaldust mudakatastroofi kohta Ungaris (19. oktoobri 2010. aasta täiskogu istung).

Õnnetuse rasked tagajärjed on tingitud eelkõige muda suurest kogusest ja leeliselisusest. Pikaajalisem keskkonnakahju piirdub tõenäoliselt väikese alaga Ungaris. Leelisereostus jõudis ka Doonause, aga Ungari ametivõimude võetud ohutusmeetmete (saaste neutraliseerimine kipsi ja happeliste materjalidega) tõttu ei saanud jõgi kuigi palju kahjustada.

Komisjon sai sellest teada Rahvusvahelise Doonau Kaitse Komisjoni (ICPDR) varajase hoiatuse süsteemi kaudu. See teave on edastatud kõikidele Doonau jõgikonna riikidele, et nad saaksid võtta vajalikke meetmeid oma valgalade kaitseks. Komisjon on suhelnud Slovakkia, Rumeenia ja ICPDRiga. Nende võetud proovide analüüsi tulemuste alusel võib väita, et piiriülene mõju on tõenäoliselt väga väike.

Järelevalve- ja teabekeskus pidas Ungariga ühendust õnnetuse algusest peale ja pakkus vajaduse korral abi. Teavet õnnetuse ning selle võimalike tagajärgede kohta inimestele ja keskkonnale on jagatud kõikidele liikmesriikidele.

7. oktoobril 2010 kell 20.00 käivitas Ungari valitsus ELi kodanikukaitse mehhanismi, esitades järelevalve- ja teabekeskusele abipalve. Paluti viieliikmelist eksperdirühma, kellel on palju kogemusi, kuidas vältida ja/või leevendada leeliselise muda poolt taimestikule ja loomastikule tekitatavat kahju ning puhastada põllumajandusmaad. ELi kodanikukaitsemeeskond saadeti Ungarisse nädalaks ning nad soovitasid mitut meetet, mille abil kahjustatud ala puhastamise ja taastamise kava täiustada ja mille suhtes jõuti Ungari ametivõimudega ka kokkuleppele.

Tööstusõnnetustest tingitud kulutusi tavaliselt Euroopa Liidu solidaarsusfondist ei hüvitata. Sealt saab abi loodusõnnetuste puhul ja siis, kui kahju ületab 0,6% kogurahvatulust ning kahju kannatanud liikmesriik on selleks taotluse esitanud. Kahju, mille eest keegi vastutab, solidaarsusfond ei hüvita. Euroopa Regionaalarengu Fondist kaasrahastatavates rakenduskavades võib olla õnnetuste vältimise ja edasise arengu ohtude eemaldamise sätteid. Sellegipoolest tuleb enne, kui projekti saab nende kavade raames rahastada, kohaldada põhimõtet „saastaja maksab“.

Põhimõte „saastaja maksab“ kehtib ka maaelu arengu poliitikas. Sellest hoolimata on nõukogu määruses (EÜ) nr 1698/2005 ⁽¹⁹⁾ ette nähtud võimalus anda toetust loodusõnnetuste poolt kahjustatud põllumajandusliku tootmise potentsiaali taastamiseks ja sobivate ennetusmeetmete kasutuselevõtmiseks. Seda meetet Ungari uues maaelu arengukavas ei ole, aga kui liikmesriik seda soovib, võib ta selle sisse viia. Lisaks on meetme „Loodusõnnetuste ja tule poolt kahjustatud metsade metsapotentsiaali taastamine ja sobivate ennetusmeetmete kasutuselevõtmine“ raames ette nähtud sarnane toetus kahjustada saanud metsale. See meede on Ungari uues maaelu arengukavas olemas. Abi võib anda mõlema meetme raames, kui see katastroof loetakse loodusõnnetuseks.

*
* *

Küsimus nr 40, mille esitas Iliana Malinova Iotova (H-0539/10)

Teema: Sofia linna jäätmete töötlemine ja ladustamine

2009. aasta lõpus teatas komisjon, et ta esitas põhjendatud arvamuse Sofia linna jäätmete küsimuse kohta, et selle saaks anda Euroopa Kohtu käsitleda. Aasta hiljem on probleem endiselt päevakorras, kuigi 2010. aasta aprillis esitati taotlus pealinna tulevase jäätmekäitlustehase rahastamise kohta.

Kas Bulgaaria ametivõimude esitatud taotlus vastab komisjoni kehtestatud finants- ja tehnilistele nõuetele? Kas komisjoni hinnangul vastab valitud tehnoloogia kõigile vajalikele ökoloogianõuetele ja ka finantsilistele ja majanduslikele nõuetele, kui arvestada sellega, et projekti võidakse kaasrahastada?

Kas rikkumismenetlus peatatakse ja võetakse tagasi süüdistus Bulgaaria vastu seoses jäätmedirektiivi mittekohaldamisega, kui Bulgaaria viib sisse esitatud projektiga seotud viimased halduskorraldused ja hakkab seda ellu viima?

Kas komisjon teab, kuidas korraldatakse Sofia linna territooriumil jäätmete ladustamist enne jäätmetöötlustehase valmimist ja käivitamist?

Vastus

(EN) Nagu auväärt parlamendiliige mainis, otsustas komisjon 2009. aasta novembris kaevata Bulgaaria Euroopa Kohtusse, kuna riik ei loonud jäätmete raamdirektiivis ⁽²⁰⁾ nõutud piisavat lõimitud jäätmekäitlusrajatiste võrgustikku. 2010. aasta aprillis esitas Bulgaaria komisjonile taotluse suurprojekti „Sofia omavalitsusüksuse jäätmekäitlusrajatiste lõimitud süsteem“ kohta.

Vastuseks küsimustele, kas Bulgaaria ametivõimude esitatud taotlus vastab komisjoni kehtestatud finants- ja tehnilistele nõuetele ning kas komisjoni hinnangul vastab valitud tehnoloogia kõigile vajalikele ökoloogianõuetele ja ka finantsilistele ja majanduslikele nõuetele, et projekti kaasrahastada, tuleb öelda, et komisjon veendus Bulgaaria taotluse hindamise käigus, et uue jäätmekäitlussüsteemi esimesed olulised osad on elujõulised, s.t tagavad piisava pikaajalise prügiladustusvõimsuse ja hõlmavad ka kompostimisrajatisi. Kuid kuna on vaja sidusamaid ja ajakohasemaid jäätmevoo andmeid ja lisakinnitust süsteemi

⁽¹⁹⁾ Nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta (ELT L 277, 21.10.2005 (ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV), ELT L 286 M, 4.11.2010(MT).

⁽²⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiiv 2006/12/EÜ jäätmete kohta, ELT L 114, 27.4.2006.

kulutõhususe kohta, tuleb projekti mõned osad ümber teha. Komisjon arvab, et kuigi lõimitud jäätmekäitlussüsteemi ajakohastamist tuleks käsitleda ühe projektina, võidetakse aega, kui projekt viiakse ellu kahes osas, millest esimene algaks kohe ja teine siis, kui on tehtud lisaanalüüsid. Nii oleks Bulgaaria ametivõimudel võimalus töötada välja hästi toimiv jäätmekäitlussüsteem, mis on pikema aja jooksul elujõuline nii keskkonna- kui ka majandusliku tõhususe seisukohalt.

Aga rikkumismenetluse peatamiseks on vaja komisjonilt uut otsust, millega muudetakse 2009. aasta novembri otsust kaevata Bulgaaria Euroopa Kohtusse. Varasemate sarnaste juhtumitega seotud tava kohaselt piisab rikkumismenetluse peatamise otsuse langetamiseks sellest, kui võetakse vastu otsus projekti esimese osa kohta ja hakatakse ehitama vastavat taristut. Nii on Bulgaarial piisavalt aega valmistada ette keskkonnanõuetele vastav ja pikaajaliselt kulutõhus Sofia omavalitsusüksuse jäätmekäitlusprojekti teine osa.

Seoses Sofia linna territooriumil jäätmete ladustamisega enne jäätmetöötlustehase valmimist ja käivitamist teeb komisjon koostööd Bulgaaria ametivõimudega, et jäätmete ladustamine vastaks ELi jäätmeõiguse põhinõuetele. Jäätmete raamdirektiivi kohaselt peavad liikmesriigid kandma hoolt selle eest, et ladustamisega ei kaasne oht inimeste tervisele ega keskkonnale. Lisaks on jäätmedirektiivis erisätted ohtlike jäätmete ladustamise kohta. Peale selle kohaldatakse prügiladirektiivi nõudeid jäätmete kolme aasta pikkusele või pikemale ladustamisele enne ringlussevõttu ja jäätmete aasta pikkusele või pikemale ladustamisele enne kõrvaldamist.

*

* *

Küsimus nr 41, mille esitas Gilles Pargneaux (H-0540/10)

Teema: uuringu algatamine üksikvagunitega veo kohta

Prantsuse raudtee-ettevõtte SNCF esitles 2009. aasta septembris käimasoleva nn Veroni plaani raames üldkava, milles kehtestatakse raudteekaubaveo arengusuunad eelseisvateks aastateks ja nähakse ette üksikvagunitega veo vähendamine 60% võrra. Kuid vedu üksikvagunitega moodustab praegu raudteekaubaveo mahust 42% ja sellel on märkimisväärne arengupotentsiaal.

Tegelikkuses tähendab selline otsus seda, et 255 000 vaguni last suunatakse maanteeveo valdkonda ja lühikese ajaga langeb raudteekaubaveo maht 2008. aastaga võrreldes kolmandiku võrra. Kokku suureneks maanteevedu 1 200 000 veoki võrra, mis SNCFi teostatud uuringu kohaselt tekitaks 300 000 tonni süsinikdioksiidi ekvivalenti aastas. Lisaks neile keskkonnariskidele kaasneks vältimatult ka töökohtade kadu, mis on praegusel kriisiajal lubamatut.

Kas komisjon võiks öelda, kas tal on endiselt kavas algatada 2011. aastal täielik uuring üksikvagunitega veo kohta?

Vastus

(EN) Komisjon on hästi kursis üksikvagunitega veo olukorraga Prantsusmaal ja teistes liikmesriikides. Hiljutine majanduskriis on olukorda veelgi halvendanud. Üksikvagunitega veo teenused moodustavad paljudes liikmesriikides märkimisväärse osa raudteevedudest ja nende lõpetamine mõnes riigis võib ohustada sellise transpordiliigi elujõulisust mujal Euroopas, kus raudtee-ettevõtted sellega veel tegelevad. See vähendab kaubasaatjate transpordivalikuid ja viib soovimatute transpordiliigi muutusteni kogu Euroopa tasandil.

Seetõttu on komisjon seisukohal, et üksikvagunitega veo teenused on oluline osa Euroopa raudteevadudest.

Komisjon kinnitab, et tal on kavas algatada 2011. aastal täielik uuring üksikvagunitega veo kohta, et teha kindlaks võimalikud tegutsemisvariandid. Uuring hõlmab nn viimase miili (tööstuslikud raudteeharud ja kaubajaamad), kaubavoo konsolideerimise ja dekonsolideerimise, rongi komplekteerimise rajatiste ja teenuste küsimusi ning asjaomaseid õigusloomeküsimusi. Selles arvestatakse võimalike tulevaste tootmismeetoditega ja üksikvagunitega veo teenustega seotud ettevõtlusmodelitega.

*

* *

Küsimus nr 42, mille esitas Carl Schlyter (H-0541/10)

Teema: võltsimisvastast võitlust käsitlev kaubandusleping – liidu *acquis*'s sätestatud ületav kohtumääruse väljastamise õigus

Võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu tsiviilõiguse jõustamist käsitleva jao artikli 2.X (Kohtumäärused) lõige 1 võimaldab kohtuorganitel väljastada korralduse (kohtumääruse) asjaomase osapoole või kolmanda osapoole vastu, et takistada õigusi rikkuvate kaupade sisenemist turustuskanalitesse. Selline kohtumääruse väljastamise õigus erineb märkimisväärselt liidu *acquis*'s sätestatust (intellektuaalomandi õiguste jõustamist käsitleva direktiivi artikkel 9 (direktiiv 2004/48/EÜ)), mis võimaldab kohtumäärusega „vältida mis tahes peatset intellektuaalomandi õiguste rikkumist“. Lisaks peavad kolmandad osapooled olema rikkumisse kaasatud („vahendajate suhtes, kelle teenuseid kasutab kolmas osapool“). Võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepinguga põhimõtteliselt kõrvaldatakse liidu *acquis*'s kohtumääruse väljastamise õigusele kehtestatud piirangud.

Kohtumääruse väljastamise piirangute kehtestamisega on liidu *acquis*'s saavutatud habras tasakaal jõustamise ja põhiõiguste kaitse vahel. Kuidas kavatses komisjon tagada, et liidu *acquis*'s praegu kehtestatud kaitsemeetmed säilitatakse?

Kuidas kavatses komisjon tagada, et liidu *acquis*'s praegu kehtestatud piirangud säilitatakse?

Vastus

(EN) Komisjon tahab selgitada, et võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu artikli 2.X lõikes 1 (lk 6) mainitakse kohtumäärusi kui meetmeid, mida võetakse, kui kohus tuvastab rikkumise (kohtumäärus osalise vastu, et ta hoiduks rikkumisest), aga jõustamisdirektiivi artiklis 9 on juttu ajutistest ja ennetavatest meetmetest (mida ELi õiguses nimetatakse ka kohtu ajutisteks ettekirjutusteks, mis on inglise keeles nii *injunction* kui ka *interlocutory injunction*, siis see võib segadust tekitada), mida võetakse enne kohtu lõpliku otsuse langetamist. Sellepärast viidatakse nendes kahes sättes erinevatele nõuetele ehk piiridele.

Võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu artikli 2.X lõikes 1 kohtumääruste kohta sätestatu (lk 6) on võrreldav jõustamisdirektiivi artikli 11 vastava sättega, aga jõustamisdirektiivi artiklis 9 ajutiste meetmete kohta sätestatu on samaväärne võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu artikli 2.5 lõike 1 punktis a (lk 8) sätestatuga. Komisjon väidab, et need kaks võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu sätet on täielikult kooskõlas jõustamisdirektiivis sätestatud vastavate meetmetega.

*

* *

Küsimus nr 43, mille esitas Zigmantas Balčytis (H-0543/10)**Teema: bioloogilise ohutuse tagamine liikmesriikides**

Komisjon andis loa kasvatada Euroopa Liidus tööstuslikel kaalutlustel geneetiliselt muundatud kartulisorti „Amflora“. Seda kasvatatakse praegu Saksamaal, Rootsis ja Tšehhi Vabariigis.

Rootsis on põldudel leitud kartulisordi „Amflora“ lähedusest kartulisordi „Amadea“ taimi, mille kasvatamine on keelatud. Selline avastus tekitab tõsist muret, kuna ilmselgelt on ELis bioloogilise ohutuse tagamisel puudusi.

Milliseid meetmeid on komisjon võtnud selleks, et eespool nimetatud juhtumit uurida, ja millised on olnud tulemused? Kuidas kavatseb komisjon tagada, et ELis keelatud geneetiliselt muundatud taimesordid ei satuks ELi turule? Kas komisjon ei leia, et tuleks suurendada liikmesriikide vastutust juhtudel, kui nende territooriumilt leitakse ELis keelatud geneetiliselt muundatud taimesorte?

Vastus

(EN) Seoses geneetiliselt muundatud kartulisordi „Amflora“ seas geneetiliselt muundatud loata kartulisordi „Amadea“ leidmisega Rootsis võttis komisjon pärast Rootsi ametivõimudelt sellekohase teabe saamist ühendust ettevõttega BASF Plant Science ja kolme liikmesriigiga, kus seda geneetiliselt muundatud organismi (GMO) kasvatatakse (Tšehhimaal, Saksamaal ja Rootsis). Komisjon kandis hoolt kooskõlastatud abinõude eest. Nimelt korraldas ta kolme liikmesriigi ekspertide ühisvisiidi ettevõttesse, kus toimuvad geneetiliselt muundatud kartulisordi „Amflora“ tootmise esimesed etapid. Külaskäigu põhieesmärk oli koguda rohkem teavet sellise segu tekkimise võimaluste kohta kõikide 2010. aastal kasvatatud „Amflora“ partiide puhul. Koostöö jätkub, et vältida sellise saastumise kordumist.

Teadaoleva info alusel arvab komisjon, et meetmed, mille kolm liikmesriiki võtsid pärast geneetiliselt muundatud kartulisordi „Amflora“ segunemist geneetiliselt muundatud loata kartulisortidega, on piisavad. Komisjon uurib lisavõimalusi geneetiliselt muundatud kultuuride keskkonnamõju jälgimise parandamiseks. Nii saadakse hindamise parandamiseks paremat tagasisidet.

GMOsid käsitlevate õigusaktide rakendamise ametlik kontroll, kaasa arvatud loata GMOde ebaseadusliku väljastamise kontroll, on liikmesriikide kohustus. Samuti peavad liikmesriigid kehtestama sanktsioonid õigusakte eiranud organisatsioonidele ja nõudma parandusmeetmete rakendamist tootmisprotsessis.

Komisjonil oli hea meel liikmesriikide pädevate asutuste otsuse üle nõuda ebaseaduslikult valla pääsenud GMOdega alade hävitamist. Lisaks palus komisjon 27 liikmesriigil esitada ülevaade loata GMOde olemasolu kohta seemnete seas.

Nagu ka varem, võib komisjon vajaduse korral võtta erimeetmeid, et takistada loata GMOsid sisaldavate toodete sattumist turule.

*

* *

Küsimus nr 44, mille esitas Oreste Rossi (H-0544/10)**Teema: asbestiga kokkupuutuvate töötajate ja elanike tõhusam kaitse**

Nagu hästi teada, on asbest äärmiselt kahjulik ja ohtlik aine, mis võib põhjustada hingamisteede haigusi ja mitut liiki vähki, sh kopsukelme mesotelioomi. Itaalia ehitusmaterjaliturul on umbes 32 miljonit tonni asbesttsementi, samas kui igal aastal langeb 3000 inimest asbestist põhjustatud haiguste ohvriks. Hollandis diagnoositakse igal aastal 1000 asbestiga kokkupuutest tingitud haigusjuhtu ja Prantsusmaal ulatub iga-aastane ohvrite arv 3000ni.

Arvestades, et EL on probleemi käsitletud oma direktiivis 2009/148/EÜ töötajate kaitsmise kohta asbestiga kokkupuutest tulenevate ohtude eest tööl, kas komisjonil on kavas võtta karmimaid meetmeid, eesmärgiga tagada õiguskaitses inimestele, kes põevad asbestiga kokkupuutest tingitud haigusi, ning surnud ohvrite omastele? Kas komisjon kavatses ka rahastada meetmeid, millega tagatakse saastatud alade puhastamine?

Vastus

(EN) Komisjon on asbestikiududega seotud riskidega hästi kursis. Töötajate paremaks kaitsmiseks konsolideeritakse direktiiviga 2009/148/EÜ⁽²¹⁾ erinevad asbesti puudutavad õigusaktid, et asbestiga seotud õigusnormidest oleks lihtsam aru saada ja neid oleks lihtsam rakendada. Konkreetselt on direktiivi artiklis 14 sätestatud kohustus, et tööandjad peavad kõikidele töötajatele, kes puutuvad või võivad kokku puutuda asbestitollmuga või asbesti sisaldavate materjalidega, andma sobiva koolituse. Selle õigusakti ülevõtmine ja tulemuslik rakendamine on liikmesriikide kohustus.

Edasiste meetmete ehk parema kaitse vajalikkusega seoses koostab komisjon suuniseid töötajatele, kes töötavad peamiselt, aga mitte ainult, ehitussektoris ja kes võivad kokku puutuda asbestiga. Suuniste eesmärk on hoida ära kokkupuude asbestiga ja sellest tulenevad haigused.

Komisjon hoolitseb selle eest, et suuniseid ja nendega seotud materjale levitataks võimalikult laialdaselt. Samuti peab komisjon ühendust valdkonna erialaorganisatsioonidega, et koguda tõendeid ja lõpuks aidata välja töötada parim strateegia asbestiga seotud probleemide lahendamiseks.

Samuti juhivad komisjon auväärt parlamendiliikme tähelepanu Euroopa Tööohutuse ja Töötervishoiu Agentuuri veebisaidil olevale teabele, mille hulgas on ka asbestiga seotud ohutuse suunis⁽²²⁾.

Asbestiga kokkupuutest tingitud haigustega töötajatele ja sellistesse haigustesse surnud töötajate peredele suunatud meetmete küsimus on seotud asbestist tingitud haiguste tunnustamisega, mis on liikmesriikide ainupädevuses. ELi tasandi õigusakt, milles käsitletakse asbestiga seotud haiguste tunnustamist ja nendega seotud hüvitamist, on soovitus nr 670/2003/EÜ⁽²³⁾, mis ei ole juriidiliselt siduv. Soovituse artiklis 2 märgitakse

(21) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/148/EÜ töötajate kaitsmise kohta asbestiga kokkupuutest tulenevate ohtude eest tööl, ELT L 330, 16.12.2009.

(22) Nt E-FACTS 48 („Safe maintenance – asbestos in building maintenance“) aadressil <http://osha.europa.eu/en/publications/e-facts/48.pdf/view>.

(23) Komisjoni 19. septembri 2003. aasta soovitus 2003/670/EÜ ELi kutsehaiguste loendi kohta, ELT L 238, 25.9.2003.

sõnaselgelt, et liikmesriigid peavad määratlema kriteeriumid iga kutsehaiguse tunnustamiseks kooskõlas riigis kehtivate õigusaktide või tavadega.

Euroopa Regionaalarengu Fond (ERF) saab anda abi asbestiga saastunud tööobjektide puhastamiseks. 2007.–2013. aasta ühtekuuluvuspoliitika raames on saastunud maa ja tööstusobjektide taastamiseks planeeritud 3,5 miljardit eurot. Jagatud juhtimise põhimõtte alusel valivad liikmesriigid ja nende juhtasutused kaasrahastatavad projektid ja viivad need ellu, võttes arvesse asjaomaste rakenduskavade prioriteete (näiteks asbestiga saastunud objektide või maa taastamine).

*

* *

Küsimus nr 45, mille esitas Silvia-Adriana Țicău (H-0547/10)

Teema: abi nn arukate võrkude loomiseks

Liikmesriigid on viimastel aastatel kulutanud iga-aastaselt miljardeid eurosid taastuvate energiaallikate kasutamiseks võetud meetmetele. Seejärel on mõnede nimetatud meetmete abil loodud tootmisvahendite töö peatatud, kuna elektrivõrgud ei suuda sel moel toodetud elektrit vastu võtta. Euroopa Liit ja selle liikmesriigid peavad investeerima elektrienergia infrastruktuuride ajakohastamisse, et need suudaksid toodetud energiaga toime tulla ja muuta seeläbi taastuvatest energiaallikatest tootvatesse infrastruktuuridesse tehtud investeeringud tasuvamaks.

Komisjon kohustus oma 2011. aasta tööprogrammis esitama pärast mõjuhinnangu koostamist seadusandliku algatuse nn arukate võrkude loomiseks võetavate abimeetmete kohta. Kas komisjon võib välja tuua, millised on peamised meetmed, mida ta kavatseb nimetatud algatuses esitada?

Vastus

(EN) Arukate edastusvõrkude kasutussevõtuks on vaja kooskõlastatud tegutsemist, sest see puudutab paljusid uusi valdkondi, muudab turuosaliste suhteid ja seab õigusloojatele uusi ülesandeid. Arukate võrkudega seotud probleemid hõlmavad tehnoloogiat, klientide kaasamist, ärimudeleid, turumudeleid ja õigusloomet. Euroopa energiatehnoloogia strateegilise kava raames pandi 2010. aasta juunis alus selle tööstusharu eestvedamisel valminud Euroopa elektrivõrkude algatusele ja uurimisliidu ühisprogrammile, millega tahetakse kiirendada tehnoloogiliste ja süsteemiuuenduste väljatöötamist ja kasutussevõttu elektrivõrkudes.

2009. aasta novembris otsustas komisjon moodustada arukate võrkude töökonna, kes uuriks, milline oleks piisav õigusraamistik arukate võrkude rakendamiseks ning millised oleksid andmejulgeoleku ja -töötamise nõuded ning tarbijakaitse ja eraelu puutumatuse küsimused

Komisjon kavatseb kõigepealt hinnata töökonna tulemusi ja siis määratleda 2011. aastal esitatava arukate võrkude eelnõu rakendusala.

*

* *

Küsimus nr 46 , mille esitas Marietje Schaake (H-0548/10)**Teema: WikiLeaksi puudutava kirjaliku küsimuse E-7329/2010 vastamata jätmine**

Esitasin 13. augustil komisjonile ja nõukogule kiirmenetluse raames kirjaliku küsimuse pealkirjaga „WikiLeaksi juhtum, läbipaistvus, ajakirjandusvabadus ja teabele juurdepääs ELis“.

Komisjonile kiirmenetluse raames esitatud kirjalik küsimus muudeti pärastpoole tavaliseks kirjalikuks küsimuseks. Küsimusele vastamiseks määratud kuus nädalat sai täis 1. oktoobril. Juhin tähelepanu sellele, et nõukogu antud vastus mind ei rahulda („Nõukogul on tavaks mitte kommenteerida ajakirjanduses ilmunud artikleid [...]").

Miks ei ole komisjon mu kirjalikule küsimusele tähtaja jooksul vastanud?

Vastus

(EN) Komisjon vastas auväärt parlamendiliikme küsimusele E-7329/10 16. novembril 2010. Komisjonil on kahju, et vastus viibis. See oli tingitud sellest, et esitatud küsimused puudutavad paljusid valdkondi, mistõttu peab vastuse koostamises osalema komisjoni mitu osakonda.

*
* *

Küsimus nr 47 , mille esitas Laima Liucija Andrikiene (H-0550/10)**Teema: struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide kasutamine**

Kuna ELil seisab lähiajal ees 2007.–2013. aasta finantsperspektiivi vahekokkuvõtte tegemine, on õige aeg hinnata struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide kasutamist liikmesriikides.

Millised riigid on fondide kasutamise poolest esirinnas? Kui suur on oht, et osa liikmesriike ei ole finantsperspektiivis võimelised praegu neile eraldatud vahendeid täielikult ära kasutama? Mida saaks teha liikmesriikide vastuvõtuvõime parandamiseks? Millised on siiani olnud Leedu saavutused sellega seoses?

Vastus

(EN) Nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006 (muudetud määrusega nr 539/2010 ⁽²⁴⁾) artiklis 93 ⁽²⁵⁾ on ette nähtud, et kõik vahendid, mida ei ole kasutatud eelarveliste kulukohustuste aastale järgneva teise aasta 31. detsembriks, vabastatakse automaatselt. Sama artikli teises lõikes on erand liikmesriikidele, kellele kohaldatakse tähtajana kolmanda aasta 31. detsembrit. See „N + 2 / N + 3 reegel“ peaks kannustama liikmesriike kulutama neile eraldatud vahendid õigeaks ajaks.

Tuleks märkida, et kasutamismäär ei väljenda täielikult kohapealsete kulutuste määra. Selles kajastuvad ainult liikmesriikidelt komisjonile laekunud maksetaotlused, mille alusel hüvitada lõplike abisaajate kulutused. Lisaks kipub enamik liikmesriike esitama aasta lõpupoole suuri maksetaotlusi, mistõttu võivad mõned väljamaksed aset leida alles järgmisel aastal. Tegelikud kohapealsed edusammud vahendite kasutamises kajastuvad siis viivitusega.

(24) ELT L 158, 24.6.2010.

(25) ELT L 210, 31.7.2006.

8. novembri 2010. aasta seisuga on kõikide liikmesriikide keskmine kasutamismäär Euroopa Regionaalarengu Fondi puhul 19,3%, Ühtekuuluvusfondi puhul 18,2% ja Euroopa Sotsiaalfondi puhul 20,0%. Leedu vastavad näitajad on 34,7%, 29,0% ja 27,9%.

On näha, et enamik programme jõuab n-ö sõiduvette ja vahendite kasutamine suureneb iga kuuga. Komisjon teeb pidevalt liikmesriikidega tööd, et nad esitaks maksetaotlusi regulaarselt ja õigel ajal. Leedu puhul on selline teguviis tulemuslik, sest Leedu esitab komisjonile maksetaotlusi regulaarselt – neli korda aastas.

Erinevate fondide kasutamismäära liikmesriigiti on siiski raske võrrelda, sest vahendite vabastamise eeskirja kohaldatakse erinevatele liikmesriikidele erinevalt. Leedu puhul kohaldatakse reeglit „N + 3“ (s.t aastast 2011), aga mõne liikmesriigi puhul on vabastamisoht juba sel aastal. See mõjutab kasutamiskiirust ja seega ka kasutamismäära.

Leedu kõikide fondide kasutamise määr on suurem kui liikmesriikide keskmine. See küllaltki suur kasutusmäär on osaliselt tingitud uue finantskorralduse vahenditega seotud maksetest.

*

* *

Küsimus nr 48, mille esitas Georgios Toussas (H-0558/10)

Teema: lepinguliste töötajate ohvriks toomine Thessaloniki prügilas

Thessaloniki kohaliku omavalitsuse 160 lepingulise töötaja esitatud kaebuse tagasilükkamine kohtu poolt on järjekordne näide sellest, kuidas rikutakse õigust stabiilsusele ja alalisele töökohale. Olukord ohustab tõsiselt Mavrorakis asuva Thessaloniki prügila toimimist, jäätmete bioloogilist töötlemist, ringlussevõtuprogramme ja endistele prügimägedele rajatud ökopargi tegutsemist. Kohalikud ametivõimud on teatanud kahekuuliste lepingute sõlmimisest ülalnimetatud teenuste osutamiseks, tuues seega töötajad ohvriks selle nimel, et kiirendada jäätmemajanduse erastamist, mis viib tuhandete töötajate töölt vabastamiseni.

Milline on komisjoni seisukoht Thessaloniki kohaliku omavalitsuse kavatsuse kohta erastada tervishoiu seisukohalt sedavõrd oluline valdkond nagu jäätmekäitlus, mis lisaks elanikele ja keskkonnale tekitatavale ohule tooks kaasa ka tuhandete töötajate vallandamise ja nende asendamise töötajatega, kelle lepingud on ajutised ja paindlikud ega taga töötajate õigusi?

Vastus

(EN) Aluslepingutes sätestatud pädevuste jaotuse kohaselt ei ole komisjonil õigust avaldada arvamust riiklike võimude otsuste kohta mingid teenused erastada või kuidas erastamist korraldada, kui see on kooskõlas ELi asjaomase õigusega.

Seoses ümberkorraldamise kui sellisega, eriti kui see võib viia koondamiseni, rõhutab komisjon, et tööandja kohustus on järgida riiklikke sätteid, millega rakendatakse ELi direktiivid töötajate teavitamise ja nendega konsulteerimise kohta. Sellega seoses tuleb erilist tähelepanu pöörata sätetele, millega rakendatakse direktiive 98/59/EÜ⁽²⁶⁾ ja 2002/14/EC⁽²⁷⁾. Kui kohalike võimude jäätmemajandusvaldkonna meetmed, millele viitas

⁽²⁶⁾ Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/59/EÜ kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, EÜT L 225, 12.8.1998, lk 16.

⁽²⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/14/EÜ, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses „Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioon töötajate esindatuse kohta“, EÜT L 80, 23.3.2002, lk 29.

auväärt parlamendiliige, viivad ettevõtete üleminekuni, tuleb järgida direktiivi 2001/23/EÜ⁽²⁸⁾, millega kaitstakse tähtajatu ja tähtajalise töölepinguga töötajaid ettevõtete ülemineku ajal.

Auväärt parlamendiliikme mainitud lepingulised töötajad on tähtajalise töölepinguga töötajad, keda kaitstakse direktiiviga 1999/70/EÜ⁽²⁹⁾ järjestikuste tähtajaliste lepingute kasutamisest tingitud võimaliku väärkohtlemise eest sõltumata sellest, kas tööandja on avaliku sektori või eraettevõtte.

Eelnimetatud direktiivid on Kreeka õiguskorda üle võetud. Pädevate riigiasutuste (sh kohtute) kohustus on tagada ülevõtmisel kehtestatud riiklike sätete kohaldamine, võttes arvesse konkreetse juhtumi asjaolusid.

Samuti juhib komisjon tähelepanu sellele, et ümberkorraldamise tõttu kannatada saanud või kannatada saada võivad töötajad võivad saada abi tõukefondidest, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondist ja teatavatel tingimustel Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist.

*
* *

Küsimus nr 49, mille esitas Ivo Belet (H-0564/10)

Teema: päikesepaneelid ELi hoonete katustel

Üha enam ettevõtteid (sealhulgas riigi omandis olevaid ettevõtteid) jõuab kokkuleppele päikesepaneelide paigaldavate firmadega, et lubada tasuta paigaldada oma hoonete katustele päikesepaneelide vastutasuks roheline elektrienergia eest.

Kas komisjon järgib seda eeskujuga ja lubab kasutada oma hoonete katuseid?

Kas komisjon on juba välja arvestanud, kui suur katusepindala on kasutuskõlblik ning kuidas see mõjutaks komisjoni elektriarveid ja ökoloogilist jalajälge?

Vastus

(EN) Päikesepaneelide paigaldamisega tegelevad ettevõtted ei ole seni komisjoni poole pöördunud sooviga jõuda kokkuleppele päikese- ehk fotogalvaaniliste paneelide paigaldamises komisjoni hoonete katusele kas Brüsselis või Luxembourgis. Komisjon kavatses paigaldada fotogalvaanilised päikesepaneelid oma majadele, kus see on võimalik, võtte aluseks tasuvusuuringute tulemused. Tasuta paigaldavate ettevõtete teenuste kasutamise võimalust ei ole seni kaalutud.

Komisjoni uuele, 2011. aasta alguses avatavale lasteaiale „Cornet Leman“ Brüsselis on paigaldatud päikesepaneelid (umbes 70 ruutmeetrit katusest), mille maksimumtootlus on 9,89 kW. Lisaks uurib komisjon praegu võimalust paigaldada päikesepaneelid teiste hoonete katustele ja on juba kindlaks teinud kaks hoonet, kus see end ära tasub (Rue Demot 24 ja Rue du Luxembourg 46). Enne kui komisjon saab jätkata kooskõlas asjaomaste hanke-eeskirjadega, tuleb veel asja kontrollida. Tasuvusuuringute kohaselt hakkavad päikesepaneelid end ära tasuma umbes 8–10 aasta pärast, kui arvestada kohalikku

⁽²⁸⁾ Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, EÜT L 82, 22.3.2001, lk 16.

⁽²⁹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigisetalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, EÜT L 175, 10.7.1999, lk 43.

elektritootmist ja erinevaid toetusvõimalusi (nt investeerimistoetus, taastuenergia kasutamise tunnistused jms). Lõplikku tasuvust võib ka mõjutada toetusvõimaluste muutumine. Luxembourgis ei ole seni ühelegi komisjoni hoonele päikesepaneele paigaldatud. Teisalt on komisjon sõlminud Luxembourgis kokkuleppe, et talle tarnitakse ainult taastuvatest allikatest toodetud energiat. Sellega seoses tuleb märkida, et kõik komisjoni hooned Luxembourgis on üüritud, välja arvatud osalise erandiga EUROFORUMi hoone, millele on tal õigus/võimalus seda osta.

Et hinnata komisjoni energiaarvete ja/või süsinikujalajälje vähendamise üldpotentsiaali, tuleb uurida igat sobivat hoonet ja päikesepaneelide energiapotentsiaali. Uuringutes tuleb pöörata tähelepanu sellistele küsimustele nagu konkreetse katuse omadused, muude seadmete olemasolu katusel, hoone füüsiline keskkond jms. Nii vara ei ole veel võimalik hinnata, kui palju selline pikaajaline projekt komisjoni energiaarveid või süsinikujalajälge mõjutab.

*

* *

Küsimus nr 50, mille esitas Paul Rübiger (H-0565/10)

Teema: ravimite siseturu ning Euroopa kvaliteedi- ja ohutusnormide kahjustamine liikmesriikides

Ilmselt kahjustavad liikmesriigid üha enam ravimite siseturgu, ravimite kättesaadavust patsientidele ja Euroopa Ravimiameti rolli seeläbi, et kasutavad nn neljandat tõket turulepääsuks, s.t riiklikke otsuseid hinna ja hüvitiste kohta, et õõnestada Euroopa kvaliteedi- ja ohutusnorme. Näib, et mõned liikmesriigid püüavad kehtestada teistsugust standardit ravimite ohutuse, kvaliteedi ja tõhususe jaoks. Selline tegevus võib kahjustada ravimite ELi regulatiivset raamistikku, mis nõuab pikka ja kulukat protsessi müügiloo saamiseks. Selline tava ohustab ka farmaatsiatoodete ühtset turgu. Ühtse turu põhimõtetega on vastuolus moonutada konkurentsi ühelt poolt farmaatsiaettevõtete, kes müügiloo saamiseks teevad asjakohast kliinilist uurimistööd ja vajalikke katseid, ning teiselt poolt nende ettevõtete vahel, kes seda ei tee.

Kas komisjon on sellest probleemist teadlik? Kas komisjon on lähemalt uurinud seda tendentsi ja hoiatanud liikmesriike, et nad ei rakendaks selliseid tavasid?

Vastus

(EN) Euroopa Kohtu praktika kohaselt on liikmesriikidel õigus otsustada ravimite hinna üle ja nende kaasamise üle riikliku tervisekindlustussüsteemi kohaldamisalasse, aga nad peavad seda õigust kasutades järgima ELi õigusakte ⁽³⁰⁾. Seda arvesse võttes on direktiivis 89/105/EMÜ sätestatud rida menetlussätteid selliste otsuste langetamise jaoks, et otsused oleksid õigeaegsed ja läbipaistvad.

Komisjon teab väga hästi, et mitu liikmesriiki kasutavad selliste otsuste langetamiseks meetodit, mida nimetatakse tervishoiutehnoloogiate hindamiseks. Selline hindamine võib hõlmata uue ravimi ja turul eksisteerivate alternatiivide võrdlust, võttes arvesse ravitulemust ja mitmel juhul ka uue toote kulutõhusust.

⁽³⁰⁾ Vt kohtuasi 238/82 Duphar jt [1984] EKL I-523; kohtuasi C-249/88 komisjon vs. Belgia [1991] EKL I-1275; ühendatud kohtuasjad C159/91 ja C-160/91 Poucet ja Pistre [1993] EKL I-637; kohtuasi C-70/95 Sodemare jt [1997] ECR I-3395; kohtuasi C-158/96 Kohll [1998] EKL I-1931; kohtuasi C-245/03 Merck, Sharp & Dohme [2005] EKL I-637; kohtuasi C-141/07 komisjon vs. Saksamaa [2008] EKL I-0000, lõige 22.

Komisjoni arvates on tervishoiutehnoloogiate hindamine otstarbekohane viis, mis ei moonuta liigselt konkurentsi ravimiturul.

Et tervishoiutehnoloogiate hindamine ei oleks ravimitööstuse jaoks tarbetu lisakoorem, toetab komisjon Euroopa koostööd tervishoiutehnoloogiate hindamise ühisstandardite ja -meetodite väljatöötamisel. See võiks olla kasulik nii patsientidele, liikmesriikidele kui ka ravimitööstusele, sest nii muutuksid ravimid kättesaadavamaks, oleks vähem topelttööd ja oleks selgem raamistik uuenduslike ravimite jaoks.

*

* *

Küsimus nr 51 , mille esitas Anne E. Jensen (H-0567/10)

Teema: Euroopa Lennundusohutusameti arvamus pilootide litsentseerimise kohta

Euroopa Lennundusohutusamet esitas 2010. aasta augustis komisjonile arvamuse pilootide litsentseerimise uute eeskirjade kohta. Ettepaneku eesmärk on parandada lennundusohutust.

Euroopa Lennundusohutusamet soovib muu hulgas tagada, et kõigil ELis lendavatel pilootidel oleks ELis välja antud piloodiluba. See tähendab, et USAs välja antud piloodiload isikud ei pruugi tingimata omada ka ELis lendamise õigust.

Milline on komisjoni seisukoht selle ettepaneku kohta?

Vastus

(EN) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 216/2008 ⁽³¹⁾ nõutakse, et ELis elavad ja ELi lennukit juhtivad piloodid peavad täitma ELi piloodiload saamise nõudeid. Need nõudmised võivad olla täidetud, kui tunnustatakse kolmandates riikides välja antud juhilube, mis on pilootidel, kes juhivad lennukit, mis ei ole ELis registreeritud.

Pärast laialdasi konsultatsioone sidusrühmadega tegi Euroopa Lennundusohutusamet (EASA) komisjonile ettepaneku (arvamus) kolmandate riikide ametiasutuste väljastatud piloodilubade kohta. Ettepanekus kajastusid suuresti liikmesriikides üldiselt kohaldatavad ning Rahvusvahelise Tsiivilennunduse Organisatsiooni (ICAO) ja Ühinenud Lennuametite varem välja töötatud normid. Arvamus on ka ettepanek kolmandates riikides välja antud piloodilubade tunnustamise kohta, kaasa arvatud ettepanek vormistada ICAO asjaomase dokumendi esimese lisa kohaselt kolmandates riikides välja antud piloodiload ümber ELi lubadeks. Ettepanekut arutatakse veel määruse (EÜ) nr 216/2008 artikli 65 lõike 1 alusel loodud komitee raames.

Lisaks praegusele ettepanekule vormistada kolmandate riikide piloodiload ümber ELi lubadeks, kasutab komisjon võimalust tuletada meelde, et väljaspool ELi väljastatud lubade tunnustamist saaks lihtsustada, kui sõlmida ELi ja kolmandate riikide vahel kahepoolsed ohutuskokkulepped. Sellised kokkulepped, mis küll on veel ratifitseerimata, on sõlmitud juba Ameerika Ühendriikide, Kanada ja Brasiiliaga.

*

* *

⁽³¹⁾ ELT L79, 19.03.2008.